

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၂ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၂ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ

အုပ်စု - ၁၀၀၀၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများ

၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး	B.A.(Law),LL.B.	ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်
၂။ ဦးသာဌေး	LL.B.(Advocate)	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
၃။ ဦးစိုးညွန့်	B.A.,R.L.	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
၄။ ဦးမြသိမ်း	B.A.	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
၅။ ဦးမြင့်အောင်	B.A.	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
၆။ ဦးအောင်ဇော်သိန်း	B.A.(Law),LL.B.	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
၇။ ဦးမြင့်ဟန်	B.A.(Law),LL.B.	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးပြုစုရေးအဖွဲ့

၁။	ဦးစိုးညွန့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A, R.L	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးအောင်ဇော်သိန်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးမြင့်ဟန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးထွန်းထွန်းဦး ဒုတိယရှေ့နေချုပ်	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမျိုးညွန့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများကောင်စီ	B.A.,H.G.P., R.L., D.B.L, (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးစိန်သန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးကျော်ဆန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်

၈။	ဦးသက်စိုးအောင် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (တရားရေးရာ) ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဒေါ်အေးအေးကြည်သက် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (စီမံရေးရာ) ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၀။	ဒေါ်နန်းစန္ဒာစမ်း ညွှန်ကြားရေးမှူး ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၁။	ဒေါ်ခင်မေရီ ညွှန်ကြားရေးမှူး တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၂။	ဦးအောင်ကြည် ညွှန်ကြားရေးမှူး ၊ စီမံရေးရာဌာန ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၃။	ဒေါ်အေးအေးသိန်း ညွှန်ကြားရေးမှူး ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး	LL.B.	အတွင်းရေးမှူး

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရှုံ့မျှသာမကဘဲ ထိုသို့အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရာသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ပါ)^(၁)

၁။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်) စာ-၆၁၆ ။

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောပြစ်မှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

ကက-ကရ

ကျော်မြင့် (ဦး) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ကျော်သန်း (ဦး) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ဆန်းညွန့် (ဦး) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးထွန်းထွန်းကျော်

မြအောင် (ဦး) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

လသာဒေဝီ (ဒေါ်) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

သန်းသန်းနွဲ့ (ဒေါ်) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

သန်းသန်းနွဲ့ (ဒေါ်) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

အေးသိန်း (ဦး) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

ကက-ကရ

ခင်မိုးနိုင် (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စား လှယ်စာရသူ ဦးကျော်သူရ)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင် (၎င်း၏အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးရီစိန် (ခ) ဦးဘုန်းလွင်
စိုင်းစိုးဦး ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂		
တင်လှ (ဦး) (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စား လှယ်စာရသူ ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)	နှင့်	ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေး ပါ ၂		
မိမိထွန်း (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးမောင်မောင်လွင်		
မောင်ကြီး (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်သီတာ ပါ ၅		
လှမြင့် (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃		
သာနိုး ပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅		
အေးအေး (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်		

ညွှန်းချက်

ကက-ကရ

အောင်ခင် ပါ ၃ (ဦး)

နှင့်

ယခင်အာရှဓနဘဏ်လီမိတက်

စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်သိမ်းရေးအရာရှိ

ဦးဝင်းသင် (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်သီတာအောင်) ပါ ၄

အောင်နိုင်(ခ)ဝေလွင် ပါ ၃ (ဦး)

နှင့်

ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

၂၀၁၂ ခုနှစ်
ဖြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေ

**အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း
မဟုတ်ဘဲ သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်သောအမှု
များကို တစ်မှုတည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေ
နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စွပ်စွဲသော အသီးအခြားဖြစ်သည့် ပြစ်မှုအရပ်ရပ် အတွက် စွဲချက်အသီးအခြားစီရှိစေရမည်။ ယင်းစွဲချက်အရပ်ရပ်ကိုလည်း ပုဒ်မ ၂၃၄၊ ၂၃၅၊ ၂၃၆၊ ၂၃၉ တွင် ဖော်ပြလျက် ပါသည့်အချက်များတွင် မှတစ်ပါး အသီးအခြားစီ စစ်ဆေးစီရင်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ အရ တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်သော အလားတူပြစ်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲချက်သုံးရပ်ထက် မပိုလျှင် တစ်မှုတည်းတွင် စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုအမှုတွင် တရားခံ ဦးကျော်မြင့်သည် အမျိုးတူမဟုတ်သော ပြစ်မှုများကို သီးခြားစီ ရက်များတွင် ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ငြိစွန်းပေါ်ပေါက်ပေရာ အဆိုပါပြစ်မှု များအတွက် တစ်မှုစီ သီးခြားစွဲဆိုရမည်သာဖြစ်သည်။

အကြောင်းခြင်းရာဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း စာမျက်နှာ
မဟုတ်ဘဲ သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်သောအမှုများကို တစ်မှု
တည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်
သည့်တွက် စစ်ဆေးကြားနာခြင်းအားလုံးမှာ မူလအစကပင် ပျက်ပြယ်နေ
သည်။

ဦးကျော်မြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၁

**မမှန်မကန် လုပ်ကြံတိုင်ကြားခံရသော တပ်သားပါဝင်သည့်
တပ်စိတ်၏တာဝန်ခံသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၉၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နစ်နာခြင်းခံရသူ ဟုတ်
မဟုတ်။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြားစာပါ ဇာနည်ဦးသည်
ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ)
တပ်စိတ် (၁) မှ တပ်သားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည်
တပ်စိတ် (၁)၏ တာဝန်ခံဖြစ်သည်။ ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြားစာတွင်
တပ်သား ဇာနည်ဦးကိုသာမက စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ (စရဖ)
ကိုပါ စိတ်ကြွဆေးပြားများကို ကိုခင်မောင်ဦးနှင့် ပူးပေါင်းရောင်းချကြောင်း
စွပ်စွဲထားသည်။ ဤအခြေအနေတွင် သက်ဆိုင်ရာ စရဖမှ တာဝန်ရှိသူ
တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည် ၎င်းတပ်ဖွဲ့နှင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျ
ဆင်းစေရန် မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံတိုင်ကြားခဲ့သော ဦးကျော်သန်းအပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ ဖြင့် အရေးယူပေးရန် ထိခိုက်နစ်နာခြင်း
ခံရသူအနေဖြင့် တရားလိုပြုလုပ်တိုင်ကြားနိုင်ခွင့်မရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ သို့တည်း စာမျက်နှာ
 မဟုတ် သူတစ်ဦးဆိုသည်တွင် ဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည်ဖြစ်စေ၊ မဖွဲ့စည်း
 သည်ဖြစ်စေ ကုမ္ပဏီ သို့တည်းမဟုတ် အဖွဲ့အစည်း သို့တည်းမဟုတ်
 လူအစုလည်းပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးအနေ
 ဖြင့် ၎င်းတပ်ဖွဲ့၏ အသရေကို နှစ်နာစေရန် မဟုတ်မမှန်တိုင်ကြားခဲ့သော
 ဦးကျော်သန်းအပေါ် အရေးယူပေးရန် မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်
 လျှောက်ထားစွဲဆိုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပြဋ္ဌာန်း
 ချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးကျော်သန်း   နှင့်   ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ   ၁၀

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄၊ ၂၂၂(၂)၊ ပုဒ်မ ၂၃၄
သည် မျိုးတူပြစ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ယေဘုယျ
ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်၍ ပုဒ်မ ၂၂၂(၂) သည် ပြစ်မှုမကင်း
သော ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို
မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားလုပ်မှုများနှင့်
စပ်လျဉ်းသည့် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ခြင်း၊ ယေဘုယျ
ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း၊ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
လည်းကောင်း အကျုံးဝင်လျှင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ကို
လိုက်နာရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ ပါပြဋ္ဌာန်း
 ချက်သည် ကျူးလွန်သည့် မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသော
 ယေဘုယျပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂)

ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက် စာမျက်နှာ
 မှ သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုများ
 နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိတိကျကျ ရည်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြဋ္ဌာန်း
 ချက်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လျှောက်ထားသူ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ်
 ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ကာလအတောအတွင်း ကုန်ထုတ်
 ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် မှန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀)
 အလွဲသုံးစားပြုမှုအတွက် စွဲဆိုခြင်းတွင် အလွဲသုံးစားမှုကျူးလွန်သည်
 ဆိုသောရက်မှ တစ်နှစ်စေ့ရောက်သည့်နေ့ထိ အကျုံးဝင်သည့် အလွဲသုံး
 စားပြုလုပ်သည်ဆိုသော ငွေကြေးစုစုပေါင်းအရေအတွက်ကို ပြစ်မှုတစ်မှု
 တည်းမှာပင် စွဲချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂၂
 (၂)နှင့်အညီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်သည့်အခြား ကုန်ထုတ်
 ပြေစာများဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့်ငွေများအတွက်
 စွဲဆိုသည့်အမှုများကို အခြားပြစ်မှုကြီးတစ်မှုတွင် စွဲချက်တစ်ရပ်တည်းဖြင့်
 စွဲချက်တင်ဖြေရှင်း စေမှုပြုမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်း
 ချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော အလွဲသုံးစားပြုမှုများ
 ကို စိစစ်၍ သီးခြားစီဖြစ်သော အမှုများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။

ဦးဆန်းညွန့် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၃) အရ တိုးမြှင့်နိုင် စာမျက်နှာ
သည့်ပြစ်ဒဏ်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလတရားရုံးက ချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့် ပေးရန် လျှောက်ထားသော ပြင်ဆင်မှုများတွင် မူလအမှုစစ်ရုံး၏ စီရင် ပိုင်ခွင့်အာဏာသည် အထူးရာဇဝတ်အာဏာမဟုတ်ပါက ပထမတန်း ရာဇဝတ်အာဏာရ တရားရုံးက ချမှတ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်ဒဏ်အထိ သာလျှင် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃) တွင် ပြဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရား ရုံး၊ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ် တော်က တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပထမတန်းရာဇဝတ် အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရ အမြင့်ဆုံး ချမှတ်နိုင်သည့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ထက်ပိုမို၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)ပါ ပြဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်   နှင့်   ဦးထွန်းထွန်းကျော်   ၃၀

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇။ ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည့် အခါမှသာ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားခြင်းမရှိသေးသည့်ပစ္စည်းကို သဘောရိုးဖြင့် အပေါင်ခံခဲ့သူသည် ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း “ ဥပဒေအရ လက်ရှိ ရထိုက်သူ ” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိမလာနိုင်သည့်အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးမဆိုနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများမှာ ခိုးယူခြင်းဖြင့် လက်ပြောင်းခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းပင်ဖြစ်ပြီး ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်သည့်အခါမှသာ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများကို တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်မှ တရားခံ မြင့်ဦးက ခိုးယူလျက် အပေါင်ခံသူ မြအောင်ထံ၌ ငွေများချေးယူခြင်းအတွက် အပေါင်အဖြစ် ပေးအပ်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါပစ္စည်းများသည် ဦးမြအောင်၏ လက်ဝယ်၌ ထားရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ပေါင်နှံသူ မြင့်ဦးက ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမှတ်၏ လက်ငွေလက်မှတ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့

သည်ဟု သိရှိနိုင်မည်မရှိကြောင်းနှင့် စာချုပ်စာတမ်းများကို ခိုးယူလာ စာမျက်နှာ
 ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရှိနိုင်မည့် အခြေအနေမရှိကြောင်း မန္တလေး
 ခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါအချက်မှာ
 အပေါင်ခံသူက သဘောရိုးဖြင့် အပေါင်ခံခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ကောက်ယူ
 နိုင်မည်ဖြစ်ရာ ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်
 မည်ဖြစ်သော်လည်း “ ဥပဒေအရလက်ရှိရထိုက်သူ ” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
 မလာနိုင်သည့်အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးဆိုနိုင်သော အချက်ဖြစ်
 သည်ဟု မဆိုသာပေ။

ဦးမြအောင်   နှင့်   ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ   ၃၈

**တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေများ စစ်ဆေးခြင်းမပြုရသေးဘဲ
 တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)
 အရ တရားရှင်လွှတ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။   ။ အမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
 ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း
 တွေ့ရသည်။ ယင်းသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံ
 အရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း
 နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယင်းကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားရုံးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂(၁)နှင့်အညီ တရားလိုနှင့် တရားလိုတင်ပြသော သက်သေများကို စစ်ဆေးပြီး မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို တရားလို၏ စွပ်စွဲချက်များသည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင် တရားခံများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးခြင်းမပြုမီအဆင့်တွင်သာ ရှိသေး၍ အမှုတိုးတက်မှုအခြေအနေပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးသော အခြေအနေတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ **(ဦးချစ်သန်းပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု ၊ ဦးလှနှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု တို့အား ရည်ညွှန်းသည်။)**

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ ၂ တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွှတ်သည့် အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်လသာဒေဝီ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၆ အရ ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် စာမျက်နှာ
 တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်တင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံရသူသည်
 မည်သည့်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ဖွယ်ရှိသည်ကို သက်သေခံ
 ချက်များအရ မဝေခွဲနိုင်လောက်သည့် အခြေအနေပေါ်
 ပေါက်ရန်လိုခြင်းနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေဆိုင်ရာပုဒ်မ
 ၄၀၆ နှင့် ၄၂၀တို့၏ ခြားနားချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြုလုပ်မှုတစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော
 ပြုလုပ်မှုများသည် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်သည်ကို မဝေခွဲနိုင်သည့်အခါ
 မျိုးတွင် ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့်စွဲချက်တင်ခြင်းကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၆ က ခွင့်ပြုထားသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ပြစ်မှု
 တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်တင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံရသူသည်
 မည်သည့်ပြစ်မှုကျူးလွန်ဖွယ်ရှိသည်ကို သက်သေခံချက်များအရ
 မဝေခွဲနိုင်လောက်သည့် အခြေအနေပေါ် ပေါက်ရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သာမန်အားဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၀၆နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ တို့သည် သဘာဝချင်းမတူညီပေ။
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ နှင့် အကျုံးဝင်ရန်အတွက် ပစ္စည်း သို့မဟုတ်
 ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ကို တရားလို သို့မဟုတ်၊ ၎င်းကိုယ်စား
 စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသူက တစ်နည်းနည်းဖြင့် ယုံကြည်အပ်နှံခြင်းပြုရာတွင်
 ယုံကြည်အပ်နှံခြင်းခံရသူက မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစား
 ပြုခြင်း သို့မဟုတ် မိမိပစ္စည်းအဖြစ်လွှဲပြောင်းခြင်း သို့မဟုတ် ယုံကြည်
 အပ်နှံသည့်နည်းလမ်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ မရိုးမဖြောင့်သော
 သဘောဖြင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်းပြုကြောင်း ငြိစွန်းသော သက်သေခံချက်များ

ရှိရန်လိုသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ သည် လှည့်ဖြားခြင်းခံရသူ စာမျက်နှာ
အား တစ်ခုခုသောပစ္စည်းကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသို့ ပေးအပ်စေ
ရန်အတွက် လိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်း
ပြုကြောင်း ငြိစွန်းသော သက်သေခံချက်များရှိရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ထိုသို့သော ငြိစွန်းချက်များအရ ပြစ်မှုနှစ်ရပ်
အနက် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်မည်ကို မဝေခွဲနိုင်သောအခြေအနေ
ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာသောကြောင့် ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်
တင်ဖြေရှင်းစေခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင်ရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စွပ်စွဲခံရသူ
အပေါ် ငြိစွန်းချက်များရှိ၍ ဖြေရှင်းရန် အချက်အလက်များပေါ်လွင်
နေသဖြင့် လျှောက်ထားသူ တင်ပြသကဲ့သို့ စွဲချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန်မူတား
ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိပေ။ **ဦးပညာဝံသဘိဇေ နှင့် ပြည်ထောင်စု**
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ စီရင်ထုံး ကိုကြည့်ပါ။

ဦးအေးသိန်း နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ၇၇

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဃ)။ ပြင်ဆင်မှုတွင်
လျှောက်ထားသူ အဖြစ် ပါဝင်ခြင်း မရှိခဲ့သည့် မူလရုံး
ပူးတွဲတရားခံပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုရုံး
က ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊
ပုဒ်မခွဲ (ဃ)တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးကချမှတ်သည့်
စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိ တရားရုံးကဥပဒေ

စာမျက်နှာ

နှင့် အညီ ပြန်လည်စိစစ်ရန်ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို ထားသည်။ **ဒေါ်တင်ဦးပါ ၆ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** တွင် မူလရုံးတစ်ရုံး ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိစိစစ်ရန်အလို့ငှာ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အမှုသည်များ ရုံးသို့လာရောက်ခြင်း မရှိသည့်တိုင်အောင် ပြင်ဆင်မှုရုံးသည် အမှုကို လိုအပ်သလို စိစစ်ပြီး အမိန့်ချမှတ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားရာ ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးသည် ရုံးသို့လာရောက်ခြင်းမရှိခဲ့သည့် တရားခံအပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည် ဟု ဆိုရပေမည်။ **ဒေါ်မြနု နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု** တွင် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ခြင်းမရှိခဲ့သော ဒေါ်လှကြည်ကိုပါ ဒေါ်မြနုနှင့်အတူ အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း သာဓက ရှိသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးအမှုတွင် အဓိကတရားခံအဖြစ် စွပ်စွဲခံရသူမှာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ဖြစ်သည်။ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က ၎င်း၏ ရွှေဆိုင်းနှင့် ရွှေလက်ဆက်လုပ်ငန်းအတွက် တရားလိုထံမှ ငွေများချေး ယူခဲ့ရာတွင် အတူနေသမီးဖြစ်သူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းက မိခင်နှင့်အတူငွေ များလက်ခံယူခဲ့ခြင်းပြုခဲ့သည်ဟု ထွက်ဆိုချက်ရှိသည်။ သို့သော် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းသည် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းပြီး၍ မိခင်နှင့်အတူ နေထိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း မိခင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက်လုပ် ကိုင်ကြောင်း မပေါ်ပေါက် ချေ။ တရားလိုထံမှ ငွေများကို မိခင်က ချေးယူ ခဲ့ရာတွင်လည်း ၎င်းက လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ သွေးဆောင်ခဲ့ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က လိမ်လည်မှုကျူးလွန် ခဲ့ပါသည်ဆိုသော စာမျက်နှာ
 ပြစ်မှုကိုအခြေခံ၍ သမီးဖြစ်သူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းကို ပါ ယင်းပြစ်မှုဖြင့်
 အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ကိုယ်တိုင် လိမ်လည်မှုကျူး
 လွန်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်သည့်အခြေအနေတွင် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းသည်
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခြင်းမပြုခဲ့
 သော်လည်း ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းအတွက်ပါ
 ဤအမှုတွင် ထည့်သွင်းအမိန့်ချမှတ်သင့်ပေသည်။

ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ၅၉

ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

မေလ

၂၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေ့တွင်

ဦးကျော်မြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း
မဟုတ်ဘဲ သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်သောအမှု
များကို တစ်မှုတည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေ
နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင်
တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စွပ်စွဲသော အသီးအခြားဖြစ်သည့် ပြစ်မှုအရပ်ရပ်
အတွက် စွဲချက်အသီးအခြားစီရှိစေရမည်။ ယင်းစွဲချက်အရပ်ရပ်ကိုလည်း
ပုဒ်မ ၂၃၄၊ ၂၃၅၊ ၂၃၆၊ ၂၃၉ တွင် ဖော်ပြလျက် ပါသည့်အချက်များတွင်
မှတစ်ပါး အသီးအခြားစီ စစ်ဆေးစီရင်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၅ (ခ)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၇ (ခ) တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်စွဲပါ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ အရ တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်သော အလားတူပြစ်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲချက်သုံးရပ်ထက် မပိုလျှင် တစ်မှုတည်းတွင် စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုအမှုတွင် တရားခံ ဦးကျော်မြင့်သည် အမျိုးတူမဟုတ်သော ပြစ်မှုများကို သီးခြားစီ ရက်များတွင် ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ငြိစွန်းပေါ်ပေါက်ပေရာ အဆိုပါပြစ်မှု များအတွက် တစ်မှုစီ သီးခြားစွဲဆိုရမည်သာဖြစ်သည်။

အကြောင်းခြင်းရာဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း မဟုတ်ဘဲ သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်သောအမှုများကို တစ်မှု တည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ် သည့်အတွက် စစ်ဆေးကြားနာခြင်းအားလုံးမှာ မူလအစကပင် ပျက်ပြယ် နေသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးကျော်စိုးမြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဒေါ်ယဉ်မျိုးမေ
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ကိုယ်တိုင်

မုံရွာမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၉၉၆ တွင် တရားခံ ဦးကျော်မြင့်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၈ နှင့် ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်ခဲ့ရာ အဆိုပါအမိန့်ကို တရားခံဦးကျော်မြင့်နှင့်

တရားလို မမြင့်သန်းဦးတို့မှ မုံရွာခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉ နှင့် ၅၀ အရ ဖွင့်လှစ် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ မုံရွာခရိုင်တရားရုံးမှ မုံရွာမြို့နယ်တရားရုံး၏ ၁၂-၈-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ စွဲချက် အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို ပြန်လည်စိစစ်၍ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်သွားရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအမိန့်ကို တရားလိုနှင့် တရားခံနှစ်ဦးလုံးမှ မကျေနပ်၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၇(ခ) နှင့် ၃၃၆(ခ) တို့အရ လျှောက်ထားရာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ် တော်မှ မူလမြို့နယ်တရားရုံးသည် အဆိုပါပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အစမှ ပြန်လည်စစ်ဆေးပေးရန် ပြင်ဆင်ချက်ဖြင့် မုံရွာ ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုကာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုနှစ်မှုစလုံး ကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့၍ ဦးကျော်မြင့်မှ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်တွင် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ် သည်။

အမှုမှာ မမြင့်သန်းဦးက မိမိသည် မုံရွာမြို့၊ အောင်ချမ်းသာရပ် ကွက်၊ ရွာသစ်ပိုင်းရှိ အကွက်အမှတ် (၆၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က)၊ ဧရိယာ ၀. ၉၄ ဧကရှိ ဂရန်မြေ၊ ထိုမြေပေါ်ရှိ တစ်ထပ်တိုက် အဆောက်အဦနှင့် ဦးပိုင်အမှတ် ၆(ခ)၊ ဧရိယာ ၀. ၄၄၉ ဧကဂရန်မြေ၊ ထိုမြေပေါ်ရှိဆောက် လုပ်ဆဲနှစ်ထပ်တိုက်တွင် ဖခင် ဦးကျော်မြင့်၊ မိခင် ဒေါ်ခင်ချစ်အမည် ပေါက်ဖြင့် မိသားစုနေထိုင်ခဲ့ရာ ဖခင် ဦးကျော်မြင့် ပြစ်မှုဖြင့် အချုပ်ခံရစဉ် တရုတ်ဦးကျော်မြင့်ထံမှ ၃ ကျပ်နှုန်းအတိုးဖြင့် ငွေကျပ် ၂၁၁၄၀၀၀/- ကို ချေးယူခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ ဝင်းခြံတိုက်တာများရောင်းချပေးရန် မိမိ

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၍

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

နှင့် ညီမများဖြစ်သော မနွယ်နွယ်သန်း၊ မရီရီသန်းတို့၏ လက်မှတ်များကို စာရေးသားထားခြင်းမရှိသော တံဆိပ်ခေါင်းပါ ဗလာစာရွက်တွင် ၄ ကြိမ် ရယူခဲ့ကြောင်း၊ မုံရွာဘဏ်သို့ ပေးဆပ်ရန်ရှိငွေ ကျပ် ၉၂၅၀၀၀၀/- ကို ဦးကျော်မြင့်မှ ပေးဆပ်ခဲ့ပြီး ၈-၂-၁၉၉၈ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သော မိခင် ဒေါ်ခင်ချစ်၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို အတုပြုလုပ်၍ ဘဏ်မှ ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က) မြေဂရန်စာရွက်ကို လိမ်လည်ရယူရန် ကြိုးစားခဲ့ ကြောင်း၊ မိမိတို့တိုက်တာဝန်းခြံများကို ရောင်းပေးမည်ဟု ယုံကြည်အောင် ပြောဆိုကာ ဗလာတံဆိပ်ခေါင်းများပေါ်တွင် လက်မှတ်ထိုးခိုင်းခြင်း၊ ကွယ်လွန်သူမိခင် ဒေါ်ခင်ချစ်၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို အတုပြုလုပ် ကာ ဘဏ်တွင်အပ်နှံထားသော မြေဂရန်နှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ထုတ် ယူရန်ကြိုးစားခြင်း၊ ဝင်းခြံတိုက်တာအရောင်းအဝယ်စာချုပ်အတုပြုလုပ်၍ မတရားရယူသူ ဦးကျော်မြင့်အား အရေးယူပေးရန် မုံရွာမြို့၊ အမှတ်(၁) ရဲစခန်းတွင် တိုင်တန်းရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၇(ခ) နှင့် ၃၃၆(ခ) အမှုများ၏ ၂၃-၁၂-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်တွင် ဤပြင်ဆင် မှုနှစ်မှုစလုံးကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်ဟူ၍ဆိုပြီး ပြင်ဆင်မှု နှစ်မှုစလုံးကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လက်ခံသည့်အမိန့်မျိုး လုံးဝမပါရှိဘဲ မုံရွာခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉ နှင့် ၅၀ တို့တွင် မုံရွာမြို့နယ်တရားရုံး၏ ၁၂-၈-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ စွဲချက်အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို ပြန်လည်စိစစ်၍ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်ဆောင် ရွက်သွားရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည့်အမိန့်အစား မုံရွာခရိုင်တရားရုံး၏

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉ နှင့် ၅၀ တို့တွင် မုံရွာမြို့နယ်တရားရုံး
၏ ၁၂-၈-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလမြို့နယ်တရားရုံး
သည် အဆိုပါပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အစမှ ပြန်လည်
စစ်ဆေးရန် ပြင်ဆင်ချက်ဖြင့် အတည်ပြု၍ ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
နှစ်မှုစလုံးကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်ဆိုသော အဆိုပါစီရင်ချက်
အမိန့်မှာ နည်းလမ်းမကျဘဲ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိပါသဖြင့် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်တည်မတ်ပြင်ဆင်ပေး
ရန် လိုအပ်နေပါကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင်
လူတစ်ယောက်အပေါ် စွပ်စွဲချက်တစ်ရပ်ကို ပုဒ်မ ၂၃၄/၂၃၅/၂၃၆
နှင့် ၂၃၉ တို့တွင် ဖော်ပြထားသော အမှုများမှတစ်ပါး ခွဲခြား၍ စစ်ဆေးစီ
ရင်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားပေရာ အချင်းဖြစ်မျိုးတူ မဟုတ်သော ပြစ်မှုများ
ကို သီးခြားစီ ရက်များတွင် ပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံးက
တစ်မှုတည်းတွင် စစ်ဆေးခြင်းမှာ မူလအစကပင် ပျက်ပြယ်နေကြောင်း၊
လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်မြင့်အား စွဲချက်မတင်မီ ပြန်လွှတ်ပြီး မမြင့်သန်းဦး
မှ ထပ်မံ၍ သီးခြားစီအမှုဖွင့်ပြီး တရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပေး
ရန် စီရင်ထုံးများ ကိုးကား၍ လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားခံရသူ မမြင့်သန်းဦးက **ဦးကျော်ထင် ပါ ၉ နှင့်**
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု ^(၁) တွင်
“ သီးခြားစီဖြစ်သော ပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အစမှ
ပြန်လည်စစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်” ဟုထုံးဖွဲ့လမ်းညွှန်ချက်အရ

---

(၁) ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃။

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ၂၂

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူကို ရုံးတော်က စွဲချက်မတင်ဘဲ အမှုမှ တရားရှင် လွှတ်ခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်အရ ပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အစမှ ပြန်လည်စစ်ဆေးပေးရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အမိန့်ကို ပြန်လည် အတည်ပြုပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလို ဘက်စွပ်စွဲထွက်ဆိုချက်များနှင့် သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများအရ မူလ မြို့နယ်တရားရုံးမှ တရားခံ ဦးကျော်မြင့်သည် ၂၀၀၃ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း တွင် တရားလိုမိသားစုပိုင် မုံရွာမြို့၊ အောင်ချမ်းသာရပ်ရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က) နှင့် ၆(ခ) မြေများနှင့် မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အဦများကို ရောင်းချ ပေးမည်ဟု လိမ်လည်ပြောဆိုကာ မိမိပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည် ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် တရားခံ ဦးကျော်မြင့်အား စွဲချက် တင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် တရားခံ ဦးကျော်မြင့်သည် တရားလို၏မိခင် ဒေါ်ခင်ချစ်၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို အတုပြုလုပ်၍ ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က) ၏ မြေဂရန်စာရွက်စာတမ်းများကို ဘဏ်မှထုတ်ယူ ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၈ ဖြင့် တရားခံ ဦးကျော်မြင့်အား စွဲချက်တင်ခဲ့ရာ နှစ်အပိုင်းအခြားမတူသည့် ပြစ်မှုစွဲချက် နှစ်ရပ်ကို ပေါင်းစပ်၍ အမိန့်ချမှတ်ထားကြောင်း၊ တစ်နှစ်အတွင်းဖြစ်ပွား သောမှုခင်းများကိုသာ တစ်မှုတည်းတွင် ပူးပေါင်းစွဲဆိုနိုင်သော်လည်း နှစ် အပိုင်းအခြားမတူသည့် ပြစ်မှုနှစ်ရပ်အတွက် တစ်မှုစီခွဲခြားစွဲဆိုရမည်ဖြစ် ပါလျက် တစ်မှုတည်း ပူးပေါင်းစွဲဆိုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် မညီ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ ၁၂ လ ကျော်လွန်သည့်နှစ်အပိုင်းအခြား

မတူသည့် ပြစ်မှုနှစ်ရပ်အတွက် တစ်မှုတည်းပူးပေါင်းစွဲဆိုခြင်းသည် မူလ
ကပင် ပျက်ပြယ်နေ၍ ယင်းစစ်ဆေးချက်များအပေါ် စွဲချက်မတင်ဘဲ
တရားရှင်လွှတ်ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ
ကြီးတရားလွှတ်တော်မှ ပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အစမှ
ပြန်လည်စစ်ဆေးပေးရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် မှန်ကန်ကြောင်း
လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် တရားလိုမမြင့်သန်းဦး
မှတရားခံထံမှ ချေးယူထားငွေ ၂၁သိန်းကျော်နှင့် မုံရွာမြို့၊ မြန်မာ့စီးပွားရေး
ဘဏ်၌ ပေါင်နှံထားသော ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က) ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်
အဦအတွက် ဘဏ်သို့ ပေးဆပ်ရငွေကျပ် ၉၂၅၀၀၀၀/- ကို တရားခံမှ
စိုက်ထုတ်ပေးဆပ်ခဲ့ခြင်းအတွက် အဆိုပါငွေများကို ပြန်လည်ပေးဆပ်
နိုင်ရန် ဦးပိုင်အမှတ် ၆(ခ) ဂရန်အား တရားခံ ဦးကျော်မြင့်ထံ အပ်နှံခဲ့
ပြီး အဆိုပါမြေနှင့် အဆောက်အဦအား ရောင်းချ၍ ချေးငွေများ ခုနှိမ်ယူ
ရန် ၂၆-၁၁-၂၀၀၃ ရက်နေ့တွင် ဖခင် ဦးကျော်မြင့်မှလည်းကောင်း၊
၃၀-၆-၂၀၀၅ ရက်နေ့တွင် မမြင့်သန်းဦးနှင့် ညီမများဖြစ်သော မရီရီသန်း၊
မနွယ်နွယ်သန်းတို့မှ တရားခံ ဦးကျော်မြင့်အား အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်
စာများလွှဲပေးခဲ့ကြပြီး မမြင့်သန်းဦးတို့ ညီအစ်မ ၃ ဦးအား စာချုပ်အလွတ်
တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခိုင်း၍ စာချုပ်အလွတ် ၄ ရွက်တွင် လက်မှတ်ရေး
ထိုးပေးခဲ့ကြောင်း၊ အခင်းဖြစ်ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က) ဝင်းမြေနှင့် ၆ (ခ)
ဝင်းမြေများအပြင် ဝင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အဦအားလုံးကို ဦးကျော်မြင့်
မှ ရယူထားကြောင်း၊ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော စာချုပ်အလွတ်တွင်
တရားခံဦးကျော်မြင့်မှ စာသားများဖြည့်သွင်းကာ ၂၆-၁၁-၂၀၀၃ ရက်စွဲ

၂၀၁၂
ဦးကျော်မြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ဖြင့် အိမ်ခြံမြေနှစ်ဦးသဘောတူစာချုပ်ဟု စာချုပ်အတုပြုလုပ်ကာ ဝင်းခြံ
တိုက်တာများကို မတရားရယူခဲ့ကြောင်း၊ ၈-၂-၁၉၉၈ ရက်နေ့က
ကွယ်လွန်ခဲ့သော မိခင် ဒေါ်ခင်ချစ်၏ ၅-၈-၂၀၀၅ ရက်စွဲဖြင့် တရားခံ
ဦးကျော်မြင့်ထံ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာများကို အတုပြုလုပ်၍
ဘဏ်မှ ဦးပိုင်အမှတ် ၆(က) မြေဂရန်ကို ရယူရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း
ငြိစွန်းထွက်ဆိုချက်များ တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ခြံမြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်အား တရားခံဦးကျော်မြင့်
မှ အတုပြုလုပ်ခဲ့သည်ဆိုသောရက်မှာ စာချုပ်ပါရက်စွဲအရ ၂၆-၁၁-၂၀၀၃
ရက်ဖြစ်ပြီး သေသူ မိခင်ဒေါ်ခင်ချစ်၏ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ
အတုပြုလုပ်ခဲ့သည်ဆိုသောရက်မှာ ၅-၈-၂၀၀၅ ရက်နေ့ဖြစ်ကြောင်း
တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်
ကို စွပ်စွဲသော အသီးအခြားဖြစ်သည့် ပြစ်မှုအရပ်ရပ်အတွက် စွဲချက်
အသီးအခြားစီရှိစေရမည်။ ယင်းစွဲချက်အရပ်ရပ်ကိုလည်း ပုဒ်မ ၂၃၄၊
၂၃၅၊ ၂၃၆၊ ၂၃၉ တွင် ဖော်ပြလျက် ပါသည့်အချက်များတွင်မှတစ်ပါး
အသီးအခြားစီ စစ်ဆေးစီရင်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ အရ တစ်နှစ်အတွင်း
ကျူးလွန်သော အလားတူပြစ်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ စွဲချက်သုံးရပ်ထက်
မပိုလျှင် တစ်မှုတည်းတွင် စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုအမှုတွင်
တရားခံ ဦးကျော်မြင့်သည် အမျိုးတူမဟုတ်သော ပြစ်မှုများကို သီးခြားစီ
ရက်များတွင် ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ငြိစွန်းပေါ်ပေါက်ပေရာ အဆိုပါပြစ်မှု

များအတွက် တစ်မှုစီ သီးခြားစွဲဆိုရမည်သာဖြစ်သည်။

၂၀၁၂

ဦးကျော်မြင့်

နှင့်

အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း
မဟုတ်ဘဲ သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှုများကို တစ်မှု ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
တည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂
သည့်အတွက် စစ်ဆေးကြားနာခြင်းအားလုံးမှာ မူလအစကပင် ပျက်ပြယ်
လျက်ရှိသဖြင့် ပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုစီခွဲ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အစမှ ပြန်လည်
စစ်ဆေးရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်သည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။ ဦးသန်းမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ^(၂) ၊ ဒေါ်ခင်ခင်စော ပါ ၂
နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ^(၃)၊
ဒေါ်ခင်မာကြည် နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ^(၄)
အမှုများအား ရည်ညွှန်းသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

(၂) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၃။

(၃) ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇။

(၄) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈။

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ

၂၈ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေတွင်

ဦးကျော်သန်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

မမှန်မကန်လုပ်ကြံတိုင်ကြားခံရသော တပ်သားပါဝင်သည့်
တပ်စိတ်၏တာဝန်ခံသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၉၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နစ်နာခြင်းခံရသူ ဟုတ်
မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြားစာပါ ဇာနည်ဦးသည်
ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ)
တပ်စိတ် (၁) မှ တပ်သားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည်
တပ်စိတ် (၁)၏ တာဝန်ခံဖြစ်သည်။ ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြားစာတွင်
တပ်သား ဇာနည်ဦးကိုသာမက စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ (စရဖ)

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၀ (ခ)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၁၀ တွင် ချမှတ်သည့်
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်စွဲပါ ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ကိုပါ စိတ်ကြွဆေးပြားများကို ကိုခင်မောင်ဦးနှင့် ပူးပေါင်းရောင်းချကြောင်း
စွပ်စွဲထားသည်။ ဤအခြေအနေတွင် သက်ဆိုင်ရာ စရဖမှ တာဝန်ရှိသူ
တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည် ၎င်းတပ်ဖွဲ့နှင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျ
ဆင်းစေရန် မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံတိုင်ကြားခဲ့သော ဦးကျော်သန်းအပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ ဖြင့် အရေးယူပေးရန် ထိခိုက်နစ်နာခြင်း
ခံရသူအနေဖြင့် တရားလိုပြုလုပ်တိုင်ကြားနိုင်ခွင့်မရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ သို့တည်း
မဟုတ် သူတစ်ဦးဆိုသည်တွင် ဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည်ဖြစ်စေ၊ မဖွဲ့စည်း
သည်ဖြစ်စေ ကုမ္ပဏီ သို့တည်းမဟုတ် အဖွဲ့အစည်း သို့တည်းမဟုတ်
လူအစုလည်းပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးအနေ
ဖြင့် ၎င်းတပ်ဖွဲ့၏ အသရေကို နစ်နာစေရန် မဟုတ်မမှန်တိုင်ကြားခဲ့သော
ဦးကျော်သန်းအပေါ် အရေးယူပေးရန် မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်
လျှောက်ထားစွဲဆိုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးထွန်းအောင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဒေါ်မြမြသန်း
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ကိုယ်တိုင်

၂၀၁၂
ဦးကျော်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ၁၂

၂၀၁၂
ဦးကျော်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ၁၂

ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၀၇/၂၀၁၁ အမှုတွင် တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးက ဦးကျော်သန်းအပေါ် တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်သည်။ အဆိုပါအမှုကို ချေဖျက်ပေးရန်အတွက် ဦးကျော်သန်းက ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ အထွေထွေမှုလျှောက်ထားခဲ့ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ) တပ်စိတ် (၁) မှ တပ်သား ဇာနည်ဦးသည် ကွမ်းတောင်ကျေးရွာနေ ခင်မောင်ဦးနှင့်ပူးပေါင်းကာ စိတ်ကြွဆေးများရောင်းချကြောင်းကို ဦးကျော်သန်းက ရခိုင်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့သို့ လိပ်မူတိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် စုံစမ်းစစ်ဆေးခဲ့ရာ မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံတိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် တိုင်ကြားသူ ဦးကျော်သန်းအား အရေးယူပေးပါရန် စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စုမှ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးက ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ရခိုင်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားသူမှာ ဦးကျော်သန်းဖြစ်ပြီး တိုင်ကြားခံရသူမှာ ဦးခင်မောင်ဦးဖြစ်ရာ အမှန်တကယ်ထိခိုက်နစ်နာသူမှာ ခင်မောင်ဦးဖြစ်ပါလျက် တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးက တရားလိုပြုလုပ်စွဲဆိုမှုအပေါ် အရေးယူခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ အသရေဖျက်မှုတွင် နစ်နာသူ၏ တိုင်တန်းချက်အရ

မဟုတ်လျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမှ အရေးမယူရဟူ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်
ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပါကြောင်း၊ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦး
အား ၎င်းအထက်အရာရှိမှ တရားလိုပြုလုပ်စွဲဆိုရန် ညွှန်ကြားချက်မရှိဘဲ
၎င်းက တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း သုံးသပ်ထားချက်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ နှင့်ဆန့်ကျင်နေပါ၍ ပြင်ဆင်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးကျော်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူဆိုသည့် စကား
ရပ်တွင် သက်ရှိယောက်ျား၊ လူမိန်းမသာမက သက်မဲ့ဖြစ်သည့် ကုမ္ပဏီ
အသင်းအဖွဲ့အစည်းများလည်းပါဝင်ကြောင်း၊ ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြား
စာတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဇာနည်ဦးသည် ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊
အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ)တပ်စိတ် (၁)တွင်
တပ်သားတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်ပြီး တပ်ကြပ်ကြီးကျော်ဦးသည်
ယင်းတပ်စိတ်၏ တာဝန်ခံဖြစ်သဖြင့် ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်စာမမှန်ကန်
ပါက တပ်သား ဇာနည်ဦးသာမက အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေး
တပ်စု၏ အသရေကိုပျက်ပြားစေမည့်အခြေအနေတွင် တပ်စိတ်(၁)၏
တာဝန်ခံဖြစ်သော တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးက ဦးကျော်သန်းအပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ တိုင်လျှောက်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုကို
ပယ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးက ဦးကျော်သန်း၏
တိုင်ကြားစာမှာ အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ) တပ်စိတ်

၂၀၁၂
ဦးကျော်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၍

(၁) အား ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း၊ အသရေဖျက်သည့် သဘောရှိနေခြင်းကြောင့် တပ်စိတ် (၁) ၏တာဝန်ခံဖြစ်သော ၎င်းက တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ) တပ်စိတ် (၁)မှ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးက မိမိတပ်ဖွဲ့ဝင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းစေရန် မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံတိုင်ကြားခဲ့သူ ဦးကျော်သန်းပေါ် အရေးယူပေးရန် ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တပ်ကြပ်ကြီးကျော်ဦးက တရားလိုပြုလုပ်တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ အဓိက စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားလိုတပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီး နောက် အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ အရေးယူဆောင်ရွက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ အခန်း ၁၉ သို့မဟုတ် အခန်း ၂၁ သို့မဟုတ် ယင်းဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၄၉၃ မှ ၄၉၆ (ယင်းပုဒ်မ နှစ်ခုလုံးအပါအဝင်) တို့တွင် အကျုံးဝင်သည့် ပြစ်မှု တစ်ရပ်ကို အဆိုပါပြစ်မှုအရ နစ်နာခြင်းခံရသူက တိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ်လျှင် အရေးမယူရဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ အရ အသရေဖျက်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေအခန်း ၂၁ တွင်

ပါဝင်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ကိုလိုက်နာရမည်မှာ
ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ **ဦးမြင့်သိန်း နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
စီရင်ထုံး ^(၁) ကိုကြည့်ပါ။**

၂၀၁၂
ဦးကျော်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

သို့ဖြစ်ရာ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည် ဦးကျော်သန်းက မမှန်
မကန်လုပ်ကြံတိုင်ကြားခဲ့ခြင်းအတွက် နစ်နာခြင်းခံရသူဟုတ် မဟုတ်
စိစစ်ရန်လိုသည်။

မူလရုံးအမှုသည် ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ ကွမ်းတောင်ကျေးရွာနေ
ဦးကျော်သန်းက ရခိုင်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးချုပ်ထံ လိပ်မူ၍တိုင်
ကြားခဲ့သော ၂၉-၈-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ တိုင်ကြားစာကို အကြောင်းပြု၍
ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းစာတွင် ဦးကျော်သန်းက ပုဏ္ဏားကျွန်း
မြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂/၂၀၀၇ အမှု၌ ဒေါ်မသောင်းဆို
သူအပေါ် ၎င်းအနိုင်ရရှိခဲ့သော ဒီကရီကို အတည်မပြုနိုင်စေရန် တိုင်ကြား
နှောင့်ယှက်ခဲ့သည့် (စရဖ)အယောင်ဆောင် ခင်မောင်ဦးအား အရေးယူ
ပေးရန် တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဒေါ်မသောင်း၏ သားမက်
ခင်မောင်ဦးသည် (စရဖ)နှင့်ပူးပေါင်း၍ စိတ်ကြွဆေးပြားများရောင်းချ
ကြောင်းနှင့် (စရဖ)အယောင်ဆောင် ခင်မောင်ဦးနှင့် လူမိုက်ကျော်စိန်၊
(စရဖ) တပ်သားဇာနည်ဦး၊ အထက်တန်းရှေ့နေ ဦးစောရွှေတို့အား အရေး
ယူပေးရန်တိုင်ကြားကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါ
တိုင်ကြားစာကို စုံစမ်းစစ်ဆေးခဲ့သော စစ်တွေခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့က “ မမှန်
တိုင်ကြားသူ မကျေနပ်ပါက တိုင်နိုင်ကြောင်း အသိပေးပါ ” ဟူ၍

---

(၁) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၆၆။

၂၀၁၂
ဦးကျော်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

၂-၁၀-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ကြေးနန်းစာတွင် ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြားစာပါ ဇာနည်ဦးသည် ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်စု (နပခ) တပ်စိတ် (၁)မှ တပ်သားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည် တပ်စိတ်(၁)၏ တာဝန်ခံဖြစ်သည်။ ဦးကျော်သန်း၏ တိုင်ကြားစာတွင် တပ်သား ဇာနည်ဦးကိုသာမက စစ်ဘက်ရေးရာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ (စရဖ)ကိုပါ စိတ်ကြွဆေးပြားများကို ခင်မောင်ဦးနှင့် ပူးပေါင်းရောင်းချကြောင်း စွပ်စွဲထားသည်။ ဤအခြေအနေတွင် သက်ဆိုင်ရာ (စရဖ)မှ တာဝန်ရှိသူ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးသည် ၎င်းတပ်ဖွဲ့နှင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းစေရန် မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံတိုင်ကြားခဲ့သော ဦးကျော်သန်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၀၀ ဖြင့် အရေးယူပေးရန် ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူအနေဖြင့် တရားလိုပြုလုပ်တိုင်ကြားနိုင်ခွင့်မရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ သို့တည်းမဟုတ် သူတစ်ဦးဆိုသည်တွင် ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည်ဖြစ်စေ၊ မဖွဲ့စည်းသည်ဖြစ်စေ ကုမ္ပဏီ သို့တည်းမဟုတ် အဖွဲ့အစည်း သို့တည်းမဟုတ် လူအစုလည်း ပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဦးအနေဖြင့် ၎င်းတပ်ဖွဲ့၏ အသရေကို နစ်နာစေရန် မဟုတ်မမှန်တိုင်ကြားခဲ့သော ဦးကျော်သန်းအပေါ် အရေးယူပေးရန် မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှု
 ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားသူ၏ အထွေထွေလျှောက်လွှာကို ပလပ်ခွဲ
 သော ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်
 ဖက်ရန် လိုမည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

၂၀၁၂
 ဦးကျော်သန်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ

၂၄ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်အောင် ရွှေတွင်

ဦးဆန်းညွန့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄၊ ၂၂၂(၂)၊ ပုဒ်မ ၂၃၄
သည် မျိုးတူပြစ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ယေဘုယျ
ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်၍ ပုဒ်မ ၂၂၂(၂) သည် ပြစ်မှုမကင်း
သော ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို
မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားလုပ်မှုများနှင့်
စပ်လျဉ်းသည့် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ခြင်း၊ ယေဘုယျ
ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း၊ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
လည်းကောင်း အကျုံးဝင်လျှင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ကို
လိုက်နာရန်ဖြစ်ခြင်း။

---

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၆ (ခ) မှ ၁၄၃ (ခ) အထိ

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇ (ခ)မှ ၅၃ (ခ) အထိတို့တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ကျူးလွန်သည့် မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသော ယေဘုယျပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုများ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိတိကျကျ ရည်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လျှောက်ထားသူ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ကာလအတောအတွင်း ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် မှန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၅၄၄.၉၄၅၂၀) အလွဲသုံးစားပြုမှုအတွက် စွဲဆိုခြင်းတွင် အလွဲသုံးစားမှုကျူးလွန်သည်ဆိုသောရက်မှ တစ်နှစ်စေ့ရောက်သည့်နေ့ထိ အကျိုးဝင်သည့် အလွဲသုံးစားပြုလုပ်သည်ဆိုသော ငွေကြေးစုစုပေါင်းအရေအတွက်ကို ပြစ်မှုတစ်မှုတည်းမှာပင်စွဲချက်တစ်ရပ်အဖြစ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂ (၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်သည့်အခြား ကုန်ထုတ်ပြေစာများဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့်ငွေများအတွက် စွဲဆိုသည့်အမှုများကို အခြားပြစ်မှုကြီးတစ်မှုတွင် စွဲချက်တစ်ရပ်တည်းဖြင့် စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေမှုပြုမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော အလွဲသုံးစားပြုမှုများကို စိစစ်၍ သီးခြားစီဖြစ်သော အမှုများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၂	လျှောက်ထားသူအတွက်	- ဒေါ်ခင်စောဝင်း
ဦးဆန်းညွန့်		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
နှင့်	လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	- ဦးခင်မောင်ညို
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ		ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
မြန်မာနိုင်ငံတော်		ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇ တို့တွင် တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စွဲချက်တင်ခဲ့သည့် အမိန့်အသီးသီးကို တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်က မကျေနပ်၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇(ခ)၊ ၃၈(ခ)၊ ၃၉(ခ)၊ ၄၀(ခ)၊ ၄၁(ခ)၊ ၄၂(ခ)၊ ၄၃(ခ)၊ ၄၄(ခ)၊ ၄၅(ခ)၊ ၄၆(ခ)၊ ၄၇(ခ)၊ ၄၈(ခ)၊ ၄၉(ခ)၊ ၅၀(ခ)၊ ၅၁(ခ)၊ ၅၂(ခ)၊ ၅၃(ခ)၊ ၅၄(ခ) တို့ဖြင့် တင်သွင်းရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခံရသည့်အတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုများကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ အမှတ်(၁)စက်မှုဝန်ကြီးဌာန စက်မှုညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ဦးဖြိုးမြင့်ဆွေခေါင်းဆောင်သော ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့မှ မှန်စက်ရုံ၏ ၂၅-၁၂-၂၀၁၀ နေ့ မှန်လက်ကျန်စာရင်းနှင့် မြေပြင်လက်ကျန်စာရင်းတို့ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးခြင်းနှင့် စက်ရုံမှူးဟောင်း ဦးဆန်းညွန့်နှင့် စက်ရုံမှူးအသစ်ဦးသောင်းဝင်းတို့ မှန်စက်ရုံမှူး

တာဝန်ကို လွှဲပြောင်းမှုပြုလုပ်သည့် ၂၁-၁-၂၀၁၁ နေ့ လက်ကျန်စစ်ဆေးချက်စာရင်းများအရ လျော့နည်းနေသည့်မှန် (၁၆၂၅. ၃၉၆၁)တန်မှာ ဌာနဆိုင်ရာလုပ်ထုံးလုပ်နည်းအရ မှန်ဝယ်ယူမည့်ကုန်သည်က မှန်စက်ရုံ ဘဏ္ဍာရေးဌာန၏ ငွေသွင်းချလံဖြင့် ပုသိမ်မြို့ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်ရှိ မှန်စက်ရုံ၏ ငွေစာရင်းအမှတ်သို့ မှန်ဖိုးပေးသွင်းပြီး၊ ဘဏ္ဍာရေးဌာန၏ ငွေရပြေစာများအရ မှန်များကို ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း ပုသိမ်မြို့ မှန်စက်ရုံမှ စက်ရုံမှူး ဦးဆန်းညွန့်က ကုန်သည်များထံမှ မှန်ဖိုးငွေများကို ဘဏ်သို့ ပေးသွင်းစေခြင်းမပြုဘဲ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ၉၈ လမ်း၊ အမှတ်(၇)နေ ဟန်သစ်မှန်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးမောင်မောင်သိန်းအား ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ နေ့ထိ ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၅)စောင်ဖြင့် မှန်များထုတ်ပေးခဲ့ရာတွင် မှန် (၃၉၇၇) သေတ္တာ (၈၆၇. ၈၅၈၁) တန်အတွက် တန်ဖိုးငွေပေးသွင်းရန် ကျန်ရှိနေရာ မှန် (၄၂၈) သေတ္တာ (၉၅. ၃၈၅၅) တန်အတွက် မှန်ဖိုးငွေ ၂၁၄၆၁၇၁၅/- ကိုသာ စက်ရုံမှူး ဦးဆန်းညွန့်က ပေးသွင်းခဲ့ပြီး ယာယီ ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်မှ မှန် (၃၅၄၉)သေတ္တာ (၇၇၂. ၄၇၂၆) တန်အတွက် မှန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) ကို မှန်စက်ရုံသို့ ပေးသွင်းခြင်းမရှိဘဲ အလွဲသုံးစားပြုခဲ့သည်ဟု စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်၍ မှန်စက်ရုံမှူး ဦးဆန်းညွန့်နှင့် မှန်ကုန်သည် ဦးမောင်မောင်သိန်းတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃/ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၉ အရ အရေးယူပေးပါရန် အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးအောင်သူက ပုသိမ်

၂၀၁၂

ဦးဆန်းညွန့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြို့အမှတ်(၂)ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ တိုင်တန်းရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှု ဖြစ်သည်။

ဤပြင်ဆင်မှု (၁၈)မှုလုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူမှာ တစ်ဦး တည်းဖြစ်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့်ဥပဒေပြဿနာမှာလည်း တူညီသော ဥပဒေပြဿနာတစ်ရပ်တည်းသာဖြစ်၍ ဤအမိန့်သည် ပြင်ဆင်မှုများ အားလုံးနှင့် အကျုံးဝင်စေရမည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၄၀ မှ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၅၇ အထိ အမှုများသည် ၁၄-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ တိုင်ချက်တစ်ခုတည်းပေါ်မှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဖြစ် ပြီး အချင်းဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းပေါ်တွင် တရားလို၊ တရားခံများတူညီပါ လျက် ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)စောင်အတွက် (၁)မှု၊ ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၂)စောင်အတွက် (၁)မှု၊ (၄)စောင်အတွက် (၁)မှု စသည်ဖြင့် အသီးသီး ခွဲ၍ အမှု (၁၈)မှုစွဲဆိုကြောင်း၊ အဆိုပါအမှု (၁၈)မှုအတွက် လျှောက်ထား သူအပေါ် တစ်မှုလျှင် စွဲချက် တစ်ခုစီသီးခြားတင်ခြင်းခံရကြောင်း၊ ယင်းသို့ အမှု (၁၈)မှုတွင် သီးခြားစွဲချက်များတင်ထားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်သဖြင့် မှားယွင်း လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထုတ်ပေးသည့် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းကို ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၄၀ တွင်သာ တင်ပြ ထားပြီး ကျန်အမှုများတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းပါရှိခဲ့ခြင်း မရှိပါဘဲ ခွင့်ပြုမိန့်ဓာတ်ပုံမိတ္တူများ တင်ပြစွဲဆိုထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၄၀ မှ ၅၇ ထိ (၁၈)မှုအား ပူးပေါင်းပြီး တစ်မှုတည်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ စွဲချက်တစ်ခုတည်းသာ တင်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် **ဒေါ်တင်မြင့်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ တော် (ဦးရွှေသန်း)အမှု** ^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ချက်တို့အရ တစ်ဆယ့်နှစ်လအတွင်း ယုံကြည်အပ်နှံမှုကို ဖောက်ဖျက်၍ဖြစ်စေ၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကျူးလွန်သည့် အလွဲသုံးစားငွေများကို တစ်မှုတည်းပေါင်း၍ စွဲချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် စစ်ဆေးနိုင်ပါကြောင်း၊ မှန်စက်ရုံပိုင်ပစ္စည်းများကို ဦးဆန်းညွန့်က ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုရာတွင် တစ်ဆယ့်နှစ်လကျော်ကာလအတွင်း အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် လျှောက်ထားသူတင်ပြသကဲ့သို့ ပြစ်မှုများကို (၁၈)မှု တစ်ပေါင်းတည်းစွဲချက်တစ်ခုတည်းတင်ရန်မဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃/ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၉ အရ တရားစွဲဆိုရန် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ တွင်သာပါရှိပြီး ကျန်အမှုများတွင် ဓာတ်ပုံမိတ္တူမှန်များပွား၍ တင်ပြစွဲဆိုထားသော်လည်း တရားစွဲဆို

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၈၆။

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းမှန်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြီးသည့်အတွက် တရားစွဲဆို
ခွင့်ပြုမိန့်ဓာတ်ပုံမိတ္တူသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၃ ၏ ဥပမာ
(က) တွင် အကျုံးဝင်ပါသဖြင့် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ဓာတ်ပုံမိတ္တူမှန်များ
တင်ပြစွဲဆိုခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပါကြောင်း၊ မူလခရိုင်တရားရုံးက
ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)စောင်အတွက် စွဲချက်တစ်ခုစီဖြင့် ပြစ်မှုကြီး
အမှတ် ၄၀ မှ ၅၇ ထိ (၁၈)မူ အပေါ် စွဲချက် (၁၈) ရပ်တင်ခဲ့ခြင်းနှင့်
ယင်းအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုခဲ့သော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်များသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှု
ရှိ မရှိ အမြင့်ဆုံးတရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ရယူသင့်ပါ၍ ဦးဆန်းညွန့်
၏ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားချက်အပေါ် သင့်မြတ်သောအမိန့်တစ်ရပ်
ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲအားစိစစ်ရာ တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်သည် ပုသိမ်မြို့၊
မှန်စက်ရုံတွင် စက်ရုံမျိုးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉
နေ့မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့အတွင်း၌ယာယီကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်
မှ မှန် (၃၅၄၉)သေတ္တာ၊ (၇၇၂. ၄၇၂၆) တန်အတွက် မှန်ဖိုးငွေကျပ်
သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) ကို အလွဲသုံးစားပြုမှုဖြင့် ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)
စောင်အရ အလွဲသုံးစားပြုမှုများအတွက် တစ်မှုစီဖြင့် စုစုပေါင်း (၁၈)မူ
ကို ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးတွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၄၀ မှ ၅၇ ထိ စွဲဆိုခဲ့ပြီး အဆိုပါအမှုအသီးသီးတွင် တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်
အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်
ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် စွဲချက်တစ်ရပ်စီ တင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ တွင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တစ်မှုထက်ပိုပြီး မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်မှာ ပထမပြစ်မှုမှာ နောက်ဆုံးကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုအထိ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းနှင့် ပတ်သက်၍ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့ပတ်သက်ခြင်းမရှိဘဲ ဖြစ်စေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်လအတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း စွပ်စွဲခံရသည့်အခါ ထိုသို့ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုများအနက် သုံးမှုထက်မပိုသည့် ပြစ်မှုများအတွက် စွဲချက်တင်၍ အမှုတစ်ခုတည်းတွင် စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) တွင် တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုနှင့် စွဲချက်တင်သည့်အခါ တစ်ခုချင်းသီးခြားအရေအတွက် သို့မဟုတ် ရက်စွဲများ အတိအကျကို ဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲထားသော ပြစ်မှုတွင် အကျုံးဝင်သည်ဆိုသည့်ငွေကြေးစုစုပေါင်း အရေအတွက်နှင့်တကွ မည်သည့်နေ့ရက်မှ မည့်သည့်နေ့ရက်များအတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြလျှင် လုံလောက်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ထိုသို့တင်ထားသည့် စွဲချက်မှာ ပုဒ်မ ၂၃၄ ၏ အဓိပ္ပာယ်အရ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်နှင့် တင်သောစွဲချက် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဆိုခဲ့သည့်ပထမနေ့စွဲနှင့် နောက်တိုးနေ့စွဲတို့အကြားကာလမှာ တစ်နှစ်ထက်မပိုစေရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည်

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ကျူးလွန်သည့် မျိုးတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသော ယေဘုယျ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေးဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေကို မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားမှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိတိကျကျရည်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက် ဖြစ်သည်။

တရားခံဦးဆန်းညွန့်အား အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာ ကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စွဲဆိုသော ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး ၄၀ မှ ၅၇ ထိ (၁၈)မှုတွင် စွပ်စွဲထားသည့် ပြစ်မှုများမှာ မျိုးတူပြစ်မှုများဖြစ်သော မှန်ဖိုးငွေကို အလွဲသုံးစားမှုဖြစ်ပြီး ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃)စောင် ဖြင့် အလွဲသုံးစားသည့် ပြစ်မှု (၃)မှုကို ပြစ်မှုကြီး (၁)မှုအဖြစ် သတ်မှတ်စွဲဆိုသော ပြစ်မှုများဖြစ်ရာ ယင်းသို့ (၁၈)မှု ခွဲ၍ စွဲဆိုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ နှင့် ဆန့်ကျင်မှုမရှိသော်လည်း ပြစ်မှုမကင်းသည့် ယုံကြည်အပ်နှံရေး ဖောက်ဖျက်မှု သို့မဟုတ် ငွေအလွဲသုံးစားမှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) တွင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ရှိသဖြင့် ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီရန်လိုသည်။ ယေဘုယျပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် လည်းကောင်း၊ သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်းကောင်း အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စရပ်တွင် သီးခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားခံ ဦးဆန်းညွန့်အား ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ထိ အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့် မှန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) နှင့် ပတ်သက်၍ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ

ပုဒ်မ ၂၂၂(၂)ပါ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်လိုအပ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးတွင် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၉-၁၁-၂၀၁၀ ထိ တစ်နှစ်ကာလအတွင်း အလွဲသုံးစားပြုသည်ဆိုသော ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၃၆)စောင်ကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၄၀ မှ ၅၃ ထိ (၁၄)မှုခွဲ၍ စွဲဆို၍ ယင်းအမှုများတွင် အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ စွဲချက်တစ်ရပ်စီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေသည့် အမိန့်မှာ မှန်ကန်မျှတသည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

၂၀၁၂

ဦးဆန်းညွန့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဒေါ်တင်မြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (ဦးရွှေသန်း)

အမှု တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) အရ တစ်နှစ်အတွင်း ယုံကြည်အပ်နှံမှုကို ဖောက်ဖျက်၍ဖြစ်စေ၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာပြုလုပ်သော်ငြားလည်း၊ ထိုသို့ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် အလွဲသုံးစားသောငွေများကို တစ်မှုတည်းပေါင်း၍ စွဲချက်တစ်ခုတည်း သာလျှင် ပြုလုပ်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။

၁၄-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်တစ်ခုတည်း အပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံထား၍ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မူရင်းကို တစ်မှုတည်းတွင်သာ တင်ပြထားပြီး ကျန်အမှုများတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မိတ္တူများကို တင်ပြထားခြင်းတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်မှန်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြီးဖြစ်၍ ကျန်အမှုများတွင် တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် ဓာတ်ပုံ မိတ္တူများ တင်ပြထားခြင်းမှာ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၆၃ အရ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၂
ဦးဆန်းညွန့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

လျှောက်ထားသူ ဦးဆန်းညွန့်အပေါ် ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ကာလအတောအတွင်း ကုန်ထုတ်ပြေစာ (၅၃)စောင်ဖြင့် မှန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) အလွဲသုံးစားပြုမှုအတွက် စွဲဆိုခြင်းတွင် အလွဲသုံးစားမှုကျူးလွန်သည်ဆိုသောရက်မှ တစ်နှစ်စေ့ရောက်သည့် နေ့ထိ အကျုံးဝင်သည့်အလွဲသုံးစားပြုလုပ်သည်ဆိုသော ငွေကြေး စုစုပေါင်း အရေအတွက်ကို ပြစ်မှုတစ်မှုတည်းမှာပင် စွဲချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်သည့် အခြားကုန်ထုတ်ပြေစာများဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲသည့် ငွေများအတွက် စွဲဆိုသည့်အမှုများကို အခြားပြစ်မှုကြီးတစ်မှုတွင် ပူးပေါင်း၍ စွဲချက်တစ်ရပ်တည်းဖြင့် စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေမှုပြုမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်အတွင်း ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော အလွဲသုံးစားပြုမှုများကို စိစစ်၍ သီးခြားစီဖြစ်သောအမှုများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂(၂) နှင့်အညီ စွဲချက်တင်စစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။

သို့အတွက် ဤပြင်ဆင်မှုများကို ခွင့်ပြုသည်။ ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇ တို့တွင် ၅-၁-၂၀၁၂ နေ့၌ ချမှတ်ထားသည့် စွဲချက်အမိန့်များနှင့် ယင်းအမိန့်များကို အတည်ပြုခဲ့သော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ မှ ၅၇ ထိ

အလွဲသုံးစားပြုသည့် မှန်ဖိုးငွေအဖြစ် စွပ်စွဲထားသည့်ငွေကျပ်သိန်း
 (၁၅၄၄. ၉၄၅၂၀) အတွက် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည့် ပြစ်မှုကြီး ၄၀ မှ ၅၃ ထိ
 အမှုများအား ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ တွင် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးရန်
 နှင့် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀ တွင် ဦးဆန်းညွှန်အပေါ် စွဲဆိုထားသော
 ၃၀-၁၁-၂၀၀၉ မှ ၂၉-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ထိ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း
 အလွဲသုံးစားပြုကြောင်း စွဲဆိုသည့်ငွေများအတွက် ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများ
 နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့်
 စွဲချက်တစ်ရပ်တင်၍လည်းကောင်း၊ ကျန်ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၄ မှ ၅၇
 ထိ အမှုများအား ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၄ အဖြစ် တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး
 ရန်နှင့် ယင်းပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၄ တွင် ဦးဆန်းညွှန်အပေါ် စွဲဆိုထားသော
 ၂-၁၂-၂၀၁၀ မှ ၂၂-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့ထိ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း
 အလွဲသုံးစားပြုကြောင်း စွဲဆိုသည့် ငွေများအတွက် ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများ
 နှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့်
 စွဲချက်တစ်ရပ်တင်၍လည်းကောင်း စစ်ဆေးစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့် ချမှတ်
 လိုက်သည်။

၂၀၁၂

ဦးဆန်းညွှန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေ.တွင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော် *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၃) အရ တိုးမြှင့်နိုင်
သည့်ပြစ်ဒဏ်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလတရားရုံးက ချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်
ပေးရန် လျှောက်ထားသော ပြင်ဆင်မှုများတွင် မူလအမှုစစ်ရုံး၏ စီရင်
ပိုင်ခွင့်အာဏာသည် အထူးရာဇဝတ်အာဏာမဟုတ်ပါက ပထမတန်း
ရာဇဝတ်အာဏာရ တရားရုံးက ချမှတ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်ဒဏ်အထိ
သာလျှင် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃) တွင် ပြဌာန်းထားသည်။

---

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁ (က)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၀ (ခ) တွင် ချမှတ်သည့်
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၉ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်
တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပထမတန်းရာဇဝတ် အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရ အမြင့်ဆုံး ချမှတ်နိုင်သည့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ထက်ပိုမို၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်မြမြသန်း၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ကိုယ်တိုင် (မလာ)

မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၇၃ အမှုတွင် တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံစေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို မသင်းသင်းစိုးက မကျေနပ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၀(ခ) အရ တင်သွင်းခဲ့ရာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ်

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိခြင်းကို အတည်ပြု၍ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ အစား ၁ နှစ်ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်သည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပြီးမှ မူလအမှုစစ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီး ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာသာရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရပါသဖြင့် မူလအမှုစစ်တရားသူကြီးအာဏာထက်ကျော်လွန်၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားသော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်နိုင်ရန် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားရေးဦးစီးမှူးက တင်ပြလာသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဤပြင်ဆင်မှုကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ မြင်းခြံမြို့နယ်၊ ဆင်ချောင်းတောင်ကျေးရွာနေ မသင်းသင်းစိုးသည် ထွန်းထွန်းကျော်နှင့် သမီးရည်းစားဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် ထွန်းထွန်းကျော်မှ လူကြီးစုံရာဖြင့် တောင်းရမ်းလက်ထပ်ယူပါမည်၊ မယားမှတ်မှတ် သားမှတ်မှတ်ပေါင်းသင်းပါမည်ဟု ယုံကြည်အောင်ပြောဆိုကာ မသင်းသင်းစိုး၏ကာမကို နှစ်ကြိမ်ရယူခဲ့ပြီး မသင်းသင်းစိုး၌ ကိုယ်ဝန်ရရှိလာသည့်တိုင်အောင် ထွန်းထွန်းကျော်က မသင်းသင်းစိုးအား တောင်းရမ်းလက်ထပ်၍ မင်္ဂလာဆောင်ပေးခြင်းမရှိသဖြင့် ၎င်း၏ကာမကို လိမ်လည်ရယူသွားသူ ထွန်းထွန်းကျော်အား အရေးယူပေးပါရန် မသင်းသင်းစိုးက မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး၌ ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြစ်မှုဆိုင်

ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃(၁)(ခ) တွင် “ အယူခံသောအမှုတွင် ခြွင်းချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၆ ပုဒ်မခွဲ ၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မဆန့်ကျင်ဘဲ ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမပေးနိုင် ” ဟု အယူခံတရားရုံး၏ အာဏာကို ကန့်သတ်ထားကြောင်း၊ ထို့အပြင် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)တွင်လည်း “ ဤပုဒ်မအရ ချမှတ် သည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ပုဒ်မ ၃၄ အရမှတစ်ပါး အခြားနည်းဖြင့် ဆောင်ရွက် သည့် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ချမှတ်ခဲ့လျှင် ယင်းတရားရုံးသည် တရားခံ ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု မိမိထင်မြင်သောပြစ်မှုအတွက် ပထမတန်းအာဏာ အရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ယင်းပြစ်မှုအတွက် ချမှတ်နိုင်သည့် ပြစ်ဒဏ် ထက်ပိုမိုကြီးလေးသော ပြစ်ဒဏ်ကို တရားခံအပေါ် မချမှတ်ရ ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အယူခံတရားရုံးနှင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးတို့သည် တရားခံကို ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်လျှင် ဥပဒေက သတ်မှတ်ထားသော ပြစ်ဒဏ်ဘောင်အတွင်းကဖြစ်စေကာမူ အထက် တရားရုံး၏အာဏာကို အတိုင်းအဆမရှိ မကျင့်သုံးစေလိုသည့် သဘော ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အထက်တရားရုံးက ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရာတွင် မူလ အမှုစစ်သော တရားရုံး၏ အာဏာကို ထောက်ထားပြီး ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်သင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအ မှတ် ၄၉၀(ခ) တွင် ချမှတ်သော စီရင်ချက်အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် မှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်ပေးသင့် ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာစိစစ်ရာတွင် နှစ်ဖက်သက်သေထွက်

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ချက်များအရ တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်သည် တရားလို မသင်းသင်းစိုး၏ ကာမကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားရယူခဲ့ပြီး တရားလို မသင်းသင်းစိုးကိုယ်ဝန်ရရှိသောအခါ၌ လက်ထပ်ရန် ငြင်းဆန်ခဲ့၍ တရားလို မသင်းသင်းစိုး၏ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဂုဏ်သရေကို ထိခိုက်စေခဲ့သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းသုံးသပ်၍ တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါမူလမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံး ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ တွင် “ မည်သူမဆို လိမ်လည်မှုကို ကျူးလွန်လျှင် ထိုသူကို တစ်နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ ” ချမှတ်ရမည်ဟု ပြဌာန်းထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၂(၁)(ခ) တွင် “ ဒုတိယတန်း အာဏာရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးများသည် တရားဥပဒေက ခွင့်ပြုသည့် အလုပ်၊ ထောင်ဒဏ်နှင့်တကွ ခြောက်လထက်မပိုသော ထောင်ဒဏ်၊ ကျပ်နှစ်ရာထက်မပိုသည့်ငွေဒဏ်ချမှတ်နိုင်သည် ” ဟု ပြဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးသော ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးက တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြင့်

၎င်း၏ထောင်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်ခွင့်အာဏာကို အပြည့်ကျင့်သုံးထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ မူလရုံးအမိန့်အပေါ် မကျေနပ်၍ မူလရုံးတရားလို မသင်းသင်းစိုးက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၀(ခ) ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလရုံးတရားခံ ထွန်းထွန်းကျော် အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိခြင်းကို အတည်ပြုပြီး အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ အား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

မူလတရားရုံးက ချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက် ထားသော ပြင်ဆင်မှုများတွင် မူလအမှုစစ်ရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာသည် အထူးရာဇဝတ်အာဏာမဟုတ်ပါက ပထမတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားရုံးက ချမှတ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်ဒဏ်အထိသာလျှင် ပြင်ဆင်မှုတရား ရုံးက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၃) တွင် ပြဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ မူလအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့သော မြင်းခြံမြို့နယ်တရား ရုံး၊ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးမှာ ဒုတိယတန်းရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦးသာဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်က တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပထမတန်း ရာဇဝတ်အာဏာရ တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအရ အမြင့်ဆုံးချမှတ်နိုင်သည့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ထက်ပိုမို၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်

၂၀၁၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးထွန်းထွန်းကျော်

ချမှတ်ထားခြင်းမဟုတ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၏ အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉(၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
အရဆိုလျှင် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ရာတွင် မူလ မြင်းခြံမြို့နယ် တရားရုံးက တရားခံ
ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ၂၆-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
ရာ အဆိုပါအမိန့်သည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏
၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်သော
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်နှင့် အကျိုးဝင်နေကြောင်း တွေ့ရ
သည်။ အဆိုပါ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်အရ ထောင်ဒဏ် နှစ်
၂၀ အောက် ကျခံနေသည့် အကျဉ်းသားများသည် ယင်းတို့ကျခံနေသော
ထောင်ဒဏ်၏ လေးပုံတစ်ပုံအား လျော့ပေါ့ကျခံစေရန် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ
ခွင့်ရရှိထားသည်။

နိုင်ငံတော်က လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုမီက
ကျခံရသည့် ပြစ်ဒဏ်ကို အဆိုပါ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် အမိန့်ဖြင့်
လျော့ပေါ့ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လျော့ပေါ့ပေးပြီး ပြစ်ဒဏ်ကို တရားရုံး
အနေဖြင့် တိုးမြှင့်ပေးခြင်း မပြုသင့်ပေ။ **မောင်စိုးသိန်း ပါ ၅ နှင့်**
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမှု ^(၁)၊ ဦးထွန်းစိန် ပါ ၂ နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမှု ^(၂) တို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလမြင်းခြံ

(၁) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅။

(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၉၆။

မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် နိုင်ငံတော်က လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးသည့် စေတနာနှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကို လစ်လျူရှုရာရောက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ဤရုံး အနေဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်မှ ချမှတ်ခဲ့သည့် မြင်းခြံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ ထွန်းထွန်းကျော်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားတွေ့ခြင်းကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်အား ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် အစား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၆ လ ကျခံ စေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်လိုက်သည်။

၂၀၁၂

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ဦးထွန်းထွန်းကျော်

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ

၉ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ဦးသာဌေး ရှေ့တွင်

ဦးမြအောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇။ ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏လက်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသည့် အခါမှသာ ခိုးရာပါ ပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှရပ်စဲသွားခြင်းမရှိသေးသည့်ပစ္စည်းကို သဘောရိုးဖြင့်အပေါင်ခံခဲ့သူသည်ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း“ဥပဒေအရ လက်ရှိရထိုက်သူ”အဖြစ်သို့ရောက်ရှိမလာနိုင်သည့်အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးမဆိုနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများမှာ ခိုးယူခြင်းဖြင့်

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၉ (ခ)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၈၆ (ခ) တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

လက်ပြောင်းခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းပင်ဖြစ်ပြီး ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်သည့်အခါမှသာ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများကို တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်မှ တရားခံ မြင့်ဦးက ခိုးယူလျက် အပေါင်ခံသူ မြအောင်ထံ၌ ငွေများချေးယူခြင်းအတွက် အပေါင်အဖြစ် ပေးအပ်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါပစ္စည်းများသည် ဦးမြအောင်၏ လက်ဝယ်၌ ထားရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ပေါင်နံ့သူ မြင့်ဦးက ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမှတ်၏ လက်ဗွေလက်မှတ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိနိုင်မည်မရှိကြောင်းနှင့် စာချုပ်စာတမ်းများကို ခိုးယူလာခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရှိနိုင်မည့် အခြေအနေမရှိကြောင်း မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါအချက်မှာ အပေါင်ခံသူက သဘောရိုးဖြင့် အပေါင်ခံခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ကောက်ယူနိုင်မည်ဖြစ်ရာ ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း “ ဥပဒေအရလက်ရှိထိုက်သူ ” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိမလာနိုင်သည့်အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးဆိုနိုင်သော အချက်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးဇော်လင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်-(၁) ဦးရဲမြင့်

လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

(၂) ဒေါ်အေးအေးမြိုင်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၅၈၉/၂၀၁၁ တွင် တရားခံ မြင့်ဦးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် နှင့် ၆ လ ကျခံစေရန် ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်အနောက်ရပ်ကွက်၊ အကွက် (၃၀၅)၊ ဦးပိုင် ၄ (၁) မြေကွက်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်နှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိသော စာချုပ် (၅)စောင်၊ မြေစာရင်းပုံစံ (၁၀၅) မြေပုံစာရွက် (၂)ရွက်၊ ဦးသိန်းထွန်း အမည်ပေါက်ဆိုင်ခန်းစာအုပ်တို့ကို တရားလို ဦးမှတ်သို့ ပေးစေရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ရာ အဆိုပါစာချုပ်နှင့် စာမှတ်စာတမ်းများကို ဦးမှတ်သို့ပေးစေ ရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်ကမကျေနပ်၍ မန္တလေး ခရိုင်တရားရုံးသို့ တင်သွင်းသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၇/၂၀၁၁ တွင် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်သို့ ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးမှတ်ကမကျေနပ်၍ တင်သွင်းသည့် မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၈၆(ခ) ၂၀၁၁ တွင် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်လျက် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုကြောင်း

အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်က ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၂

ဦးမြအောင်

နှင့်

အမှုမှာ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်အနောက်
ရပ်ကွက်နေ ဦးမှတ်က ၎င်းပိုင်ဆိုင်သော မြေကွက်အမှတ် (၃၀၅)၊ ဦးပိုင်
အမှတ် ၄(၁) မြေကွက်နှင့် သက်ဆိုင်သော အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်း
နှင့် ဆက်စပ်သော အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ၅ စောင်၊ သကျသီဟဘုရား၊
အောင်သီရိဈေးတန်း၊ ဆိုင်ခန်းအမှတ် (၁၃)၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်စာအုပ်တို့ကို
သားဖြစ်သူ မြင့်ဦးနှင့် ချွေးမဖြစ်သူ မာမာဦးတို့က ခိုးယူလျက် ပွဲစား
ဦးမြင့်အောင်နှင့် ပူးပေါင်း၍ ပေါင်နံ့အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ကြောင်းဖြင့်
အရေးယူပေးရန် အမှတ်(၆) ရဲစခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ရာ တရားခံ မြင့်ဦး
နှင့် မာမာဦးတို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေ၍ ၎င်းတို့အပေါ် တရားခံပြေးမှု
ဖြင့် စွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ပြီးနောက် မြင့်ဦးက ပြန်လည်ဖမ်းဆီးရမိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အမှုကြီးအမှတ် ၅၈၉/၂၀၁၁ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ၂၈-၅-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ ငွေချေး
ကတိပဋိညာဉ်စာချုပ်ဖြင့် ဦးမှတ်နှင့် ၎င်း၏သား မြင့်ဦးတို့ ငွေချေးယူစဉ်
ကတည်းက အိမ်ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းများကို ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင်
လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပြီး လက်မှတ်ရေးထိုး၊ လက်ဗွေနှိပ်ခဲ့သည်ဟု ထွက်ဆို
ချက်ရှိပါကြောင်း၊ မြင့်ဦးနှင့် မာမာဦးတို့က ၂-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင်
ကျပ်သိန်း ၅၀၊ ၂-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ကျပ် သိန်း ၁၀၀ ကို ထပ်မံ
ချေးယူသည့်အတွက် စာချုပ်များအရ ငွေကျပ်သိန်း ၃၅၀ ချေးယူရာတွင်
အာမခံအဖြစ်ပေးအပ်ထားရကြောင်းကို ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင်သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျက် သားအဖနှစ်ဦး ပူးပေါင်း၍ အမှုဖွင့်တရားစွဲဆိုကာ စာရွက်စာတမ်း များပြန်လည်ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ သက်သေခံ ပစ္စည်းလက်ရှိရရှိပိုင်ခွင့်ပြဿနာသည် တရားလိုနှင့် တရားခံစပ်ကြားပေါ် ပေါက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားလိုနှင့် အပြင်လူစပ်ကြားပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ် လျှင် အပြင်လူအား ကြားနာခွင့်မပေးဘဲ တရားလိုအားပစ္စည်းကို ပြန်ပေး ရန်အမိန့်မချမှတ်သင့်ပါကြောင်း၊ **ဒေါ်ခင်စု ပါ ၂ နှင့် ဦးအုန်းမောင် ပါ ၅ စီရင်ထုံး** ^(၁) တွင် အချင်းဖြစ်သက်သေခံပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပြစ်မှုအထမြောက်လျှင် ထိုသက်သေခံတင်ပြသော ပစ္စည်းကို ပစ္စည်းတင် ပြသူထံ ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားပါ၍ ပစ္စည်းတင်ပြသူ ထံသို့သာ ပြန်လည်ပေးအပ်သင့်ပါကြောင်း၊ စာချုပ်များပေါ်ရှိ ဦးမှတ် နေရာ၌ ရေးထိုးသည့်လက်မှတ်များမှာ ဦးမှတ်၏ လက်မှတ်မဟုတ် ကြောင်း အင်းစိန်မူခင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ သက်သေခံ (ည) ပြန်ကြားစာအရ ဦးမှတ်၏ စေခိုင်းချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည် ဟု မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က သုံးသပ်ထားရာ **ဘား(လ်) ဘဟာဒူးနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ စီရင်ထုံး** ^(၂)၊ **ဦးစံကျော် နှင့် မောင်မောင်ကြွယ်စီရင်ထုံး** ^(၃) တို့တွင် လက်ရေး လက်မှတ်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှာ မုချမှန်ကန်သော သက်သေခံချက် မဟုတ်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည့်အပြင် ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင်သိရှိပြီး ၎င်း၏သဘော တူညီချက်ဖြင့် စာရွက်စာတမ်းများ ပေးအပ်ပေါင်နှံခြင်းဖြစ်ကြောင်း

(၁) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားရုံးချုပ်)၊ စာ-၆၂၀။

(၂) ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (အထူး)၊ စာ-၁၉။

(၃) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားရုံးချုပ်)၊ စာ-၉၂။

ပေါ်ပေါက်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ သုံးသပ်ချက်မှာ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၁)ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူထံမှ ငွေချေးယူပြီး ဦးမှတ်တို့သားအဖပူးပေါင်းအကွက်ဆင်၍ သားနှင့်ချွေးမကို အမှုဖွင့်လျက် စာချုပ်စာတမ်းများပြန်ရအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြချက်သည် လျှောက်ထားသူ၏ ထင်မြင်ချက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ အကွက်ဆင်ဖန်တီးခဲ့သော အထောက်အထားရှိပါက ပြစ်မှုကြောင်းအရ အမှုဖွင့် တရားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်ပါကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းလက်ရှိရပိုင်ခွင့်ပြဿနာသည် တရားလိုနှင့် အပြင်လူတို့ စပ်ကြားပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်လျှင် အပြင်လူအား ကြားနာခွင့်ပေးသင့်ကြောင်း တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခရိုင်တရားရုံးနှင့်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့တွင် နှစ်ဖက်ကြားနာခွင့်ရခဲ့သဖြင့် အဆိုပါ အချက်မှာ ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက ကိုးကားသည့် **ဒေါ်ခင်စု ပါ ၂ နှင့် ဦးအုန်းမောင် ပါ ၅ စီရင်ထုံး** တွင် ပစ္စည်းတင်ပြသူထံ ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည်ဟူသော စကားရပ်သာမက “ သို့ရာတွင် အထူးအကြောင်းရှိက ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်မဟုတ် ” ဟူ၍လည်း ပါရှိပြီး အဆိုပါစီရင်ထုံးမှာ တရားခံအား အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သော အမှုဖြစ်၍ သဘာဝမတူပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်သော သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများဖြစ်သောကြောင့် တရားလို ဦးမှတ်သို့

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြန်ပေးစေရန်အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ (၂)၏ ရှေ့နေက အမှုတွင် စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်များအရ ဦးမှတ်ပိုင်ဆိုင်သည့် စာရွက်စာတမ်းများကို မြင့်ဦးက သံသေတ္တာအတွင်းမှ ခိုးယူပြီး ဦးမြအောင်ထံငွေများ ချေးယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ တရားခံမြင့်ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် နှင့် ၆လ ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာလည်း အတည်ဖြစ်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ဦးမြအောင်က တရားခံကို ငွေချေးပေးရာ၌ အာမခံအဖြစ် ရယူထားသော ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်သဖြင့် ဦးမြအောင်သည် ပြန်လည်ရထိုက်ခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလျက် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးတွင် စစ်ဆေးစီရင်မှုတစ်ခု ဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည်ဟု ယူဆ၍ တရားရုံးသို့ တင်ပြထားသောပစ္စည်း၊ စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုခုကို တရားရုံးသည် ဖျက်ဆီးစေရန် ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းစေရန် သို့မဟုတ် လက်ရှိထားရှိခွင့်ရှိသည်ဟု တောင်းဆိုသူအားပေးအပ်စေရန် သို့မဟုတ် အခြားနည်းဆောင်ရွက်စေရန်အတွက် သင့်သည်ထင်မြင်သည့် စီမံခန့်ခွဲမှုအမိန့်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇(၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးသို့ သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြ
ခဲ့သောပစ္စည်း သို့မဟုတ် စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍
တစ်စုံတစ်ဦးသို့ ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ပိုင်ဆိုင်မှုအလိုငှာ
အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်းမဟုတ်ဘဲ လက်ရှိထားခွင့်အလိုငှာ အဆုံးအဖြတ်
ပြုခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာပေသည်။ သက်သေခံပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍
အမှုပြီးဆုံးသောအခါ တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်းကို မည်သူ့လက်ဝယ်
ထားရှိထိုက်သည်ဟူသောအချက်ကို အလေးထား၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသာဖြစ်
ပြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းမဟုတ်ချေ။ **ဒေါ်စိန်အေး နှင့်
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် စီရင်ထုံး (၇)
ကြည့်ပါ။**

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မူလရုံးတရားလိုဦးမှတ်က သားဖြစ်သူ မြင့်ဦးနှင့် ချွေးမ မာမာဦး
တို့အပေါ် ခိုးမှုဖြင့် အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းမှုတွင် မြင့်ဦးသည် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ အရ ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် နှင့် ၆ လ ချမှတ်ခံ
ရသည်။ တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်သေတ္တာထဲမှ ပျောက်ဆုံးခဲ့သော
၎င်းနေထိုင်ရာ မန္တလေးမြို့၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်အနောက်ရပ်ကွက်၊
အကွက် (၃၀၅)၊ ဦးပိုင် ၄(၁) မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်း
များနှင့် ဆိုင်ခန်းမှတ်ပုံတင်စာအုပ်တို့ကို တရားခံ မြင့်ဦးထံမှ အပေါင်ခံ
ထားသော လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင် (လိုပြ-၂) ထံမှ ရှာဖွေပုံစံဖြင့်
ပြန်လည်သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက
အဆိုပါသက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများကို တရားလို ဦးမှတ်သို့ ပြန်လည်

---

(၄) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၄။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၊

ပေးအပ်စေရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ အရ စီမံခန့်ခွဲသည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်က ၎င်းထံငွေချေးယူစဉ်ကတည်းက အိမ်ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းများကို ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပြီး လက်မှတ်ရေးထိုး၊ လက်ဗွေနှိပ်ခဲ့ကြောင်း အကြောင်းပြခဲ့သော်လည်း မူလရုံးအမှုတွင် ၎င်းနှင့် ဦးမှတ်တို့ တွေ့ဆုံမှုရှိခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက်မရှိချေ။ ပေါင်နံရာ၌ ပွဲစားအဖြစ်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ဦးဝင်းအောင် (လိုပြ-၃) က အသက် ၈၀ အရွယ်ရှိ မကျန်းမာသော ဦးမှတ်အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး၊ လက်ဗွေနှိပ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသော်လည်း တရားခံ မြင့်ဦးက ၎င်း၏ဖခင်နှင့် ဦးဝင်းအောင်တို့ မတွေ့ခဲ့ကြောင်းနှင့် ၃၅ လမ်း (၈၈×၉၀) လမ်းကြားရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဦးမှတ်၏ လက်မှတ်ကို ၎င်းက ရေးထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ငြင်းဆိုမေးမြန်းခဲ့သည့်အပြင် ဦးဝင်းအောင်အား ထောက်ခံ သော သက်သေမရှိခဲ့ပေ။ အင်းစိန်မူခင်းတပ်ဖွဲ့သို့ စာရွက်စာတမ်းများကို ပေးပို့စစ်ဆေးစေခဲ့ရာတွင်လည်း ဦးမှတ်၏ ၀၊ ယာလက်ပုံစံများနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရာ တူညီမှုမရှိကြောင်းနှင့် လက်မှတ်များကိုလည်း ဦးမှတ်ရေးထိုးခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ကျွမ်းကျင်သူအရာရှိက စစ်ဆေးပြန်ကြားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးမှတ်နှင့် မြင့်ဦးတို့သားအဖနှစ်ဦး ပူးပေါင်း၍ အမှုဖွင့်တရားစွဲဆိုကာ စာရွက်စာတမ်းများ ပြန်လည်ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ တင်ပြချက်မှာ လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိပေ။

အချင်းဖြစ် သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများမှာ ခိုးယူခြင်းဖြင့် လက်ပြောင်းခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းပင်ဖြစ်ပြီး ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေ အရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏ လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည့်အခါမှသာ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများ ကို တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်မှ တရားခံမြင့်ဦးက ခိုးယူလျက် အပေါင်ခံ သူ မြအောင်ထံ၌ ငွေများချေးယူခြင်းအတွက် အပေါင်အဖြစ်ပေးအပ်ထား ခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါပစ္စည်းများသည် ဦးမြအောင်၏ လက်ဝယ်၌ ထားရှိ နေသမျှကာလပတ်လုံး ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဦးငယ် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် (ဦးဘိုးစော)

စီရင်ထုံး (၅) တွင် သဘောရိုးဖြင့် ဝယ်ယူသည်ဆိုစေကာမူ ရောင်းပိုင် ခွင့်မရှိသောသူထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သောကြောင့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိမည်မဟုတ် ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားပြီး **ဦးမောင်ကို နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ တော် (ဒေါ်တင်အေး)** **စီရင်ထုံး (၆)** တွင် သဘောရိုးဖြင့် ဝယ်ယူ ကြောင်း ထင်ရှားလျှင် ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း ပစ္စည်းပြန်ရနိုင်ရန်အတွက် အရေးမဆို နိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ပေါင်နှံသူမြင့်ဦးက ဖခင် ဖြစ်သူ ဦးမှတ်၏ လက်ဗွေ၊ လက်မှတ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိနိုင်

(၅) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆။

(၆) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၇။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မည်မဟုတ်ကြောင်းနှင့် စာချုပ်စာတမ်းများကို ခိုးယူလာခြင်းဖြစ်သည်ဟု
လည်း သိရှိနိုင်မည့်အခြေအနေမရှိကြောင်း မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက
သုံးသပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါအချက်မှာ အပေါင်ခံသူက
သဘောရိုးဖြင့် အပေါင်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ကောက်ယူနိုင်မည်ဖြစ်ရာ
ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်
လည်း “ ဥပဒေအရ လက်ရှိရထိုက်သူ ” အဖြစ်သို့ ရောက်မလာနိုင်သည့်
အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးဆိုနိုင်သောအချက်ဖြစ်သည်ဟု
မဆိုသာပေ။

သို့ဖြစ်ရာ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများကို ဦးမြအောင်သို့
ပြန်လည်ပေးအပ်စေခဲ့သည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်
လျက် လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ငွေချေးပေးရာတွင် မြင့်ဦး
ထံမှ လက်ခံရယူထားသော စာရွက်စာတမ်းများကို လက်ဝယ်ထားခွင့်ရှိ
မည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏
အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်
တော်၏ အမိန့်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပြင်ဆင်
ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ၏ ပြင်ဆင်မှုကို ပယ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ

၂၇ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်ဟန် ရွှေ.တွင်

ဒေါ်လသာဒေဝီ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေများ စစ်ဆေးခြင်းမပြုရသေးဘဲ
တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)
အရ တရားရှင်လွှတ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ယင်းသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံ
အရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၀ (ခ)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၈၃(ခ) တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁
ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၈ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း
နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယင်းကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားရုံးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်
ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂(၁)နှင့်အညီ တရားလိုနှင့် တရားလိုတင်ပြ
သော သက်သေများကို စစ်ဆေးပြီး မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို တရားလို
၏ စွပ်စွဲချက်များသည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင် တရားခံများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက်
တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးခြင်းမပြုမီအဆင့်တွင်သာ ရှိသေး
၍ အမှုတိုးတက်မှုအခြေအနေပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးသော အခြေအနေ
တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ခြင်း
မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ **(ဦးချစ်သန်း
ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု ၊ ဦးလှ
နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု တို့အား
ရည်ညွှန်းသည်။)**

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ ၂ တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီ
အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွှတ်သည့်
အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးဝင်းဌေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဦးခင်မောင်ညို၊

ဒေါ်လသာဒေဝီ

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ကိုယ်တိုင်

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၂၁/၂၀၁၁ တွင် ဦးအောင်စိုးမင်းက ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီ တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် တရားစွဲဆိုရာတွင် ဒေါ်လသာဒေဝီမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်အား ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ် ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် ဒေါ်လသာဒေဝီမှ မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၅/၂၀၁၁ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ စွဲချက်မတင်မီ တရားရှင်လွှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးအောင်စိုးမင်းက မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၈၃(ခ)/၂၀၁၁ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ရာ မန္တလေး ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံး ၏ ၂၂-၂-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမှတ် (၂) တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီအပေါ် ချမှတ်သောအမိန့်အား ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်လသာဒေဝီမှ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အမှုမှာ မူလရုံးတရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းသည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် စဉ် မူလရုံး ၁ - တရားခံ ဦးသိန်းဟန်၏ မိတ္တူကူးဆိုင်တွင် မိတ္တူကူးရာမှ ဦးသိန်းဟန်နှင့် သိကျွမ်းခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် ဦးအောင်စိုးမင်းသည် ရန်ကုန်မြို့မှ မန္တလေးမြို့၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးသိန်းဟန်မှ ဦးအောင်စိုးမင်းအပေါ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ၃၀-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ တိုင်စာပေးပို့ခဲ့သဖြင့် ဦးအောင်စိုးမင်းသည် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စစ်ဆေးခြင်းခံရပြီး ၃၀-၁၁-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ၁- တရားခံ ဦးသိန်းဟန်၏ မမှန်မကန်တိုင်ကြားချက်ကို ၂- တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီကလည်း မမှန်မကန် ထွက်ဆိုချက်ပေးခဲ့သည်ဟုဆိုကာ ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် ဦးအောင်စိုးမင်းမှ တရားလိုပြုလုပ်ပြီး အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတိုင်ကြားရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက မူလရုံး ၁-တရားခံဦးသိန်းဟန်က ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တိုင်ကြားခဲ့ရာတွင် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်လသာဒေဝီက မမှန်သက်သေထွက်ဆိုပေးခဲ့သည်ဟုဆိုသော်လည်း မည်သည့်ကဏ္ဍမှ မည်သို့ မည်ပုံထွက်ဆို အစစ်ခံခဲ့ကြောင်း၊ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် မည်ကဲ့သို့ မဟုတ်မမှန်ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း ဦးတိုက်လျှောက်လွှာတွင်ဖြစ်စေ၊ ဦးတိုက်လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြသည့် စာရွက်စာတမ်းများ၌ဖြစ်စေ၊ ဦးသိန်းဟန်၏ တိုင်စာ၌ဖြစ်စေ လုံးဝပါရှိခြင်းမရှိ

သဖြင့် ဒေါ်လသာဒေဝီအပေါ် စွပ်စွဲမှုသည် အခြေအမြစ်မရှိသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူရမည့် ကိစ္စတွင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကသော်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးကသော်လည်းကောင်း၊ စာဖြင့်ရေးသားတိုင်တန်းစွဲဆိုခြင်းမရှိလျှင် အဆိုပါပြစ်မှုကို မည်သည့်တရားရုံးကမျှ လက်ခံအရေးယူပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ စွဲဆိုချက်သည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ယူဆလျှင် အမှု၏အရှေ့ပိုင်း မည်သည့်အဆင့်၌မဆို တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ထားနိုင်ကြောင်း၊ တရားလိုစစ်ဆေးခြင်း (သို့မဟုတ်) သက်သေအချို့စစ်ဆေးခြင်းပြီးမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) ကိုဆုံးဖြတ်ရမည်ဟူသော လမ်းညွှန်မှုလည်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ခရိုင်တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးရခြင်းမရှိသေးသဖြင့် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ယူဆနိုင်သည့်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်သေးဟု သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ခရိုင်တရားရုံးမှ တရားရှင်လွှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲချေဖျက်သည့်သဘော မဟုတ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုတွဲချေဖျက်ခြင်းမှာ အမှုတစ်ခုလုံးကို စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ မူလမှုတွင်ရှိနေသည့် တရားခံ (၂)ဦးအနက် မိမိအပေါ် စွဲဆိုထားခြင်းမှာ အခြေအမြစ်မရှိဘဲ စွဲဆိုထား၍ တရားရှင်လွှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်း

၂၀၁၂

ဒေါ်လသာဒေဝီ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံး တရားသူကြီးသည် မူလရုံးတရားလိုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီးနောက် တိုက်ရိုက်လက်ခံထားကြောင်း၊ တရားလို နှင့် လိုပြသက်သေများ လုံးဝစစ်ဆေးခြင်းမရှိသေး၍ တိုင်လျှောက်ချက်မှာ မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ၊ အခြေအမြစ် ရှိ မရှိ လုံးဝမသိသေးသည့် အနေအထား တွင်သာရှိသေးကြောင်း၊ စွပ်စွဲမှုသည် အခြေအမြစ် ရှိ မရှိ သက်သေများ စစ်ဆေးရန်လိုအပ်သေးသည့် အနေအထားတွင် တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင် ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ လွှတ်ပေးသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက် လိုက်သည့် တိုင်းဒေသကြီး၏အမိန့်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အမှုလုံးဝမစစ်ဆေးမီ တရားရှင်လွှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ အမှုချေဖျက်သည့်သဘောသက်ရောက်ကြောင်း၊ ယခုအမှုမှာ မန္တလေး တိုင်း၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနတွင် စစ်ဆေးသောအမှုနှင့်စပ် လျဉ်း၍ တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (ခ) နှင့် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူမှ အပြီးသတ်သက်သေခံ ချက်နှင့်ပတ်သက်၍သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ ဟု တင်ပြထားခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ အပြီးသတ်သက်သေခံချက် (Conclusive Proof) ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် ပြဌာန်းထား ကြောင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးချက်မှတ်တမ်းသည် အပြီးသတ် သက်သေခံချက်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်မှ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှု မရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ပေးသင့်ကြောင်းလျှောက်ထားတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်

လျှောက်ထားခံရသူ ၂- ဦးအောင်စိုးမင်းက မူလရုံး ၁-တရားခံ ဦးသိန်းဟန်သည် ၃၀-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ တိုင်စာကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ထံပေးပို့ရာတွင် တိုင်စာပါ အချက်အလက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ တိုင်စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၅-၁၁-၂၀၀၆ ရက်နေ့တစ်နေ့ထဲတွင် စစ်ဆေးခဲ့ပြီး စာရွက်စာတမ်း၊ အထောက်အထား၊ သက်သေအပြည့်အစုံတင်ပြခွင့်မရ ခဲ့ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(ခ) တွင် တရားရုံး မဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းသို့ မမှန်မကန်တိုင်ကြားသည့်ကိစ္စတွင် ထိုအဖွဲ့ အစည်းကသာ စာရေးသားတိုင်တန်းခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိ၍ မူလရုံးတရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းမှ ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတွင် တရားလိုအား အဓိကစစ်မေးချက်စစ်ဆေးပြီး ပြတ်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၁) နှင့် ၂၅၃(၂) အရ စွဲဆိုထားသော အမှုအခြေအမြစ် ရှိ မရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂ နှင့်အညီ သက်သေခံချက်ရယူပြီး လိုအပ်ပါက တရားခံကို စစ်မေးပြီးမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ လမ်းညွှန် စီရင်ထုံးများအရလည်းကောင်း မှန်ကန်မှုရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ခွင့်မပြု သင့်ကြောင်း စီရင်ထုံးများကိုးကား၍ လျှောက်လဲတင်ပြထားသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မူလရုံးအမှုတွဲအားကြည့်ရှုရာတွင်တရားလိုဖြစ်သူ ဦးအောင်စိုးမင်း သည် ညီဖြစ်သူ ကိုသက်ဇင်ဆိုသူနှင့် ၁-တရားခံ ဦးသိန်းဟန်အား

၂၀၁၂

ဒေါ်လသာဒေဝီ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အမေရိကန်သို့သွားရောက် အလုပ်လိုသူများ အား တစ်ဦးလျှင် ငွေကျပ်သိန်း (၈၀)ပေးလျှင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေး မည်ဟု ပြောခဲ့ကြောင်း၊ လူ (၃) ဦးအတွက် ငွေကျပ်သိန်း ၆၀ ကို ဦးသိန်းဟန်မှ ကိုသက်ဇင်အားပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုငွေပေးရန် အတွက် ဦးအောင်စိုးမင်းက တိုက်တွန်းကြောင်း၊ ကိုသက်ဇင်သို့ပေးသည့် ငွေကျပ်သိန်း ၆၀ အတွက် ဦးအောင်စိုးမင်းက ၎င်းပိုင် အ/၄၄၃၁ ကားကို အာမခံအဖြစ်ပေးခဲ့သည်ဟု မမှန်မကန်ဖော်ပြ၍ ဦးသိန်းဟန်မှ ပြည်ထဲ ရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ၃၀-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲဖြင့် တိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ တိုင်ကြားခဲ့၍ မန္တလေးမြို့၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနရုံးတွင် ၅-၁၁-၂၀၀၆ နေ့တွင် တိုင်ကြားသူနှင့် တိုင်ကြားခံရသူတို့ကို တစ်ရက် တည်းစစ်ဆေးခဲ့ပြီး ၃၀-၁၁-၂၀၀၆ နေ့မှစ၍ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ ထုတ်ပယ် ခြင်းခံရကြောင်း၊ ဦးသိန်းဟန်သည် ဦးအောင်စိုးမင်းအလုပ်မှ ထုတ်ပယ် ခံရပြီးနောက် ဦးအောင်စိုးမင်းအပေါ် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကျောက်တံတား မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၃/၂၀၀၇ ဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရလည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရား ရုံးတွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၅၂/၂၀၀၇ ဖြင့် အ/၄၄၃၁ ကားအား လက်ရောက်ရလိုကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၃/၂၀၀၇ တွင် ဦးအောင်စိုးမင်းအား တရားသေလွှတ်ခဲ့ပြီး တရားမကြီး ၂၅၂/၂၀၀၇ တွင်လည်း အဆိုလွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်များချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမှု များတွင် ဦးအောင်စိုးမင်းက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့်ရရှိပြီးမှ သာ ဦးသိန်းဟန်မှ ၎င်းအပေါ် မမှန်မကန်တိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့

တိုင်ကြားရာတွင် ဒေါ်လသာဒေဝီမှ မမှန်မကန်ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟုဆိုကာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံတရားရုံးတွင် ဦးအောင်စိုးမင်းက တရားလိုပြုလုပ်ပြီး ဦးသိန်းဟန်နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီ တို့အပေါ် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတိုင်ကြားခဲ့ရာ တရားရုံးမှ ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မူလရုံးအမှုတွင် တရားလိုအား စစ်မေးရန် ချိန်းသည့်အဆင့်တွင် ၂-တရားခံဒေါ်လသာဒေဝီ၏ရှေ့နေမှ စွဲဆိုထားသည့်အမှုမှာ အခြေအမြစ်မရှိသောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၇၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

အမှုတွင် တရားလိုဦးအောင်စိုးမင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားရုံးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂ (၁)နှင့်အညီ တရားလိုနှင့် တရားလိုတင်ပြသောသက်သေများကို စစ်ဆေးပြီး မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို တရားလို၏

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

စွပ်စွဲချက်များသည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှုတွင် တရားခံများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားလိုဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးခြင်းမပြုမီအဆင့်တွင်သာ ရှိသေး၍ အမှုတိုးတက်မှုအခြေအနေပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးသောအခြေအနေတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ **(ဦးချစ်သန်း ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု ^(၁) ၊ ဦးလှ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု ^(၂) တို့အား ရည်ညွှန်းသည်။)**

သို့ဖြစ်ရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ ၂-တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်သည့်အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မူလမြို့နယ်တရားရုံးက ၂-တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ လျှောက်ထားချက်အားပလပ်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်များမှာ မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်လိုက်သည်။

(၁) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၂။

(၂) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၆၅။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

နိုဝင်ဘာလ

၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေး ရွှေတွင်

ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့

ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဃ)။ ပြင်ဆင်မှုတွင်
လျှောက်ထားသူ အဖြစ် ပါဝင်ခြင်း မရှိခဲ့သည့် မူလရုံး
ပူးတွဲတရားခံအပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု
ရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ
(ဃ)တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးကချမှတ်သည့် စီရင်ချက်
သို့မဟုတ် အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိ တရားရုံးကဥပဒေ နှင့် အညီ

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၅၀(ခ)၊ ၂၅၁(ခ)

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀(ခ) နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု
အမှတ် ၁၈ တို့တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၉ ရက်စွဲပါ
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြန်လည်စိစစ်ရန်ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ **ဒေါ်တင်ဦးပါ ၆ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** တွင် မူလရုံးတစ်ရုံး ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိစိစစ်ရန်အလို့ငှာ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အမှုသည်များ ရုံးသို့လာရောက်ခြင်း မရှိသည့်တိုင်အောင် ပြင်ဆင်မှုရုံးသည် အမှုကိုလိုအပ်သလိုစိစစ်ပြီး အမိန့်ချမှတ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားရာ ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးသည် ရုံးသို့လာရောက်ခြင်းမရှိခဲ့သည့် တရားခံအပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ **ဒေါ်မြနု နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု** တွင် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ခြင်းမရှိခဲ့သော ဒေါ်လှကြည်ကိုပါ ဒေါ်မြနုနှင့်အတူ အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း သာကေရှိသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မူလရုံးအမှုတွင် အဓိကတရားခံအဖြစ် စွပ်စွဲခံရသူမှာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ဖြစ်သည်။ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က ၎င်း၏ ရွှေဆိုင်းနှင့် ရွှေလက်ဆက်လုပ်ငန်းအတွက် တရားလိုထံမှ ငွေများချေးယူခဲ့ရာတွင် အတူနေသမီးဖြစ်သူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းက မိခင်နှင့်အတူငွေများလက်ခံယူခဲ့ခြင်းပြုခဲ့သည်ဟု ထွက်ဆိုချက်ရှိသည်။ သို့သော် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းသည် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းပြီး၍ မိခင်နှင့်အတူ နေထိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း မိခင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက်လုပ် ကိုင်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။ တရားလိုထံမှ ငွေများကို မိခင်က ချေးယူ ခဲ့ရာတွင်လည်း ၎င်းက လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ သွေးဆောင်ခဲ့ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က လိမ်လည်မှုကျူးလွန် ခဲ့ပါသည်ဆိုသော	၂၀၁၂
ဖြစ်မှုကိုအခြေခံ၍ သမီးဖြစ်သူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းကို ပါ ယင်းဖြစ်မှုဖြင့်	ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ကိုယ်တိုင် လိမ်လည်မှုကျူး	ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
လွန်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်သည့်အခြေအနေတွင် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းသည်	နှင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခြင်းမပြုခဲ့	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
သော်လည်း ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းအတွက်ပါ	မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ဤအမှုတွင် ထည့်သွင်းအမိန့်ချမှတ်သင့်ပေသည်။	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
	မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူအတွက်	- ဦးတင်မောင်ဝင်း
	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်- (၁) ဦးဝင်းသိန်း	
	ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
	ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
	(၂) ဦးတင်ဝမ်း
	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားသူအတွက်	- ဦးတင်မောင်ဝင်း
	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်- (၁) ဦးဝင်းသိန်း	
	ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
	ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
	(၂) ဦးတင်ဝမ်း
	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၂
 ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
 ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၃၇/၂၀၁၁ တွင် ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ်၊ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ထောင်ဒဏ် ၃ လ ကျခံစေရန် နှင့် ယင်းရုံးပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၃၈/၂၀၁၁ အမှုမှ ပြစ်ဒဏ်နှင့်တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားလို ဦးကျော်ဇေယျက မကျေနပ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀(ခ)/၂၀၁၂ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားခံတို့ကမကျေနပ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၂ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ရာ တရားခံ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်စီ ကျခံစေရန်နှင့် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၃၈/၂၀၁၁ အမှု ပြစ်ဒဏ်နှင့် သီးခြားစီကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀(ခ)/၂၀၁၂ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၅၀(ခ)/၂၀၁၂ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၂ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၅၁(ခ)၂၀၁၂ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြင်ဆင်မှုနှစ်မှုသည် မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၃၇/၂၀၁၁ အမှုတွင် အခြေခံသဖြင့် ဤစီရင်

ချက်သည် ပြင်ဆင်မှုနှစ်မှုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရမည်။

အမှုမှာ ဦးကျော်ဇေယျသည် ၃-၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့က နေအိမ်၌ ရှိစဉ် ဇနီးမသူသူဝင်း၏ အဒေါ်ဖြစ်သူဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က ၎င်း၏ ရွှေဆိုင်းလုပ်ငန်းတွင် ငွေလိုသဖြင့် ခေတ္တအကူအညီပေးရန် ဖုန်းဆက် ပြောသောကြောင့် ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀ ကို နေအိမ်သို့သွားရောက်ပေးပို့ရာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့် သမီး မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းတို့က ရေတွက်လက်ခံယူ ကြကြောင်း ၁-၁၀-၂၀၁၀ ရက်နေ့ကလည်း ၎င်းတို့လုပ်ငန်း၌ရွှေလိုသ ဖြင့် ရွှေ ၂၀ ကျပ်သား ခေတ္တပေးထားရန် ဖုန်းဆက်ပြောသောကြောင့် ရွှေ ၂၀ ကျပ်သားကို နေအိမ်သို့ သွားရောက်ပေးပို့ရာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ နှင့် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းတို့က လက်ခံယူကြကြောင်း၊ ဦးကျော်ဇေယျက ယုံကြည်၍ ပေးအပ်ထားသော ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀ နှင့် ရွှေ ၂၀ ကျပ်သား ကို ပြန်တောင်းသောအခါ မပေးနိုင်ဘူး တိုင်ချင်ရာတိုင်ဟု ပြောဆိုနှင့် ထုတ်ခဲ့သဖြင့် အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။

တိုင်ချက်တစ်ခုတည်း တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ပြစ်မှုဆိုင် ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂ နှင့် ပုဒ်မ ၂၃၄ တို့အရ သီးခြားခွဲ၍ ၂ မှ စွဲဆိုရာ မူလရုံးအမှုမှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်အတွင်း တရားလိုထံမှ တရားခံက ချေးယူခဲ့သော ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ အတွက်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၃၇/၂၀၁၁ သည် ၃-၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့မှ ၂၅-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့အထိ ကာလအတွင်း ယူခဲ့သောငွေကျပ် သိန်း ၁၅၀ နှင့် သက်ဆိုင်ပြီး ကျန်ချေးငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ နှင့် ရွှေ ၂၀ ကျပ်သားသည်

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၃၈/၂၀၁၁ နှင့်သက်ဆိုင်ပါကြောင်း၊ အဆိုပါငွေနှင့် ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို လက်မှတ်ရေးထိုးရယူခဲ့ခြင်းမဟုတ်သော်လည်း အတိုးဖြင့် ရယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဟေမမာလာမြောက်ရပ်ကွက်၊ ရယက ထံတင်ပြညှိနှိုင်းစဉ်က ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ပိုင် တိုက်ကို ရောင်း၍ပေးဆပ် ပါမည်၊ ဈေးဖြတ်ယူလိုက ယူရန်ပြောရာ တရားလိုက ကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ကျော်တန်အိမ်ကို ကျပ်သိန်း ၈၀၀ သာပေးမည်ပြောသဖြင့် ပြေလည်မှု မရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုအချက်ကို ထောက်ရှုပါက လိမ်လည်ရယူ ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်မသင့်ပါကြောင်း၊ အမှု၏သဘာဝအရ တရား မကြောင်းအရသာလျှင် အရေးယူရမည့်အမှုဖြစ်ပါသဖြင့် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့အား အပြီးအပြတ်လွှတ်သင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့လွှတ်ပါက ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်းမရှိသူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းကိုပါ အပြီးအပြတ်လွှတ် သင့်ပါကြောင်း၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၏အမိန့်အမှတ် ၈၇/၁၉၇၁ အရ လျှော့ပေးပြီးသော ပြစ်ဒဏ်ကိုတရားရုံးက တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုနိုင်၊ မပြု အပ်ကြောင်း **မောင်စိုးသိန်း ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံတော် အမှု^(၁)** တွင် ထုံးစံချက်အရ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ် တိုးမြှင့်ခဲ့သည့်အမိန့်မှာ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူကို အပြီးအပြတ် လွှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူသည် ရွှေနှင့် ငွေများချေးယူပြီး ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်းမရှိဟုပေါ်ပေါက်သဖြင့် မူလရယူ စဉ်ကပင်ပေးဆပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိဟုကောက်ယူရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း

(၁) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅။

ဦးသန်းနိုင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး^(၁) တွင် မတရားပြုလုပ်မှုကို မတရားသောနည်းလမ်းဖြင့်ပြုလျှင် မရိုးမဖြောင့် သောအကြံဖြင့် ပြုသည်ဟု ယူဆနိုင်ပါကြောင်း၊ **ဦးချစ်မောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ စီရင်ထုံး**^(၂) အရ ချေးယူငွေကို ပြန်ဆပ်ရန် မရည်ရွယ်ဘဲ ပြန်ဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်အောင် ပြောဆိုလျက် တမင်လှည့်ဖြားပြီးငွေထုတ်ချေးစေရန် မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့်သွေးဆောင်၍ငွေကိုရယူလျှင် လိမ်လည်မှု မြောက်နိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ ထားပါကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးကလည်း **ဦးချစ်မောင်နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂** ကိုပင် ကိုးကားလျက် မူလရုံးအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀အရ လိမ်လည်မှုမြောက်ပါကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် က ထောင်ဒဏ်များကို သီးခြားစီကျခံစေခြင်းမှာလည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ (၁)၊ ၃၉၇ တို့နှင့်ညီညွတ်ပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်မျှတမှုရှိပါကြောင်း ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

မူလရုံးတရားခံဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့သည် တရားလို ဦးကျော်ဇေယျ၏ ဇနီးမသူသူဝင်း၏ အဒေါ်အရင်းဖြစ်ပြီး တရားလိုနှင့်တရားခံတို့သည်

(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၆၀၉။

(၃) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၁။

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ရွှေဆိုင်းနှင့်ရွှေလက်ဆက်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြသူများဖြစ်သည်။ တရား
လို၏သက်သေခံ (က) တိုင်ချက်တွင် တရားခံဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က လုပ်ငန်း
အတွက် ငွေလိုနေ၍ ခေတ္တကူညီရန် ၃-၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့က ဖုန်းဆက်၍
ပြောသောကြောင့် မသူသူဝင်း၊ ဒေါ်မြတ်နွယ်ဦးတို့နှင့်အတူ တရားခံ၏
နေအိမ်သို့ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀ ကို အကြိမ်ကြိမ်သွားရောက်ပို့အပ်ခဲ့ရာ
တရားခံဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့် ၎င်း၏သမီး (၂) တရားခံ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်း
တို့က ရေတွက်၍ လက်ခံယူခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ တရားလို
ဦးကျော်ဇေယျ၏ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုချက်တွင် ၃-၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့က
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းတို့သည် တရားလို၏ နေအိမ်သို့
ရောက်ရှိလာပြီး ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ အား ခေတ္တအကူအညီတောင်းရာ
ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကိုပေးအပ်လိုက်သဖြင့် လက်ခံရယူသွားကြောင်း၊ ၄-
၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကိုလည်းကောင်း၊ ၂၅-၁၀-၂၀၀၉
ရက်နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်း၏အိမ်သို့ထပ်မံ၍
လာရောက် အကူအညီ တောင်းရာ ဒေါ်မြတ်နွယ်ဦး (လိုပြ-၃)၊
ကျော်ကျော်လွင် (လိုပြ-၄)တို့ရှေ့တွင် ပေးအပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
တိုင်ချက်နှင့်ကွဲလွဲထွက်ဆိုခဲ့သည်။

တရားလိုသည် ၎င်းထံမှတရားခံဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က ငွေကျပ်
သိန်း ၁၅၀ ချေးယူခြင်းကို စာမှတ်စာတမ်းအထောက်အထား မတင်ပြ
နိုင်ခဲ့ဘဲ နှုတ်သက်သေခံချက်များသာ တင်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် တရားခံ
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က တရားလိုထံမှ ယင်းငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ အပါအဝင်
စုစုပေါင်းငွေကျပ် ၂၆၅ သိန်းကို အလီလီချေးယူခဲ့ခြင်းနှင့် ရွှေ ၂၀
ကျပ်သား ချေးငှားယူခဲ့ခြင်းကို အငြင်းပွားခြင်းမပြုခဲ့ချေ။ ငွေများကို ၆

ကျပ်အတိုးနှုန်းဖြင့် ချေးယူခဲ့ပြီး ရွှေ ၂၀ ကျပ်သားကို တစ်လလျှင် ၄	၂၀၁၂
သိန်းအတိုးဖြင့် ချေးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် လစဉ်အတိုးငွေကျပ် ၁၀	ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
သိန်း၊ ၁၃ သိန်းစသည်ဖြင့်ပေးခဲ့ရာမှ ငွေကျပ် ၂၅ သိန်း ထပ်မံချေးယူ	ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ကာ ၁၉-၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အတိုးငွေကျပ် ၁၄ သိန်း ၅ သောင်း	နှင့်
ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၂၂-၅-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် ကျပ်သိန်း ၃၀ ကိုလည်းကောင်း၊	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
၂၈-၉-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် ကျပ်သိန်း ၆၀ ကိုလည်းကောင်း ထပ်မံချေးယူ	မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ခဲ့ကြောင်း၊ ၈-၉-၂၀၁၀ ရက်နေ့အထိ အတိုးများပုံမှန်ပေးခဲ့ပြီး ၁၀ လပိုင်း	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
တွင် အတိုးမပေးနိုင်တော့၍ စုစုပေါင်းချေးယူငွေကျပ် ၂၆၅ သိန်းအပေါ်	မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
တရားလိုတို့က အတိုးနုတ်ပြီး ကျပ်သိန်း ၃၀၀ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချေပ	
ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ တရားခံက ၎င်းရေးမှတ်ထားသည့် သက်သေခံ (၁)	
စာရင်းစာအုပ်ငယ်ကိုလည်း တင်ပြခဲ့သည်။ အတိုးပေးသည်ကို သုံးလေး	
ကြိမ်မြင်ခဲ့ကြောင်း ဒေါ်ဝင်းရီ (ခံပြု-၉)၏ ထွက်ဆိုချက်၊ ထိုသို့ အတိုး	
တောင်းသည်ကို သိရှိကြောင်း မအေးသီတာထွန်း၊ ကိုဇော်မင်းလတ်၊	
မနိုင်နိုင်စိုးတို့၏ထွက်ဆိုချက်များနှင့် ဟေမမာလာမြောက်ရပ်ကွက်၊	
ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးအောင်လှိုင်ဝင်း၊ (ခံပြု-၆)က တရားလို တရားခံ	
တို့အား နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းပေးခဲ့စဉ် ဆွေမျိုးများဖြစ်သည့်အပြင် အတိုးကိစ္စ	
များရရှိ၍ မှတ်တမ်းမရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် တရားခံ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့	
က ၎င်း၏အိမ်ကိုကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ဖြင့် ဈေးဖြတ်ယူရန်ပြောရာ တရားလို	
တို့က ကျပ်သိန်း ၈၀၀ သာပေးမည်ပြောသဖြင့် ပြေလည်မှုမရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်	
ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်ကိုလည်း မူလရုံးက လက်မခံခဲ့ချေ။	

အမှုတွင် နှစ်ဖက်ထွက်ဆိုခဲ့ကြသော နှုတ်သက်သေခံချက်များ
အရ တရားခံက၎င်း၏လုပ်ငန်းအတွက်ငွေလိုသည်ဟုဆိုကာ တရားလို

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အိမ်တွင် ၃-၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့မှ ၂၅-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့အတွင်း သုံးကြိမ်တိုင် လာရောက်ချေးယူခဲ့သောငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ အတွက် လည်းကောင်း၊ ယင်းနောက်ပိုင်း ၁၉-၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့မှ ၁-၁၀-၂၀၁၀ ရက်နေ့အတွင်းတရားလိုက တရားခံ၏အိမ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်သွားရောက် ပေးပို့ခဲ့သည်ဆိုသော ထပ်မံချေးယူငွေများနှင့် ရွှေ ၂၀ ကျပ်သားအတွက် လည်းကောင်း အတိုးငွေများ အကြိမ်ကြိမ်ပေးခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ လက်ခံနိုင် ဖွယ်ရှိပြီး ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးအောင်လှိုင်ဝင်း (ခံပြ-၆) နှင့် ကွက်စိပ် မှူး ဦးဖေမြင့် (ခံပြ-၇) တို့၏ ချေးငွေပေးဆပ်ရန် ညှိနှိုင်းစဉ် တရားခံ၏အိမ် ကိုဈေးဖြတ်၍ ယူရန်ပြောဆိုညှိနှိုင်းခဲ့သည်ဆိုခြင်းကိုလည်း လက်မခံနိုင် စရာအကြောင်းမရှိချေ။

တရားခံကတရားလိုထံမှငွေများ အကြိမ်ကြိမ်လာရောက်ချေးယူခဲ့ သည်ကိုပေးအပ်ခဲ့ခြင်းနှင့် တရားလိုက တရားခံအိမ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်သွား ရောက်ပေးပို့ခဲ့ခြင်းတို့သည် အတိုးငွေအကျိုးအမြတ်ရရှိခဲ့သော အကြောင်း ကြောင့်မဟုတ်ပါက အခြားမည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ယုတ္တိတန်သည့် အကြောင်းပြချက်နှင့် သက်သေခံချက်တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရချေ။

မူလရုံးသည် တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသည့် နှုတ်သက်သေခံချက် များကို အကြွင်းမဲ့လက်ခံခဲ့ပြီး တရားခံဘက်မှ ထွက်ဆိုသည့် နှုတ်သက်သေ ခံချက်များကိုမူ လက်မခံငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ တရားခံက တရားလိုထံသို့ အတိုးငွေများပေးဆပ်ခဲ့ကြောင်း ရေးမှတ်သည့် သက်သေခံ (၁) စာရင်း စာအုပ်ပါအချက်များကိုလည်း တရားလို၏ လက်မှတ်မပါရှိဟုဆိုကာ

လက်မခံငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ လွတ်လပ်သောသက်သေနှစ်ဦးဖြစ်သည့် ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးအောင်လှိုင်ဝင်းနှင့်ကွက်စိပ်မှူး ဦးဖေမြင့်တို့ ၏ ချေးငွေပေးဆပ်ရန် ညှိနှိုင်းကြောင်း ထွက်ဆိုချက်ကိုလည်း စာမှတ် စာတမ်းမတင်ပြနိုင်ဟုဆိုကာ လက်မခံငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အလီလီ ချေးယူခဲ့သောငွေများကို ပြန်လည်တောင်းခံသည့်အချိန်တွင် ပေးဆပ်ခြင်း မပြုသည်မှာ ချေးငွေများကို မူလရယူစဉ်ကပင်လျှင် ပေးဆပ်ရန်ရည်ရွယ် ချက်မရှိကြောင်းနှင့် လိမ်လည်လှည့်ဖြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူ သုံးသပ်ကာ တရားခံ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ကိုသာမက ၎င်း၏သမီး မစိုးမြတ် သူဇာဝင်းကိုပါ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် ခဲ့သည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်ကလည်း ပြစ်ဒဏ်များ ကို တိုးမြှင့်စီရင်ခဲ့သည်။

၂၀၁၂
<u>ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့</u>
<u>ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့</u>
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
<u>မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂</u>
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
<u>မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂</u>

သို့ဖြစ်ရာ တရားခံတို့၏ ပြုလုပ်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လိမ်လည်မှုတွင် အကျုံးဝင်ခြင်းရှိ မရှိ၊ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ်များ တိုးမြှင့်စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ တွင် အကျုံးဝင်သည့် လိမ်လည် မှုမြောက်ရန်အတွက် တရားခံသည် လှည့်ဖြားခြင်းခံရသူအား ပစ္စည်းကို ပေးအပ်စေရန်အတွက် လိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောနှင့်သွေး ဆောင်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ရန်လိုသည်။

ငွေယူသည့်အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ နှင့်အကျုံး ဝင်မည့် ပြစ်မှုဖြစ်စေရန် ငွေကို တရားခံက လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ရယူ

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ခြင်းရှိ မရှိ ရှေးဦးစွာ စိစစ်ရမည်။ **ကိုဘာဘူ၊ မသန်းနှင့် ကိုကျင်သိန်း အမှု** ^(၄) ကြည့်ပါ။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား ၎င်း၏ပစ္စည်း သို့မဟုတ် ငွေကို ပေးအပ်စေရန် လိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောနှင့် သွေးဆောင်မှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ နှင့် အကျုံးဝင်မည်ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်း သို့မဟုတ် ငွေကို ပေးအပ်ခြင်းမပြုမီ တရားခံက ထိုသူအား လိမ်လည်လှည့်ဖြားခဲ့သည်ဆိုသောအချက်ရှိရန်လိုသည် သို့မဟုတ် ငွေကို ပေးအပ်စေရန် သွေးဆောင်ခြင်းပြုလုပ်ချိန်၌ တရားခံသည် လိမ်လည် လှည့်ဖြားခြင်းမရှိပါမူ ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှုကြောင်းဖြင့် တရားမစွဲနိုင်ချေ။
ဦးမောင်မောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု ^(၅) ကြည့်ပါ။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကိုးကားခဲ့သည့် **ဦးချစ်မောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ တော် ပါ ၂ အမှု** တွင် ဦးချစ်မောင်က ဘောက်ချာတစ်ခုကိုပြု၍ သူ၏ ဒန်အိုး၊ ဒန်ခွက်လုပ်ငန်းအတွက် ဒန်ပြားများထုတ်ရန်ငွေလိုနေကြောင်း၊ ငွေကိုတစ်ပတ်အတွင်း ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်အောင် ပြောဆိုပြီး ဦးချူရှိန်ထံ၌ငွေချေးသည်။ လူချင်းခင်မင်သဖြင့် ဦးချူရှိန်က ယုံကြည်၍ ဦးချစ်မောင်အား ငွေကျပ် ၆၇၀၀၀/- ကို ရှာဖွေချေးငှားလိုက်သည်။ ဦးချစ်မောင်က ထိုငွေကိုလက်ခံရရှိကြောင်းနှင့် တစ်ပတ်အတွင်း ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဦးချစ်မောင်က ငွေကိုလုံးဝပြန်မဆပ်သဖြင့်

(၄) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်)၊ စာ-၄၇၆။

(၅) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၃၂ (၇၃၄)။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ လျှောက်ထားစွဲဆိုရာ ချေးယူသည့် ငွေကို ပြန်ဆပ်ရန်မရည်ရွယ်ဘဲ ပြန်ဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်အောင် ပြုမူလျက် တမင်လှည့်ဖြားပြီး ငွေထုတ်ချေးစေရန် မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် သွေးဆောင်၍ ငွေကိုရယူလျှင် လိမ်လည်မှုမြောက်နိုင် ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မူလရုံးအမှုတွင် တရားခံက တရားလိုထံမှ ငွေများအလီလီချေးယူ ခဲ့ခြင်းပြုခဲ့ရာ၌ ဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းမပြုခဲ့သော်လည်း ထိုငွေများ ချေးယူခဲ့ကြောင်း အငြင်းမပွားခဲ့ချေ။ သို့ရာတွင် မည်သည့်နေ့ရက်တွင် မည်သို့ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်ဟူ၍ ငွေချေးစေရန် မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်းပြုခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချေ။ ၃-၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့မှ ၂၅-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့အတွင်း ငွေများ အလီလီချေးယူခဲ့ခြင်းအတွက် အတိုးငွေများပေးခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက် များရှိပြီး ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးအောင်လှိုင်ဝင်းထံ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်း စဉ်က ၎င်း၏အိမ်ကို ဈေးဖြတ်ယူရန် ပြောဆိုညှိနှိုင်းခဲ့ကြောင်းလည်း သက်သေခံချက်ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားခံက ချေးငွေကို ပြန်လည်ပေး ဆပ်ရန် မရည်ရွယ်ဘဲ ပြန်ဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်အောင်ပြုမူလျက် တမင်လှည့်ဖြားပြီး ငွေထုတ်ချေးစေရန် မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် သွေးဆောင်၍ ငွေကိုရယူခဲ့သည်ဟူ၍ ဆိုသာမည်မဟုတ်ချေ။ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကိုးကားသည့် ဦးချစ်မောင်အမှုနှင့် ဤအမှုသည် ထပ်တူထပ်မျှမတူညီချေ။ ငွေထုတ်ချေးယူသူသည် ချေးငွေ ကိုပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် အခြေအနေမရှိကြောင်း ငွေထုတ်ချေးသူကို လှည့်ဖြား၍ ချေးယူသောငွေကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် အကြံမရှိကြောင်း

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

နှင့် အခြေအနေအကြောင်း အရပ်ရပ်ကို အထင်အရှားမပြနိုင်သမျှ ရာဇသတ်ပုဒ်မ ၄၁၅ အတွင်း ကျရောက်သော လိမ်လည်မှုဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း **မရွှေ (ခ) မကျင်ရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံတော် အမှု** ^(၆) တွင်လည်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

တရားခံသည် တရားလိုထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ ကို အလီလီ ချေးယူခဲ့ရာ၌ အတိုးများပေးခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက်များရှိသည့်အပြင် ချေးယူငွေအတွက် ၎င်း၏အိမ်ကို ဈေးဖြတ်ယူရန် ညှိနှိုင်းခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပေရာ တရားခံ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့် ၎င်း၏သမီး မစိုးမြတ် သူဇာဝင်းတို့၏ ပြုလုပ်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ လိမ်လည်မှုတွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု မဆိုသာချေ။ တရားလို၏နစ်နာမှု အတွက် တရားမကြောင်းအရသာလျှင် စွဲဆိုထိုက်သည့်အမှုကို ပြစ်မှု ကြောင်းစွဲဆိုခဲ့ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိ ကြောင်းသုံးသပ်ခဲ့သည့် မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရပေ လိမ့်မည်။

ထို့ပြင် မူလရုံးတရားခံဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့်မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းတို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ မဟာအောင်မြေမြို့နယ် တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့ရက်မှာ ၂၆-၁၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့ ဖြစ်သဖြင့် ယင်းနေ့သည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံ တော်သမ္မတရုံး၏ ၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့်

(၆) ၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (လွှတ်တော်)၊ ၈-၃၀၆။

ထုတ်ပြန်သော လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်တွင် အကျုံးဝင်နေကြောင်းတွေ့ရသည်။ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်တွင် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့မတိုင်မီ ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုတစ်ခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခံရပြီးပါက အပိုဒ် (ဃ) အရ ထောင်ဒဏ် (၂၀) နှစ်အောက်ကျခံနေရသည့် အကျဉ်းသားများအား ယင်းသို့ကျခံနေသော ထောင်ဒဏ်၏ လေးပုံတစ်ပုံကို လျော့ပေါ့ကျခံစေရန် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုလိုက်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မောင်စိုးသိန်း ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု^(၇)

တွင် တော်လှန်ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌက အမိန့်အမှတ် ၈၇/၁၉၇၁ ကို ထုတ်ပြန်၍ ယင်းအမိန့်မတိုင်မီက ကျခံနေရသော ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်များကို သုံးပုံတစ်ပုံလျော့ပေးခဲ့သည်။ လျော့ပေးပြီးပြစ်ဒဏ်ကို တရားရုံးက တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုနိုင်၊ တိုးမြှင့်ပေးခြင်းမပြုအပ်၊ နိုင်ငံတော်အာဏာဖြင့် ထုတ်ပြန်သောအမိန့်ဖြစ်၍ တရားဥပဒေအာနိသင်ဆောင်သည်ဟူ၍ ထုံးဖွဲ့ခဲ့သည်။ **ဒေါ်တင်တင်အောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု^(၈)** တွင်လည်း အဆိုပါမူသဘောကို လက်ခံ၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ရန် သင့်မြတ်မည်မဟုတ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလရုံးတရားခံနှစ်ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရပင်လျှင် ပြစ်ဒဏ်များကို တိုးမြှင့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် အဆိုပါစီရင်ထုံးမူသဘောများနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် နိုင်ငံတော်

(၇) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၅ (၁၉)။

(၈) ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၉။

၂၀၁၂
 ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
 ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သမ္မတရုံး၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ကိုလည်း မျက်ကွယ်ပြု
 ရာရောက်သဖြင့် ဤအချက်အရပင်လျှင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သင့်သည်။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူအဖြစ် ပါဝင်ခြင်းမရှိခဲ့သည့် မူလရုံး
 (၂) တရားခံ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယင်းတရားခံအပေါ် ချမှတ်
 ထားသောအမိန့်ကို ဤပြင်ဆင်မှုရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်ခြင်းရှိ မရှိ
 သုံးသပ်ရန်ရှိပေသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဃ)တွင်
 ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးက ချမှတ်သည့်စီရင်ချက် သို့မဟုတ်
 အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ
 ပြန်လည်စိစစ်ရန် ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို
 ထားသည်။ **ဒေါ်တင်ဦး ပါ ၆ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** ^(၉) တွင် မူလရုံးတစ်ရုံး၏ ဆောင်ရွက်
 ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရန်အလို့ငှာ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်
 ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အမှုသည်များရုံးသို့ လာရောက်ခြင်းမရှိသည့်တိုင်အောင်
 ပြင်ဆင်မှုရုံးသည် အမှုကိုလိုအပ်သလို စိစစ်ပြီး အမိန့်ချမှတ်ရန်ဖြစ်
 ကြောင်း ညွှန်ပြထားရာ ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးသည် ရုံးသို့လာရောက်ခြင်း
 မရှိခဲ့သည့် တရားခံအပေါ် ချမှတ်ထားသောအမိန့်ကို ဝင်ရောက်စွက်
 ဖက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ **ဒေါ်မြနု နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်
 လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု** ^(၁၀) တွင် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်

(၉) ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆။

(၁၀) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (ဒုတိယသုံးလပတ်)၊ စာ-၆၉။

ခြင်းမရှိခဲ့သော ဒေါ်လှကြည်ကိုပါ ဒေါ်မြနုနှင့်အတူ အပြီးအပြတ်လွတ်
ခဲ့ကြောင်း သာဓကရှိသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
နှင့်

မူလရုံးအမှုတွင် အဓိကတရားခံအဖြစ် စွပ်စွဲခံရသူမှာ
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ဖြစ်သည်။ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က ၎င်း၏ရွှေဆိုင်းနှင့်
ရွှေလက်ဆက်လုပ်ငန်းအတွက် တရားလိုထံမှ ငွေများချေးယူခဲ့ရာတွင်
အတူနေသမီးဖြစ်သူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းက မိခင်နှင့်အတူ ငွေများရေတွက်
လက်ခံရယူခဲ့ခြင်းပြုသည်ဟူ၍ ထွက်ဆိုချက်ရှိသည်။ သို့သော်
မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းသည် ၂၀၁၀ ခုနှစ် တွင် ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်မှ
ကျောင်းပြီး၍ မိခင်နှင့်အတူနေထိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း
မိခင်၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်
ချေ။ တရားလိုထံမှ ငွေများကို မိခင်ဖြစ်သူက ချေးယူခဲ့ရာတွင်လည်း
၎င်းက လိမ်လည်လှည့်ဖြားသွေးဆောင်ခဲ့ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။
မိခင်ဖြစ်သူဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့က လိမ်လည်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ပါသည်ဆိုသော ပြစ်မှု
ကို အခြေခံ၍ သမီးဖြစ်သူ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်း ကိုပါ ယင်းပြစ်မှုဖြင့်
အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ကိုယ်တိုင် လိမ်လည်မှုကျူးလွန်
ကြောင်း မပေါ်ပေါက်သည့်အခြေအနေတွင် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းသည်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခြင်းမပြုခဲ့
သော်လည်း ပြင်ဆင်မှုရုံး၏လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းအတွက်ပါ
ဤအမှုတွင် ထည့်သွင်းအမိန့်ချမှတ်သင့် ပေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ထို့ကြောင့် ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့နှင့် မစိုးမြတ်သူဇာဝင်းတို့အပေါ်
မဟာအောင်မြေမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်

၂၀၁၂
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

တော်တို့က ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိခြင်း
 နှင့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်စီကျခံစေရန် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်များ
 ကိုပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး တရားခံနှစ်ဦးစလုံးကို အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်
 ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇွန်လ

၁၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရှေ့တွင်

ဦးအေးသိန်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၆ အရ ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့်
စွဲချက်တင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံရသူသည် မည်သည့်ပြစ်မှု
ကျူးလွန်ဖွယ်ရှိသည်ကို သက်သေခံချက်များအရ မဝေခွဲ
နိုင်လောက်သည့် အခြေအနေပေါ်ပေါက်ရန်လိုခြင်းနှင့်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေဆိုင်ရာပုဒ်မ ၄၀၆ နှင့် ၄၂၀တို့၏
ခြားနားချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြုလုပ်မှုတစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော
ပြုလုပ်မှုများသည် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်သည်ကို မဝေခွဲနိုင်သည့်အခါ
မျိုးတွင် ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့်စွဲချက်တင်ခြင်းကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၆ က ခွင့်ပြုထားသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ပြစ်မှု

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၂၃ (ခ)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်စွဲပါ ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၊

တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်တင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံရသူသည် မည်သည့်ပြစ်မှုကျူးလွန်ဖွယ်ရှိသည်ကို သက်သေခံချက်များအရ မဝေခွဲနိုင် လောက်သည့် အခြေအနေပေါ်ပေါက်ရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သာမန်အားဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ တို့သည် သဘာဝချင်းမတူညီပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ နှင့် အကျုံးဝင်ရန်အတွက် ပစ္စည်း သို့မဟုတ် ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ကို တရားလို သို့မဟုတ်၊ ၎င်းကိုယ်စား စီမံခန့်ခွဲ ပိုင်ခွင့်ရှိသူက တစ်နည်းနည်းဖြင့် ယုံကြည်အပ်နှံခြင်းပြုရာတွင် ယုံကြည် အပ်နှံခြင်းခံရသူက မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုခြင်း သို့မဟုတ် မိမိပစ္စည်းအဖြစ်လွှဲပြောင်းခြင်း သို့မဟုတ် ယုံကြည်အပ်နှံသည့် နည်းလမ်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်းပြုကြောင်း ငြိစွန်းသော သက်သေခံချက်များ ရှိရန်လိုသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ သည် လှည့်ဖြားခြင်းခံရသူအား တစ်ခုခု သောပစ္စည်းကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသို့ ပေးအပ်စေရန်အတွက် လိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်းပြုကြောင်း ငြိစွန်းသော သက်သေခံချက်များရှိရန်လိုသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ထိုသို့သော ငြိစွန်းချက်များအရ ပြစ်မှုနှစ်ရပ် အနက် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်မည်ကို မဝေခွဲနိုင်သောအခြေအနေ ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာသောကြောင့် ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့် စွဲချက် တင်ဖြေရှင်းစေခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင်ရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စွပ်စွဲခံရသူ အပေါ် ငြိစွန်းချက်များရှိ၍ ဖြေရှင်းရန် အချက်အလက်များပေါ်လွင်

နေသဖြင့် လျှောက်ထားသူ တင်ပြသကဲ့သို့ စွဲချက်ကို ပယ်ဖျက်ရန်မူကား ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိပေ။ **ဦးပညာဝံသဘိဓဇ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ စီရင်ထုံး** ကိုကြည့်ပါ။

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးထွန်းအောင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဒေါ်ဌေးဌေးလွင်
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ဒေါ်အေးနုစိန်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ စစ်တွေမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၅၄၆/၂၀၁၁ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးအေးသိန်းအပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် စွဲချက်တင်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ လျှောက်ထားသူက မကျေနပ်သဖြင့် စစ်တွေခရိုင် တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၃(ခ)/၂၀၁၁ ဖြင့် လျှောက် ထား တင်သွင်းခဲ့ရာ ပလပ်ခံရပြီး ရခိုင်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၀/၂၀၁၁ ဖြင့် ဆက်လက်တင်သွင်းခဲ့ရာ တွင်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ရန်ကုန်မြို့နေ ဦးဘချမ်းဖြူသည် စစ်တွေမြို့သို့ရောက်

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

စဉ် ယောက်ဖတော်သူ ဦးအေးသိန်းက ဆားသိုလှောင်ပါက အခြေအနေ ကောင်းနိုင်ကြောင်းပြောသဖြင့် စစ်တွေမြို့နေ ဦးအေးသိန်းထံသို့ ဆား ပိဿာချိန် ၁ သိန်း ဝယ်ယူရန်အတွက် ငွေကျပ် ၃၅ သိန်း ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအေးသိန်းက ဦးလှမောင်သိန်းအား ဝယ်ယူပေးရန်စေခိုင်းခဲ့ပြီး ဝယ်ယူရရှိသည့် ဆားများကို ဦးလှမောင်သိန်း၏ ဂိုဒေါင်၌ပင် သိုလှောင်ထားကြောင်း၊ တစ်နှစ်ကျော်ခန့်ကြာသောအခါ ဦးအေးသိန်းသည် ဦးဘချမ်းဖြူထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်လျက် ဦးဘချမ်းဖြူအလိုရှိသောအခါ ဆားပိဿာချိန် ၁ သိန်းကိုဖြစ်စေ၊ ဆားတန်ဖိုးကိုဖြစ်စေ ဦးလှမောင်သိန်းက ပေးပါမည်ဟု ကတိပြုပြောဆိုသည်ကို ဦးဘချမ်းဖြူက သဘောတူသောကြောင့် ဆားများကို ဦးလှမောင်သိန်းက ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ဦးဘချမ်းဖြူသည် ဆားတန်ဖိုးငွေကျပ် ၃၅ သိန်း သို့မဟုတ် ဆားပိဿာ ၁ သိန်းကို ပြန်လည်တောင်းခံရာ မရရှိသဖြင့် ဦးအေးသိန်းနှင့် ဦးလှမောင်သိန်းတို့အား အရေးယူပေးရန် ဦးဘချမ်းဖြူက တိုင်တန်းခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ဦးဘချမ်းဖြူ၏ စေခိုင်းချက်အရ ဦးအေးသိန်းထံပေးပို့ခဲ့သော ငွေကျပ် ၃၅ သိန်းဖြင့် ဦးအေးသိန်းက ဆားပိဿာ ၁ သိန်း ဝယ်ယူပြီး ဦးလှမောင်သိန်း၏ ဂိုဒေါင်၌ သိုလှောင်ထားရှိခဲ့ကြောင်း၊ တစ်နှစ်ကျော်ခန့်အကြာတွင် ဦးဘချမ်းဖြူနှင့် ဦးလှမောင်သိန်းတို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ညှိနှိုင်းသဘောတူညီချက်အရ ဦးလှမောင်သိန်းက ဆားများကို ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဦးအေးသိန်းသည် ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဆားကိုလည်းကောင်း ကိုယ်ကျိုးသုံးစွဲကြောင်း သို့မဟုတ် လိမ်လည်ရယူကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဦးဘချမ်းဖြူက

စေခိုင်းသဖြင့် ဖြိုးဝေလင်းနှင့် ဦးလှမောင်သိန်းတို့ တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းခဲ့ရာ ဦးလှမောင်သိန်းက တဖြည်းဖြည်းပြန်ဆပ်ပါမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ဦးလှမောင်သိန်းကသာလျှင် ဦးဘချမ်းဖြူနှင့်ထားရှိခဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်းပေါ်ပေါက်ပြီး ဦးအေးသိန်းအပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ သို့မဟုတ် ၄၂၀ ဖြင့်စွဲချက်တင်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း၊ ဦးအေးသိန်းအပေါ် စွဲချက်တင်သည့်အမိန့် ကို ပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ဦးဘချမ်းဖြူက ဦးအေးသိန်းထံ ဆားဝယ်ရန် ငွေကျပ် ၃၅ သိန်း လွှဲပို့ခဲ့ ခြင်း၊ ဦးအေးသိန်းက လက်ခံရရှိခဲ့ခြင်း၊ ဆားဝယ်ရန်နှင့် ဦးလှမောင်သိန်း ၏ ဂိုဒေါင်တွင် သိုလှောင်ရန် ဦးအေးသိန်းကပင် တိုက်တွန်းပြောဆိုခဲ့ ခြင်းတို့မှာ အမှုတွင် အငြင်းမပွားခဲ့ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဦးအေးသိန်း သည် ဦးဘချမ်းဖြူပို့ခဲ့သောငွေဖြင့် ဆားများဝယ်ယူခဲ့ကြောင်းနှင့် ဦးလှမောင်သိန်း၏ ဂိုဒေါင်တွင် သိုလှောင်ထားရှိခဲ့ကြောင်း အထောက် အထားများတင်ပြခဲ့သည်ကို မတွေ့ရကြောင်း၊ ဦးကျော်ကျော် (လိုပြ-၁) က ဂိုဒေါင်သို့သွားကြည့်စဉ် ဆားများတွေ့ရှိသည်ဆိုသော်လည်း တရားလို ၏ဆားများဖြစ်သည်ဟု အတည်ပြုနိုင်သော သက်သေခံချက်မရှိကြောင်း၊ တရားလိုကိုယ်တိုင် ယခုကိစ္စအတွက် စစ်တွေသို့ သွားရောက်ခဲ့သော် လည်း ဦးလှမောင်သိန်းနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် ဦးလှမောင်သိန်းတို့အကြား ပြောဆိုဆောင်ရွက်မှုမရှိခဲ့ဘဲ ဦးအေးသိန်း နှင့်သာ ပြောဆိုဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဖြိုးဝေလင်း ၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ထောက်ခံသောသက်သေခံချက်မရှိကြောင်း၊

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

သို့ရာတွင် လျှောက်ထားသူအပေါ် မူလရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ သို့မဟုတ် ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်ခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၆ ၏ အနှစ်သာရနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရသာလျှင် စွဲချက်တင်ထိုက်ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဦးဘချမ်းဖြူ၏ရှေ့နေက တရားခံနှစ် ဦးအပေါ် စစ်တွေမြို့နယ်တရားရုံးက စွဲချက်တင်သည့်အမိန့်နှင့် ပြင်ဆင်မှု ရုံးတို့၏ အမိန့်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားခံနှစ်ဦးတို့၏ ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၁ ခုနှစ်အထိ ဆားပိဿာ ၁ သိန်းနှင့်ဆက်စပ်သမျှ သည် မတရားဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့်ပြုကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ အချိန်ဆွဲကာ အတွေ့မခံဘဲ ရှောင်တိမ်းခြင်း၊ ဦးလှမောင်သိန်းက တရားလို ကို လုံးဝမသိဟု မျက်စိမှိတ်ငြင်းကွယ်သည်အထိ ပြုမူလာခဲ့ခြင်းသည် တရားခံများ၏ မရိုးမဖြောင့်သောသဘော၊ လိမ်လည်လှည့်ဖြားလိုသော သဘောကို မြင်သာစေကြောင်း၊ တရားခံနှစ်ဦးလုံးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ သို့မဟုတ် ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်သောအမိန့်ကို အတည် ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုကို စိစစ်ရာ တရားလို ဦးဘချမ်းဖြူ (လိုပြ-၃) သည် ရန်ကုန်မြို့မှ စစ်တွေမြို့သို့လာရောက်စဉ် ၎င်း၏ယောက်ဖတော်သူ ဦးအေးသိန်းက ဆားသိုလှောင်ပါက အခြေအနေကောင်းနိုင်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဆားဝယ်ရန်ငွေကျပ် ၃၅ သိန်း ကို ဦးအေးသိန်းထံ လွှဲပို့ပေးခဲ့ကြောင်းနှင့် ဦးအေးသိန်းကလည်း

လက်ခံရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ငွေပို့ပြီး မကြာမီ ဦးအေးသိန်း၏ အစီအမံဖြင့်ပင် ၎င်းနှင့်လုပ်ငန်း ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်သူ ဦးလှမောင်သိန်း၏ ဂိုဒေါင်၌ပင် ဆားပိဿာ ၁ သိန်း သိုလှောင်ထားရှိခဲ့သည်ဟု ဦးအေးသိန်း၏ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ပြောဆိုချက်အရ ဦးဘချမ်းဖြူက သိရှိရကြောင်း အငြင်း မပွားပေါ်ပေါက်သည်။ ဦးလှမောင်သိန်း၏ ဂိုဒေါင်သို့ ဦးဘချမ်းဖြူ၏ စေခိုင်းချက်အရ သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သော ဦးအေးသိန်းနှင့် ညီအစ်ကို တော်စပ်သူ ဦးကျော်ကျော် (လိုပြ-၁) ကလည်း ဂိုဒေါင်တွင် ဆားများ တွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

ဆားရောင်းသည့်ရာသီရောက်သော်လည်း ဆားဈေးမတက် သဖြင့် ဆက်လက်သိုလှောင်ထားရန် ဦးဘချမ်းဖြူက သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် သိုလှောင်ထားသည့်ဆားများကို ဦးလှမောင်သိန်းက အသုံးပြု လိုသည် ခွင့်ပြုမည်လားဟု ဦးအေးသိန်းကပင် တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ် မေးမြန်းရာ ဦးဘချမ်းဖြူက ဦးအေးသိန်းတာဝန်ယူလျှင် အဆင်ပြေသလို လုပ်ပါဟု ပြောသဖြင့် ဦးအေးသိန်းက တာဝန်ယူသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ ကြောင်း၊ ယင်းနောက် ဦးဘချမ်းဖြူထောင်ကျခဲ့ပြီး နာဂစ်မုန်တိုင်းတိုက် သောအခါ ဆားဈေးတက်လာနိုင်သဖြင့် ရောင်းယူရန် ဇနီးဖြစ်သူအား ဦးဘချမ်းဖြူက ထောင်ထဲမှညွှန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဦးဘချမ်းဖြူ၏ဇနီးဖြစ် သူက စစ်တွေမြို့သို့ လိုက်သွားခဲ့သော်လည်း ဦးလှမောင်သိန်းနှင့် တွေ့ ခွင့်မရခဲ့ဘဲ ဦးအေးသိန်းနှင့်သာ တွေ့ဆုံရခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ဦးဘချမ်းဖြူထောင်မှ လွတ်ခဲ့ပြီးနောက် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလက စစ်တွေမြို့သို့ လိုက်သွားခဲ့ရာတွင်လည်း ဦးလှမောင်သိန်းနှင့် တွေ့ဆုံ မရခဲ့ဘဲ ဦးလှမောင်သိန်းက ဆားမပေးနိုင်တော့ဟု ဦးအေးသိန်းကပင်

၂၀၁၂

ဦးအေးသိန်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပြောဆိုခဲ့သည့်အပြင် အဆိုပါကိစ္စအတွက် အထောက်အထားတစ်ခုခု လုပ်ပေးရန်ကိုလည်း ဦးအေးသိန်းက ငြင်းဆန်ခဲ့ကြောင်း ဦးဘချမ်းဖြူက ထွက်ဆိုထားသည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ဦးဘချမ်းဖြူကိုယ်တိုင် စစ်တွေမြို့သို့ ထပ်မံသွားရောက်သောအခါ ဦးအေးသိန်းက အတွေ့မခံတော့ဘဲ ရှောင်တိမ်းနေကြောင်းနှင့် ဦးလှမောင်သိန်းထံ သွားရောက်တွေ့ဆုံရာ ဦးဘချမ်းဖြူကိုလည်းမသိ၊ ဆားကိစ္စကိုလည်းမရှင်းနိုင်ဟု ဦးလှမောင်သိန်းက ပြောဆိုလိုက်ကြောင်းလည်း ထွက်ဆိုထားသည်။

မူလရုံးသည် လျှောက်ထားသူ ဦးအေးသိန်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင် ဖြေရှင်းစေခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

ပြုလုပ်မှုတစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော ပြုလုပ်မှုများသည် မည်သည့်ပြစ်မှုမြောက်သည်ကို မဝေခွဲနိုင်သည့်အခါမျိုးတွင် ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်တင်ခြင်းကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၆ က ခွင့်ပြုထားသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်တင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံရသူသည် မည်သည့်ပြစ်မှုကျူးလွန်ဖွယ်ရှိသည်ကို သက်သေခံချက်များအရ မဝေခွဲနိုင်လောက်သည့် အခြေအနေပေါ်ပေါက်ရန်လိုသည်။

သာမန်အားဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ တို့သည် သဘာဝချင်းမတူညီပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ နှင့် အကျုံးဝင်ရန်အတွက် ပစ္စည်း သို့မဟုတ် ပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ကို တရားလို သို့မဟုတ် ၎င်းကိုယ်စားစီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသူက

တစ်နည်းနည်းဖြင့် ယုံကြည်အပ်နှံခြင်းပြုရာတွင် ယုံကြည်အပ်နှံခြင်းခံရသူက မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစားပြုခြင်း သို့မဟုတ် မိမိပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွဲခြင်း သို့မဟုတ် ယုံကြည်အပ်နှံသည့်နည်းလမ်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်းပြုကြောင်း ငြိစွန်းသော သက်သေခံချက်များရှိရန်လိုသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ သည် လှည့်ဖြားခြင်းခံရသူအား တစ်ခုခုသောပစ္စည်းကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသို့ ပေးအပ်စေရန်အတွက် လိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်းပြုကြောင်း၊ ငြိစွန်းသော သက်သေခံချက်များရှိရန်လိုသည်။ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဆိုသည်ကိုလည်း မတရားရယူရန်အကြံနှင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားဆုံးရှုံးစေရန်အကြံနှင့်ဖြစ်စေ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား ပြုခြင်းဟူ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ တွင် ဖွင့်ဆိုထားသည်။

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ တရားလိုဦးဘချမ်းဖြူ၌ မတရားဆုံးရှုံးနစ်နာမှုရှိခဲ့သည်ဆိုခြင်းကို အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။ လျှောက်ထားသူ ဦးအေးသိန်းက ဆားလှောင်ပါက အခြေအနေကောင်းနိုင်ကြောင်း ဦးဘချမ်းဖြူအား စတင်ပြောဆိုခဲ့သဖြင့် ဦးဘချမ်းဖြူက ဆားဝယ်ရန် ငွေကျပ် ၃၅ သိန်းကို ဦးအေးသိန်းထံ လွှဲပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်။ ဦးအေးသိန်းသည် အဆိုပါငွေကို လက်ခံရယူပြီးနောက် ဦးလှမောင်သိန်း၏ ဂိုဒေါင်တွင် ဆားသိုလှောင်ခဲ့သည်ဆိုခြင်း၊ ဦးလှမောင်သိန်းက မရောင်းရသေးသော ဆားများကို အသုံးပြုလိုသည်ဆိုသဖြင့် ဦးဘချမ်းဖြူထံ ဖုန်းဆက်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ ၎င်း၏တာဝန်ယူမှုအရ ဦးဘချမ်းဖြူက ခွင့်ပြုခဲ့သည်ဆိုခြင်းတို့မှာ ဦးအေးသိန်းနှင့် ဦးဘချမ်းဖြူ

၂၀၁၂
ဦးအေးသိန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အကြား ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဦးဘချမ်းဖြူနှင့် ဦးလှမောင်သိန်း တို့အကြား တွေ့ဆုံဆက်သွယ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဦးအေးသိန်းထံ ငွေများကို ပို့ပေးခဲ့သည့် ၂၀၀၃ ခုနှစ် မှစ၍ ၇ နှစ်ခန့်ကြာသည်အထိ ဦးဘချမ်းဖြူနှင့် ဦးလှမောင်သိန်းတို့ သည် ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလက ဦးအေးသိန်း အတွေ့မခံဘဲ ရှောင်တိမ်းနေသောအခါတွင်မှ သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့သော ဦးဘချမ်းဖြူအား ဦးလှမောင်သိန်းက မသိကြောင်းနှင့် ဆားကိစ္စကိုလည်း မရှင်းလင်းနိုင်ကြောင်း ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဦးဘချမ်းဖြူ၏ မတရားဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ခြင်းအတွက် ဦးအေးသိန်းသည် ဦးလှမောင်သိန်းထံ ၌ အမှန်တကယ်ဆားဝယ်ယူသိုလှောင်ခဲ့ခြင်းရှိ မရှိနှင့် သိုလှောင်ခဲ့ပါလျှင် အဆိုပါ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုအတွက် ၎င်းတာဝန်ယူသည်ဆိုသည့်အတိုင်း တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးခြင်းမပြုဘဲ ရှောင်လွှဲတိမ်းဖယ်နေသည်ဆိုခြင်း အတွက် ဖြေရှင်းရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဆိုပါက ဦးအေးသိန်းသည် ဦးဘချမ်းဖြူအား ဆားသိုလှောင်ပါက အခြေအနေကောင်းနိုင်ကြောင်း စတင်ပြောဆိုစဉ်ကတည်းက လိမ်လည်လှည့်ဖြားလိုသောသဘောဖြင့် သွေးဆောင်ခဲ့ခြင်းဟုတ် မဟုတ် ဖြေရှင်းရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့သော ငြိစွန်းချက်များအရ ပြစ်မှုနှစ်ရပ်အနက် မည်သည့် ပြစ်မှုမြောက်မည်ကို မဝေခွဲနိုင်သောအခြေအနေဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာ သောကြောင့် ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြင့် စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေခဲ့ခြင်း ကို ပြင်ဆင်ရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စွပ်စွဲခံရသူအပေါ် ငြိစွန်းချက်များ ရှိ၍ ဖြေရှင်းရန် အချက်အလက်များပေါ်လွင်နေသဖြင့် လျှောက်ထားသူ တင်ပြသကဲ့သို့ စွဲချက်ကိုပယ်ဖျက်ရန်မူကား ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ဦးပညာဝံသဘိဓဇနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ စီရင်ထုံး^(၁)
ကိုကြည့်ပါ။

၂၀၁၂

ဦးအေးသိန်း

နှင့်

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဦးအေးသိန်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂
ဖြင့်သာ စွဲချက်တင် ဖြေရှင်းစေခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၄၀၆ အရ စွဲချက်တင်ခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပြီးပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၄၂၀ အရ ပြစ်မှုတစ်ရပ်တည်းဖြင့်သာ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန်ဖြစ်
ကြောင်း စစ်တွေမြို့နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

---

(၁) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၆၄။

၂၀၁၂ ခုနှစ်

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

တရားမဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
- ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေ
- မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
- မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေ
- သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ
- ဟိန္ဒူဒါယဘာဂဥပဒေ
- အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၊ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခွင့် မရှိသဖြင့် မလွဲမသွေပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားရန်လို သည်ဟု ယူဆခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းမပြု စေကာမူ ထိုအမှုတွင် ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ထိုအမိန့်မှားယွင်း ကြောင်း၊ ချွတ်ချော်ကြောင်း၊ နည်းလမ်းမကျကြောင်းကို အယူခံ အကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ပြအယူခံဝင် နိုင်ခြင်း၊ အယူခံရုံးက မူလရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီကို

**ပယ်ဖျက်လိုက်သည့်အခါ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့် တရားရုံး၏ အမိန့်သည်လည်း
တစ်ပါတည်းပယ်ဖျက်ပြီး ဖြစ်ခြင်း။**

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။တရားမကြီးမှုတစ်မှုတွင် ချမှတ်သောကြားဖြတ်အမိန့်
ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ အရ အယူခံဝင်နိုင်သည်လည်း
ရှိသည်။ အယူခံမဝင်နိုင်သည်လည်းရှိသည်။ ကြားဖြတ်အမိန့်ကို အယူခံ
ဝင်နိုင်စေကာမူ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းခံရသည့်အမှုသည် သည်အယူခံဝင်ရန်
တာဝန်မရှိပေ။ ထိုအမှုကို အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ ထိုအပြီး
သတ်ဒီကရီကို အယူခံဝင်သည့်အခါကျမှ အယူခံအကြောင်းပြချက်များ
တွင် ကြားဖြတ်အမိန့်မှာ မှားယွင်းကြောင်း ထည့်သွင်းတင်ပြနိုင်သည်။
တစ်နည်းဆိုရသော် အယူခံဝင်နိုင်သည့်အမိန့်ကို သီးခြားအယူခံဝင်ခြင်း
မပြုဘဲ အမှု၌နောက်ဆုံးချမှတ်သည့် ဒီကရီကိုအယူခံဝင်ရာ၌ အယူခံ
အကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ထည့်သွင်းအယူခံရန် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ တွင် ခွင့်ပြုထားသည်။ ကြားဖြတ်အမိန့်ကို အယူခံမဝင်
နိုင်စေကာမူ အမှုတွင်ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ ထိုအမိန့်
မှားယွင်းကြောင်း၊ ချို့ယွင်းကြောင်း၊ နည်းလမ်းမကျကြောင်းကို အယူခံ
အကြောင်းပြချက် တစ်ရပ်အဖြစ်ဖြင့် ဖော်ပြအယူခံဝင်နိုင်သည်။
ဒေါ်တင်ကြည်နှင့် ဦးစန်းမြင့် ပါ ၂ အမှု ^(၁) ကိုကြည့်ပါ။

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ပြီး
နောက် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးကချမှတ်
သည့်အမိန့်သည်အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်အမိန့်မဟုတ်ပေ။ **ဒေါ်နှစ်နှင့်**

ဒေါ်ချို ပါ ၉ အမှု (၂) ကိုကြည့်ပါ။

စာမျက်နှာ

ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက ချမှတ်သည့် အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသဖြင့် မလွဲမသွေပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထား ရန်လိုသည်ဟု ယူဆခြင်းမှာ အစဉ်အဆက်မှားယွင်းခဲ့သည့်အယူအဆ ဖြစ်သည်။

ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက ချမှတ် သည့်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းမပြုစေကာမူ ထိုအမှုတွင် ချမှတ်သည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ထိုအမိန့်မှားယွင်းကြောင်း၊ ချို့ယွင်းကြောင်း၊ နည်းလမ်း မကျကြောင်းကို အယူခံအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ပြအယူခံဝင် နိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၆၊ နည်းဥပဒေ ၁၄ (၂) တွင် တရားရုံးသည် ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ သို့မဟုတ် အစီရင် ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တို့က တင်ပြသော ကန့်ကွက်ချက်တစ်စုံ တစ်ရာကို ကြားနာပြီးနောက် အစီရင်ခံစာကိုအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲခြင်း သို့မဟုတ် ပယ်ဖျက်ခြင်းပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၆၊ နည်းဥပဒေ ၁၄ (၃) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားရုံးသည် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုလျှင်ဖြစ်စေ၊ ပြင်ဆင်လျှင်ဖြစ်စေ ထိုသို့အတည်ပြုသည့်အတိုင်း ပြောင်းလဲ၊ ပြင်ဆင်သည့် အစီရင်ခံစာအတိုင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်

ရမည်။**ဒေါ်ခ နှင့် ဒေါ်ကြင်ကြူး ပါ ၂ အမှု** ^(၇) ကိုကြည့်ပါ။

စာမျက်နှာ

ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ထိုသို့ အတည်ပြုသည့်အတိုင်း ပြောင်းလဲပြင်ဆင်သည့်အတိုင်း အပြီးသတ် ဒီကရီချမှတ်ခြင်းတို့သည် တစ်ဆက်တည်းဆောင်ရွက်ခြင်း (same transaction) ဖြစ်၍ အယူခံရုံးက မူလရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီပယ်ဖျက် လိုက်သည့်အခါ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့် တရားရုံး၏အမိန့်သည်လည်း တစ်ပါတည်းပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်ပေသည်။

ဦးမောင်ကြီး

နှင့်

ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

၇၁

**တရားလိုသည် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီးတရားလို
စွဲဆိုသည့်အမှုကို ပလပ်သော အမွေပုံ စီမံခန့်ခွဲပေးစေ
လိုမှုတွင် ပြန်လွန်တောင်းဆိုချက်မရှိသော တရားပြိုင်
တစ်ဦးက ကွယ်လွန်သူကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများတွင်
မိမိရထိုက်သော ဝေစုအတွက် ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ပြီး
လျှောက်ထားတောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိ မရှိ။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေကို စီမံခန့်ခွဲရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲရန် အကြောင်းမရှိပါဘဲလျက် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီက ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်သည့်အတွက် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ

သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ စာမျက်နှာ
ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့်လည်း ကိုက်ညီခြင်းမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားပြိုင်အနေဖြင့် ပဏာမဒီကရီမချ
မှတ်မီ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး မိမိရလိုသည့် ဝေစုအတွက် သက်သာခွင့်
တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ပါမူ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အဖြစ် မှတ်ယူ၍
ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြန်လှန်
တောင်းဆိုရန် ပြဌာန်းချက်မရှိသော်လည်း တရားရုံးသည် ပြန်လှန်တောင်း
ဆိုချက်ကို အပြန်အလှန်အမှု၏ အဆိုလွှာအဖြစ် မှတ်ယူ၍ အမှုနှစ်မှုကို
တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။ **ဆရာဗြား ပါ ၂ နှင့်**
မောင်ကျော်ရွှန်း အမှု (၂) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ဦးလှမြင့် နှင့် ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

၈၉

ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို
ရောင်းချရာ၌ တရားရုံး၏ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် ကို
ဆန့်ကျင်အရေး ဆိုသူသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
အမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၉၀ အရ ရောင်းချခြင်းကို
ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၉၀
အရ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာကို ဒီကရီအတည်ပြုရန်
ရောင်းချထားလျှင် တရားနိုင်ကဖြစ်စေ၊ ရောင်းရငွေများတွင် အချိုးကျ

ဝေစုရပိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ၊ ရောင်းချခြင်းကြောင့် အကျိုးသက်
ဆိုင်ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာရသူကဖြစ်စေ၊ ရောင်းချရန်ကြော်ငြာရာတွင်သော်
လည်းကောင်း၊ လေလံတင်ရောင်းချရန် ဆောင်ရွက်ရာတွင်သော်လည်း
ကောင်း အရေးကြီးသည့် ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ လိမ်လည်ခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်စေ ရောင်းချမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားရုံးသို့ လျှောက်ထား
နိုင်သည်။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လျှောက်ထားသူများသည် တရားရုံး၏
ဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်အရေးဆိုသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်
ဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၉၀ ၏ အဓိပ္ပာယ်
အရ ရောင်းချခြင်းကြောင့် အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူ
များမဟုတ်သဖြင့် ထိုနည်းဥပဒေအရ ရောင်းချခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်
လျှောက်ထားခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ **မောင်ကွန်း နှင့် မနန်း အမှု^(၄)**
တွင် ကြည့်ပါ။

ဦးအောင်ခင် ပါ ၃ နှင့် ယခင်အာရှဓနဘဏ်လီမိတက် စာရင်း
ရှင်းလင်းဖျက်သိမ်းရေး အရာရှိ
ဦးဝင်းသင် (၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စား
လှယ် ဒေါ်သီတာအောင်) ပါ ၄

၁၃၈

ချေးငွေကို အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးငွေအဖြစ် ဖန်တီး
ထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်အပေါ် အခြေခံစွဲဆိုသော
အမှုတွင် စာချုပ်ပါစရန်ငွေကို ပြန်ပေးရန်သင့် မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ကို ဥပဒေအရ အတည်ပြုခွင့်

မရှိသဖြင့် ပဋိညာဉ်မမြောက်ပေ။ **ဒေါ်သန်းတင် နှင့် ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဝင်းပါ ၂ အမှု** ၊ တွင် ကြည့်ပါ။ ထို့အပြင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင် ထွက်ဆိုချက်အရပင် သက်သေခံအမှတ် (၁) (၅) (၈) နှင့် (၁၀) တို့၌ ဖော်ပြပါစရန်ငွေများကိုလည်း အဆိုပါစာချုပ် ချုပ်သည့်နေ့ရက်က အမှန်ပေးချေခဲ့ခြင်းမရှိဟု ပေါ်ပေါက်သည်။ ယခင် အလီလီရယူခဲ့သည့်ငွေများကို စုပေါင်းထည့်သွင်းထားသည်ဆိုသော်လည်း ထိုသို့အလီလီပေးခဲ့သည့် အထောက်အထားမရှိသဖြင့် စာချုပ်တစ်ခုပြီး တစ်ခုတွင် ချေးငွေရင်းနှင့်အတိုးပေါ် အတိုးဆင့်၍ ထွက်ချက်ဖော်ပြခဲ့ သည့် ကြွေးမြီများဟူသာ ကောက်ယူသုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအခြေ အနေတွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) ဟန်ဆောင်စာချုပ်အရ အယူခံ တရားလို လက်ခံရယူထားသည့် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ပြန်ပေး ရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုသော မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် သည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်အေးအေး   နှင့်   ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်   ၁၂၇

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၊ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယား၏ခွင့် ပြုချက်မရဘဲ ဒုတိယမယားယူလျှင် ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရခြင်း၊ ကွာရှင်းရာ၌ လင်မယားနှစ်ဦး သဘောတူကွာရှင်းသည့် နည်းလမ်းအတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှု ကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင်ကွာရှင်းရန် လိုလား ကာတစ်ကြိမ်မက ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်

**ပါမူ ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုဖြစ်လာပြီး လင်ဖြစ်သူ သည်
လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိ၏ဝေစု ဆုံးရှုံးမည်
ဖြစ်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယား၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဒုတိယမယားယူလျှင် ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရရှိသည်။ ပထမမယားကြီးရှိလျက် ဒုတိယမယားယူခြင်းသည် ရက်စက်ခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည်။ **မောင်မှီနှင့် မစိန်အမှု (၂) ၊ မောင်ဆက်မောင်နှင့် မကြင်သွေးအမှု (၁၀)** တို့ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလို သဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် တရားလိုသည် ကွာရှင်းခွင့် ရကြောင်းမှာ အငြင်မပွား ထင်ရှားပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ပထမမယား ရှိပါလျက် အခြားသော မိန်းကလေးများနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖောက်ပြန်သည့် အပြင် ဒုတိယမယားကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းလက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းသည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် လူမှု ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ချိုးဖျက်ရာရောက်ကြောင်း၊ မည်သည့်မြန်မာအမျိုး သမီးကမျှ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိသည့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို အကြိမ်ကြိမ် ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည့်အပြင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ မြန်မာ့လူနေမှုဘဝတို့နှင့်လည်း ဆီလျော် စပ်ဟပ်မှုရှိမည်မဟုတ်ချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှု ကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရ ရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်း၊ တရားလိုအပေါ် တစ်ကြိမ်မက ရက်စက်မှုကို

အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု စာမျက်နှာ
 တစ်နည်းအားဖြင့် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူ
 အဖြစ်သတ်မှတ်ကာ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းတွင် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံ
 ထိုက်စေရန်သာဖြစ်သည်။

ဒေါ်မိမိထွန်း   နှင့်   ဦးမောင်မောင်လွင်   ၄၈

**ထိုက်သင့်သည့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိ
 သော ပေးကမ်းခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို သက်သေခံ
 အဖြစ်လက်ခံထားပြီးဖြစ်ပါက သက်သေခံမဝင်ဟု
 ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့် ရှိ၊ မရှိ၊ တံဆိပ်ခေါင်းလုံလောက်စွာ
 ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိ၍ ယင်းစာချုပ်ပျက်ပြယ်
 ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန် မမှန်။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။   ။ မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေဇယား ၁၊
 အမှတ်စဉ် ၃၃ အရ ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်တွင် ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်၌
 ၅ ရာခိုင်နှုန်းတံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်ရန်လိုအပ်သည်။ သက်သေခံ
 အမှတ် (၂) စာချုပ်၌ တံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၁၂၅ ကျပ်သာ ထမ်းဆောင်
 ထားသဖြင့် ပေးကမ်းသည့်ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်တွင် ထိုက်သင့်သည့်
 အခွန် တံဆိပ်ခေါင်းကို ဥပဒေနှင့်အညီ ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိကြောင်း
 တွေ့ရသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။   ။ ယခုအမှုတွင် ၂၅-၄-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ မေတ္တာ
 ဖြင့်ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် ၂) စာချုပ်ကို

(ကည)

ညွှန်းချက်

ထိုက်သင့်သည့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်၍ ချုပ်ဆိုထားခြင်း စာမျက်နှာ
 မရှိစေ ကာမူ ယင်းစာချုပ်ကို မကွေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်
 တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄ တွင် သက်သေခံအမှတ် (၂) အရ
 လက်ခံထားပြီးဖြစ်သဖြင့် တံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ အရ
 ယင်းစာချုပ်သည် သက်သေခံ မဝင်ဟူ၍ ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ပေ။

သို့ဖြစ်ရာတရားရုံးချုပ်က သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်သည်
 တံဆိပ်ခေါင်းလုံလောက်စွာ ထမ်းဆောင်ထားခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်၍
 ယင်းစာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်းကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
 မှန်ကန်မှုမရှိပေ။

ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်

နှင့်

ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်

၁

(၎င်း၏အထွေထွေ

(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား

ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန် (ခ)

ဦးကျော်သူရ)

ဦးဘုန်းလွင်)

**သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ နှင့် ပဋိညာဉ်အက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇ တို့အရ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်
 စေနိုင်သူများ။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပဋိညာဉ်အတိုင်းဆောင်ရွက်စေနိုင်သူများကို
 သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားရာ အဆိုပါ
 ပုဒ်မ ၂၇ (က) အရဆိုလျှင် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သည့် တစ်ဖက်
 ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ
 ၃၇ အရဆိုလျှင်လည်း ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သူများသည် မိမိတို့၏

စာမျက်နှာ

သက်ဆိုင်ရာကတိများအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ် သည်။ ပဋိညာဉ်ကို မဆောင်ရွက်မီ ကတိပြုသူများ သေဆုံးသွားပါက ကတိများသည် ကတိပြု သူများ၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ်တွင် အတည်ဖြစ်သည်။ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၊ ဥပမာ(က) အရဆိုလျှင်လည်း ပဋိညာဉ်တွင် ကတိပြု သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းက အခြားသူအား ဆောင်ရွက်စေခြင်း ဖြင့်ဖြစ်စေ ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ထိုကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် အချိန်မတိုင်မီ ကတိပြုသူသေဆုံးသွားလျှင် ထိုသူ၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများသည် ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေနိုင်သူမှာ အဆိုပါ ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သူသာဖြစ်ပြီး ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရသေးမီ ထိုသူကွယ်လွန်သွားသည့် အခါမှသာ ၎င်း၏ အခွင့် အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ် အတည်ဖြစ်၍ ဆောင်ရွက်စေနိုင် မည်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလို (မူလရုံးအမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်) တို့သည် သက်သေခံ (က) ပဋိညာဉ်ကတိစာချုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အစုရှယ်ယာငွေလက်ခံသူ မူလရုံးအမှတ် (၁)တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါ၏ သားနှင့်ချွေးမဖြစ်၍ ၎င်း၏ အမွေစားအမွေခံ ဆက်ခံ သူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုစေဦး၊ ပဋိညာဉ်ပြုသူ ဒေါ်အေးဝါသက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးသရွေ့ ၎င်းတို့သည် အဆိုပါပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေး ရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

၁၉

**ဟိန္ဒူဒါယဘာဂဥပဒေအရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုနိုင်ရန်
ညီညွတ် ရမည့်အချက်များ၊ ဟိန္ဒူဒါယဘာဂဥပဒေအရ
အတူပိုင်ဆိုင် သူများဖြစ်ပါက အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု
စွဲဆိုရန်ဖြစ်ခြင်း။**

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟိန္ဒူဥပဒေအရ ဟိန္ဒူတစ်ဦး၏ အမွေပစ္စည်းကို စုပေါင်း၍ အမွေရပြီး မခွဲဝေရသေးသည့် ပူးတွဲအမွေဆိုင်ပစ္စည်း ကို (Coparcenary property) ဟုခေါ်ပြီး ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ ကို (Coparceners) ဟုခေါ်ဆိုသည်။ ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) ပါဝင်သော မိသားစုကို (Coparcenary) ဟုခေါ်သည်။ Sir. D. F MULLA ၏ Principles of Hindu Law ကျမ်းအခန်း ၁၂၊ ပုဒ်မ ၂၁၃ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

အဆိုပါ ဥပဒေကျမ်းအခန်း ၁၇၊ ပုဒ်မ ၃၄၈ ပါ ဥပဒေသများ တွင် ပြဆိုချက်များက ဒါယဘာဂဥပဒေအရ ပစ္စည်းခွဲဝေနိုင်ရန် အောက်ပါ အချက်များနှင့် ညီညွတ်ရမည်ဟုဆိုသည် -

- (က) ပစ္စည်းခွဲဝေလိုသူသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသော ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) အနက် တစ်ဦးဖြစ်ရမည်။
- (ခ) ထိုသူများသည် ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမဖြစ်နိုင်သည်။
- (ဂ) ခွဲဝေရမည့်ပစ္စည်းသည် ပူးတွဲအမွေရသော မခွဲဝေရသေးသည့်ပစ္စည်း (Coparcenary property) ဖြစ်ရမည်။

မခွဲဝေရသေးသည့် အမွေဆိုင်ပစ္စည်းကို ပူးတွဲအမွေရသည့် စာမျက်နှာ မိသားစု (Coparcenary) တွင် ယောက်ျား နှင့် မိန်းမ အမွေဆိုင်များ ပါဝင်နိုင်သော်လည်း ထိုမိသားစု (Coparcenary) သည် မိန်းမများနှင့် စတင်၍ဖွဲ့စည်း နိုင်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ သေဆုံးရာ၌ သမီးနှစ်ယောက် သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်ထက်ပိုသော သမီးများသာ ကျန်ရစ်လျှင် ၎င်းတို့သည် ပူးတွဲအမွေရသည့်မိသားစု (Coparcenary) ဖြစ်မြောက်စေခြင်းမရှိ။ (အထက်ပါ ကျမ်းပုဒ်မ ၂၇၇ ကိုကြည့်ပါ။)

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဤအမှုတွင် ဦးတင်လှက အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများ၏ အမွေရှင်ဟု အဆိုရှိသော ဒေါ်ပူနီမာတွင် သမီးနှစ်ဦး (ဒေါ်ကေလီ နှင့် ဒေါ်ချူးကေ) သာ ထွန်းကားသည်ဟု အဆိုလွှာအပိုဒ် ၂ ၌ အဆိုပြုထားသဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများသည် ပူးတွဲအမွေရသော မခွဲဝေရသေးသည့်ပစ္စည်း (Coparcenary property) မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးတင်လှ၊ ဒေါ်ဒေဝီနှင့် ဦးအေးဆောင် တို့သည် ဒါယျဘာဂ ဥပဒေအရ ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) မဟုတ်သဖြင့် ဒေါ်ပူနီမာကျန်ရစ်သည်ဆိုသော အချင်းဖြစ်မြေကွက်များ ကို ခွဲဝေပေးရန် တရားမစွဲဆိုနိုင်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟိန္ဒူဒါယျဘာဂဥပဒေကို လိုက်နာရသော အမွေရှင်ဒေါ်ပူနီမာကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းဟု အဆိုရှိသောမြေကွက် များကို အမွေဆက်ခံသည်ဟုဆိုကာ တရားစွဲဆိုသော တရားလို ဦးတင်လှ၊ တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဒေါ်ဒေဝီနှင့်ဦးအေးဆောင်တို့သည် အချင်း

ဖြစ်မြေကွက်များကို ခွဲဝေပေးရန် တရားမစွဲဆိုနိုင်။ အကယ်၍ အချင်းဖြစ် စာမျက်နှာ
 မြေကွက်များမှာ အထက်ပါကျမ်းပုဒ်မ ၁၅၄ တွင် အကျုံးဝင်သော
 ဒေါ်ပူနီမာ ပိုင်သော ဟိန္ဒူမိန်းမ၏ သီးခြားပစ္စည်း (Stridhana)
 တစ်ရပ်ရပ်ဖြစ်သည့်အပြင် ဦးတင်လှ၊ ဒေါ်ဒေဝီနှင့်ဦးအေးဆောင်တို့သည်
 အထက်ပါ ကျမ်းပုဒ်မ ၁၄၆ (၂)၊ ၁၅၅၊ ၁၅၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၁၅၇
 အရ အချင်းဖြစ် မြေကွက်များကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူများလည်းဖြစ်ခဲ့လျှင်
 ပုဒ်မ ၁၅၉ အရ အတူပိုင်ဆိုင်သူများ (Tenants-in-common)
 ဖြစ်မည်ဖြစ်၍ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဦးတင်လှ	နှင့်	ဦးအေးဆောင် (ခ)	၃၁
(၎င်း၏အထွေထွေ		ဦးညီလေး ပါ ၂	
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ			
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)			

**အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အမွေစားအမွေခံ ၃ မျိုး၊ သေသူအမွေ
 ရှင်၏ယောက်ျားဆက် ဆွေမျိုးများမှ မွေးဖွားသော တူသား
 များသည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူ အဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိ
 ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (စွန့်ခိုက်အမွေခန်း) အရ
 အမွေစားအမွေခံများမှာ (က) ပုံသေအမွေဆက်ခံသူများ (Sharers)
 (ခ) အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ (Residuaries) (ဂ) ဆွေမျိုးနီးစပ်များ
 (Distant Kindred)တို့ဖြစ်ကြကြောင်း ဥပဒေပညာရှင်MULLA ၏
 (၁၄)ကြိမ်မြောက်ထုတ် မဟာမေဒင်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၁ တွင် ပြဆိုထားသည်။

သေသူ၌ သားသမီး၊ သား၏သားသမီး၊ အဖေ သို့မဟုတ် အဖိုး စာမျက်နှာ
အစစ် (ဥပမာ- အဖေ၏အဖေ၊ အဖေ၏ အဖေ၏ အဖေစသည်ဖြင့်
အထက်သို့ တက်သမျှ ယောက်ျားမျိုးနွယ်ဆက်)၊ ညီ၊ အစ်ကို မောင်အရင်း
တို့မရှိဘဲ အစ်မ၊ ညီမအရင်းတစ်ယောက်သာလျှင်ရှိလျှင် သေသူ၏အမွေ
၂ ပုံ ၁ ပုံကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။ အစ်မ၊ ညီမအရင်း ၂ ယောက်ဖြစ်စေ၊
ပို၍ဖြစ်စေရှိခဲ့ပါမူ သေသူ၏ အမွေကိုအစ်မ၊ ညီမများစုပေါင်း၍ ၃ ပုံ
၂ ပုံ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သေသူ၏အဖေ၏ အောက်မျိုးဆက်များ
(Descendants of Father) ဖြစ်သော သေသူ၏ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်
အရင်း၏သား (Full Brother's son) သည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူ
အဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သေသူ
အမွေရှင်၏ ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများမှ မွေးဖွားသောတူသားသည်
အမွေကျန် ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိသည်။

ဦးသာနိုး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

၁၀၅

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

နိုဝင်ဘာလ

၁၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး နှင့် ဦးစိုးညွန့် တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်*
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးရီစိန် (ခ)
ဦးဘုန်းလွင်)

ထိုက်သင့်သည့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိ
သော ပေးကမ်းခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို သက်သေခံ
အဖြစ်လက်ခံထားပြီးဖြစ်ပါက သက်သေခံမဝင်ဟု
ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့် ရှိ၊ မရှိ၊ တံဆိပ်ခေါင်းလုံလောက်စွာ

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၆

+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၄ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀
ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိ၍ ယင်းစာချုပ်ပျက်ပြယ် ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန် မမှန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေဇယား ၁၊ အမှတ်စဉ် ၃၃ အရ ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်တွင် ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်၌ ၅ ရာခိုင်နှုန်းတံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်ရန်လိုအပ်သည်။ သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်၌ တံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၁၂၅ ကျပ်သာ ထမ်းဆောင်ထားသဖြင့် ပေးကမ်းသည့်ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်တွင် ထိုက်သင့်သည့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းကို ဥပဒေနှင့်အညီ ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် ၂၅-၄-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် ၂) စာချုပ်ကို ထိုက်သင့်သည့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်၍ ချုပ်ဆိုထားခြင်း မရှိစေကာမူ ယင်းစာချုပ်ကို မကွေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ တွင် သက်သေခံအမှတ် (၂) အရ လက်ခံထားပြီးဖြစ်သဖြင့် တံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ အရ ယင်းစာချုပ်သည် သက်သေခံမဝင်ဟူ၍ ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ပေ။

သို့ဖြစ်ရာတရားရုံးချုပ်က သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်သည် တံဆိပ်ခေါင်းလုံလောက်စွာ ထမ်းဆောင်ထားခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ ယင်းစာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်းကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးစိန်မြင့်၊	၂၀၁၂
	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်	- ဦးသောင်းစံ၊တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ် စားလှယ်စာရသူ ဦးကျော်သူရ) နှင့်

မကွေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ တွင် ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင် (၎င်း၏ အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးရီစိန် (ခ) ဦးဘုန်းလွင်) က ဒေါ်ခင်မိုးနိုင် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ ရသူ (၎င်း၏အထူးကိုယ်စား လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန် (ခ) ဦးဘုန်းလွင်) အပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလို သည်အဆိုလွှာနှင့်ပူးတွဲတင်ပြထားသည့် နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းပါ အစဉ် (၁) မှ (၄) ထိမြေကွက်များနှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက် အအုံများ အပါအဝင်အမွေဆိုင်ပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကိုရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အပြီးသတ်ဒီကရီအပေါ် တရား ပြိုင်ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်ကမကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)သို့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၄ ဖြင့် အယူခံရာအောင်မြင် မှုမရရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၁၄ ဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ပြုရန် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါ ပြဿနာများကို အထူးအယူခံ ခုံရုံးဖြင့် ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ၁။ မိခင်ဖြစ်သူက သမီးဖြစ်သူမူလရုံးတရားပြိုင်အား ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ နှင့်အညီ မှတ်ပုံ တင်ထားသည့် မေတ္တာဖြင့် အပိုင်ပေးကမ်းခြင်း စာချုပ် (သက်သေခံ -၂) ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပါ

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

လျက် ယင်းစာချုပ်တွင် တံဆိပ်ခေါင်းခွန်လုံလောက်စွာ
ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ ယင်းစာချုပ်
မှာပျက်ပြယ်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ၊

၂။ မိခင်ဖြစ်သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ကျန်ရှိသည့် အမွေပစ္စည်း
များကို ခွဲဝေယူခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း မူလရုံးတရားပြိုင်၏
တင်ပြချက်ကို လက်မခံခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ၊

၃။ မူလရုံးတရားလိုက အဆိုလွှာ နောက်ဆက်တွဲ “က” နှင့်
“ခ” စာရင်းပါ ပစ္စည်းများကိုသာ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေ
လိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူ
ရန်နှင့် ကော်မရှင်နာခန့်ထားဆောင်ရွက်ရန်မလိုအပ်
ကြောင်း သုံးသပ်လျက်ပဏာမ ဒီကရီကိုချမှတ်ခြင်းမပြု
ဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက မူလရုံးတရားလိုက မိခင်မကွယ်လွန်
မီ သက်သေခံအမှတ် (၂) မေတ္တာဖြင့် အပိုင်ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်ဖြင့်
ပေးကမ်းထားသောပစ္စည်းများကို အမွေဆိုင်ပစ္စည်းများအဖြစ် အဆိုလွှာ
နောက်ဆက်တွဲ (က) စာရင်းတွင် ဖော်ပြစွဲဆိုထားသော်လည်း ယင်းစာချုပ်
တရားမဝင်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်းကို သက်သေ
ထင်ရှားတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၁၂၂ နှင့် ပုဒ်မ ၁၂၃ တို့အရ မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းရာ၌ အဖိုးစားနားမရှိဘဲ
ပေးခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် အနည်းဆုံးသက်သေနှစ်ဦးနှင့်ပေးသူကဖြစ်စေ၊

ပေးသူအတွက်ဖြစ်စေ လက်မှတ်ရေးထိုး၍မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် လွှဲပြောင်း
ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ပါက ပေးကမ်းခြင်းမှာ
တရားဝင်အတည်ဖြစ်ကြောင်းပြဋ္ဌာန်းထားရာ တရားရုံးချုပ်က သက်သေခံ
အမှတ် (၂) စာချုပ်တွင် မှတ်ပုံတင်အရာရှိက သဘောရိုးဖြင့်ဆောင်ရွက်
ခြင်းဖြစ်ပါက တံဆိပ်ခေါင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ နှင့်ဆန့်ကျင်၍ တံဆိပ်ခေါင်း
လုံလောက်စွာထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိသည့် စာချုပ်စာတမ်းတစ်ရပ်ကို
မှတ်ပုံတင်ခြင်းသည် မခိုင်မာဖြစ်သည်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း
သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂၊ ပုဒ်မ ၁၂၃ တို့နှင့် ဆန့်ကျင်
လျက်ရှိကြောင်း၊**မောင်ပုနှင့်ဦးသာဖြေပါ ၅ အမှု ^(၁)၊ ဦးအောင်ထွန်း
ပါ ၆ နှင့် ဦးထွန်းတင် အမှု ^(၂)** တို့တွင်မေတ္တာဖြင့်ပေးသည့်စာချုပ်ကို
မှတ်ပုံတင် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရ မှတ်ပုံတင်ရန်လိုကြောင်း၊ မှတ်ပုံတင်
စာချုပ်မချုပ်ဆိုဘဲ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို တရားဥပဒေနှင့်
အညီပေးကမ်း ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်းဖြင့် ထုံးပြုထားကြောင်း၊ အထင်အရှား
ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း ချက်ရှိလျှင်၊ ညီမျှခြင်း၊ တရားမျှတခြင်းဆိုသည့်အကြောင်း
ပြချက်ဖြင့် ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုပယ်ဖျက်ရန်တရားရုံးများ၌လုပ်ပိုင်
ခွင့်မရှိကြောင်း **မာမက်ဖရ (ခ) မောင်မောင် ပါ ၂ နှင့်ဆဟစ်လျန်
ပါ ၂ အမှု ^(၃)** တွင်ထုံးပြုထားကြောင်း၊ **ဦးတင်ဝင်း ပါ ၂ နှင့်
ဦးတင်ညွန့် ပါ ၃ အမှု ^(၄)** အရ သားသမီးတစ်ဦးအား ပေးကမ်းသည့်

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

- (၁) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၁၇။
(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၅၅။
(၃) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၁ (လွှတ်တော်)။
(၄) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၉၁။

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

အပေးစာချုပ်ပျက်ပြယ်ကြောင်း ကျန်သားသမီးများက မိဘအပေါ်
တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ဟု ထုံးပြုချက်အရလည်း သက်သေခံအမှတ် (၂)
စာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်မှုမရှိကြောင်း ပေါ်လွင်လျက်ရှိကြောင်း၊ **ဒေါ်လေးတင်
(၎င်း၏ အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးအုန်းတင်) နှင့်
ဦးအောင်ဝင်း ပါ ၃ အမှု ^(၅)၊ ဦးမောင်မြပါ ၆ နှင့် မသန်းသန်းချို
အမှု ^(၆)** တို့အရလည်း မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို မေတ္တာ
ဖြင့်ပေးကမ်းရာတွင် ရယူသူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ရယူသူကိုယ်စားတစ်
ဦးဦးကဖြစ်စေလက်ခံရယူရမည်ဖြစ်ပြီး ပေးကမ်းစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ရန်
လိုကြောင်း ထုံးပြုထားသဖြင့် သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်မှာ တံဆိပ်
ခေါင်းအက်ဥပဒေ၊ ဇယား ၁၊ အမှတ်စဉ် ၃၃ အရ ပစ္စည်းတန်ဖိုးပေါ်တွင်
၅%တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်ရန်မလိုအပ်ကြောင်း ထင်ရှားလျက်ရှိ
ကြောင်း၊ အမှတ် (၁) ပြဿနာအပေါ်မှန်ကန်မှုမရှိဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊
အဆိုလွှာနှင့် ပူးတွဲ (က) စာရင်းအစဉ် (၁) ပါမြေနှင့်အဆောက်အအုံ၊
အစဉ် (၄) ပါ မြေနှင့်အဆောက်အအုံများကို မိခင်ဒေါ်ခင်စော ကွယ်လွန်
ပြီးနောက် ဆွေးမျိုးသားချင်းများ၏ ညှိနှိုင်းမှုဖြင့် ၅-၇-၂၀၀၆ နေ့တွင်
တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ ခွဲဝေယူခဲ့ပြီးကြောင်းကို ချေလွှာတွင် ချေပထား
သည့်အပြင် တရားပြိုင်၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးကျော်သူရ
မှလည်း အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲဒေါ်စိန်လှ၏အိမ်၌ သဘောတူခွဲဝေယူခဲ့
ကြောင်းထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ တရားပြိုင်ပြသက်သေ ဦးရန်ပိုင်၊
ဦးကျော်ကျော်တို့မှ ထောက်ခံထားကြောင်း၊ တရားလို၏ အထူးကိုယ်စား

---

(၅) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၉၂။
(၆) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၉၀။

လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန် (ခ) ဦးဘုန်းလွင်ကလည်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားချက် ရှိနေကြောင်း၊ အမွေစား၊ အမွေခံတို့၏သဘောတူညီချက်ဖြင့် အမွေခွဲဝေ ခွင့်ရှိကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေမှုကိုနှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာချုပ်စာတမ်းရေးသား၍ ဖြစ်စေခွဲဝေခွင့်ရှိကြောင်း ဦးဘဖေ ပါ ၆ နှင့် မချိုတီး (ခ) မညွန့် ပါ ၂အမှု ^(၇)၊ မငွေခင်နှင့် မရီစိန်ပါ ၂ အမှု ^(၈)၊ မမူစီ ပါ ၂ နှင့် ဦးဘိုးသူတော် ပါ ၂ အမှု ^(၉) တို့တွင် ပြဆိုထားကြောင်း၊ မိသားစု စီမံမှုကိုနှုတ်ဖြင့် စီမံနိုင်သည်ဟု မကျော်နှင့်မကျေးဥအမှု ^(၁၀) ၊ ဒေါ်ငွေလှိုင် ပါ ၈ နှင့် ဦးလှဆောင် ပါ ၃ အမှု ^(၁၁) တို့တွင် ထုံးပြုချက်လည်းရှိကြောင်း၊ မိခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေပစ္စည်း များကိုခွဲဝေယူပြီးကြောင်း မူလရုံးတရားပြိုင်၏တင်ပြချက်မှာ မှန်ကန် လျက်ရှိကြောင်း၊ ဤအမှုတွင်အဆိုအချေတို့အရ အမွေပုံပစ္စည်းများမှာ အရေအတွက် လွန်စွာများပြားလျက်ရှိသည့်အပြင် မည်သည့်ပစ္စည်းမှာ အမွေဆိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အတိုင်းအတာ၊ အရေအတွက်မည်မျှရှိကြောင်း တိကျစွာမပေါ်လွင်သေးသောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၁၃ အရ စာရင်းများတိကျစွာကောက်ယူရန်နှင့် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရန် အတွက် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို မှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း ၁၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

(၇) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၂၇။

(၈) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၁၃ (လွှတ်တော်)။

(၉) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၅၃။

(၁၀) အေအိုင်အာ၊ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ-၃၅၅။

(၁၁) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၀။

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်မှ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဇာရီလုပ်မှ လက်ရောက်ပေးရမည့်ကိစ္စ ပေါ်လာမည်ဟု **ဒေါ်သန်းနှင့်မမြရီအမှု (၁၂)၊ ဒေါ်တင်ကြည်နှင့် ဒေါ်အမာ အမှု(၁၃)** တို့တွင် ထုံးပြုကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်မလိုကြောင်း၊ ပစ္စည်းခွဲဝေရန်အလို့ငှာ အမိန့် ၂၆၊ နည်း ၁၃ အရ ကော်မရှင်နာခန့်ထားခြင်းကိုတရားမဇာရီမှုတွင်သာ ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို မျက်ကွယ်ပြုရာရောက်ကြောင်း၊ **ဒေါ်ရှင်နှင့် ဦးမောင်မောင်လေးအမှု (၁၄)** တွင် အမွေပစ္စည်းများအနက် တရားလိုရရန်ရှိသောဝေစုကို ခွဲဝေသတ်မှတ်သည့် ဒီကရီသာလျှင် အပြီးသတ်ဒီကရီမြောက်ကြောင်း ထုံးပြုချက် ရှိရာ ယခုအမှုတွင် တရားလို၏ ရပိုင်ခွင့်များကို ခွဲဝေသတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် အပြီးသတ်ဒီကရီမဟုတ်ကြောင်း၊ ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ထားခြင်းမရှိဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ထားခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက သက်သေခံအမှတ်(၂) မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများ ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်တွင် ပစ္စည်း၏တန်ဖိုးမပါရှိသဖြင့် တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်ထားခြင်းလည်းမရှိကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်သည် မူလကပင် တန်ဖိုးမပါရှိသောကြောင့်

(၁၂) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၂။

(၁၃) ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၅။

(၁၄) ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၆။

တံဆိပ်ခေါင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၃ အရ တရားရုံးမှ သိမ်းချုပ်၍ အခွန်နှင့်ဒဏ်
ငွေပေးဆောင်စေပြီး သက်သေခံအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်အောင် တရားရုံးများ
လက်စွဲအပိုဒ် ၁၀၂ အရ ဆောင်ရွက်ကုစား၍ မရနိုင်ကြောင်း၊ သက်သေခံ
အမှတ် (၂) အပေးစာချုပ်သည် တရားမဝင်သောကြောင့် ယင်းစာချုပ်ပါ
ပစ္စည်းများမှာ ဥပဒေအရ ပေးကမ်းခြင်းမမြောက်သဖြင့် အမွေဆိုင်ပစ္စည်း
များအဖြစ်သာ တည်ရှိနေကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂)ပါ မြေကွက်
များကို မူလရုံးတရားပြိုင်က ၎င်းအမည်ပေါက်ပြောင်းလဲခဲ့သဖြင့် ပခုက္ကူ
ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၌ နှစ်ဖက်စစ်ဆေးခံခဲ့ပြီး သက်သေ
ခံအမှတ် (၄) စာအရ မိဘများအမည်ပေါက် ပြန်လည်ပြောင်းလဲခဲ့
ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင်သည် ဂရန်တွင် ၎င်းအမည်ပေါက်ပြောင်းလဲ
ခြင်းပျက်သွားသောကြောင့် အတူနေမိခင်ကြီးကို အပေးစာချုပ်ပြုလုပ်စေ
ခြင်းဖြစ်ပြီး ယင်းပစ္စည်းများကို လက်ရောက်မရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မိသားစုစီမံ
မှုဖြင့် ခွဲဝေယူကြပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှားပေါ်လွင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊
မိသားစုစီမံမှုဖြင့် အမွေခွဲဝေခြင်းရှိ မရှိနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဓိကသက်သေမှာ
ဒေါ်စိန်လှဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင်က ဒေါ်စိန်လှအား သက်သေ
စာရင်းတွင် တင်ပြထားရာမှ ပယ်ခဲ့ခြင်းသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၁၁၄(ဆ) အရ အမှန်ပေါ်ပေါက်ပြီး ၎င်း၏အကျိုးနှင့်ဆန့်ကျင်မည်ဖြစ်
သောကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း၊ မိသားစုစီမံမှုပြုသည်ဆိုခြင်းကို တစ်ဆင့်
ကြားသက်သေများကိုသာ ထွက်ဆိုစေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ပြ
သက်သေ ဦးရန်ပိုင်သည် မိသားစုစီမံမှုပြုရာတွင် ပါဝင်သူမဟုတ်ဘဲ
ကြားသိသူသာဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုနှင့် ဦးသန့်ဇင်ထွန်း(လိုပြ-၁)
တို့၏ ထွက်ချက်၌ အမှတ် (၉)ရပ်ကွက်ရှိ အဆောက်အအုံကို အမွေခွဲပြီး

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

၍ ရရှိသည်ဟု ထွက်ဆိုထားချက်မရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုနေထိုင်ရာ အမှတ် (၁၃) ရပ်ကွက်တွင် မြစ်ရေကြီး၍ ရေဝင်သောကြောင့် ကုန်ပစ္စည်း များ ခေတ္တပြောင်းရွှေ့ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုဘက်မှ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထား ၍ ဒီကရီတစ်စုံတစ်ရာအပေါ် ထောက်ခံရာရောက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မကွေးတိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့၏ တစ်သဘောတည်းဆုံးဖြတ် ထားသည့်စီရင်ချက်၊ ဒီကရီတို့ကို အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် မြန်မာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဦးကြာဝါးနှင့် ဒေါ်ခင်စောတို့သမီးများဖြစ်ကြသည်။ တရားလို ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်မှာ သမီးအကြီးဖြစ်ပြီး တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်မှာ သမီး အငယ်ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဦးကြာဝါးသည် ၁၆-၇-၂၀၀၄ နေ့တွင်လည်း ကောင်း၊ မိခင်ဒေါ်ခင်စောသည် ၂၄-၅-၂၀၀၆ နေ့တွင်လည်းကောင်း အသီးသီးကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။ မိဘများကွယ်လွန်ပြီးနောက် အဆိုလွှာ နောက်ဆက်တွဲ(က)ပါတရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့လက်ဝယ်ရှိ မရွှေ့မပြောင်း နိုင်သောပစ္စည်းများနှင့် နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ပါ နှစ်ဆန်းစူပါဆလွန်း ၆က/၄၈၄၈ အိမ်စီးကားတစ်စီးကို တရားပြိုင်က ရောင်းချခဲ့သည့်ကာလ တန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၄၀၀ တို့ ကျန်ရစ်ကြောင်း၊ ယင်းပစ္စည်းများအား လုံး၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကို တရားလိုက ရထိုက်ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်က နောက်ဆက်တွဲ (က)ပါ မရွှေ့မပြောင်း နိုင်သောပစ္စည်းများအနက် အမှတ်စဉ် (၂) နှင့် (၃) တို့ကို မိခင်က ၎င်းအား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ၂၅-၄-၂၀၀၅ နေ့တွင် ပေးကမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊

အမှတ်စဉ် (၁) နှင့် (၄) ပါ ပစ္စည်းများကို ၅-၇-၂၀၀၆ နေ့တွင် ဆွေမျိုးများညှိနှိုင်းပေးမှုဖြင့် အမွေခွဲဝေပြီးဖြစ်ကြောင်း အဓိကချေပတင်ပြသည်။

၂၅-၄-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါမေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် သက်သေခံအမှတ် (၂) တွင် အဆိုလွှာနောက်ဆက်တွဲ (က) အမှတ်စဉ် (၂) နှင့် (၃) ပါမြေကွက် ၅ ကွက်နှင့် အဆောက်အအုံများကို မိခင် ဒေါ်ခင်စောက သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်အား မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းထားပြီး၊ အခွန်တံဆိပ်ခေါင်း ၁၂၅ ကျပ် ထမ်းဆောင်ကာ စာချုပ်မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၈၈/၂၀၀၅ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ ပေးကမ်းသည့်ပစ္စည်းများ၏ တန်ဖိုးကိုသတ်မှတ်ဖော်ပြထားခြင်းမရှိချေ။

ဒေါ်ခင်စော၏အစ်ကိုရင်းဖြစ်သူ ဦးသာထွန်းက တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်၏ခင်ပွန်း ဦးအောင်ဇော်သို့ ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်ရှိ ဂရန်မြေကွက်နှင့် တစ်ထပ်အဆောက်အအုံကို ပေးကမ်းခဲ့သော ၂၃-၉-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် (သက်သေခံ-၉) တွင် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်း ကပ်နှိပ်ရန်အလို့ငှာပစ္စည်းကို ကျပ် ၁၀ သိန်း တန်ဖိုးထား၍ ကျသင့်သောအခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်လျက် ပေးကမ်းချုပ်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေဇယား ၁၊ အမှတ်စဉ် ၃၃ အရ ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်တွင် ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်၌ ၅ ရာခိုင်နှုန်း တံဆိပ်ခေါင်းခွန်ထမ်းဆောင်ရန်လိုအပ်သည်။ သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်၌ တံဆိပ်ခေါင်းခွန် ၁၂၅ ကျပ်သာ ထမ်းဆောင်ထားသဖြင့် ပေးကမ်းသည့် ပစ္စည်းတန်ဖိုးအပေါ်တွင် ထိုက်သင့်သည့်အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းကို ဥပဒေနှင့်အညီထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

တံဆိပ်ခေါင်းကပ်ရန်လိုအပ်သည့် စာချုပ်စာတမ်းတစ်ခုသည်
လိုအပ်သည့် တံဆိပ်ခေါင်းများကပ်ထားခြင်းမရှိပါက သက်သေခံအဖြစ်
လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ တွင် ပြဌာန်းထား
သည်။

သို့ရာတွင် စာချုပ်စာတမ်းတစ်ရပ်ကို သက်သေခံအဖြစ်လက်ခံပြီး
သည့်အခါ အဆိုပါလက်ခံခြင်းကို တံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၁ တွင်
ပြဌာန်းထားသည့်အချက်မှအပ ထိုလက်ခံသော တရားမမှုတွင်ဖြစ်စေ၊
ထိုစာချုပ်စာတမ်းမှာထိုက်သင့်သည့် တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်ထားခြင်း
မရှိဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့်စွဲဆိုထားသော အခြားအမှုတွင်ဖြစ်စေ
မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို အငြင်းပွားကန့်ကွက်မှုမရှိစေရကြောင်း တံဆိပ်
ခေါင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ တွင် ပြဌာန်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တံဆိပ်ခေါင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ အရ တံဆိပ်ခေါင်းကပ်ရန်လို
သည့် စာချုပ်စာတမ်းတစ်ခုသည် တံဆိပ်ခေါင်းမပါဘဲ တရားရုံးက အမှု
တွင်သက်သေခံအဖြစ်လက်ခံထားပြီးဖြစ်လျှင် မည်သူကမျှ ယင်းစာချုပ်
သည် သက်သေခံမဝင်ပါဟု နောက်ပိုင်းတွင်သော်လည်းကောင်း၊ အယူခံမှု
တွင်သော်လည်းကောင်း ကန့်ကွက်ခွင့်မရှိတော့ကြောင်း နာဇီစန် ပါ၂
နှင့် မမလေး အမှု ^(၁၅) နှင့် ဦးကာစင် ပါ ၃ နှင့် ဦးဘုန်းရွှေ
ပါ ၅ အမှု ^(၁၆) တို့တွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ယခုအမှုတွင် ၂၅-၄-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါမေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းခြင်း

(၁၅) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၅၃။

(၁၆) ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈၃။

မှတ်ပုံတင်စာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် ၂) စာချုပ်ကို ထိုက်သင့်သည့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းထမ်းဆောင်၍ ချုပ်ဆိုထားခြင်းမရှိစေကာမူ ယင်း စာချုပ်ကို မကွေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄ တွင် သက်သေခံအမှတ် (၂) အရ လက်ခံထားပြီးဖြစ်သဖြင့် တံဆိပ်ခေါင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ အရ ယင်းစာချုပ်သည် သက်သေခံမဝင်ဟူ၍ ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးချုပ်က သက်သေခံအမှတ် (၂) စာချုပ်သည် တံဆိပ်ခေါင်းလုံလောက်စွာ ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ ယင်းစာချုပ်မှာပျက်ပြယ်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု မရှိပေ။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ပုဒ်မ ၁၂၃ တို့ တွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းလျှင် အနည်း ဆုံးသက်သေနှင့်ဦးနှင့် ပေးသူကဖြစ်စေ၊ ပေးသူအတွက်ဖြစ်စေ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့်လွှဲပြောင်းပေးရမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိလျှင် ပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်သောကြောင့် ပေးကမ်းသည့်စာချုပ်သည် ပျက်ပြယ်ကြောင်း **ဒေါ်လေးတင် (၎င်း၏အထူးကိုယ်စားလှယ်စာ ရသူ ဦးအုန်းတင်) နှင့် ဦးအောင်ဝင်းပါ ၃ အမှု ^(၅) နှင့် ဦးမောင်မြ ပါ ၆ နှင့် မသန်းသန်းချို အမှု ^(၆)** တို့တွင် ညွှန်ပြသည်။

ယခုအမှုတွင် သက်သေခံအမှတ် (၂) မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့်

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

ပုဒ်မ ၁၂၃ တို့နှင့်အညီ ချုပ်ဆိုထားသဖြင့် ယင်းစာချုပ်သည် ပျက်ပြယ်ရန်
အကြောင်းမရှိချေ။

မူလရုံးတရားပြိုင်၏သားလည်းဖြစ်၊ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်
စာရသူလည်းဖြစ်သော ဦးကျော်သူရက ဒေါ်ခင်စောကွယ်လွန်ပြီးနောက်
၅-၇-၂၀၀၆နေ့တွင် ဆွေမျိုးများ၏ ညှိနှိုင်းပေးမှုဖြင့် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်
တို့သည် အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ဒေါ်စိန်လှ၏နေအိမ်၌ အမွေ
ပစ္စည်းများကိုခွဲဝေခဲ့ကြကြောင်း၊ တရားလို ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်နှင့် ၎င်း၏သား
ကိုသန့်ဇင်ထွန်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်နှင့်သားဖြစ်သူ ကိုကျော်သူရ၊
ဒေါ်စိန်လှ၊ ၎င်း၏သား ကိုရန်ပိုင် (ပြိုင်ပြ-၂) နှင့် ၎င်းတို့၏အလုပ်သမား
ကိုအောင်ဌေးတို့က အသိသက်သေများအဖြစ်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြ
ကြောင်းဖြင့် အမွေပစ္စည်းမကျန်ရစ်တော့ကြောင်း ချေပထွက်ဆိုသည်။
၎င်းထွက်ဆိုချက်အရ တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့၏ အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲ
တော်စပ်သူ ဒေါ်စိန်လှနှင့် ၎င်းတို့၏သား ကိုရန်ပိုင် (ပြိုင်ပြ-၂) မှအပ
အခြားဆွေမျိုးသားချင်းများ ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။
ဦးကျော်သူရက မိသားစုချင်းဖြစ်၍ နှုတ်ဖြင့်အမွေခွဲဝေကြခြင်းကြောင့်
စာချုပ်စာတမ်းအထောက်အထားမရှိကြောင်း၊ ယခုအခါ တရားလိုနှင့်
တရားပြိုင်တို့ ညီအစ်မနှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအခေါ်အပြောမရှိကြ
ကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်။ ဒေါ်စိန်လှ၏သားဖြစ်သူ ကိုရန်ပိုင် (ပြိုင်ပြ
-၂) က ဦးကြာဝါးကွယ်လွန်ပြီးနောက် တရားလို၊ တရားပြိုင်များသည်
အခေါ်အပြောမရှိဘဲ ပဋိပက္ခများဖြစ်နေကြောင်းကြားသိရပြီး၊ ဦးကြာဝါး
ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ဒေါ်ခင်စောကွယ်လွန်သည်အထိ တရားလိုနှင့် တရား
ပြိုင်များသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအခေါ်အပြောမရှိတော့ဘဲ ယနေ့အချိန်ထိ

မျက်နှာချင်းမဆိုင်တော့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ တရားလိုနှင့်တရားပြိုင် တို့ ညီအစ်မနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအခေါ်အပြောမရှိဘဲ မသင့်မြတ် သူများဖြစ်ကြ၍ အမွေပစ္စည်းများကို နှစ်ဦးသဘောတူနှုတ်ဖြင့်ခွဲဝေယူကြ သည်ဆိုခြင်းမှာ လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိပေ။ အမွေပစ္စည်းခွဲဝေယူသည်ဆိုရာ၌ ပခုက္ကူမြို့၊ အမှတ် (၉) ရပ်ကွက်ရှိမြေနှင့်တိုက်ကို တရားလို ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင် ကယူပြီး အမှတ် (၁၀) ရပ်ကွက်ရှိ မြေနှင့်အဆောက်အအုံကို တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်ကယူကြောင်း တရားပြိုင်နှင့်သက်သေ ကိုရန်ပိုင်တို့က ထွက်ဆိုသော်လည်း အမှတ် (၈) ရပ်ကွက်နှင့် စက်မှုဇုန်ရှိမြေကွက်များကို ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်က၎င်းအမည်ပြောင်းသဖြင့် တရားလိုက သက်ဆိုင်ရာဌာန များသို့ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြောင်း တရားလိုဘက်မှထွက်ဆိုထားသဖြင့် အမွေ ပစ္စည်းအားလုံးကို တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ညီအစ်မနှစ်ဦးသဘောတူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် မိခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေပစ္စည်းများကိုခွဲဝေပြီးဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင်ဘက်ထုချေချက်ကို မကွေးတိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)တို့က တစ်သဘောတည်း လက်မခံခဲ့ခြင်းသည် သက်သေခံချက်များအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

မူလရုံးတရားလိုက အမွေပုံပစ္စည်းများကို အဆိုလွှာ နောက်ဆက် တွဲ (က) နှင့် (ခ)စာရင်းတို့ဖြင့် တင်ပြထားရာ နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ပါ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းမှာ ကားရောင်းရငွေ တစ်ရပ်တည်းဖြစ်၍ ရှင်းလင်းသော်လည်း နောက်ဆက်တွဲ (က) ပါ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများမှာ အများအပြားရှိပြီး ယင်းပစ္စည်းများအနက်မှ အမှတ်စဉ် (၂) နှင့် (၃) ကိုသာ တရားပြိုင်အားပေးပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပြီး ကျန်ပစ္စည်းများမှာ အမွေခွဲဝေပြီးကြောင်း ထင်ရှားခြင်းမရှိသဖြင့်

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

အမွေပစ္စည်းကျန်ရစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း တရားလိုရရန်ရှိသော ဝေစုကို တိတိကျကျခွဲဝေသတ်မှတ်သည့် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်နိုင်ဦးမည်မဟုတ်ချေ။ အမှုအဖြစ်အပျက်မှာများစွာရှင်းလင်းလွယ်ကူပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေမှသာလျှင် ပဏာမဒီကရီချရန်မလိုဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်နိုင်သည်။

အမွေပစ္စည်းကို တရားရုံးမှစီမံအုပ်ထိန်းကာ ခွဲဝေပေးရန် စွဲဆိုသည့် အမှုတွင် ချမှတ်ရမည့် ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၁၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ပထမပဏာမဒီကရီကိုချမှတ်ပြီးနောက်မှ အပြီးသတ်ဒီကရီကို ချမှတ်ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အပြီးသတ်ဒီကရီကို မည်သို့မည်ပုံရေးဆွဲရမည်ဟု သတ်မှတ်ချက်မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ ပဏာမဒီကရီပါ ညွှန်ကြားချက်များအပေါ်မူတည်၍ အပြီးသတ်ဒီကရီကို ရေးဆွဲရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ **ဒေါ်သန်းနှင့်မမြရီ အမှု** ^(၁၂) တွင် ညွှန်ပြသည်။ တရားလိုရရန်ရှိသော ဝေစုကို ခွဲဝေသတ်မှတ်သည့် ဒီကရီသာလျှင် အပြီးသတ်ဒီကရီမြောက်သည်။ အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် အမွေဆိုင်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်များကို သတ်သတ်မှတ်မှတ်ဖော်ပြရန်လိုသည်။

ဒေါ်ရှင်နှင့်ဦးမောင်မောင်လေး အမှု ^(၁၃)၊ **ဦးမြတ်ကျော်နှင့်ဦးသိန်းမောင် ပါ ၅ အမှု** ^(၁၄) တို့ကိုကြည့်ပါ။ ဤအမှုတွင် အမွေပစ္စည်းများပြားပြီးမည်သည့်ပစ္စည်း၊ မည်သည့်အတိုင်းအတာကို တရားလိုရရန်ရှိသော ဝေစုအဖြစ် သတ်သတ်မှတ်မှတ် ခွဲဝေဖော်ပြပေးနိုင်ခြင်းမရှိသေးပါဘဲလျက် မူလရုံးနှင့်တရားရုံးချုပ်တို့က အမွေပုံပစ္စည်း

စာရင်းကောက်ယူရန်၊ စာရင်းရှင်းလင်းရန် ပြဿနာတစ်စုံ တစ်ရာမရှိ
ကြောင်း သုံးသပ်လျက်အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု
မရှိပေ။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤအထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့်
ကြားနာလျက်ရှိသောပြဿနာများကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆိုလိုက်
သည်-

“၁။ မိခင်ဖြစ်သူက သမီးဖြစ်သူမူလရုံးတရားပြိုင်အား ပစ္စည်းလွှဲ
ပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ နှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်
ထားသည့် မေတ္တာဖြင့် အပိုင်ပေးကမ်းခြင်း စာချုပ်
(သက်သေခံ - ၂) ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပါ
လျက် ယင်းစာချုပ်တွင် တံဆိပ်ခေါင်းခွန်လုံလောက်စွာ
ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ ယင်းစာချုပ်
မှာပျက်ပြယ်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊

၂။ မိခင်ဖြစ်သူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကျန်ရှိသည့်အမွေပစ္စည်း
များကို ခွဲဝေယူခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း မူလရုံးတရားပြိုင်၏တင်ပြ
ချက်ကို လက်မခံခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊

၃။ မူလရုံးတရားလိုက အဆိုလွှာနောက်ဆက်တွဲ “က” နှင့်
“ခ”စာရင်းပါပစ္စည်းများကိုသာ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို
မှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန်
နှင့် ကော်မရှင်နာခန့်ထားဆောင်ရွက်ရန်မလိုအပ်ကြောင်း

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

သုံးသပ်လျက်ပဏာမဒီကရီကိုချမှတ်ခြင်းမပြုဘဲ အပြီးသတ်
ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။”

၂၀၁၂
ဒေါ်ခင်မိုးနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်
စားလှယ်စာရသူ
ဦးကျော်သူရ)
နှင့်
ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင်
(၎င်း၏အထူးကိုယ်စား
လှယ်စာရသူ ဦးရီစိန်
(ခ) ဦးဘုန်းလွင်

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်
ပြု၍ မကွေးတိုင်းတရားရုံးနှင့်တရားရုံးချုပ်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် အပြီးသတ်
ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မျိုးနိုင် (မူလရုံး
တရားလို) သည် မိဘများ ကျန်ရစ်သောအမွေပုံပစ္စည်းများတွင် ၂ ပုံ
၁ ပုံ (နှစ်ပုံတစ်ပုံ) ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။

တရားစရိတ်ကို အမွေပုံမှကျခံစေရမည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇန်နဝါရီလ

၂၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးမြင့်အောင် နှင့် ဦးအောင်ဇော်သိန်း တို့ရှေ့တွင်

ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂ *

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ နှင့် ပဋိညာဉ်အက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇ တို့အရ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေ
နိုင်သူများ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပဋိညာဉ်အတိုင်းဆောင်ရွက်စေနိုင်သူများကို
သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားရာ အဆိုပါ
ပုဒ်မ ၂၇ (က) အရဆိုလျှင် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သည့် တစ်ဖက်
ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၅၃

+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၅၃ တွင် ချမှတ်သည့် ၂၀၁၀
ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၃၇ အရဆိုလျှင်လည်း ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သူများသည် မိမိတို့၏ သက်ဆိုင်ရာကတိများအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပဋိညာဉ်ကို မဆောင်ရွက်မီ ကတိပြုသူများ သေဆုံးသွားပါက ကတိများသည် ကတိပြု သူများ၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ်တွင် အတည်ဖြစ်သည်။ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၊ ဥပမာ(က) အရဆိုလျှင်လည်း ပဋိညာဉ်တွင် ကတိပြု သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းက အခြားသူအား ဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ထိုကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် အချိန်မတိုင်မီ ကတိပြုသူသေဆုံးသွားလျှင် ထိုသူ၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများသည် ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေနိုင်သူမှာ အဆိုပါ ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သူသာဖြစ်ပြီး ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက် ခြင်း မပြုရသေးမီ ထိုသူကွယ်လွန်သွားသည့်အခါမှသာ ၎င်း၏ အခွင့် အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ် အတည်ဖြစ်၍ ဆောင်ရွက်စေနိုင် မည်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလို (မူလရုံးအမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်) တို့သည် သက်သေခံ (က) ပဋိညာဉ်ကတိစာချုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အစုရှယ်ယာငွေလက်ခံသူ မူလရုံးအမှတ် (၁)တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါ၏ သားနှင့်ချွေးမဖြစ်၍ ၎င်း၏ အမွေစားအမွေခံ ဆက်ခံ သူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုစေဦး၊ ပဋိညာဉ်ပြုသူ ဒေါ်အေးဝါသက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးသရွေ့ ၎င်းတို့သည် အဆိုပါပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေး ရန် တာဝန်ရှိသည် ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးဝင်းဖေ

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) ဦးအောင်ကျော်ဦး

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၂) ကိုယ်တိုင် (မလာ)

၂၀၁၂

ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၅၉ တွင် ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ဒေါ်အေးဝါ၊ ဦးစိုင်းစိုးဦးနှင့် မငယ်လေးတို့ ၃ ဦးအပေါ် အစုစပ်လုပ်ငန်းအား ဖျက်သိမ်း၍ စာရင်းရှင်းလင်းပေးစေလိုမှု သို့မဟုတ် ၂-၁၁-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ ကတိပဋိညာဉ် စည်းကမ်းချက်များ အရ ထည့်ဝင်ငွေ၏ ၂ ဆ နှင့် နစ်နာကြေးငွေရလိုမှု စွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက တရားလိုသည် အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါထံမှ ရှယ်ယာထည့်ဝင်ငွေ ကျပ်သိန်း ၁၅၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၁၅၀၊ စုစုပေါင်းကျပ်သိန်း ၃၀၀ ကို ရထိုက်ကြောင်း စရိတ်နှင့်တကွ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)သို့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၅၃ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ရာ မူလရုံး တရားပြိုင် ၃ ဦးလုံးထံမှ မူလရုံးတရားလိုက ကျပ်သိန်း ၃၀၀ ကို ရထိုက်ကြောင်း ပြင်ဆင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင် ဦးစိုင်းစိုးဦးနှင့် မငယ်လေးတို့က အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်ကြသဖြင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၄၆ ဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါ ပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

“ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ၂၁-၁၁-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (က) ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ရာ၌ ပါဝင်ခြင်းမရှိသော အမှတ် (၂ နှင့် ၃) တရားပြိုင်တို့အပေါ် ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သည့် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်နည်းတူ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ ။ ”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက ၂၁-၁၁-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (က) လားရှိုးလေးရမ်းထမင်းဆိုင် အစုရှယ်ယာထည့်ဝင်သည့် နှစ်ဦးသဘောတူကတိစာချုပ်အရ ဒေါ်အေးဝါသည် အစုရှယ်ယာလက်ခံသူဖြစ်ပြီး ဒေါ်နန်းခမ်းဝါသည်အစုငွေပေးသူဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသာ ချုပ်ဆိုသောစာချုပ်ဖြစ်ပြီး စာချုပ်တွင် အစုရှယ်ယာလက်ခံသူအဖြစ် အယူခံတရားလိုများအမည်နှင့် ၎င်းတို့၏ လက်မှတ်၊ လက်ဗွေများမပါရှိကြောင်း၊ အမှုမစွဲဆိုမီ ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ပြည်ကြီးကျက်သရေအနောက်ရပ်ကွက်၊ (ရယက)ရုံးသို့ တင်ပြသည့် စာသက်သေခံ (ခ) တွင် ထမင်းဆိုင်အတွက် အကျိုးတူရှယ်ယာကို ဒေါ်အေးဝါနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ အမွေစားအမွေခံများဖြစ်သည့် သားနှင့်ချွေးမတို့ကို တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းလိုကြောင်းသာ ဖော်ပြထားပြီး ရှယ်ယာထည့်ဝင်ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ ကို အယူခံတရားလိုတို့က လက်ခံရယူသည်ဟု ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထမင်းဆိုင်မှ ဒေါ်အေးဝါထွက်ခွာပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ပေးပို့ခဲ့သည့် သက်သေခံ (ဂ) အသိပေးအကြောင်းကြားစာတွင်လည်း ကတိစာချုပ်ပါ အချက်အလက်များကို လိုက်နာရန် ဒေါ်အေးဝါတွင် တာဝန်ရှိကြောင်းသာ ဖော်ပြထားပြီး အယူခံတရားလိုတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားခြင်း

မရှိကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇ အရ သာမန်အားဖြင့် ပဋိညာဉ် ပြုသူတို့ကိုယ်တိုင်သာ ပဋိညာဉ်ပါကတိတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ပြီး ပဋိညာဉ်ပြုသူ တစ်ဦးဦးသေဆုံးသွားသည့်အခါမှသာ ၎င်း၏အမွေထိန်း သို့မဟုတ် ဆက်ခံသူတို့က ပဋိညာဉ်ပါတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်၍ တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါ ကွယ်လွန်သည့်အခါမှသာ ၎င်း၏အမွေကို ဆက်ခံသူအယူခံတရားလိုတို့အပေါ် အရေးဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ဒေါ်အေးဝါကွယ်လွန်သွားပြီဟု တင်ပြထားခြင်းမရှိ၍ အယူခံတရားလိုတို့သည် သက်သေခံ (က) ပဋိညာဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ တာဝန်ရှိသူများဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ လားရှိုးလေးစားသောက်ဆိုင်မှာ မိခင်ဒေါ်အေးဝါတစ်ဦးတည်းအမည်ဖြင့် မှတ်ပုံတင်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ (၁) အရ မြင်သာကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် ဒေါ်အေးဝါနှင့်အတူနေသည့် သားနှင့်ချွေးမ ဖြစ်ကြပြီး မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာအရ မိခင်ကိုစောင့်ရှောက်လုပ်ကိုင်ပေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ စားသောက်ဆိုင်အတွက် လိုအပ်ငွေများကို သားနှင့်ချွေးမ မသိစေရန် တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါက ညအချိန်တွင် လာရောက်ချေးယူသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သက်သေခံ (က) စာချုပ်တွင် အစုထည့်ဝင်ငွေများကို ဒေါ်အေးဝါကမပေးလျှင် ၎င်းကိုယ်စားအယူခံတရားလိုများက ပေးဆပ်ပါမည်ဟု ဝန်ခံသော ပဋိညာဉ်လည်း မရှိသဖြင့် အယူခံတရားလိုများတွင် တာဝန်မရှိကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးသင့်ပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂

ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁)၏ရှေ့နေက လားရှိုးလေး စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းသည် ဒေါ်အေးဝါနှင့် ၎င်း၏ မိသားစုများအတူ တကွလုပ်ကိုင်ကြသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး သက်သေခံ (က) စာချုပ်တွင်လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိသော်လည်း ငွေများကို လက်ခံရာတွင် အယူခံတရားလိုများပါဝင်ခဲ့သည်ဟု သက်သေထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ စားသောက်ဆိုင်ကို မိခင် ဒေါ်အေးဝါနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်ပြီး ဒေါ်အေးဝါမရှိသည့်နောက်ပိုင်း ယခုအချိန်ထိ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြောင်း အမှတ် (၁) အယူခံတရားလိုကိုယ်တိုင် ဝန်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ အစုရှယ်ယာလက်ခံသူ ဒေါ်အေးဝါ၏ ဆောင်ရွက်မှုကို အယူခံတရားလိုများအနေဖြင့် ကျေနပ်မှုမရှိကြောင်း၊ လက်မခံနိုင်ကြောင်း အယူခံတရားလိုများကိုယ်တိုင် ထွက်ဆိုချက်မရှိကြောင်း၊ အမှတ် (၁) အယူခံတရားလို၏ ထွက်ဆိုချက်အရပင် ငွေလက်ခံယူခဲ့သည့်ကိစ္စကို ယခုမှ ဒေါ်အေးဝါအပေါ် လွှဲပြောင်းပုံချနေသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ ထည့်ဝင်ထားသည့်လုပ်ငန်းကို အမှတ်(၁)အယူခံတရားလိုကိုယ်တိုင် ဦးစီးလုပ်ကိုင်ပြီး နေထိုင်စားသောက်လျက်ရှိသောကြောင့် အယူခံတရားပြိုင်၏ ထည့်ဝင်ငွေအတွက် အယူခံတရားလိုများတွင်လည်း တာဝန်ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂)ဖြစ်သူ ဒေါ်အေးဝါသည် ရုံးရှေ့သို့လာရောက်တင်ပြခြင်းမပြုချေ။

မူလရုံးအမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါနှင့် အမှတ်(၂)

တရားပြိုင် ဦးစိုင်းစိုးဦးတို့သည် သားအမိများဖြစ်ကြပြီး အမှတ်(၃) တရား
ပြိုင် မငယ်လေးသည် ဦးစိုင်းစိုးဦး၏ဇနီး ဒေါ်အေးဝါ၏ ချွေးမဖြစ်သည်။
တရားပြိုင်များမိသားစုသည် လားရှိုးလေးစားသောဆိုင်လုပ်ငန်းကို
ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကိုင်ပြီး ဒေါ်အေးဝါထွက်သွားပြီးနောက်တွင်လည်း ဦးစိုင်းစိုးဦး
တို့လင်မယားက အဆိုပါစားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်
လျက်ရှိကြောင်း နှစ်ဖက်ထွက်ဆိုချက်များအရ တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

မူလနဲ့တရားလို ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ၏ အဆိုလွှာအရ ၂၁-၁၁-၂၀၀၆
ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (က) လားရှိုးလေးရှမ်းထမင်းဆိုင် အစုရှယ်ယာထည့်
ဝင်သည့် နှစ်ဦးသဘောတူကတိစာချုပ်ပါ ၎င်းထည့်ဝင်ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀
၏ နှစ်ဆဖြစ်သော ကျပ်သိန်း ၃၀၀ နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ်သိန်း ၂၀၀
ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါသက်သေခံ (က) ကတိစာချုပ်မှာ အစုရှယ်ယာငွေကျပ်
သိန်း ၁၅၀ ကို ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ပေးအပ်ပြီး အမှတ်(၁) တရားပြိုင်
ဒေါ်အေးဝါက လက်ခံယူ၍ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသဘောတူချုပ်ဆိုထားကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဦးစိုင်းစိုးဦးနှင့်
ဇနီးမငယ်လေးတို့သည် ငွေလက်ခံသူအဖြစ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊
အသိသက်သေအဖြစ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း
တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်နန်းခမ်းဝါနှင့် အမှတ်(၂၊ ၃) တရားပြိုင်များ
ဖြစ်ကြသော ဦးစိုင်းစိုးဦးနှင့် ဇနီးမငယ်လေးတို့အကြားတွင် မည်သည့်
ပဋိညာဉ်မျှမရှိကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည်။ ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်ခြင်း
မရှိသူအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေရန် အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်

၂၀၁၂

ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

ရန်မလိုကြောင်း ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့် ဒေါ်အေးအေးသောင်း ပါ ၃
အမှု (၁) တွင် အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့သည်။

ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်တို့အား အမှုတွင် ထည့်သွင်းစွဲဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၎င်း၏အဆိုလွှာအပိုဒ် (၅) တွင် အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်တို့သည် လားရှိုးလေးစားသောဆိုင်တွင် (၁) တရား ပြိုင်မိခင်နှင့်အတူ ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်ပြီး အစုရှယ်ယာလက်ခံသူဟူသော စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်သည့် သားနှင့်ချွေးမဖြစ်သောကြောင့် ထည့်သွင်း စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

သက်သေခံ (က) ကတိပဋိညာဉ်စာချုပ်တွင် အစုရှယ်ယာလက်ခံ သူနှင့် အစုရှယ်ယာပေးသူဆိုသည့်စကားရပ်တွင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်အပြင် ၎င်းတို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ အမွေစားအမွေခံများ၊ ဆက်ခံ သူများ၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ရှိသူများ အသီးသီးပါဝင်ကြောင်း ဖော်ပြချုပ်ဆို ထားသည်။ ယင်းဖော်ပြချက်အရ အစုရှယ်ယာငွေလက်ခံသူ ဒေါ်အေးဝါ ၏ သားနှင့်ချွေးမဖြစ်ကြသူအမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်တို့ကို ထည့်သွင်း စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ၏ အဆိုလွှာအရ တွေ့ရှိရသည်။

ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေနိုင်သူများကို သီးခြားသက်သာ ခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားရာ အဆိုပါပုဒ်မ ၂၇(က)အရ ဆိုလျှင် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သည့် တစ်ဖက်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇ အရဆိုလျှင်လည်း ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သူများသည် မိမိတို့၏ သက်ဆိုင်ရာ

(၁) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၀။

ကတိများအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပဋိညာဉ်ကိုမဆောင်ရွက်မီ ကတိပြုသူများ သေဆုံးသွားပါက ကတိများသည် ကတိပြုသူများ၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ်တွင် အတည်ဖြစ်သည်။ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၊ ဥပမာ (က) အရဆိုလျှင်လည်း ပဋိညာဉ်တွင် ကတိပြုသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းက အခြားသူအားဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ထိုကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည့် အချိန်မတိုင်မီ ကတိပြုသူ သေဆုံးသွားလျှင် ထိုသူ၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများသည် ကတိအတိုင်းဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေနိုင်သူမှာ အဆိုပါပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သူသာဖြစ်ပြီး ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရသေးမီ ထိုသူကွယ်လွန်သွားသည့် အခါမှသာ ၎င်း၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ် အတည်ဖြစ်၍ ဆောင်ရွက်စေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလို (မူလရုံးအမှတ် (၂၃) တရားပြိုင်) တို့သည် သက်သေခံ (က) ပဋိညာဉ်ကတိစာချုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အစုရှယ်ယာငွေ လက်ခံသူ မူလရုံး အမှတ်(၁) တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါ၏သားနှင့် ခွဲမဖြစ် ၍ ၎င်း၏အမွေစားအမွေခံ၊ ဆက်ခံသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုစေဦး၊ ပဋိညာဉ် ပြုသူ ဒေါ်အေးဝါသက်ရှိထင်ရှားရှိနေသေးသရွေ့ ၎င်းတို့သည် အဆိုပါ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အမှုမစွဲဆိုမီ ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ပြည်ကြီးကျက်သရေအနောက် ရပ်ကွက် (ရယက) ဥက္ကဋ္ဌထံ တင်ပြတိုင်ကြားသည့် ၂၉-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲ ပါ သက်သေခံ (ခ) စာတွင် ဒေါ်အေးဝါနှင့် ရှမ်းထမင်းဆိုင်အတွက် အကျိုးတူရှယ်ယာလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ရှယ်ယာထည့်သွင်းထားသည့်

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

ငွေမှာ ကျပ်သိန်း ၁၅၀ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်အေးဝါမှာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်
နေပြီး မသက်ဆိုင်သူများကို ဆိုင်တွင်ထားပြီး လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊
စာချုပ်ပါအတိုင်း အမွေစားအမွေခံများဖြစ်ကြသည့် သားနှင့်ချွေးမဖြစ်
ကြသူများနှင့် ထပ်မံတွေ့ဆုံညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ရှေ့နေမှ
တစ်ဆင့် ပေးပို့ခဲ့သော ၉-၁၀-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါသက်သေခံ (၈) အကြောင်း
ကြားစာတွင်လည်း အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်အေးဝါနှင့်ပတ်သက်၍
သာ ရေးသားအကြောင်းကြားထားပြီး အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်များနှင့်
ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာတစ်စုံတစ်ရာပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း
တွေ့ရသည်။

ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ရုံးရှေ့တွင် ထွက်ဆိုသည့်အခါမှသာလျှင်
စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းတွင် အစုရှယ်ယာငွေထည့်ဝင်ရန် အမှတ် (၂၊ ၃)
တရားပြိုင်များက ပြောဆိုကြကြောင်း၊ စာချုပ် ချုပ်ဆိုရန် ပြောဆိုညှိနှိုင်း
စဉ်တွင် ၎င်းတရားပြိုင်များလည်းရှိနေကြကြောင်း စသည်ဖြင့် ထွက်ဆိုပြီး
တရားလိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်များဖြင့် တင်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အဆိုလွှာတွင်သော်လည်းကောင်း၊ အမှုမစွဲဆိုမီပြုလုပ်
ခဲ့သည့် သက်သေခံ (ခ) (ရယက) ထံ တင်ပြတိုင်ကြားစာတွင်သော်လည်း
ကောင်း၊ သက်သေခံ (ဂ) အကြောင်းကြားစာတွင်သော်လည်းကောင်း
အချင်းဖြစ် စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်း၌ ဒေါ်နန်းခမ်းဝါက ရှယ်ယာငွေ
ထည့်ဝင်ပြီး လုပ်ငန်းကို သဘောတူလုပ်ကိုင်ရာတွင် အမှတ် (၂၊ ၃)

တရားပြိုင်များလည်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိဘဲ ရုံးရှေ့နှုတ်သက်သေခံထွက်ဆိုသည့်အခါမှ ၎င်းတရားပြိုင် နှစ်ဦးလည်း ပါဝင်ကြောင်း ထွက်ဆိုလာခြင်းမှာ နောက်မှအကြံရ၍ ထွက်ဆိုသည့် သဘောသက်ရောက်သောကြောင့် လက်ခံထိုက်သော တင်ပြချက်မဟုတ်ချေ။ ယင်းမူသဘောကို ကိုသောင်းရင် ပါ ၄ နှင့် ကိုဖုန်းဝင်း အမှု (၂) တွင် တွေ့နိုင်သည်။

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဒေါ်နန်းခမ်းဝါအခြေပြုစွဲဆိုသော သက်သေခံ (က) ကတိပဋိညာဉ်စာချုပ်အရလည်းကောင်း၊ သက်သေခံအထောက်အထားများအရလည်းကောင်း ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်ချုပ်ဆိုခြင်းမရှိသူ အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်များအနေဖြင့် အဆိုပါ ကတိပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်ခြင်းမရှိသည့်အခြေအနေတွင် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)က တရားလို ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ၏ ထည့်ဝင်ငွေ ကျပ်သိန်း ၁၅၀ အပေါ် အမှတ် (၂၊ ၃) တရားပြိုင်တို့တွင်လည်း တာဝန်ရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာအပေါ် “ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ၂၁-၁၁-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါသက်သေခံ (က) ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ရာ၌ ပါဝင်ခြင်းမရှိသော အမှတ် (၂ နှင့် ၃) တရားပြိုင်တို့အပေါ် ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သည့် အမှတ် (၁) တရားပြိုင်နည်းတူ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။ ”

၂၀၁၂
ဦးစိုင်းစိုးဦး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်နန်းခမ်းဝါ ပါ ၂

ဖြေကြား၍ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ခွင့်ပြုပြီး
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
မူလမန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြု
လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ

၆ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး နှင့် ဦးမြသိမ်း တို့ရှေ့တွင်

ဦးတင်လှ (၎င်း၏ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေး ပါ ၂ *

ဟိန္ဒူဒါယျဘာဂဥပဒေအရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုနိုင်ရန်
ညီညွတ်ရမည့်အချက်များ၊ ဟိန္ဒူဒါယျဘာဂ ဥပဒေအရ
အတူပိုင်ဆိုင်သူများ ဖြစ်ပါက အမွေ စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု
စွဲဆိုရန် ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟိန္ဒူဥပဒေအရ ဟိန္ဒူတစ်ဦး၏ အမွေပစ္စည်းကို
စုပေါင်း၍ အမွေရပြီး မခွဲဝေရသေးသည့် ပူးတွဲအမွေဆိုင်ပစ္စည်း ကို

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၉၅

+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၈ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀
ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

(Coparcenary property) ဟုခေါ်ပြီး ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ ကို (Coparceners) ဟုခေါ်ဆိုသည်။ ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) ပါဝင်သော မိသားစုကို (Coparcenary) ဟုခေါ်သည်။ Sir. D. F MULLA ၏ Principles of Hindu Law ကျမ်းအခန်း ၁၂၊ ပုဒ်မ ၂၁၃ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

အဆိုပါ ဥပဒေကျမ်းအခန်း ၁၇၊ ပုဒ်မ ၃၄၈ ပါ ဥပဒေသများတွင် ပြဆိုချက်များက ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ ပစ္စည်းခွဲဝေနိုင်ရန် အောက်ပါ အချက်များနှင့် ညီညွတ်ရမည်ဟုဆိုသည် -

- (က) ပစ္စည်းခွဲဝေလိုသူသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသော ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) အနက် တစ်ဦးဖြစ်ရမည်။
- (ခ) ထိုသူများသည် ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမဖြစ်နိုင်သည်။
- (ဂ) ခွဲဝေရမည့်ပစ္စည်းသည် ပူးတွဲအမွေရသော မခွဲဝေရသေးသည့်ပစ္စည်း (Coparcenary property) ဖြစ်ရမည်။

မခွဲဝေရသေးသည့် အမွေဆိုင်ပစ္စည်းကို ပူးတွဲအမွေရသည့် မိသားစု (Coparcenary) တွင် ယောက်ျား နှင့် မိန်းမ အမွေဆိုင်များပါဝင်နိုင်သော်လည်း ထိုမိသားစု (Coparcenary) သည် မိန်းမများနှင့် စတင်၍ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ သေဆုံးရာ၌ သမီးနှစ်ယောက် သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်ထက်ပိုသော သမီးများသာ ကျန်ရစ်လျှင် ၎င်းတို့သည် ပူးတွဲအမွေရသည့်မိသားစု (Coparcenary) ဖြစ်မြောက်စေခြင်းမရှိ။ (အထက်ပါ ကျမ်းပုဒ်မ ၂၇၇ ကိုကြည့်ပါ။)

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဤအမှုတွင် ဦးတင်လှက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ၏ အမွေရှင်ဟု အဆိုရှိသော ဒေါ်ပူနီမာတွင် သမီးနှစ်ဦး (ဒေါ်ကေလီ နှင့် ဒေါ်ချူးကေ) သာ ထွန်းကားသည်ဟု အဆိုလွှာအပိုဒ် ၂ ၌ အဆိုပြုထားသဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများသည် ပူးတွဲအမွေရသော မခွဲဝေရသေးသည့်ပစ္စည်း (Coparcenary property) မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးတင်လှ၊ ဒေါ်ဒေဝီနှင့် ဦးအေးဆောင် တို့သည် ဒါယုဘာဂဥပဒေအရ ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) မဟုတ်သဖြင့် ဒေါ်ပူနီမာကျန်ရစ်သည်ဆို သော အချင်းဖြစ်မြေကွက်များ ကို ခွဲဝေပေးရန် တရားမစွဲဆိုနိုင်ချေ။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟိန္ဒူဒါယုဘာဂဥပဒေကို လိုက်နာရသော အမွေရှင်ဒေါ်ပူနီမာကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းဟု အဆိုရှိသောမြေကွက်များကို အမွေဆက်ခံသည်ဟုဆိုကာ တရားစွဲဆိုသော တရားလို ဦးတင်လှ၊ တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဒေါ်ဒေဝီနှင့်ဦးအေးဆောင်တို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို ခွဲဝေပေးရန် တရားမစွဲဆိုနိုင်။ အကယ်၍ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များမှာ အထက်ပါကျမ်းပုဒ်မ ၁၅၄ တွင် အကျုံးဝင်သော ဒေါ်ပူနီမာ ပိုင်သောဟိန္ဒူမိန်းမ၏ သီးခြားပစ္စည်း (Stridhana)တစ်ရပ်ရပ် ဖြစ်သည့်အပြင် ဦးတင်လှ၊ ဒေါ်ဒေဝီနှင့်ဦးအေးဆောင်တို့သည် အထက်ပါ ကျမ်းပုဒ်မ ၁၄၆ (၂)၊ ၁၅၅၊ ၁၅၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၁၅၇ အရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူများလည်းဖြစ်ခဲ့လျှင် ပုဒ်မ ၁၅၉ အရ အတူပိုင်ဆိုင်သူများ (Tenants-in-common)ဖြစ်မည်ဖြစ်၍ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန် ဖြစ်ပေါ်မိမ့်မည်။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

အယူခံတရားလိုအတွက်

- ဦးလှမြင့်၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်

-(၁) ဦးမင်းလွင်၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၂) ကိုယ်တိုင် (မလာ)

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၀၁ တွင် တရားလို ဦးတင်လှ (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးဇော်ဝင်းနိုင်) က တရားပြိုင် ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေးနှင့် ဒေါ်ဒေဝီ တို့အပေါ် ဟိန္ဒူဥပဒေအရပူးတွဲ (ဘုံပိုင်) မြေကွက်များအားခွဲဝေပေးစေလို မှုစွဲဆိုခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက် ၂ ရပ်အပေါ် အချင်းဖြစ် မြေကွက်နှင့်ပတ်သက်၍စွဲဆိုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၇၂/၀၄ နှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၀၇ အမှုမှ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည် ဤအမှုတွင် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက် မဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်းစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ဖြေဆို ဆုံးဖြတ်၍ ကျန်ငြင်းချက်များကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်မည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေး က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) သို့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၈ ဖြင့် လျှောက်ထားရာတရားရုံးချုပ်က မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုပုံစံမှားယွင်းကြောင်း သုံးသပ်လျက် တရားလို ဦးတင်လှစွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဦးတင်လှက တရားရုံးချုပ်၏စီရင်ချက် နှင့်ဒီကရီအပေါ် အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ပြုရန် ပြည်ထောင်စုတရား

လွှတ်တော်ချုပ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး)
အမှတ် ၇၈ တွင် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံ
ခုံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည် -

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

“၁။ ပိုင်ဆိုင်မှုကိုအခြေခံ၍ လက်ရောက်ရလိမ့်စွဲဆိုသည့်
မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/
၂၀၀၇ ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ်
အခြေခံ၍ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိမ့်စွဲဆိုသည့် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၀၁/၂၀၀၉
အတွက် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း တရားရုံးချုပ်
က အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

၂။ မူလရုံးတရားလို ဦးတင်လှသည် ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်း
ဥပဒေအရ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိသောကြောင့်
အချင်းဖြစ်မြေကို ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူမဟုတ်၍
ဦးတင်လှ စွဲဆိုသော အမှုပုံစံ မှားယွင်းကြောင်း
တရားရုံးချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိမရှိ။”

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင် (၁) ၏ ချေလွှာ
တွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၂/၂၀၀၄ နှင့်
မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ တို့တွင်
ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် ဤအမှုအတွက် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပါသည်ဟု
ကျိုးကြောင်းဖော်ပြချေပထားခြင်းမရှိဘဲ တရားရုံးချုပ်က မီးသေဆုံးဖြတ်
ချက်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ် ခဲ့ခြင်းသည် **မိုဟာမက်အလီ နှင့်**

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

ဟာလီမာဘီဘီ အမှု ^(၁) အရ အဆိုအချေတွင် မပါသောအချက်ကို တရားရုံးက ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ မှာ ခရိုင်တရားရုံးမှဆုံးဖြတ်ထားပြီး ယခုအမှုမှာ တိုင်းတရားရုံးတွင်ရှိသဖြင့် ယခုအမှုကို ယခင်ရုံးကစီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိသဖြင့် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်တွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ တွင် ဒေါ်ဒေဝီ နှင့် ဦးတင်လှ တို့က တရားပြိုင် ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေးအပေါ် ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) တစ်ခုတည်း အပေါ် ပစ္စည်းလက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုရာရုံးနိမ့်ခဲ့ပြီး ယခုအမှုမှာ ဦးတင်လှက တရားပြိုင် ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေးနှင့် ဒေါ်ဒေဝီတို့ အပေါ် ဟိန္ဒူဥပဒေအရ ပူးတွဲ (ဘုံပိုင်) ဖြစ်သော ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က) နှင့် (၇၅-ခ) မြေကွက်များအား ခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ တရားစွဲဆို ရန်အကြောင်းများ မတူညီသကဲ့သို့ တောင်းဆိုသောသက်သာခွင့်လည်း မတူညီ၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်တရားရုံးသည်လည်း မတူညီကြောင်း၊ ကွဲပြားခြားနား နေသည်ဖြစ်၍ ဥပဒေအရ တစ်မှုတည်းတွင်ပေါင်း၍ စွဲဆိုရန်မဖြစ်နိုင် လျှင် ယခင်အမှုတွင် တင်ပြသင့်၊ တင်ပြခွင့်ရှိသောအကြောင်းအရာ မဟုတ်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၊ ရှင်းလင်းချက် ၄ အရ မီးသေပိတ်ပင်ခြင်းမဖြစ်ကြောင်းကို **ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်ညွန့် ပါ ၄ အမှု** ^(၂) တွင် လမ်းညွှန်ထားသဖြင့် ယခုအမှုမှာ ယင်းပုဒ်မ ၁၁၊ ရှင်းလင်းချက် ၄ တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်မဟုတ်

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၃၅။

(၂) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၇။

ကြောင်း၊ **မစောတင် နှင့် ဆရာဆင်ပါ ၃ အမှု** ^(၇) တွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပုဏ္ဏားလူမျိုးများသည် ဒါယုဘာဂဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ညွှန်ပြထားကြောင်း အဆိုလွှာအရ မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၆၈၂)၊ ဦးပိုင် အမှတ် (၇၅) ဘိုးဘွားပိုင်မြေကွက်သည် ဒေါ်ပူနီမာအမည်ပေါက်ပြီး ဦးပိုင် အမှတ် (၇၅-က) နှင့် (၇၅-ခ) အဖြစ် ပိုင်းခြားသော်လည်း ဒေါ်ပူနီမာ အမည်ဖြင့်ပင်တည်ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ပူနီမာသည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူ ဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏သမီး ၂ ဦးလုံးသည် ဦးမောင်နီနှင့် အိမ်ထောင် ကျကြောင်း၊ ဦးမောင်နီနှင့်ဒေါ်ချူးကေ (ခ) ဒေါ်လက္ခိတို့၏ တစ်ဦးတည်း သောသမီး ဒေါ်ရာဒါးဘာလာသည် တရားပြိုင် (၁)၏ မိခင်ဖြစ်၍ တရားပြိုင် (၁) သည် ဒေါ်ပူနီမာ၏မြစ်သား တော်စပ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ဦးမောင်နီနှင့်ဒေါ်ကေလီတို့မှ မွေးဖွားသော သားသမီး ၃ ဦးအနက် သမီးဒေါ်ဟော်ရီဘာလာမှ မွေးဖွားသောသားဖြစ်သဖြင့် ဒေါ်ပူနီမာ၏ မြစ်သားတော်စပ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ပူနီမာ၏ အဆင့် တူသားမြစ်များဖြစ်၍ ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်းဒါယုဘာဂဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၉ အရ အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူများဖြစ်ကြောင်း **ဦးစိုးရပါ (၁၀) နှင့် ဦးနေလစိုး အမှု** ^(၈) တွင် ဆုံးဖြတ်ထားပါကြောင်း၊ ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက် ၂ ကွက်သည် ပူးတွဲ (ဘုံပိုင်) ပစ္စည်းများ ဖြစ်သဖြင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းမှာ အမှုပုံစံမှားယွင်းခြင်း မရှိကြောင်း၊ အမွေပစ္စည်းဟုတ်မဟုတ်ကို ငြင်းချက်အမှတ် (၁)ကို

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

(၃) ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈၉ (လွှတ်တော်)။

(၄) ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၆။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

ထုတ်ပေးထားသဖြင့် သက်သေခံချက် ရယူပြီးမှသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို ဦးတင်လှသည် ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ
ယခုအဆင့်တွင် အမွေ ဆက်ခံခွင့်ရှိမရှိ အငြင်းပွားဆဲဖြစ်ရာ အဆိုလွှာအရ
အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိ သည့်အပြင် အချင်းဖြစ်မြေကိုပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူလည်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကိုခွင့်ပြုသင့်ပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁)၏ ရှေ့နေက ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က)
မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင် ဦးအေးဆောင်အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသည့်
မြေဖြစ်သည်ဟု မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်
၃၆၁/၂၀၀၇ တွင် ဦးတင်လှ နှင့်ဒေါ်ဒေဝီတို့က အဆိုလွှာအရ ဝန်ခံထား
ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအချက်ကို ခရိုင်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊
ထို့ကြောင့် ဦးတင်လှသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ဒေဝီသည်လည်းကောင်း
မိမိဝန်ခံချက်နှင့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲသည့် သက်သေခံတင်ပြခွင့်မရှိကြောင်း၊
သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ပိတ်ပင်ပြီးဖြစ်၍ ယခုအမှုတွင်
ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က) မြေကို ဦးအေးဆောင်အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသည့်မြေ
မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့နှင့်အတူ ပူးတွဲပိုင်သည်ဟု ဦးတင်လှတို့အနေဖြင့် တင်ပြ
ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားရုံးချုပ်က ဦးပိုင် (၇၅-က) နှင့်စပ်လျဉ်း
၍ မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၂/၂၀၀၄ တွင် ဦးကိုတင်
(ဒေါ်ဒေဝီ၏ခင်ပွန်း)က ဦးအေးဆောင်နှင့်ဦးတင်လှတို့အပေါ် ဦးပိုင်
အမှတ် (၇၅-က) နှင့် (၇၅-ခ) မြေနှစ်ကွက်တွင် ၃ ပုံ ၁ ပုံ အမွေဆက်ခံ
ကြောင်းဖြင့် အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ ဒေါ်ကေလီ၏အမွေတွင်

သားဦးဟောရီဘီကပ်(စ်) က ဆက်ခံရရှိ၍ ၎င်းကွယ်လွန်သောအခါ ဇနီး
ဒေါ်အေးစိန်ကဆက်ခံကြောင်း၊ ဒေါ်အေးစိန်သည် အမှုသည်အဖြစ်မပါ
ဝင်သောကြောင့် အမှုကိုပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမ
ကြီးမှုအမှတ်၃၆၁/၂၀၀၇ တွင် ဒေါ်ဒေဝီနှင့်ဦးတင်လှတို့က ဦးအေးဆောင်
အပေါ် ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) ကို လက်ရောက်ရလိမ့်စွဲဆိုရာ ဦးတင်လှတို့
အနေဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ထင်ရှားမပြနိုင်ဟုဆိုကာ အမှုပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊
ယခုအမှုတွင် ဦးတင်လှက ဦးအေးဆောင်နှင့်ဒေါ်ဒေဝီတို့အပေါ် ဦးပိုင်
အမှတ်(၇၅-က) နှင့် (၇၅-ခ) တို့တွင် ဒေါ်ပူရီမာ၏မြစ်များအဖြစ် ၃ ပုံ
၁ ပုံ အမွေဆက်ခံကြောင်း အဆိုပြုကာပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်း
ဖြစ်သောကြောင့် **ဒေါ်ကြင်နုပါ ၂ နှင့် ဦးမိုဟာမက်ယူစွတ် (ခ)
ဦးခင်မောင်အမှု** ^(၁) အရ မီးသေဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
ယခုအမှုတွင် တရားလို ဦးတင်လှ၏အဆိုလွှာအရ အယူခံတရားလိုနှင့်
အယူခံတရားပြိုင်များသည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ဒေါ်ပူရီမာ၏
မြစ်များအနေဖြင့် အမွေရရန်အမှုပြိုင်ဆိုင်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးစိုးရ
ပါ (၁၀) အမှု** ^(၂) တွင် ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ သား၊ မြေးသားနှင့်မြစ်သား
တို့သည် အမွေပစ္စည်းကိုခွဲဝေပေးစေရန်အတွက် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု
(Suit for Partition) စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားချက်အရ
အယူခံတရားလို ဦးတင်လှက မြစ်တစ်ဦးအနေဖြင့် ဒေါ်ပူရီမာ၏ အမွေကို
ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိသည်မှာ ထင်ရှား
ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ဤအယူခံကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြ
သည်။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

(၁) ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဒေါ်ဒေဝီသည် ရုံးရှေ့သို့လာ
ရောက်တင်ပြခြင်းမပြုချေ။

ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ပူနီမာ၊ ၎င်း၏သမီးများ ဖြစ်ကြသော
ဒေါ်ကေလီ နှင့် ဒေါ်ချူးကေ (ခ) ဒေါ်လက္ခီ၊ ဒေါ်ကေလီနှင့် ဒေါ်ချူးကေ
တို့၏ခင်ပွန်း ဦးမောင်နီ၊ ဒေါ်ကေလီ၏သမီး ဒေါ်ဟော်ရီဘာလားမှမွေး
သော အယူခံတရားလို ဦးတင်လှ၊ ဒေါ်ချူးကေ၏တစ်ဦးတည်းသောသမီး
ဒေါ်ရာဒါးဘာလာ၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသော အယူခံတရားပြိုင်
ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေးနှင့် ဒေါ်ဒေဝီတို့သည် ဟိန္ဒူဒါယျဘာဂ
ဥပဒေကိုလိုက်နာရသော ပုဏ္ဏားလူမျိုးများဖြစ်ကြသည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ တွင်
ဒေါ်ဒေဝီနှင့် ဦးတင်လှတို့သည် မန္တလေးမြို့၊ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊
မောရဂီဝါရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၆၈၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က) မှာ
တရားပြိုင်ခံစားရမည့်မြေဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) မှာ ၁၉၃၀
ပြည့်နှစ်တွင် ဦးမောင်နီနှင့်ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ကေလီ၊ ဒေါ်ချူးကေတို့
အမည်ပေါက်သဖြင့် တရားလိုများခံစားခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုကာ တရား
ပြိုင် ဦးအေးဆောင် (ခ) ဦးညီလေးအပေါ် ပစ္စည်းလက်ရောက်ရလို့မှု
စွဲဆိုခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံးက ဦးတင်လှတို့အနေဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
ထင်ရှားမပြနိုင်ဟုဆိုကာ အမှုကိုပယ်ပစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးတင်လှ၏အဆိုလွှာပါ အဆိုပြုချက်များအရ
ဆိုလျှင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ဒေါ်ပူနီမာအမည်ပေါက်ပိုင်
သည်ဟုဆိုသော ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က) နှင့် (၇၅-ခ)မြေနှစ်ကွက်ကို

ဟိန္ဒူဥပဒေအရပူးတွဲအမွေရသည်ဟုဆိုကာ ထိုမြေကွက်များကို ခွဲဝေပေး
စေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇၏
စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အယူခံတရားလိုဦးတင်လှစွဲဆိုသည့် ယခုအမှုကို
မီးသေခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေအရ ပိတ်ပင်ရန်အလို့ငှာ ထိုဥပဒေသကို ပြဋ္ဌာန်း
ထားသော တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အမှု
နှစ်မှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိကအားဖြင့်လည်းကောင်း
အငြင်းပွားသောအကြောင်းအရာသည် တူညီရမည်။ **မညိုညိုမြင့် (ခ)
မလွင်လွင်မြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်မာမာ ပါ ၂ အမှု** ^(၆) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ အမှု
တွင် ဦးတင်လှနှင့် ဒေါ်ဒေဝီတို့က ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) မြေကွက်ကို
ဒေါ်ပူနီမာ၏မြွေးများဖြစ်ကြသော ဒေါ်ဟော်ရီကုမ္ပဏီနှင့် ဒေါ်ဟောရီဘာလား
တို့ထံမှ အမွေဆက်ခံရသူများအနေဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ယခု
အမှုတွင်မူ ထိုဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) မြေကွက်နှင့် ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က)
တို့ကို ဒေါ်ပူနီမာထံမှ ပူးတွဲအမွေဆက်ခံရရှိသူဟုအဆိုပြုကာ တရားစွဲ
ဆိုခြင်းဖြစ်ရာ အထက်ပါပုဒ်မ ၁၁ ၏ အဓိပ္ပာယ်အရ အမှုနှစ်မှု၌ အဆုံး
အဖြတ်ပြုရန်ရှိသောအကြောင်းအရာများသည် မတူညီချေ။ ထို့ပြင် ခရိုင်
တရားရုံး၌ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍သာလျှင် တရား
ဆိုင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-က) မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
ထိုအမှုတွင်တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမရှိချေ။

(၆) ၂၀၀၀ ပြည်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၀၅။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

တရားရုံးချုပ်က တရားဆိုင်ကြသည့်မြေကွက် ဦးပိုင်အမှတ်များ
တူညီနေခြင်းကို အဓိကထား၍ မီးသေသည်ဟုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကိုရည်ညွှန်း
ခြင်းမပြု။ အငြင်းပွားသောအကြောင်းခြင်းရာကိုသာ ရည်ညွှန်းသည်။
မီးသေသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ရန် ဆိုင်ရာအမှုသည်များသည် ယခင်အမှု
တွင်ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်တစ်ရပ်တည်းအရ တရားစွဲဆိုရမည်၊ တစ်နည်းဆို
ရသော် အချင်းဖြစ်အမှုနှစ်မှုမှ အမှုသည်များသည် တူသောအနေအထား
အရ တရားဆိုင်ခြင်းဖြစ်ရန်လိုသည်။ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးအမှုတွင်
ဦးတင်လှနှင့် ဒေါ်ဒေဝီတို့သည် ဦးပိုင်အမှတ် (၇၅-ခ) မြေကွက်ကို အမည်
ပေါက်သည့်ဒေါ်ကေလီ၏သမီးဒေါ်ဟော်ရီကူမာရီနှင့် ဒေါ်ဟော်ရီဘာလား
တို့ထံမှ အမွေဆက်ခံသည်ဟုအဆိုပြုကာ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုအမှု
တွင် အမွေရှင်ဒေါ်ပုနီမာထံမှ အမွေဆက်ခံရရှိသောမြစ်များအနေဖြင့်
တရားစွဲခြင်းဖြစ်ရာ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်ချင်းမတူချေ။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၂/၂၀၀၄ တွင်
ဒေါ်ဒေဝီက တရားပြိုင် ဦးအေးဆောင်နှင့်ဦးတင်လှအပေါ် အမွေပုံစီမံ
ခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ ဒေါ်ကေလီ၏အမွေတွင် သား ဦးဟောရီဘီကပ် (၆)
ရခွင့်ရှိ၍ ၎င်းကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်အေးစိန်အပေါ်
သက်ဆင်းကြောင်း၊ တရားလိုသည် အမွေဆိုင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဒေါ်အေးစိန်အား
အမှုတွင် ထည့်သွင်းမထားသောကြောင့် အမှုအောင်မြင်ရန်အကြောင်း
မရှိဟု သုံးသပ်ကာ အမှုကိုပယ်ပစ်ခဲ့သည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှု
ဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာကို အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ရာ မရောက်သဖြင့်

ဒေါ်သန်းသန်းပါ ၃ နှင့် ဒေါ်တီပါ ၃ အမှု ^(၇) တွင် ညွှန်ပြသော ဥပဒေသအရ ယခုအမှုအတွက် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်မဖြစ်ချေ။

သို့အတွက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၂/၂၀၀၄ နှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ အမှုမှဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည် ဤအမှုအတွက် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ကြောင်း တရားရုံးချုပ်၏ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်သည် ဟုမဆိုသာချေ။

အယူခံတရားလို ဦးတင်လှစွဲဆိုသောအမှုသည် ဟိန္ဒူဒါယျဘာဂ ဥပဒေအရအမွေရှင်၏ ယောက်ျားအဆက်အနွယ်များသည် အမွေဆက်ခံ ခွင့်ရှိသည်ဟုဆိုကာ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ Hindu Law ပါ ဥပဒေများအရ ဦးတင်လှစွဲဆိုသောအမှုကို ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဟိန္ဒူဥပဒေအရ ဟိန္ဒူတစ်ဦး၏အမွေပစ္စည်းကိုစုပေါင်း၍ အမွေ ရပြီးမခွဲဝေရသေးသည့် ပူးတွဲအမွေဆိုင်ပစ္စည်းကို (Coparcenary prop- erty) ဟုခေါ်ပြီး ပူးတွဲအမွေဆိုင်များကို (Coparceners) ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ(Coparceners)ပါဝင်သောမိသားစုကို (Coparcenary) ဟုခေါ်သည်။ **Sir.D.F MULLA ၏ Principles of Hindu Law ကျမ်းအခန်း ၁၂၊ ပုဒ်မ ၂၁၃ ကိုရည်ညွှန်းသည်။**

အဆိုပါ ဥပဒေကျမ်းအခန်း ၁၇၊ ပုဒ်မ ၃၄၈ ပါ ဥပဒေသ များတွင် ပြဆိုချက်များက ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ ပစ္စည်းခွဲဝေ

၂၀၁၂

ဦးတင်လှ

(၎င်း၏အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ

ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)

နှင့်

ဦးအေးဆောင် (ခ)

ဦးညီလေး ပါ ၂

(၇) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၁။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

နိုင်ရန်အောက်ပါ အချက်များနှင့် ညီညွတ်ရမည်ဟုဆိုသည် -

- (က) ပစ္စည်းခွဲဝေလိုသူသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသော ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ (Coparceners) အနက် တစ်ဦးဖြစ်ရမည်။
- (ခ) ထိုသူများသည် ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမဖြစ်နိုင်သည်။
- (ဂ) ခွဲဝေရမည့်ပစ္စည်းသည် ပူးတွဲအမွေရသော မခွဲဝေရသေးသည့်ပစ္စည်း (Coparcenary property) ဖြစ်ရမည်။

မခွဲဝေရသေးသည့်အမွေဆိုင်ပစ္စည်းကို ပူးတွဲအမွေရသည့် မိသားစု (Coparcenary) တွင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမအမွေဆိုင်များ ပါဝင်နိုင်သော်လည်း ထိုမိသားစု (Coparcenary) သည်မိန်းမများနှင့် စတင်၍ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ သေဆုံးရာ၌ သမီးနှစ်ယောက် သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်ထက်ပိုသော သမီးများသာကျန်ရစ်လျှင် ၎င်းတို့သည် ပူးတွဲအမွေရသည့်မိသားစု (Coparcenary) ဖြစ်မြောက်စေခြင်းမရှိ၊ (အထက်ပါကျမ်းပုဒ်မ ၂၇၇ ကိုကြည့်ပါ။)

ဤအမှုတွင် ဦးတင်လှက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ၏ အမွေရှင်ဟု အဆိုရှိသော ဒေါ်ပူနီမာတွင် သမီးနှစ်ဦး (ဒေါ်ကေလီနှင့် ဒေါ်ချူးကေ) သာ ထွန်းကားသည်ဟု အဆိုလွှာအပိုဒ် ၂ ၌ အဆိုပြုထားသဖြင့် အချင်း ဖြစ်ပစ္စည်းများသည် ပူးတွဲအမွေရသော မခွဲဝေရသေးသည့်ပစ္စည်း (Coparcenary property) မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးတင်လှ၊ ဒေါ်ဒေဝီ နှင့် ဦးအေးဆောင်တို့သည် ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ ပူးတွဲအမွေဆိုင်များ

(Coparceners) မဟုတ်သဖြင့် ဒေါ်ပူနီမာကျန်ရစ်သည်ဆိုသောအချင်း ဖြစ်မြေကွက်များကို ခွဲဝေပေးရန် တရားမစွဲဆိုနိုင်ချေ။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

စွဲဆိုသောအမှုပုံစံမှန်မမှန်ပြဿနာကို တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်များ ၏ အနေအထား (Status) အရ တရားလိုတောင်းဆိုသော သက်သာခွင့် ကိုစွဲဆိုသောအမှုတွင် ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရသည်။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦး၏ အမွေကို ဆက်ခံသူများသည် ပစ္စည်းခွဲဝေယူ နိုင်သော ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူများသာဖြစ်သဖြင့် အမွေဆိုင်ပစ္စည်းများတွင် မိမိတို့ရရန်ရှိသည့် အမွေဝေစုအသီးသီးကို ရလိုပါက အမွေစီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုလျှင် အမှုပုံစံ မှားယွင်းမည်ဖြစ်သည်။ **ဒေါ်ဒေါ်ရှင်ပါ ၃ နှင့် ဦးအောင်ဖေပါ ၃ အမှု ^(၈)၊ မောင်ဘတူနှင့် မသက်စုအမှု ^(၉) တို့ကိုကြည့်ပါ။ မသိန်းညွန့် နှင့် ဒေါ်ဖွားသန်း ပါ ၂ အမှု ^(၁၀)** တွင်ပြဆိုထားသည့်အတိုင်း အမွေဆိုင်တစ်ဦးသည် အခြားအမွေဆိုင်အပေါ် အမွေဆိုင်မြေကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုလျှင်လည်း အမှုပုံစံလွဲမှားသည်။ မိမိ၏ ဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန်ဖြစ်စေ၊ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေရန်ဖြစ်စေ စွဲဆိုမှသာ မိမိရထိုက်ခွင့်ကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဟိန္ဒူဒါယျဘာဂဥပဒေကို လိုက်နာရသော အမွေရှင် ဒေါ်ပူနီမာ ကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းဟု အဆိုရှိသောမြေကွက်များကို အမွေဆက်ခံ

---

(၈) ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅ လွှတ်တော်။
(၉) ရန်ကုန်၊ အတွဲ ၅၊ စာ-၇၈၅။
(၁၀) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၉၂။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

သည်ဟုဆိုကာ တရားစွဲဆိုသောတရားလို ဦးတင်လှ၊ တရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဒေါ်ဒေဝီနှင့် ဦးအေးဆောင်တို့သည် အချင်းဖြစ် မြေကွက်များကို ခွဲဝေပေးရန် တရားမစွဲဆိုနိုင်။ အကယ်၍ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များမှာ အထက်ပါကျမ်းပုဒ်မ ၁၅၄ တွင် အကျုံးဝင်သော ဒေါ်ပူနီမာပိုင်သော ဟိန္ဒူမိန်းမ၏ သီးခြားပစ္စည်း (Stridhana) တစ်ရပ်ရပ်ဖြစ်သည့်အပြင် ဦးတင်လှ၊ဒေါ်ဒေဝီနှင့်ဦးအေးဆောင်တို့သည် အထက်ပါကျမ်းပုဒ်မ ၁၄၆ (၂)၊ ၁၅၅၊ ၁၅၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၁၅၇အရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူများလည်းဖြစ်ခဲ့လျှင် ပုဒ်မ ၁၅၉ အရအတူပိုင်ဆိုင်သူများ (Tenants-in-common) ဖြစ်မည်ဖြစ်၍ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရန် ဖြစ်ပေါ်မည်။

ထို့ကြောင့် ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာများကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆိုကာ ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပယ်လိုက်သည်-

“၁။ ပိုင်ဆိုင်မှုကိုအခြေခံ၍ လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၁/၂၀၀၇ ၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် အခြေခံ၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၀၁/၂၀၀၉ အတွက်မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း တရားရုံးချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊

၂။ မူလရုံးတရားလိုဦးတင်လှသည် ဟိန္ဒူဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိသောကြောင့် အချင်းဖြစ်

မြေကိုပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူမဟုတ်၍ ဦးတင်လှစွဲဆိုသော
အမှုပုံစံမှားယွင်းကြောင်း တရားရုံးချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း
သည် မှန်ကန်ကြောင်း။”

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးတင်လှ
(ရင်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်)
နှင့်
ဦးအေးဆောင် (ခ)
ဦးညီလေး ပါ ၂

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ

၉ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြင့်ဟန် တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်မိမိထွန်း

နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင် *

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၊ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယား၏ခွင့်
ပြုချက်မရဘဲဒုတိယမယားယူလျှင်ပထမမယား၌ ကွာရှင်း
ခွင့် ရခြင်း၊ ကွာရှင်းရာ၌လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူ
ကွာရှင်းသည့်နည်းလမ်းအတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်ခြင်း၊
လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရရမည့်
အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန် လိုလားကာ တစ်ကြိမ်မက
ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ် ကျူးလွန်ပါမူ ကြီးလေးသော

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၈၉

+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅၅ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀
ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

**ရက်စက်မှု ဖြစ်လာပြီး လင်ဖြစ်သူသည် လင်မယားနှစ်ဦး
ပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိ၏ဝေစု ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်ခြင်း။**

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း

နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင်

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြန်မာစလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယား၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဒုတိယမယားယူလျှင် ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရရှိသည်။ ပထမမယားကြီးရှိလျက် ဒုတိယမယားယူခြင်းသည် ရက်စက်ခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည်။ **မောင်မှီနှင့် မစိန်အမှု (၂) ၊ မောင်ဆက်မောင်နှင့် မကြင်သွေးအမှု (၁၀) တို့ကို** ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလို သဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် တရားလိုသည် ကွာရှင်းခွင့် ရကြောင်းမှာ အငြင်းမပွား ထင်ရှားပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ပထမမယား ရှိပါလျက် အခြားသော မိန်းကလေးများနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖောက်ပြန်သည့် အပြင် ဒုတိယမယားကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းလက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းသည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုစလေ့ထုံးတမ်းနှင့် လူမှု ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ချိုးဖျက်ရာရောက်ကြောင်း၊ မည်သည့်မြန်မာအမျိုး သမီးကမျှ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိသည့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို အကြိမ် ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည့်အပြင် မြန်မာ့ယဉ် ကျေးမှုစလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ မြန်မာ့လူနေမှုဘဝတို့နှင့်လည်း ဆီလျော် စပ်ဟပ်မှုရှိမည်မဟုတ်ချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှု ကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရ ရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်း၊ တရားလိုအပေါ် တစ်ကြိမ်မက ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံ၍

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု တစ်နည်းအားဖြင့်
ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ
လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းတွင် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံထိုက်စေရန်သာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၆၈
တွင် ဒေါ်မိမိထွန်းက ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်လွင်အပေါ် လင်မယား
အဖြစ်မှ ကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေရန်နှင့် ပစ္စည်းလက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု
စွဲဆိုရာ လင်မယားကွာရှင်းခွင့် ဒီကရီနှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်များလက်
ဝယ်ရှိ ပစ္စည်းအားလုံး၊ အကျိုးခံစားခွင့်အားလုံးကို တရားလိုလက်ရောက်
ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ရာ ဦးမောင်မောင်လွင်က မကျေနပ်
၍ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) သို့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု
အမှတ် ၁၅၅ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းခဲ့သည်။ တရားရုံးချုပ်က အယူခံမှုကို
တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍ လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီကို
အတည်ပြုပြီး တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့လက်ဝယ်ရှိ ပစ္စည်းများတွင်
တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အညီအမျှ ထက်ဝက်စီခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း
ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်
ရရှိရန် ဒေါ်မိမိထွန်းက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊

တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၅၃ တွင် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

“ တရားရုံးချုပ်က မူလရုံးတရားပြိုင်ကျူးလွန်သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများကို သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ နှစ်ဦးပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းသည့် ပစ္စည်းအရပ်ရပ်တို့ကို တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အညီအမျှခွဲဝေခံစားစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ မျှတမှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက လင်ဖြစ်သူ နောက်မယားယူခြင်းသည် ပထမ မယားအနေဖြင့် ကွာရှင်းခွင့်ရသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် ဓမ္မသတ်အဆိုအမိန့်များမှာ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း၊ နောက်မယားယူခြင်းသည် မလေးစား၊ မရိုသေစရာလုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း **မဝန်ဒီနှင့် မခင်အမှု** ^(၁) အရ ထင်ရှားကြောင်း၊ ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်ကျော်၊ ဓမ္မ၊ ရာသီ၊ ကြက်ရိုး၊ မနုကျယ်ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအနက် ဓမ္မ ဓမ္မသတ်မှအပ ကျန်ဓမ္မသတ်များအရဆိုပါက လင်သည် မယားကြီးရှိလျက် မယားငယ်နေလျှင် မယားသည် လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးရကြောင်း၊ ဓမ္မဓမ္မသတ်အရ မယားကကွာရှင်းလိုပြီး၊ လင်က မကွာနိုင်ဟုဆိုလာပါက လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများကို နှစ်ဦးသဘောတူကွာသည့်အနေဖြင့် ခွဲဝေရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် **မောင်မှီနှင့်**

(၁) အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံးများ၊ အတွဲ-၄၊ ၈-၁၇၅ (ပီစီ)။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

မစိန်အမှု (၂) တွင် လင်ဖြစ်သူ နောက်မယားယူသဖြင့် ပထမ မယားစွဲဆိုသည့်အတိုင်း ကွာရှင်းဒီကရီ ချမှတ်ရာ၌ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများကို နှစ်ဦးသဘောတူအနေဖြင့် ခွဲဝေစေသည့် ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ရပ်ချင်း ကွဲလွဲသော ဤအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ပါကြောင်း၊ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားပြိုင်သည် နောက်မယားယူသည့်အပြင် အခြားအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများ (ရက်စက်မှုများ) ကိုလည်း ကျူးလွန်ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ မနုဿမ္မဿသတ်အရလည်း တရားလိုသည်လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးရထိုက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက လင်မယားကွာရှင်းပေးရန် တရားစွဲဆိုခြင်းကို တရားပြိုင်ကလည်း ကွာရှင်းပေးမည်ဟု ထွက်ဆိုသဖြင့် နှစ်ဦးသဘောတူကွာသည့်အနေဖြင့်ပစ္စည်းခွဲဝေရန် မနုဿမ္မဿသတ်ပါအဆိုအမိန့်သည်ဤအမှုနှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ဓမ္မသတ်များကိုအလေးအနက်သတ္တုချကြည့်ပါက လင်ဖြစ်စေ၊ မယားဖြစ်စေတစ်ပါးသူနှင့် ဖောက်ပြားပါက လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ၏ ရခွင့်ဆုံးရှုံးခြင်းကို အခြေခံအားဖြင့် လက်ခံထားသည်ကိုတွေ့မြင်နိုင်ပါကြောင်း၊ ရက်စက်မှုဆိုရာ၌ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းသာမက စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်မှုလည်းပါဝင်သည်ဖြစ်ရာ ယခုအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ကာရာအိုကေမိန်းကလေးများနှင့် ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ တရားပြိုင်သည် အမြဲသောက်စားလေ့ရှိ၍ အရက်မူးလာသည့်အခါတိုင်း တရားလိုအားဆဲဆိုခြင်း၊ မိဘများကို ပုတ်ခတ်စော်ကားခြင်းတို့ပြုကြောင်း တရားလိုဒေါ်မိမိထွန်း၊ မအေးအေးသင်း (လိုပြ)၊ ဦးစိုးခန့် (လိုပြ)တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့တွင် တရားပြိုင်သည် တရားလို၏မျက်နှာကို လက်သီး

---

(၂) အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံးများ၊ အတွဲ-၉၊ ၈၁-၁၉၁ (ရံညီ)။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ဖြင့်ထိုး၍ ရင်ဘတ်ကို ခြေဖြင့်ကန်သဖြင့် ဒဏ်ရာများ ရရှိကြောင်း၊
ဦးကျော်လင်းခိုင် (လိုပြ) က တရားလို၏ ဖခင်ထံလာတိုင်စဉ် တရားလို၏
မျက်နှာတွင်ဒဏ်ရာများတွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားသကဲ့သို့ မအေးအေးသင်း
(လိုပြ)ကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားပါကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည်
တရားလိုအား နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့် အမြဲစွပ်စွဲပြောဆိုကြောင်း၊ တရား
ပြိုင်သည် ရွှေတောင်ကြားရှိအိမ်တွင် မိဆူးဆိုသူမိန်းကလေးနှင့်ပေါင်း
သင်းနေထိုင်ပြီး တရားလိုကို မိဆူးဟု အမည်မှားယွင်းခေါ်ခဲ့ကြောင်း၊
၁၃-၆-၂၀၀၈ နေ့တွင်လည်း တရားပြိုင်အား နီလာဆိုသော မိန်းကလေး
နှင့်တူ ရွှေတောင်ကြားနေအိမ်တွင် ဖမ်းဆီးမိကြောင်း (ရယက)ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးဝင်းကြည်၊ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး စန်းရွှေ၊ ရဲတပ်ကြပ် ဦးဌေးနိုင်တို့၏ ထွက်ဆို
ချက်နှင့် သက်သေခံအမှတ် (၈ မှ ၈-၁၀ ထိ) ဓာတ်ပုံများအရ ပေါ်ပေါက်
ကြောင်း၊ ၃-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် တရားပြိုင်သည် နော်လူးဝစ်ဆိုသူ အမျိုး
သမီးနှင့် ခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ထပ်ကြောင်း ဦးစိုးခန့်
(လိုပြ)၊ သိက္ခာတော်ရဆရာ ဦးစောဇယ်ထူး၊ ဦးစောအော်လေးဘယ်လ်
(ရုံးခေါ်သက်သေ) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် မင်္ဂလာဓာတ်ပုံ (သက်သေခံ
အမှတ် ၈၈ မှ ၈၈ ၃)၊ မင်္ဂလာဖိတ်စာ (သက်သေခံအမှတ် ၈၈-၆) တို့
အရ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ယင်းအိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုများကို
တရားပြိုင်ကျူးလွန်ကြောင်း တိုင်းတရားရုံးက လက်ခံသည့်နည်းတူ တရား
ရုံးချုပ်ကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တရားလိုသဘော
မတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ရေး
ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလိုအပေါ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
ရက်စက်မှုပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုများသည်

၂၀၁၂
ဒေါ်မီမီထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တစ်ကြိမ်တစ်ခါရက်စက်မှု (a single act of cruelty) မဟုတ်ဘဲ အစဉ်အဆက်ပြုကျင့်နေသော ရက်စက်မှု (habitual cruelty) ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအပေါ်နိုင်လိုမင်းထက် ရက်စက်မှုများ အစဉ်တစိုက် ကျူးလွန်နေခြင်းကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုနှင့် တန်းတူ ထား၍ သာမန်ရက်စက်မှုဟု သတ်မှတ်ပါက မှန်ကန်မျှတမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ **မဂျမ်းနှင့် မောင်စုဝအမှု** ^(၇) အရ မယားအဖို့ လင်ကတစ်ကြိမ် မကထပ်မံ၍ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သည်ကို ခံစားရခြင်းသည် ပြင်းထန်သော ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးနှစ်နာမှုကို ဖြစ်စေသဖြင့် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှု အဖြစ်သတ်မှတ်ကြောင်း၊ လင်ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုသည် မည်မျှပင် သေးငယ်သော်လည်း တစ်ကြိမ်မက မယားအပေါ် ကျူးလွန်လျှင် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုမြောက်၍ လင်သည် ပစ္စည်းအားလုံးကို ဆုံးရှုံးစေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က တရားပြိုင်သည် ရက်စက်မှုများကို အစဉ်တစိုက် အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သော်လည်း သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အဆိုပါ စီရင်ထုံးပါပြဆိုချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၇) အရ ကျူးလွန်သူသည် နောင်တ ရမည့်အစား ၎င်းကပင်ကွာရှင်းရန်လိုလားလျှင်၊ ထိုသို့ ကျူးလွန်ခြင်းမှာ တစ်ဖက်သားအား ကွာရှင်းခွင့်တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပြုလုပ်လျှင်၊ ဒဏ်ရာမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၀ ပါ အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်လျှင် ကြီးလေးသောရက်စက်မှုဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က

(၃) အထက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ အတွဲ-၂၊ (၁၈၉၇-၁၉၀၁)၊ ၈-၂၈ (၃၁)။

(၄) ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံးများ၊ ၈-၁၂၅။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ယင်းစီရင်ထုံးတွင် အကျိုးမဝင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည့် အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုများသည် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုမြောက် မမြောက် အကြောင်း မပြနိုင်ကြောင်း၊ ချေလွှာအပိုဒ် ၃၂(ခ) တွင် တရားလိုက တရားပြိုင်နှင့် အတူမအိပ်လိုကြောင်း ငြင်းဆိုသဖြင့် လွန်ခဲ့သော ၆ နှစ်ခန့်ကပင် တစ်ခန်း စီခွဲအိပ်ခဲ့ပါသည်ဟု ဝန်ခံထားချက်အရ ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှစ၍ အတူနေထိုင် ခြင်းမရှိတော့ဟု ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တရားပြိုင်က နောက်မယားယူခြင်းသည် တရားလိုက ကွာရှင်းခွင့်တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် တရားလိုအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်ခြင်းဖြင့် အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ကို နောင်တရမည့်အစား အတူနေထိုင်ခြင်းမရှိတော့ သည့် ဇနီးနှင့် ကွာရှင်းလို၍ နောက်အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ နီလာဆိုသူနှင့် ဖောက်ပြန်မှုပြုခြင်းဟူသော ကောက်ယူရန်ရှိပါကြောင်း၊ **ဦးသိန်းရွှေနှင့် ဒေါ်တင်မြအမှု** (၅) အရ တရားပြိုင်က တရားလိုအား နိုင်ငံခြားသား တစ်ဦးနှင့် အမြဲစွပ်စွဲပြောဆိုခြင်းသည် တရားဥပဒေအရ ရက်စက်မှု မြောက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် နော်လူးဝစ်နှင့် လက်ထပ်ရုံမျှမက မိဆူး၊ နီလာစသည့်မိန်းကလေးများနှင့်လည်း ဖောက်ပြားခြင်းသည် ကြီးလေး သော ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤအထူး အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက**မသိန်းနွယ်နှင့် မောင်ခအမှု**(၆)

(၅) ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၀။

(၆) ၇၊ ရန်ကုန်၊ စာ-၄၅၁။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တွင် လင်ဖြစ်သူအခြားမိန်းမနှင့် ဖောက်ပြားခြင်းသက်သက်သည် မယားအား လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ရစေခြင်းမရှိဟု ထုံးဖွဲ့ကြောင်း၊ **နန်းမွေးအိမ်နှင့် စိုင်းမောင်အေးအမှု** ^(၇) တွင် ယောက်ျားဖြစ်သူ မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် ပြဆိုထားခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ထားကြောင်း၊ **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီးနှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၈) ပါစကားရပ်များအရ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ပြုလုပ်မှုကြောင့် မယားဖြစ်သူ စိတ်ဆင်းရဲရုံမျှဖြင့် ရက်စက်မှုမမြောက်ကြောင်း၊ လင်ကမယားစိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဥပက္ခာပြုခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့မယားစိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို လင်ကဝမ်းပမ်းတသာပြုလုပ်ခြင်းမျိုးဖြစ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ဇနီးမယားရှိလျက် ညဉ့်အခါ နေအိမ်သို့ ပြန်မလာခြင်းကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူတွင် စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသော်လည်း ဒေါ်ပုစီရင်ထုံးတွင် ပြဆိုသကဲ့သို့ အယူခံတရားပြိုင်သည် မယားစိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဥပက္ခာပြုကာ ဝမ်းပမ်းတသာပြုလုပ်သည်ဟု တစ်ထစ်ချမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် ဘယ်နှစ်ကြိမ် သို့မဟုတ် မည်သည့်ကာလတွင် ထိုသို့ပြုလုပ်ကြောင်း ညွှန်ပြသည့် သက်သေခံအထောက်အထားမရှိသောကြောင့် ယေဘုယျစွပ်စွဲချက်မျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဇနီးဖြစ်သူအား အယူခံတရားပြိုင်က ရိုက်နှက်သဖြင့် ဇနီး၏ ဖခင်က မိမိ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိမှတစ်ဆင့် ခမည်းခမက်ဖြစ်သူ ဦးဗိုလ်သန်းထံ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားခဲ့သည်ဟုဆိုရာ သမက်ဖြစ်သူ၏ ဆဲရေးပြောဆိုမှုကိုခံရပါက ဇနီး၏ဖခင်အနေဖြင့် ခေါင်းငုံ့ခံရန်အကြောင်း မရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် စွပ်စွဲချက်ခိုင်လုံခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဇနီးအား ဆဲဆို

(၇) ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၉။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

စဉ် လင်ဖြစ်သူ အရက်မူးနေသည့်အလျောက် **ဒေါ်ပုစိရင်ထုံး** တွင် ပြဆိုသည့်အတိုင်း မယားဖြစ်သူ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဥပက္ခာပြု၍ ဆဲဆိုသည် ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အရက်မူးနေသည့် ထိုရည်ရွယ်ချက်မျိုးရှိရန် အကြောင်း မရှိကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က အမှုတွင် သက်သေခံချက်များအရ တရား ပြိုင်ကတရားလိုသည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု အစဉ်အမြဲ စွပ်စွဲနေကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်သည် အကြောင်းခြင်းရာဆိုင်ရာ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ အပြီးသတ် အတည်ဖြစ်သည်ဟု **S.P.V.E.V Valai Sami Vs A.R Chinnaya အမှု** ^(၈) တွင် ထုံးဖွဲ့မှုအရ လက်ခံသင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဤအယူခံတွင် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ရန် အကြောင်းမပေါ် ပေါက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရက်စက်မှုကျူးလွန် ခဲ့သည်ဟုဆိုကြောင်း၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် နောက်ဇနီးယူခြင်းသည် ကွဲပြား သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုနှစ်မျိုး သည် ၃ နှစ် ကွာခြားသည်ဖြစ်၍ **ဒေါ်ပုစိရင်ထုံး** ၌ ပြဆိုသော မကြာ ခဏ ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ ပထမဇနီး၏ သဘောတူညီချက်မရဘဲ လင်ကဒုတိယမယားယူရာ၌ လင်မယားပိုင် ပစ္စည်းများကို လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းရာ၌ ပစ္စည်းခွဲပေး သည့်စနစ်အတိုင်း ခွဲဝေရန်ဖြစ်သည်ဟု **မောင်မိုး နှင့် မစိန်အမှု** ^(၉) တွင် ၁၉၁၈ ခုနှစ်၌ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရာ ယနေ့ထိဆန့်ကျင်ဘက်စီရင်ထုံး ပေါ်ထွက်လာခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံလွှာကို စရိတ်နှင့် တကွ ပလပ်သင့်ပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

(၈) ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ တရားလွှတ်တော်၊ ၈၁-၁၄၈။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်မိမိထွန်းနှင့် တရားပြိုင် ဦးမောင်မောင်လွင် တို့သည် ၃-၆-၁၉၉၅ နေ့တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ပြီး ၂၀-၆-၁၉၉၆ နေ့တွင် သမီးဘရဏီမောင်မောင်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ တရားလို ဒေါ်မိမိထွန်းက တရားပြိုင်နှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ တစ်လခန့်သာ စိတ်ချမ်းသာမှုရပြီး တရားပြိုင်သည် အလွန်ညဉ့်နက်မှ ပြန်လာခြင်း၊ အရက်မူးယစ်လာခြင်း၊ ပြန်မလာသည့်အခါလည်း ပြန်မလာခြင်း၊ ကာရာအိုကေဆိုသူ မိန်းကလေးများနှင့်ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ အရက်မူးပြီး ပြန်လာသည့်အခါ တရားလိုနှင့် စကားများရန်ဖြစ်ခြင်း၊ တရားပြိုင်၏ တပည့်အား နေအိမ်တွင် မနေရန်ပြော၍ ရန်ဖြစ်ရာမှ တရားပြိုင်က တရားလို၏ မျက်နှာကို လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း၊ ရင်ဘတ်ကို ကန်ကျောက်ခြင်း၊ ထိုသို့တရားလိုကို ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အညှိအမဲစွဲဒဏ်ရာများရရှိခဲ့ခြင်းတို့ကို ပြုမူခြင်းသာမက နီလာဆိုသူအမျိုးသမီးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ အခြားမိန်းကလေးများနှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းဖြင့် စိတ်ဆင်းရဲစေခြင်းကြောင့် တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု၊ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သူဖြစ်၍ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ဒီကရီနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးအိမ်ထောင်တွင် ဖြစ်ထွန်းလာသောပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ပေးစေသည့် ဒီကရီရထိုက်ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဦးမောင်မောင်လွင်က တရားလိုအပေါ် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုသော်လည်းကောင်း၊ ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုသော်လည်းကောင်း လုံးဝကျူးလွန်ခြင်းမရှိသောကြောင့် လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ဒီကရီမရထိုက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်အား အကြိမ်ကြိမ်နှင်ချခဲ့သဖြင့် သမီးလေး၏ မျက်နှာဖြင့်သည်းခံပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းအဓိကချေပသည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်မိမိထွန်းက တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ဒီကရီနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ရလိမ့်မည်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုပါက တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သူဖြစ်၍ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများတွင် ၎င်း၏ဝေစုဆုံးရှုံးကြောင်းဖြင့် စွပ်စွဲအမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် လိုပေသည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကြောင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းတွင် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၅ မျိုးနှင့် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၂ မျိုးရှိကြောင်း တွေ့ရှိနိုင်သည်။ သာမန် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၅ မျိုးမှာ (က) ရက်စက်မှု၊ (ခ) လင်၏ဖောက်ပြန်မှု (ဂ) ဒုတိယမယားယူမှု၊ (ဃ) စွန့်ပစ်မှုနှင့် (င) လိဆယ်မှုတို့ဖြစ်ကြသည်။ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၂ မျိုးမှာ (က) မယား၏ဖောက်ပြန်မှု နှင့် (ခ) ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုတို့ဖြစ်ကြသည်။

သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်လျှင် နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းသည့်နည်းတူပစ္စည်းခွဲဝေရသည်။ **မအေးညွန့်နှင့် မောင်တုတ်ဖြူအမှု** (၉) ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်၍ပစ္စည်းခွဲဝေလျှင် အပြစ်ရှိသူ၌ပါရင်းပစ္စည်းပါဝင်သည့် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများမှ မိမိရသင့်သည့် ဝေစုအားလုံး ဆုံးရှုံးကြောင်း **ဒေါ်ပုနှင့်**

(၉) ၂ ယူဘီအာ (၁၈၉၇-၀၁) ၃၉။

၂၀၁၂

ဒေါ်မိမိထွန်း

နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင်

မောင်ထွန်းခ အမှု (၇) တွင် တွေ့ရသည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၏ မြစ်ဖျားခံရာ ဓမ္မသတ်ကျမ်းများ ကို စိစစ်ရာတွင် ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအနက် ဓမ္မ ဓမ္မသတ်မှအပ ကျန်ဓမ္မသတ်များဖြစ်သော ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်ကျော်၊ ရာသီနှင့် ကြက်ရိုး ဓမ္မသတ်ကျမ်းများ၌ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယားသဘောမတူဘဲ ဒုတိယ မယားယူပါက ပထမမယားသည် လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးရရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ရက်စက်မှုဆိုရာ၌ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းသာမက စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ် အောင် ပြုလုပ်မှုလည်းပါဝင်သည်။ ရက်စက်မှုဆိုသည်မှာ နည်းအမျိုးမျိုး၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့်ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ရက်စက်မှုပြုကျင့်လျှင်လည်း ကွာရှင်းခွင့်ရှိပေသည်။ **ဦးသိန်းရွှေ နှင့် ဒေါ်တင်မြ အမှု (၅) ကို ကြည့်ပါ။**

ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဆေးဗားအုပ်စားသောက်ဆိုင်နှင့် ဗျူတီစလွန်းတွင် အစုရှယ်ယာဝင်လုပ်ကိုင်စဉ် အမြဲသောက်စားလေ့ရှိပြီး နေအိမ်သို့ညဉ့်နက်မှ အရက်မူးပြီး ပြန်လာလေ့ရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ပြန်လာ သည့်အခါတိုင်း တရားလိုနှင့်စကားများရန်ဖြစ်လေ့ရှိကြောင်း၊ တရားလို၏ မိဘများကိုပင် စော်ကားပုတ်ခတ်ပြောဆိုလေ့ရှိကြောင်း၊ ယင်းစားသောက် ဆိုင်ရှိ ကာရာအိုကေဆိုင်မှ မိန်းကလေးများနှင့် ရှုပ်ထွေးပြီး နေအိမ်သို့ ပြန်လာချင်သည့် အခါမှ ပြန်လာတတ်ကြောင်း၊ ၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့ ညနေ တွင် တရားပြိုင်သည် အရက်မူးပြီးပြန်လာရာ ၎င်း၏ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ထွေးအား နေအိမ်တွင်မနေရန်ပြောရာမှ တရားပြိုင်နှင့်စကားများပြီး

ဒေါသဖြင့် မိမိမျက်နှာကိုလက်သီးဖြင့်ထိုး၍ ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ကို ခြေဖြင့် ကန်သဖြင့် မျက်နှာတွင် ညိုမဲဒဏ်ရာများရရှိခဲ့ရကြောင်း၊ ၁၃-၆-၂၀၀၈ နေ့တွင် ရွှေတောင်ကြား၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ် ၂၀/ခ ခြံတွင် တရားပြိုင်ကို နီလာဆိုသူမိန်းကလေးနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးမိကြောင်း၊ နီလာ ဆိုသောမိန်းကလေးမတိုင်မီ မိဆူးဆိုသူကို ထိုနေ့အိမ်တွင်တင်၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစဉ်က မိမိအမည်ကို မိဆူးအမည်နှင့် မှားယွင်းခေါ်ခံခဲ့ရကြောင်းဖြင့် တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသည့် ရက်စက်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုဖခင်၏ကိုယ်ရေးအရာရှိဖြစ်သူဦးကျော်လင်းခိုင် (လိုပြ-၂)က တရားလိုသည် ၎င်းဖခင်ထံလာရောက်တိုင်ကြားစဉ် ၎င်းမျက်နှာ၌ အညိုအမဲဒဏ်ရာများတွေ့ရကြောင်း၊ တရားလို၏ဖခင်က တရားပြိုင်၏ ဖခင်ထံ ဖုန်းဆက်ပြောခိုင်းသဖြင့် ဖုန်းဆက်ပြောရာ တရားပြိုင်၏ဖခင် ဦးဗိုလ်သန်း (ပြိုင်ပြ-၄)က ၎င်းသားကိုယ်စား ၎င်းက တောင်းပန်ကြောင်းပြောခဲ့ပါသည်ဟု ဦးဗိုလ်သန်း (ပြိုင်ပြ-၄)က ထွက်ဆိုထားသဖြင့် တရားပြိုင်သည် တရားလိုအပေါ် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်ခြင်းဖြင့် ရက်စက်မှုကို ပြုခဲ့ကြောင်းလည်း ထင်ရှားပေါ်လွင်သည်။

တရားပြိုင် ဦးမောင်မောင်လွင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလို သဘောမတူဘဲ နီလာဆိုသူမိန်းကလေးနှင့်ဖောက်ပြန်နေထိုင်သဖြင့် ဖမ်းဆီးရမိကြောင်းမှာ ဒုတပ်ကြပ် ဦးဌေးနိုင် (လိုပြ-၂)၊ တပ်ကြပ်ကြီး

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

စန်းရွှေ (လိပြ-၄) နှင့် (ရယက) ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းကြည် (လိပြ-၃)တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များသာမက သက်သေခံအမှတ် (၈ မှ ၈-၁၀ ထိ) ဓာတ်ပုံများအရပါ ထင်ရှားမြင်တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် တရားပြိုင်သည် ၃-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် နော်လူးဝစ်ဆိုသူ ကရင်အမျိုးသမီးနှင့် ခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ကြောင်း တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်၏ဝန်ခံထွက်ဆိုချက်၊ ရုံးခေါ်သက်သေများ ဖြစ်ကြသော သိက္ခာတော်ရဆရာ ဦးစောဇယ်ထူး၊ နော်လူးဝစ်၏ ဖခင် ဦးစောအော်လေးဘယ်လ်၊ ဦးစိုးခန့် (လိပြ-၇) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်၊ သက်သေခံအမှတ် (၈ မှ ၈-၄ ထိ) မင်္ဂလာဆောင်ဓာတ်ပုံများ၊ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲဖိတ်ကြားစာ (သက်သေခံအမှတ် ၈-၆) တို့အရ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်က အဆိုပါအချက်များမမှန်ကြောင်း ဖြေရှင်းထုချေနိုင်ခြင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် တရားပြိုင်သည် တရားလိုသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးငယ်များနှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို ပြုမူခြင်းသည် ဇနီးမယားဖြစ်သူ တရားလိုအပေါ် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်စေသည့် ရက်စက်မှုကို ပြုကျင့်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တရားပြိုင်သည် အရက်သောက်စားမူးယစ်၍ တရားလို၏ မိဘများကို စော်ကားပြောဆိုခြင်း၊ ညဉ့်အခါနေအိမ်သို့ ပြန်မလာခြင်း၊ စကားများရန်ဖြစ်သည့် အခါ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရိုက်နှက်ခြင်းတို့သည်လည်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်စေသော ရက်စက်မှုများပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကိစ္စများ

ဖြစ်ပွားပြီးနောက် တရားလိုသည် စိတ်ဝေဒနာခံစားရသဖြင့် စိတ်ရောဂါ အထူးကုဆရာဝန် ဒေါက်တာညွန့်သန်းနှင့် ကုသမှုခံယူခဲ့ရကြောင်း သက်သေခံအမှတ် ပ၊ ပ-၁၊ ပ-၂ တို့အရ တွေ့ရသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တရားပြိုင်သည် တရားလိုအပေါ် ထိုကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ရက်စက်မှုကျူးလွန်ကြောင်းကို တိုင်းတရားရုံးက လက်ခံသည့်နည်းတူ တရားရုံးချုပ်ကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမ မယား၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဒုတိယမယားယူလျှင် ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့် ရရှိသည်။ ပထမမယားကြီးရှိလျက် ဒုတိယမယားယူခြင်းသည် ရက်စက်ခြင်း ပင်ဖြစ်ရာ ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည်။ **မောင်မိုး နှင့် မစိန်အမှု(၂)၊ မောင်ဆက်မောင်နှင့် မကြင်သွေးအမှု^(၁၀)** တို့ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလိုသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် တရားလိုသည် ကွာရှင်းခွင့်ရကြောင်းမှာ အငြင်းမပွား ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက **မောင်မိုး နှင့် မစိန်အမှု (၂)၊ မောင်စံဘွင့် ပါ ၂ နှင့် မသန်းစိန် အမှု^(၁၁)** များကို ကိုးကားလျက် ထိုကဲ့သို့လင်က ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် ကွာရှင်းရာတွင် လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများကို လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းရာ၌ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးသည့်စနစ်အတိုင်း ခွဲဝေရန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ အဆိုပါစီရင်

(၁၀) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၉၅။

(၁၁) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁ (စုံညီ)။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ထုံးများအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမ မယားသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယား ယူသည့် ရက်စက်မှုတစ်ရပ်တည်းကို ကျူးလွန်လျှင် ထိုကဲ့သို့ လင်မယား နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းသည့်စနစ်အတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်သည်မှာ မှန်၏။

သို့ရာတွင် လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုများကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မက အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပုံကို **မလျမ်း နှင့် မောင်စုဝ အမှု** ^(၇) တွင်အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်းသုံးသပ်ထား သည်-

“ သို့ရာတွင် မယားက မိမိလင်ကို အခွင့်အရေးမပေးဘဲနေနိုင် သည့် အကြောင်းမှာလည်း ထင်ရှား၏။ ၎င်းက ချက်ချင်းကွာရှင်း ရန်စွဲဆိုနိုင်သည်။ ကွာရှင်းရန်စွဲဆိုပါမူ ပစ္စည်း၏တစ်ဝက်ကို ရယူ နိုင်သည်။ ၎င်းက မိမိလင်ကို နောက်တစ်ကြိမ်အခွင့်ပြုရာတွင် မိမိလင်က အထက်ကဲ့သို့ အပြစ်ပြုလုပ်ပြန်မူ ပစ္စည်းအားလုံးကို မယားကရရှိ၏။ လင်ပြုကျင့်သော မကောင်းမှုမှာ မကြီးကျယ် သော်လည်း ဤသို့ပင်စီရင်မြဲဖြစ်သည်။ ”

ထို့အတူ **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခအမှု** ^(၇) တွင်လည်း လင်ဖြစ်သူသည် မည်သည့် ရက်စက်မှုမျိုးကျူးလွန်ပါက လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိ၏ဝေစုဆုံးရှုံးကြောင်းကို အောက်ပါ အတိုင်း ထုံးဖွဲ့ပြဆိုသည်-

“ But where cruelty is aggravated by the fact that instead of being repentent, the guilty party is desir-

ous of divorce or by the fact that it is committed with intent to make the other party seek a divorce, or by other facts such as frequent repetition of acts of cruelty or grievous hurt within the meaning of S.320 of the Penal Code, the party guilty of such cruelty will be deprived of his or her share of the joint property on divorce. ”

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ယင်းစီရင်ထုံးတွင် (က) ကျူးလွန်သူသည် နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားလျှင်၊ (ခ) တစ်ဖက်သားအား ကွာရှင်းခွင့် တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လျှင်၊ (ဂ) ရက်စက်မှုသည် တစ်ကြိမ်မကထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ်ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လျှင် (ဃ) ဒဏ်ရာမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၀ ၌ ပြဆိုသော အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်လျှင် ရက်စက်မှုသည် ကြီးလေးလာပြီး လင်မယားကွာရှင်းရာတွင် အပြစ်ကျူးလွန်သူသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းရှိ ၎င်း၏အစုဆုံးရှုံးခြင်းခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။

တရားရုံးချုပ်က “ တရားပြိုင်က တရားလိုအပေါ် ရက်စက်မှု၊ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုတို့ ကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟု ထုချေထားသော်လည်း တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလိုသဘောမတူဘဲ နော်လူးဝစ်ဆိုသူ ကရင်အမျိုးသမီးငယ်အား တရားဝင်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊ တစ်ဖန် ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရွှေတောင်ကြား (၁)ရပ်ကွက်၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ် (၂၀/ခ) နေအိမ်တွင် နီလာဆိုသူ အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ခဲ့ကြောင်း အမှုတွဲပါသက်သေ

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ခံချက်များအရ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။ တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်မှလည်း
ယင်းအချက်များမမှန်ကန်ကြောင်း ငြင်းဆိုနိုင်မှုမရှိပေ။ x x x x x x x
x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

သာမန်အားဖြင့် ပထမ မယားသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူ
ခြင်းသည်ပင်လျှင် ရက်စက်မှုမြောက်ပေရာ တရားပြိုင်မှ ဒုတိယမယား
တရားဝင်လက်ထပ်ယူသည်သာမက အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်အိမ်ထောင်ရေး
ဖောက်ပြန်မှုကျူးလွန်ခြင်းသည် ရက်စက်မှုထပ်မံကျူးလွန်ရာရောက်
ကြောင်း သုံးသပ်ရသည်။ အဆိုပါရက်စက်မှုမှာ ဇနီးသည်အပေါ် စိတ်ပိုင်း
ဆိုင်ရာရက်စက်မှုဖြစ်ပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရက်စက်မှုအဖြစ်လည်း
၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့တွင် တရားပြိုင်က တရားလိုအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်
ရိုက်နှက်ခဲ့ကြောင်း၊ သက်သေခံချက်များအရပေါ်ပေါက်သည်”ဟု ကနဦး
သုံးသပ်ခဲ့ပါလျက် “ မူလတိုင်းတရားရုံးက ဖော်ပြပါ **ဒေါ်ပု နှင့်
မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၇) ကို ကိုးကားလျက် တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော
ရက်စက်မှု၊ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အမှုဖြစ်ပျက်ပုံ၊ အမှုဖြစ်ပွားရသည့် အကြောင်းအရင်း၊ ဖြစ်ရပ်
အနေအထား၊ အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သည့်ရည်ရွယ်ချက်စသည်တို့
မတူညီသဖြင့် ယင်းစီရင်ထုံးမှာ ဤအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ပေ ” ဟု
ဆက်လက်သုံးသပ်ကာ နှစ်ဦးပေါင်းသင်းစဉ်ဖြစ်ထွန်းသည့် ပစ္စည်းအရပ်
ရပ်တို့တွင် တရားလိုတရားပြိုင်တို့အညီအမျှ ထက်ဝက်စီခွဲဝေခံစားခွင့်
ရှိကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဤအမှုသည် **ဒေါ်ပု နှင့်
မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၇) တွင် ညွှန်ပြထားသည့်အချက်များနှင့် ကိုက်ညီမှု
ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်လိုသည်။

တရားရုံးချုပ်က တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ တရားပြိုင်က ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်းရှိ မရှိ၊ ထိုသို့ ကျူးလွန်ခြင်းမှာ တရားလိုအား ကွာရှင်းခွင့်တောင်းစေရန် ရည်ရွယ်ချက် ဖြင့်ပြုလုပ်ခြင်းဟုတ် မဟုတ်ကို သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားပြိုင်သည် ၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့က တရားလိုအား ကိုယ်ထိ လက်ရောက်ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းကို နောင်တရခြင်း မရှိကြောင်း တရားပြိုင်၏ နောက်ပိုင်းအပြုအမူများအရ တွေ့ရှိရသည်။ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သည့်အချိန်ခန့်မှစ၍ တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့် တစ်ခန်းစီခွဲအိပ်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တရားပြိုင်သည် နော်လူးဝစ် ဆိုသူအမျိုးသမီးနှင့် တရားဝင်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပြီး ပေါင်းသင်းနေထိုင် သည်။ တရားပြိုင်သည် နောက်အိမ်ထောင်ထူပြီး တရားလိုနှင့် လင်မယား ကဲ့သို့ နေထိုင်မှုမပြုတော့ခြင်းက နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်း ရန်လိုလားကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြသသည့် အပြုအမူဖြစ်ပေသည်။

တရားရုံးရှေ့တွင် တရားပြိုင်က အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆို သည်-

“ တရားလိုမှ ကွာရှင်းခွင့်တောင်းသည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျနော် နှင့်တရားလိုတို့ ၆ နှစ် ၇ နှစ်ခန့် အတူနေထိုင်ကြခြင်းမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေါ်မိမိထွန်း၏ အပြုအမူအပြောအဆိုများအရ နောင်တွင်လည်း အဆင်ပြေနိုင်သည့် အနေအထားမရှိသည့် အတွက် ၎င်းဆန္ဒအတိုင်း ၎င်းကွာလိုပါက ကျနော်ကလည်း ကွာရှင်းပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ”

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တရားပြိုင်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ တရားပြိုင်ကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ တရားပြိုင်က ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်းမှာ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့အတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်မှုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နောင်တွင်လည်း အဆင်ပြေနိုင်သည့်အနေအထားမရှိ၍လည်းကောင်းဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင်က ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားပြိုင်က ဇနီးဖြစ်သူ၏ ကွာရှင်းလိုသော သဘောဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်စေရန်သာလျှင် လိုက်လျောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟူသော အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေ၏ တင်ပြချက်သည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့နိုင်သည်။

တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူတရားလိုအား ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်အောင် ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်ခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် မိဆူး၊ နီလာစသော အမျိုးသမီးများနှင့် ဖောက်ပြန်သည့်အပြင် နော်လူးဝစ်ဆိုသူအမျိုးသမီးနှင့် လက်ထပ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍ ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခဲ့သည်။ ဇနီးမယားအပေါ် ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသည့် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်မိခြင်းအတွက် နောင်တရမည့်အစား တရားပြိုင်ကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၇) တွင် ညွှန်ပြထားသည့်အတိုင်း တရားပြိုင် ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုသည် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုဖြစ်လာသည်။

ထို့ပြင်တရားပြိုင်သည် တရားလိုအပေါ် ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ တစ်ကြိမ်မကထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နေက မူလရုံးတရားပြိုင် ကျူးလွန်

သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုနှစ်မျိုးသည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးသုံးနှစ်ကွာခြားသည်ဖြစ်၍ **ဒေါ်ပုစီရင်ထုံး** တွင်ပြဆိုသော (frequent repetition) မကြာခဏ ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။ ဤစီရင်ထုံးက ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာတွင် တစ်ကြိမ်မက အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းကို အဓိကထားညွှန်ပြခြင်းဖြစ်၍ မကြာခဏဆိုသည်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန် မလိုအပ်ဟု ယူဆသည်။ တရားပြိုင်သည် ရက်စက်မှုကို တစ်ကြိမ်မက ထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းသည် **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၇) တွင် လမ်းညွှန်ထားသည့်အချက်နှင့် ကိုက်ညီနေ၍ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိဝေစုကို ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ပထမ မယားရှိပါလျက် အခြားသောမိန်းကလေးများနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖောက်ပြန်သည့်အပြင် ဒုတိယမယားကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းလက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းသည် မြန်မာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် လူမှုကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ချိုးဖျက်ရာရောက်ကြောင်း၊ မည်သည့်မြန်မာအမျိုးသမီးကမျှ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိသည့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည့်အပြင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ မြန်မာ့လူနေမှုဘဝတို့နှင့်လည်း ဆီလျော်စပ်ဟပ်မှုရှိမည်မဟုတ်ချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်း၊ တရားလိုအပေါ် တစ်ကြိမ်မက ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု တစ်နည်းအားဖြင့် ကြီးလေးသော

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ လင်မယားပိုင် ပစ္စည်းတွင် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံထိုက်စေရန်သာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံးက တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ လက်ဝယ်ရှိပစ္စည်းအားလုံး၊ အကျိုးခံစားခွင့်အားလုံးကို တရားလိုအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ပေသည်။ တရားပြိုင်ပြုကျင့်သော ရက်စက်မှုများကို သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် တရားရုံးချုပ်က သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မျှတမှန်ကန်မှုမရှိချေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ တရားရုံးချုပ်က မူလရုံးတရားပြိုင်ကျူးလွန်သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများကို သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ နှစ်ဦးပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းသည့် ပစ္စည်းအရပ်ရပ်တို့ကို တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အညီအမျှခွဲဝေခံစားစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ မျှတမှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။ ”

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

နိုဝင်ဘာလ

၂၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်. ရှေ့တွင်

ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅ *

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၊ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်
မရှိသဖြင့် မလွဲမသွေပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားရန်လို
သည်ဟု ယူဆခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း၊
ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခြင်း မပြုစေကာမူ ထိုအမှုတွင်
ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ထိုအမိန့် မှားယွင်းကြောင်း၊
ချွတ်ချော်ကြောင်း၊ နည်းလမ်းမကျကြောင်းကို အယူခံ
အကြောင်းပြချက် တစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ပြ အယူခံဝင်

---

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၆၆

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၆၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၈ ရက်စွဲပါ မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

နိုင်ခြင်း၊ အယူခံရုံးက မူလရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည့်အခါ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့် တရားရုံး၏ အမိန့်သည်လည်း တစ်ပါတည်းပယ်ဖျက်ပြီး ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။တရားမကြီးမှုတစ်မှုတွင် ချမှတ်သောကြားဖြတ်အမိန့်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ အရ အယူခံဝင်နိုင်သည်လည်း ရှိသည်။ အယူခံမဝင်နိုင်သည်လည်းရှိသည်။ ကြားဖြတ်အမိန့်ကို အယူခံဝင်နိုင်စေကာမူ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းခံရသည့်အမှုသည် သည်အယူခံဝင်ရန် တာဝန်မရှိပေ။ ထိုအမှုကို အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ ထိုအပြီးသတ်ဒီကရီကို အယူခံဝင်သည့်အခါကျမှ အယူခံအကြောင်းပြချက်များတွင် ကြားဖြတ်အမိန့်မှာ မှားယွင်းကြောင်း ထည့်သွင်းတင်ပြနိုင်သည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် အယူခံဝင်နိုင်သည့်အမိန့်ကို သီးခြားအယူခံဝင်ခြင်းမပြုဘဲ အမှု၌နောက်ဆုံးချမှတ်သည့် ဒီကရီကိုအယူခံဝင်ရာ၌ အယူခံအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ထည့်သွင်းအယူခံရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ တွင် ခွင့်ပြုထားသည်။ ကြားဖြတ်အမိန့်ကို အယူခံမဝင်နိုင်စေကာမူ အမှုတွင်ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ ထိုအမိန့်မှားယွင်းကြောင်း၊ ချို့ယွင်းကြောင်း၊ နည်းလမ်းမကျကြောင်းကို အယူခံအကြောင်းပြချက် တစ်ရပ်အဖြစ်ဖြင့် ဖော်ပြအယူခံဝင်နိုင်သည်။

ဒေါ်တင်ကြည်နှင့် ဦးစန်းမြင့် ပါ ၂ အမှု ^(၁) ကိုကြည့်ပါ။

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ပြီးနောက် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးကချမှတ်

သည့်အမိန့်သည်အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည့်အမိန့်မဟုတ်ပေ။ **ဒေါ်နှစ်နှင့် ဒေါ်ချို ပါ ၉ အမှု** ^(၂) ကိုကြည့်ပါ။

၂၀၁၂

ဦးမောင်ကြီး

နှင့်

ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက ချမှတ်သည့် အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသဖြင့် မလွဲမသွေပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထား ရန်လိုသည်ဟု ယူဆခြင်းမှာ အစဉ်အဆက်မှားယွင်းခဲ့သည့်အယူအဆ ဖြစ်သည်။

ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက ချမှတ် သည့်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းမပြုစေကာမူ ထိုအမှုတွင် ချမှတ်သည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ထိုအမိန့်မှားယွင်းကြောင်း၊ ချို့ယွင်းကြောင်း၊ နည်းလမ်း မကျကြောင်းကို အယူခံအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ပြအယူခံဝင် နိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၆၊ နည်းဥပဒေ ၁၄ (၂) တွင် တရားရုံးသည် ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ သို့မဟုတ် အစီရင် ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တို့က တင်ပြသော ကန့်ကွက်ချက်တစ်စုံ တစ်ရာကို ကြားနာပြီးနောက် အစီရင်ခံစာကိုအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲခြင်း သို့မဟုတ် ပယ်ဖျက်ခြင်းပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၆၊ နည်းဥပဒေ ၁၄ (၃) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားရုံးသည် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုလျှင်ဖြစ်စေ၊ ပြင်ဆင်လျှင်ဖြစ်စေ ထိုသို့အတည်ပြုသည့်အတိုင်း

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ပြောင်းလဲ၊ ပြင်ဆင်သည့် အစီရင်ခံစာအတိုင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်
ရမည်။ **ဒေါ်ခ နှင့် ဒေါ်ကြင်ကြူး ပါ ၂ အမှု** ^(၃) ကိုကြည့်ပါ။

ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်
ထိုသို့ အတည်ပြုသည့်အတိုင်း ပြောင်းလဲပြင်ဆင်သည့်အတိုင်း အပြီးသတ်
ဒီကရီချမှတ်ခြင်းတို့သည် တစ်ဆက်တည်းဆောင်ရွက်ခြင်း (same
transaction) ဖြစ်၍ အယူခံရုံးက မူလရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီပယ်ဖျက်
လိုက်သည့်အခါ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့်
တရားရုံး၏အမိန့်သည်လည်း တစ်ပါတည်းပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်ပေသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးဇော်ဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်(၁)(၂)(၃) အတွက်	- ဒေါ်သီသီခိုင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင် (၄) အတွက်	- ဒေါ်ချိုချိုအေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင် (၅) အတွက်	- ဦးမြင့်သိန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၄၉
(ယခင် မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂)
တွင် အယူခံတရားလို ဦးမောင်ကြီးက တရားလိုပြုလုပ်၍ အယူခံတရား
ပြိုင်များဖြစ်သော ဒေါ်သီတာ၊ မချို၊ ဒေါ်စုစု၊ ဦးစိုးမြင့်နှင့် ဒေါ်ချိုတီမာ

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်စိန်ကြည်၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ) တို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ ၂၅-၇-၂၀၁၁ နေ့တွင် အပြီး သတ်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို အယူခံတရားလိုက ကျေနပ်မှု မရှိသဖြင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၆၂ အရ အယူခံဝင်ခဲ့ရာတွင်လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိ သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်း လာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက တရားလို ဦးမောင်ကြီး၊ အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သီတာ၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်မချို၊ အမှတ်(၃) တရား ပြိုင် ဒေါ်စုစုနှင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်စိန်ကြည်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် များဖြစ်ကြသော အမှတ် (၄) တရားပြိုင် ဦးစိုးမြင့်၊ အမှတ် (၅) တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုတီမာ (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးတင်အောင်) တို့သည် မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ ၂၃-၂-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံ စာအတည်ပြုသည့်အမိန့်တွင် ချမှတ်ထားသည့်အတိုင်း ကွယ်လွန်သူအမွေ ရှင်ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် အမွေ ဝေစုများရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ပေးခဲ့သည်။

မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုသည် ပဏာမ ဒီကရီကိုလည်းကောင်း၊ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ဆောင်ရွက်ရန် ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ ကော်မရှင် နာအစီရင်ခံစာ အတည်ပြုအမိန့်ချမှတ်ရာတွင်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ် ရာ ကန့်ကွက်တင်ပြခြင်း၊ အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုတစ်စုံတစ်ရာ တင်သွင်းခြင်း တို့ မပြုလုပ်ခဲ့ဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးမှ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

တွင် အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ်ပါဝင်ခြင်း မရှိသောမြေကွက်ကို အမွေထည့်သွင်းခွဲဝေပေးပါရန် လျှောက်ထားချက်သည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သဖြင့် ခွင့်ပြုရန်အကြောင်းမရှိသောကြောင့် မော်လမြိုင်ခရိုင် တရားရုံးက ချမှတ်သောအပြီးသတ်ဒီကရီကို ဆက်လက်အတည်ပြုရန်သာရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ အယူခံမှုကိုပယ်ပစ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက မူလအမှုအတောအတွင်း တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်စိန်ကြည်ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ပြောင်းလဲသွားသောအခြေအနေအရ အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် အမွေဆိုင်များ၏ အမွေဝေစုကိုပြောင်းလဲသတ်မှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်သော်လည်း သက်သေခံအမှတ်(ဈ) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၀၈/၈၆အရ အချင်းဖြစ်အိမ်အမှတ် ၅၄(မြေညီထပ်မပါ) နေအိမ်နှင့် အိမ်တည်ရှိသည့်မြေကွက်၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံ သာလျှင် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းနှင့် ဒေါ်စိန်ကြည်တို့ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ပြီး ကျန် ၃ ပုံ ၁ ပုံကို ဦးမောင်အေး (ခ)ဟာရှင်ဘမ်းတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါလျက် ခရိုင်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်ဖော်ပြပါအိမ်အမှတ် ၅၄ (မြေညီထပ်မပါ) နှင့် မြေကွက်တို့၏ တစ်ဝက်ကို သာလျှင် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းပိုင်အဖြစ် အမွေဝေစုအမျိုးတွက်ချက်၍ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီချမှတ်ထားသဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကွယ်လွန်သူအမွေရှင် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုအမျိုးအစားမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂၈) မော်လမြိုင်မြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၃/၉၉၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအရလည်းကောင်း၊ ကော်မရှင်နာအမှုတွဲ၌ သက်သေခံအမှတ် (က) အဖြစ်တင်ပြသော မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၇/၂၀၀၇ အရ

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

လည်းကောင်း မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၃၈
၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄ (ဆ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ ၀. ၁၅ ဧကအနက်မှ ၀. ၀၃၃
ဧကရှိမြေကွက်မှာလည်း ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း ကျန်ရစ်သော
အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါလျက် အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ပါဝင်ခဲ့
ခြင်းမရှိကြောင်း အချင်းဖြစ်အိမ်အမှတ် ၅၄၊ မြေညီထပ်တွင် ရောင်းဝယ်
လုပ်ကိုင်သော “ ရွှေသင်္ဃာ ” လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများနှင့် ရင်းနှီးငွေများ၏ ၂
ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း အမွေပစ္စည်းတွင် ထည့်သွင်းခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း၊
သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်အေး (ခ)
ဟာရှင်ဘမ်း ပိုင်ဆိုင်သော အချင်းဖြစ် မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊
အောက်လမ်းမကြီး၊ အိမ်အမှတ် ၅၄ (မြေညီထပ်မပါ) နှင့် ယင်းအိမ်တည်
ရှိသည့် မြေကွက်၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံတွင် အမွေဝေစု ၉၆၀ ပုံ ၂၄၄ ပုံကိုလည်း
ကောင်း၊ အချင်းဖြစ် မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ်
၃၈၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄(ထ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ ၀. ၁၉၈ ဧက မြေကွက်နှင့်
ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄ (ဆ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ ၀. ၁၅ ဧကအနက်မှ ဧရိယာ
၀. ၀၃၃ ဧကမြေကွက်တို့တွင် အမွေဝေစု ၃၂၀ ပုံ ၁၂၂ ပုံကိုလည်း
ကောင်း၊ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းနှင့် ဒေါ်စိန်ကြည်တို့နှစ်ဦးပိုင်
“ရွှေသင်္ဃာ” လျှပ်စစ်ပစ္စည်းဆိုင်လုပ်ငန်းတွင် အမွေဝေစု ၆၄၀ ပုံ ၁၂၂
ပုံကိုလည်းကောင်း အမွေဝေစုအဖြစ် ခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိ၍ ဖော်ပြပါအတိုင်း
အမွေပုံပစ္စည်းတွင် အယူခံတရားလို ရထိုက်ခွင့်ရှိသော အမွေဝေစုများ
ကို သတ်မှတ်ခွဲဝေပေးစေသည့် စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ချမှတ်ပေးရန်
တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁)(၂)(၃)တို့၏ ရှေ့နေက ကွယ်လွန်သူ

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း၏ အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် အချင်းဖြစ်အိမ် အမှတ် ၅၄ (မြေညီထပ်မပါ) နှင့် အိမ်တည်ရှိသည့် မြေကွက်၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄(ဆ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ ၀. ၁၅ ဧကအနက်မှ ၀. ၀၃၃ ဧကရှိမြေကွက် ကိုလည်းကောင်း၊ “ ရွှေသဇင် ” လျှပ်စစ်ပစ္စည်းဆိုင်၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကို လည်းကောင်း၊ အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ပြင်ဆင်ထည့်သွင်းပေးသင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး အချင်းဖြစ်အိမ်အမှတ် ၅၄ (မြေညီထပ်မပါ) နှင့် ယင်းအိမ် တည်ရှိသည့် မြေကွက်၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံတွင် အယူခံတရားလိုအား ၉၆၀ ပုံ ၂၄၄ ပုံ၊ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့ သုံးဦးအား တစ်ဦးလျှင် ၉၆၀ ပုံ ၁၂၂ ပုံစီကိုလည်းကောင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၃၈၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄(ထ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ ၀. ၁၉၈ ဧကအနက်မှ ၀. ၀၉၈ ဧကရှိ မြေကွက်နှင့် ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄(ဆ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ ၀. ၁၅ ဧကအနက်မှ ဧရိယာ ၀. ၀၃၃ ဧကရှိမြေကွက်တို့ တွင် အယူခံတရားလိုအား ၃၂၀ ပုံ ၁၂၂ ပုံ၊ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့အား ၃၂၀ ပုံ ၆၁ ပုံစီကိုလည်းကောင်း၊ ရွှေသဇင်လျှပ် စစ်ပစ္စည်းဆိုင်၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံတွင် အယူခံတရားလိုက ၆၄၀ ပုံ ၁၂၂ ပုံ၊ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့အား ၆၄၀ ပုံ ၆၁ ပုံစီကို လည်းကောင်း အမွေဝေစုအဖြစ် ခွဲဝေပေးအပ်စေသည့် အမိန့်၊ ဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၄) ၏ ရှေ့နေက မူလခရိုင်တရားရုံး နှင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တို့၏ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ချက်များသည်

လွဲမှားစွာ ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း မပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် အယူခံမှုကို ပယ်သင့်ကြောင်း တင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး

နှင့်

ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၅)၏ ရှေ့နေက မူလမှည့် အယူခံတရား ပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့သည် တရားလိုနှင့် မောင်နှမအရင်းဖြစ်၍ တရားလိုအား ထောက်ခံထားသူများဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပထမ အယူခံမှုနှင့် ပူးတွဲတင်ပြထားသည့် ယာယီတားဝရမ်းလျှောက်လွှာ အတွက် အယူခံတရားလို၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာတွင် သက်သေအဖြစ် ပါဝင် ထား၍လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားလိုကို ဆန့်ကျင်တင်ပြခွင့်မရှိသဖြင့် မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်တို့၏ ဒီကရီများကို အတည်ပြုပြီး ဤအယူခံမှုကို ပလပ်ပေးရန် တင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုကို သုံးသပ်ရာတွင် ယခင်မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးက တရားလို ဦးမောင်ကြီးသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း ၏ ကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းများ၏ ၄၀ ပုံ ၁၄ ပုံရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အပေါ် မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်စိန်ကြည် ပါ ၃ ဦးက တရားရုံးချုပ်သို့ ၂၀၀၈ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၆၉ အရ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ရာတွင် တရားလို ဦးမောင်ကြီးသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း နှင့် မူလရုံးတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်စိန်ကြည်တို့ ပူးတွဲပိုင်ပစ္စည်းတွင် အမွေဝေစု ၄၀ ပုံ ၇ ပုံ ရထိုက်ကြောင်းနှင့် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင် ကျန်ရစ်သည့်ပစ္စည်းတွင် အမွေဝေစု ၄၀ ပုံ ၁၄ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ထားသည်။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ပြီးနောက် ကော်မရှင်နာ ခန့်ထား၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ကော်မရှင်နာမှစစ်ဆေးနေစဉ် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်စိန်ကြည်သည် ၅-၆-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် တရားပြိုင် အမှတ် (၅) ဦးစိုးမြင့်နှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၆) ဒေါ်ချိုတီမာတို့ကို တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်း၍ အမှုအား ဆက်လက် စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ကော်မရှင်နာက ၂၁-၁၂-၂၀၁၀ ရက်စွဲ ပါကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

ထို့နောက် ယခင်မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးက ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာအပေါ် အတည်ပြုရန်သင့် မသင့် ကြားနာပြီးနောက် ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခဲ့၍ အဆိုပါအတည်ပြုထားသော ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်အညီ ဖော်ပြပါ အပြီးသတ်ဒီကရီကို မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုသို့မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ် ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုမီ တရားလို ဦးမောင်ကြီးက ကော်မရှင်နာမှ စစ်ဆေးစဉ်ကတည်းကပင် ယခုအယူခံမှုတွင် တင်ပြသည့်အချက်များနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း ကွယ်လွန်စဉ် မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ အိမ်အမှတ် ၅၄ နှင့် ယင်းအိမ်တည်ရှိရာ မြေကွက်တို့သည် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းတစ်ဦးတည်းပိုင် အဖြစ်ကျန်ရစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်အမှတ် ၅၄ နေအိမ်နှင့် မြေကွက်တွင်ရှိသော ဒေါ်မိုးမင်ဘီနှင့် ဒေါ်ဟာဝှစ်ဘီတို့၏ အမွေဝေစုများကို ဝယ်ယူရာ၌ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းမှ ပေးချေခဲ့သောငွေမှာ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း၏ ငွေကြေးဖြစ်ကြောင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၃၈၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄ (ဆ)၊ မြေချိန်
ဧရိယာ ၀. ၁၅၂ ဧကအနက်မှ ဧရိယာ ၀. ၀၃၃ ဧကရှိ မြေကွက်နှင့်
အိမ်အမှတ် ၅၄ မြေညီထပ်ရှိ ရွှေသင်္ဃင်လျှပ်စစ်ပစ္စည်းဆိုင်နှင့် ဆိုင်ရှိ
ပစ္စည်းများအား အမွေပုံပစ္စည်းများအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း
တင်ပြထွက်ဆိုခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဖော်ပြပါ အချင်းဖြစ် ၅၄(ဆ)
မြေကွက်နှင့် အချင်းဖြစ်အိမ်အမှတ် ၅၄ မြေညီထပ်ရှိ ရွှေသင်္ဃင်လျှပ်စစ်
ပစ္စည်းဆိုင်နှင့် ဆိုင်ရှိပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ်
ထည့်ပေးရန် မူလရုံးက ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာအပေါ် အတည်ပြုသင့်
မသင့် ကြားနာရာတွင်လည်းကောင်း၊ အပြီးသတ်ဒီကရီအပေါ် အယူခံ
ဝင်ရာတွင်လည်းကောင်း တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။
သို့ရာတွင် အယူခံတရားလို ဦးမောင်ကြီးသည် ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ
ကို အတည်ပြုသည့် ယခင်မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်အပေါ်
ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

၂၁-၁၂-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါ ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာအရ
ကော်မရှင်နာက သက်သေခံအမှတ် (၂၈) မော်လမြိုင်မြို့နယ်တရားရုံး
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၃/၉၉ ၏ စီရင်ချက်အရ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်း
ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၃၈၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄(ဆ)၊ မြေချိန်ဧရိယာ
၀. ၁၅၂ ဧကအနက် အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို ဦးမောင်အေးကရရှိသော်
လည်း မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းဧရိယာဖြစ်ကြောင်း တိကျစွာဖော်ပြထား
ခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်
အမှတ် (၂) (၃) (၄) တို့မှလည်း ဦးမောင်အေးရရှိမည့် အစိတ်အပိုင်း
ဧရိယာကို တိတိကျကျတင်ပြထားနိုင်ခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရကြောင်းဖြင့်

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

လည်းကောင်း၊ ရွှေသဇင်လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ပြုပြင်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း ဆိုင်သည် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းပိုင်အဖြစ် ကျန်ရှိကြောင်း ကောက်ယူနိုင်သည့် အထောက်အထားအားနည်းပြီး တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်စိန်ကြည်ပိုင်လုပ်ငန်းအဖြစ်သာ ကောက်ယူသင့်သည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း သုံးသပ်ပြီး အဆိုပါ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄ (ဆ) မြေနှင့် ရွှေသဇင်လျှပ်စစ်ပစ္စည်းပြုပြင်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းဆိုင်တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်းတွင် ထည့်သွင်းမှုမပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကော်မရှင်နာအနေဖြင့် ၎င်းရယူခဲ့သည့် သက်သေခံချက်များအရ ရွှေသဇင်လျှပ်စစ်ပစ္စည်းပြုပြင်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းဆိုင်သည် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းပိုင်အဖြစ် ကျန်ရှိကြောင်း ကောက်ယူနိုင်သည့် အထောက်အထား အားနည်းကြောင်း သုံးသပ်၍ အဆိုပါ ရွှေသဇင်လျှပ်စစ်ပစ္စည်းပြုပြင်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းဆိုင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်းတွင် ထည့်သွင်းသတ်မှတ်ခြင်းမပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်း မရှိဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း သက်သေခံအမှတ် (၂၈) မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၃/၉၉ ၏ စီရင်ချက်အရ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၃၈၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၄ (ဆ)၊ မြေချိန် ဧရိယာ ၀. ၁၅၂ ဧကအနက် အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းကရရှိကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ယင်းစီရင်ချက်တွင် ထိုသို့ရရှိသည့် အစိတ်အပိုင်းမှာ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းဧရိယာဖြစ်ကြောင်း တိကျစွာဖော်ပြထားခြင်းမရှိမှုဖြင့် ယင်းမြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်းတွင် ထည့်သွင်းမှုမပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟု

ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် အတည်ပြုခဲ့သည့် ယခင်မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်သည်လည်း မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ထို့ပြင် မူလမှုတွင် ကော်မရှင်နာမှ စစ်ဆေးနေစဉ် တရားပြိုင် အမှတ် (၁) ဒေါ်စိန်ကြည်ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ပြောင်းလဲသွားသော အခြေအနေအရ အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် အမွေဆိုင်များ၏ အမွေဝေစုကို ပြောင်းလဲသတ်မှတ်ရမည်မှာ မှန်ကန်သော်လည်း သက်သေခံအမှတ် (၅) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၀၈/၈၆ အရ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ် ကွက်၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ အိမ်အမှတ် ၅၄ (မြေညီထပ်မပါ) နေအိမ်နှင့် ယင်းအိမ်တည်ရှိရာမြေကွက်၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံသာလျှင် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းနှင့် ဒေါ်စိန်ကြည်တို့ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ပြီး ၃ ပုံ ၁ ပုံမှာ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက် နေသဖြင့် အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုအချိုးအစားများနှင့် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းနှင့် ဒေါ်စိန်ကြည်တို့၏ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်မှုအချိုးအစားများအရ အမွေဝေစုခဲ့ဝေ မှုများမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

တရားမကြီးမှုတစ်မှုတွင် ချမှတ်သော ကြားဖြတ်အမိန့်ကို တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ အရ အယူခံဝင်နိုင်သည်လည်းရှိသည်။ အယူခံ မဝင်နိုင်သည်လည်းရှိသည်။ ကြားဖြတ်အမိန့်ကို အယူခံဝင်နိုင်စေကာမူ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းခံရသည့် အမှုသည် သည်အယူခံဝင်ရန် တာဝန်မရှိပေ။ ထိုအမှုကို အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ ထိုအပြီးသတ်ဒီကရီကို အယူခံဝင်သည့်အခါကျမှ အယူခံအကြောင်းပြချက်များတွင် ကြားဖြတ်

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

အမိန့်မှာ မှားယွင်းကြောင်း ထည့်သွင်းတင်ပြနိုင်သည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် အယူခံဝင်နိုင်သည့်အမိန့်ကို သီးခြားအယူခံဝင်ခြင်းမပြုဘဲ အမှု၌ နောက်ဆုံးချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ အယူခံအကြောင်းပြချက် တစ်ရပ်အဖြစ် ထည့်သွင်းအယူခံရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ တွင် ခွင့်ပြုထားသည်။ ကြားဖြတ်အမိန့်ကို အယူခံမဝင်နိုင်စေကာမူ အမှုတွင် ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ ထိုအမိန့်မှားယွင်းကြောင်း၊ ချို့ယွင်းကြောင်း၊ နည်းလမ်းမကျကြောင်းကို အယူခံအကြောင်းပြချက် တစ်ရပ်အဖြစ်ဖြင့် ဖော်ပြအယူခံဝင်နိုင်သည်။ **ဒေါ်တင်ကြည် နှင့် ဦးစန်းမြင့် ပါ ၂ အမှု** ^(၁) ကို ကြည့်ပါ။

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီး နောက် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးကချမှတ် သည့်အမိန့်သည် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည့်အမိန့်မဟုတ်ပေ။ **ဒေါ်နှစ် နှင့် ဒေါ်ချို ပါ ၉ အမှု** ^(၂) ကိုကြည့်ပါ။

ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးကချမှတ်သည့် အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသဖြင့် မလွဲမသွေပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထား ရန်လိုသည်ဟု ယူဆခြင်းမှာ အစဉ်အဆက်မှားယွင်းခဲ့သည့် အယူအဆ ဖြစ်သည်။

ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးကချမှတ် သည့်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းမပြုစေကာမူ ထိုအမှုတွင်ချမှတ်

---

(၁) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၃၄ (၃၉)။

(၂) ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၃၉၉ (လွှတ်တော်)။

သည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို အယူခံဝင်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ထိုအမိန့်မှားယွင်းကြောင်း၊ ချို့ယွင်းကြောင်း၊ နည်းလမ်းမကျကြောင်းကို အယူခံအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ပြအယူခံဝင်နိုင်သည်။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၆ နည်းဥပဒေ ၁၄ (၂) တွင် တရားရုံးသည် ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာ သို့မဟုတ် အစီရင်ခံစာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တို့ကတင်ပြသော ကန့်ကွက်ချက်တစ်စုံတစ်ရာကို ကြားနာပြီးနောက် အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲခြင်း သို့မဟုတ် ပယ်ဖျက်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၆ နည်းဥပဒေ ၁၄(၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားရုံးသည် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုလျှင်ဖြစ်စေ၊ ပြင်ဆင်လျှင်ဖြစ်စေ ထိုသို့အတည်ပြုသည့်အတိုင်း ပြောင်းလဲ၊ ပြင်ဆင်သည့် အစီရင်ခံစာအတိုင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရမည်။ **ဒေါ်ခန့်နှင့် ဒေါ်ကြင်ကြူး ပါ ၂ အမှု** ^(၃) ကိုကြည့်ပါ။

ကော်မရှင်နာ၏အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ထိုသို့အတည်ပြုသည့်အတိုင်း၊ ပြောင်းလဲပြင်ဆင်သည့်အတိုင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းတို့သည် တစ်ဆက်တည်းဆောင်ရွက်ခြင်း (Same transaction) ဖြစ်၍ အယူခံရုံးက မူလရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည့်အခါ ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍

(၃) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၈၀။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး

နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

ချမှတ်သည့် တရားရုံး၏ အမိန့်သည်လည်း တစ်ပါတည်းပယ်ဖျက်ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံရုံးဖြစ်သော မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ကြားဖြတ်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်းသော အယူခံတရားလို၏ ဖော်ပြပါကန့်ကွက် တင်ပြချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်ကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည်။ သို့ပါလျက် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုသည် ပဏာမဒီကရီကိုလည်းကောင်း၊ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ကော်မရှင် နာအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာ အတည်ပြုမိန့်ချမှတ်ရာတွင်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ရာကန့်ကွက်တင်ပြ ခြင်း၊ အယူခံမှု/ပြင်ဆင်မှုတစ်စုံတစ်ရာ တင်သွင်းခြင်းတို့မပြုလုပ်ခဲ့ဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပြီးမှ ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာတွင် အမွေပုံ ပစ္စည်းအဖြစ် ပါဝင်ခြင်းမရှိသော မြေကွက်ကို အမွေထည့်သွင်းခွဲဝေပေး ပါရန် လျှောက်ထားချက်သည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်သဖြင့် ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ အယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်း သည်။

အမွေမှုတွင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရာ၌ အမွေဆိုင်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်တို့ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ်ဖော်ပြရန် လိုပေသည်။ မူလရုံးအမှု တွင် အချင်းဖြစ်မြေ၏ မည်သည့်အတိုင်းအတာ၊ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်း ကို တရားလိုအား ခွဲဝေပေးကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီ၌ သတ်မှတ်ဖော်ပြ ရန်လိုပေသည်။ သို့မှသာ ထိုဒီကရီကို အတည်ပြုသည့်အခါ တရားလို အနေဖြင့် မိမိအတွက် သတ်မှတ်ပေးသည့် အခွင့်အရေးကို ရရှိရန်အလို့ငှာ

တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ တွင် ဖော်ပြထားသည့် နည်းလမ်းများအနက် မည်သည့်နည်းဖြင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်းဖော်ပြ လျှောက်ထားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အချုပ်ဆိုရသော် အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် တရားလို၏ ရပိုင်ခွင့်သည် ရုပ်လုံးပေါ်ပြီးဖြစ်စေရမည်။ ပဏာမဒီကရီနှင့် မခြားနားသော ဒီကရီသည် အပြီးသတ်ဒီကရီ မမည်ပေ။ **ဦးမြတ်ကျော် နှင့် ဦးသိန်းမောင် ပါ ၅ အမှု (၇)** ကိုကြည့်ပါ။

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး
နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

မူလရုံးအမှု၌ ချမှတ်ထားသော အပြီးသတ်ဒီကရီကို လေ့လာသုံးသပ်ရာတွင် တရားလို ဦးမောင်ကြီးနှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄) (၅) တို့သည် ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းနှင့် ဒေါ်စိန်ကြည်တို့ ပူးတွဲပိုင်ပစ္စည်းတွင် အမွေပုံမည်ရွှေ့မည်မျှကိုလည်းကောင်း၊ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်း တစ်ဦးတည်းပိုင်ပစ္စည်းတွင် အမွေပုံမည်ရွှေ့မည်မျှကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြ၍ အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ထားသော်လည်း ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းနှင့် ဒေါ်စိန်ကြည်တို့ ပူးတွဲပိုင်ပစ္စည်းများသည်လည်းကောင်း၊ ဦးမောင်အေး (ခ) ဟာရှင်ဘမ်းတစ်ဦးတည်းပိုင် ပစ္စည်းများသည်လည်းကောင်း မည်သည့်ပစ္စည်းများဖြစ်သည်ဟူ၍ အဆိုပါအပြီးသတ်ဒီကရီတွင် တစ်ပါတည်း တိတိကျကျဖော်ပြသတ်မှတ်ထားခြင်းမျိုး မတွေ့ရှိရပေ။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းဒီကရီမှာ ပဏာမဒီကရီနှင့် မခြားနားသော ဒီကရီဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသဖြင့် အပြီးသတ်ဒီကရီဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်မူလရုံးအနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့သော

၂၀၁၂
ဦးမောင်ကြီး

နှင့်
ဒေါ်သီတာ ပါ ၅

မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုမျိုး နောင်တွင် မဖြစ်ပေါ်စေရန် သတိကြီးစွာထား၍ ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က မော်လမြိုင်ခရိုင် တရားရုံး၏ ၂၅-၇-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အပြီးသတ်ဒီကရီကို ဆက်လက် အတည်ပြုရန်သာရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ အယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့သည့် စီရင် ချက်နှင့် ဒီကရီမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ဤအယူခံရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုကိုခွင့်ပြုပြီး မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီနှင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မူလမော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးအား ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာအပေါ် ပေါ်ပေါက်သည့် သက်သေခံချက်များအရ ပြန်လည် အဆုံးအဖြတ်ပြုပြီး ပဏာမဒီကရီနှင့်အညီ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဒီဇင်ဘာလ

၁၂ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်ဟန် ရွှေတွင်

ဦးလှမြင့်

နှင့်

ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃ *

တရားလိုသည် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီးတရားလို
စွဲဆိုသည့်အမှုကို ပလပ်သော အမွေပုံ စီမံခန့်ခွဲပေးစေ
လိုမှုတွင် ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်မရှိသော တရားပြိုင်
တစ်ဦးက ကွယ်လွန်သူကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများတွင်
မိမိရထိုက်သောဝေစုအတွက် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး
လျှောက်ထားတောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင် တရားလို
ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။
ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၅၃၃

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၄ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

အမွေကို စီမံခန့်ခွဲရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲရန် အကြောင်းမရှိပါဘဲလျက် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီက ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်သည့်အတွက် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့်လည်း ကိုက်ညီခြင်းမရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားပြိုင်အနေဖြင့် ပဏာမဒီကရီမချမှတ်မီ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး မိမိရလိုသည့် ဝေစုအတွက် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ပါမူ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အဖြစ် မှတ်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြန်လှန် တောင်းဆိုရန် ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသော်လည်း တရားရုံးသည် ပြန်လှန်တောင်း ဆိုချက်ကို အပြန်အလှန်အမှု၏ အဆိုလွှာအဖြစ် မှတ်ယူ၍ အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။ **ဆရာငြား ပါ ၂ နှင့် မောင်ကျော်ရွှန်း အမှု (၂) ကို ရည်ညွှန်းသည်။**

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးခင်မောင်ဦး
	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်(၁)အတွက်	- ကိုယ်တိုင် (မလာ)
အယူခံတရားပြိုင်(၂)အတွက်	- ဦးဝင်းမြင့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်(၃)အတွက်	- ဦးမျိုးဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

၂၃ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးလေးက တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေပါ ၃ ဦးတို့ အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုထားစဉ် တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေ ကွယ်လွန်သဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းရီအား ကွန်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားလို တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကို ပလပ်ပြီး ၁ တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ (ကွန်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စား လှယ်)သည် အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည်။ အဆိုပါဒီကရီကို တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမ အယူခံမှုအမှတ် ၆၆ တင်သွင်းရာ ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံးက တရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်သည့် ဒီကရီအား အတည်ပြုပြီး တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ (ကွန်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စား လှယ်) သည် အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီကို ပယ်ဖျက်သည်။ အဆိုပါဒီကရီကို တရား ပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၄ တင် သွင်းရာ ခရိုင်တရားရုံး၏ ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်သိန်းရီသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ရထိုက်ကြောင်း မဏာမဒီကရီချမှတ်သည်။ အဆိုပါဒီကရီကို တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

တရားလိုက အဆိုလွှာတွင် အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြတွင် ဦးပေါကြွယ်၊

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ဒေါ်ခလေးမ၊ ဦးကိုရွှေ၊ ဦးကိုကြွေ မောင်နှမ ၅ ဦးရှိပြီး အားလုံးသည် ဗမာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ကြသူများဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြသည် ဦးသူငယ်နှင့်အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီးထွန်းကားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးသူငယ်နှင့် ဒေါ်ခင်မြတို့သည် မောင်ချစ်မင်းကိုအား မွေးစားခဲ့သော်လည်း မောင်ချစ်မင်းကိုသည် လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်ခန့်က ကိုရင်ဘဝဖြင့် သာသနာ့ဘောင်ဝင်ရောက်လျက်ရှိကြောင်း၊ ဦးသူငယ်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်ခင်မြကို တရားလိုမောင်နှမများက ပြုစုခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြသည် လွန်ခဲ့သော ၃ နှစ်ခန့်က ၎င်း၏အိမ်ကို ရောင်းပြီး (၂)တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ (၁)လခန့်အကြာတွင် တရားလို အိမ်သို့ရောက်ရှိလာပြီး တရားလိုအား သမီးအဖြစ် မွေးစားလိုကြောင်း၊ ၎င်းအားလည်း ကျန်းမာရေးမှအစ စောင့်ရှောက်ရန်ပြော၍ တရားလိုကသဘောတူပြီး ဒေါ်ခင်မြအား မိခင်သဖွယ်ပြုစုစောင့်ရှောက်နေထိုင်ခဲ့ရာမှ ၁၇-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဆေးခန်းသွားပြစဉ် သတိလစ်၍ (၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်အိမ်ခေတ္တဝင်ရာမှ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုညတွင်ပင် ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်ခဲ့သော ပစ္စည်းများကို စာရင်းပြုစုပြီး ရွှေ့ထည်ပစ္စည်းနှင့် ငွေသားများကို (၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်ထံအပ်နှံထားကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြ၏ မောင်နှမများမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီး (၁) တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေ တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရှိကြောင်း၊ တရားလိုသည် အပတိဋ္ဌသမီးတစ်ဦးအနေဖြင့် အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိ၍ ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း အဆိုပြုသည်။

(၁) တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေက ချေလွှာတွင် ဒေါ်ခင်မြသည် မည်သူ့ကိုမျှ သားသမီးအဖြစ် မွေးစားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မောင်အရင်းဖြစ်သော (၁) တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေကသာ အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြ၏ ပစ္စည်းများ

အား ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း ချေပသည်။

၂၀၁၂

ဦးလှမြင့်

နှင့်

ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

(၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်က ချေလွှာတွင် မောင်ချစ်မင်းကိုသည် ရှင်သာမဏေဖြစ်ပြီး သာသနာ့ဘောင်သို့ အပြီးဝင်ရောက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြသည် ၎င်း၏နေအိမ်ရောင်းချပြီးမှစ၍ ကွယ်လွန်သည်အထိ (၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်အိမ်တွင် နေထိုင်ပြီး ဦးလှမြင့်ကသာ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့၍ ဒေါ်ခင်မြအမွေခံထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအား မွေးစားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော ပစ္စည်း၊ အဝတ်အထည်၊ အိုးခွက်ပန်းကန်များကို တရားလိုအပါအဝင် အမျိုးမျိုးသို့ ခွဲဝေပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးလှမြင့်ကိုင်တွယ်ခွင့်ပေးထားသော ငွေအချို့နှင့် ရွှေရည်စိမ်အထည်အချို့ကို တရားလိုက ဒေါ်ခင်မြ၏ ပစ္စည်းအဖြစ် မမှန်မကန်စွာပစ္စည်းသတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ (၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်ထံ အပ်နှံထားသည့် ပစ္စည်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြတွင် ညီအစ်ကိုမောင်နှမအရင်းအခြာအဖြစ် ဦးကိုကြွေတစ်ဦးတည်း ကျန်သော်လည်း ဒေါ်ခင်မြအား တမင်သက်သက်စွန့်ပစ်ထားပြီး သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်အပ်သော သာမန်ဆွေမျိုးဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် အမွေခံထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း၊ ကိစ္စိမသား မောင်ချစ်မင်းကိုမှာ ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေခံထိုက်သူသားဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် မွေးစားသမီးမဟုတ်၍ အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း ချေပသည်။

(၃) တရားပြိုင် မောင်ချစ်မင်းကိုက ချေလွှာတွင် ၎င်းအား ၉ လ သားအရွယ်မှစ၍ ဦးသူငယ်နှင့် ဒေါ်ခင်မြတို့က အမွေစားအမွေခံအဖြစ် မွေးစားခဲ့ကြောင်း၊ ဖခင်ဦးသူငယ် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် မိခင်နှင့်

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

အတူနေထိုင်သော အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချပြီး ဦးလှမြင့်အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့
နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ မိခင် ဒေါ်ခင်မြက (၃) တရားပြိုင်အား ရှင်သာမဏေ
ဝတ်ပေးခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ထွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို အဆိုပြု
ထားသော ရွှေထည်ပစ္စည်းနှင့် ငွေသားများအပြင် ဦးသူငယ်အမည်ပေါက်
လယ် (၈.၂၀)ဧက နှင့် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်း ၂၇ မျိုး ကျန်ရစ်
ကြောင်း၊ လယ်ကို ဦးလှမြင့်၏သား ဦးစိန်သန်းမှ နှစ်စဉ်ငှားရမ်းလုပ်ကိုင်
လျက်ရှိပြီး အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ၂၇ မျိုးမှာ (၂) တရားပြိုင် အိမ်တွင်
ရှိနေကြောင်း၊ အမှတ် (၃) တရားပြိုင်သည် အပတိဌသားသမီးတစ်ဦး
အဖြစ် အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း၊ (၃) တရားပြိုင်သည် အမွေဝေစု ၄
ပုံ ၁ ပုံ သို့မဟုတ် ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေး
ရန် ချေပသည်။

ဗဟိုတောမြို့နယ်တရားရုံးက အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြသည် တရားလို
ဒေါ်အေးလေးအား မွေးစားသည့်စာချုပ်စာတမ်းအထောက်အထား မတင်
ပြနိုင်သည့်အပြင် အတူနေထိုင်ခဲ့ကြောင်းလည်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊
တရားလိုသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေစား၊ အမွေခံတစ်ဦး
မဟုတ်သဖြင့် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေ
သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြ၏ မောင်အရင်းဖြစ်၍ တရားလိုနှင့် ကျန်
တရားပြိုင် ၂ ဦးကို အမွေမှ ပယ်ထုတ်ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ
၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သိန်းရီက ရုံးခွင့်ထမ်းဆောင်၍
ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သည့် ပစ္စည်းများအပေါ် တစ်ဦးတည်း
ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသဖြင့်
၃၁-၈-၂၀၀၁ နေ့တွင် ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး

တရားလိုဒေါ်အေးလေး တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကို ပလပ်ပြီး (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ (ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) သည် အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးက (၁) တရားပြိုင်အနေဖြင့် ချေလွှာတင်စဉ် က ၎င်းရထိုက်သော အမွေဝေစုအတွက် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်လျက် ပြန်လှန် တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးအနေဖြင့် ယင်းအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်ထုတ်နှုတ်ပြီး ကြားနာစစ်ဆေးခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အပြီးသတ် လျှောက်လဲချက်ကြားနာသည့် အချိန်တွင်မှ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး ၎င်း၏ အမွေဝေစုရသင့်ကြောင်း ဖော်ပြတောင်းဆိုလာရာ တရားရုံးကခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း သည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် တရားမျှတသည် ဟုဆိုရန် ခဲယဉ်းကြောင်း၊ အမွေမှုများ၌ တရားလိုအား အမွေဝေစု မည်မျှ ရထိုက်ကြောင်း သက်သာခွင့်ပေးသောအမှုမျိုးတွင်သာ တရားပြိုင်ပြန်လှန် တောင်းဆိုသော ဝေစုမျိုးကိုခွင့်ပြုသင့်သည်ဟု တရားရုံးအနေဖြင့် သဘော ရရှိပါက ခွင့်ပြုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုတောင်းဆိုသော သက်သာ ခွင့်ကို ပလပ်သည့် ကိစ္စ၌ငြင်းချက်ထုတ်၍ ကြားနာခြင်းမပြုဘဲ တရားပြိုင် အား သက်သာခွင့်ပေးခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်း သုံးသပ်ပြီး တရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်သည့်ဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး (၁) တရားပြိုင်ဒေါ်သိန်းရီ (ကွယ်လွန်သူဦးကိုကြွေ၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) သည် အမွေရှင်ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများကို ရထိုက် ကြောင်း ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီကို ပယ်ဖျက်သည်။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဒေါ်ခင်မြ ကွယ်လွန်စဉ် သားရင်းသမီးရင်းမကျန်ရစ်ဘဲ ဒေါ်ခင်မြ၏မောင်နှမ ၅ ဦးအနက်ဦးကိုကြွေမှအပ ကျန်မောင်နှမများမှာဒေါ်ခင်မြအရင် ကွယ်လွန် ခဲ့ပြီး ဦးကိုကြွေကွယ်လွန်သောအခါ ဇနီးဒေါ်သိန်းရီ (အယူခံတရားလို) ကျန်ရစ်၍ အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်အေးလေးအားမွေးစားသမီး အဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ခြင်းမရှိ၍ အမွေဆိုင်အဖြစ်မှပယ်ထုတ်ပြီး အမွေပုံ စီမံခန့်ခွဲမှုကို ပလပ်ခွဲခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ အငြင်းပွား သော ပြဿနာများကို ငြင်းချက်ထုတ်ကြားနာရခြင်းဖြစ်ပြီး ဝန်ခံသော အကြောင်းအရာများအပေါ် ငြင်းချက်မထုတ်ဘဲ ဒီကရီချမှတ်နိုင်ကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင်ဒေါ်သိန်းရီသည် အမွေဆိုင်တစ်ဦးအနေဖြင့် အမွေဝေစုရ ထိုက်သဖြင့် ဒေါ်သိန်းရီတင်သွင်းသော တံဆိပ်ခေါင်းကို လက်ခံ၍ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ မောင်ချစ်မင်း ကိုအား ဒေါ်ခင်မြက စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ဖြင့် ကိစ္စိမသားအဖြစ် မွေးစားခြင်းမဟုတ်သော်လည်း အပတိဌသားသမီးအဖြစ် သတ်မှတ်ရ မည်ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သောပစ္စည်းကို ဦးကိုကြွေ၏ဇနီးသာ အမွေဆက်ခံနိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ဒေါ်သိန်းရီသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သောအမွေ ပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ပုသိမ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီး မှုအမှတ် ၉၃/၂၀၁၂တွင် ကွယ်လွန်သူဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စား လှယ်ဒေါ်သိန်းရီက တရားလိုပြုလုပ်၍ တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်တို့အား အမွေ ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့်အမွေပစ္စည်းလက်

ရောက်ရလို့မစွဲဆိုထားရာ ကြားနာဆဲအဆင့်ပင်ရှိနေသေးကြောင်း၊
ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်
၂၃/၂၀၁၁ တွင် တရားလို၏အဆိုလွှာကို ပလပ်ပြီး ကွယ်လွန်သူ တရား
ဝင်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သိန်းရီကို ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းမှာ ပုသိမ်
မြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၉၃/၂၀၁၂ ကို ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်
ရာ ရောက်နေကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီအနေဖြင့် ချေလွှာ
တင်စဉ်က ၎င်းရထိုက်သော အမွေဝေစုအတွက် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး
ပြန်လှန်တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးက ယင်းအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း
၍ ငြင်းချက်ထုတ်ပြီး ကြားနာစစ်ဆေးခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ အပြီးသတ်လျှောက်လဲ
ချက်ကြားနာသည့်အချိန်တွင် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်၍ အမွေဝေစု တောင်းခံ
ခြင်းကို တရားရုံးက ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိ
သည့်အပြင် တရားမျှတမှုလည်းမရှိကြောင်း၊ တရားလို ဒေါ်အေးလေး
သည် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိသောကြောင့် မည်သည့် သက်သာခွင့်မှ ရထိုက်
ခွင့်မရှိသဖြင့် အဆိုလွှာကို ပလပ်လိုက်သည့်အခါ အမှုပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ရှိသွားပြီး ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ကိစ္စလည်းမရှိတော့ကြောင်း
လျှောက်ထားသည်။

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်အေးလေးထံထုတ်ဆင့်သော
အကြောင်းကြားစာ အတည်ဖြစ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြလျှောက်
ထားခြင်းမရှိပေ။

အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မောင်ချစ်မင်းကိုအား
အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြ၏ အပတိဌသားအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေ

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုမှာ အမွေပုံ
ပစ္စည်းအပေါ် ဝေစုတောင်းဆိုခြင်းဖြစ်၍ တရားလိုထံမှ ရရန်တောင်းဆို
ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ငြင်းချက်ထုတ်ကြားနာရသည်ဆိုသည်မှာ အငြင်းပွား
သော ဆုံးဖြတ်ရန်ပြဿနာများကို ထုတ်နုတ်ရခြင်းဖြစ်ပြီး ဝန်ခံသော
အကြောင်းအရာများအပေါ် ငြင်းချက်မထုတ်ဘဲ ဒီကရီချမှတ်နိုင်ကြောင်း
သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အယူခံ
မှုကို ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။

အမှတ် (၃) အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ပုသိမ်မြို့နယ်တရား
ရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၉၃/၂၀၁၂ တွင် ဦးကိုကြွေက ဦးလှမြင့်တို့
အပေါ် အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေရန်နှင့်
အမွေပစ္စည်းလက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ ငပုတော
မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင် ဒေါ်အေးလေးက
ဦးကိုကြွေတို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆို၍ တရားပြိုင်
များသည် မိမိရထိုက်သောဝေစုကို ထိုက်သင့်သော ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး
လျှောက်ထားတောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်
၂၃/၂၀၁၁ တွင် ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အား ပဏာမ
ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ရာမရောက်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြ
တွင် မွေးချင်း ၅ ဦးရှိပြီး ဦးကိုကြွေတစ်ဦးတည်းသာ ဒေါ်ခင်မြနောက်မှ
ကွယ်လွန်သောကြောင့် ၎င်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သိန်းရီ
ကျန်ရစ်ကြောင်း၊ အမှတ်(၂)အယူခံတရားပြိုင်ကို အပတ်ဌသားသမီးအဖြစ်
သတ်မှတ်ပြီး ဒေါ်သိန်းရီသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော
အမွေပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်

ပေးခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးလေးက တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ (ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)၊ ဦးလှမြင့်နှင့် မောင်ချစ်မင်းကို တို့အပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ အမှုတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်ဘက်များ စစ်ဆေးမှုပြီးဆုံး၍ အပြီးသတ်လျှောက်လဲချက် ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသောနေ့တွင် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ရှေ့နေက ရုံးခွန်တော်တံဆိပ်ခေါင်း ၁၅၀၀၀ ကျပ် ထမ်းဆောင်ပြီး ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေကို ဦးကိုကြွေတစ်ဦးတည်းသာ ခံစားခွင့်ရှိ၍ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ခင်မြ ကျန်ရစ်သည့် ပစ္စည်းများအပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ တစ်ဦးတည်းသာ ခံစားခွင့် ရှိကြောင်း စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။ ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံးက တရားလို ဒေါ်အေးလေးသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေစားအမွေခံတစ်ဦးမဟုတ်သည့်အတွက် ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေပစ္စည်းများကို ရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး မူလရုံးတရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်သည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ (ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင် ကိုယ်စား လှယ်) သည် အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည်။

တရားလို ဒေါ်အေးလေးက တရားလိုပြုလုပ်၍ အမွေရှင် ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများအပေါ် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

စွဲဆိုသည့်အတွက် ဒေါ်အေးလေးသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေစား အမွေခံဟုတ် မဟုတ်၊ ဒေါ်ခင်မြတွင် အမွေပစ္စည်းကျန်ရစ်လျှင် ဒေါ်အေးလေးသည် အမွေဝေစု မည်မျှရထိုက်သည် စသည့်အချက်များ သာ အမှုတွင် အငြင်းပွားပေါ်ပေါက်၍ ငြင်းချက်များ ထုတ်နုတ်စစ်ဆေး ခဲ့သည်။

(၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ (ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်) က ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်မရှိခဲ့၍ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြ၏ ကျန်ရစ်သော အမွေစုရထိုက် ခွင့်ရှိ မရှိ အငြင်းပွားပြဿနာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ် သော အမွေကို ဒေါ်အေးလေးရထိုက်ခွင့်ရှိ မရှိနှင့် ဒေါ်သိန်းရီက ရထိုက် ခွင့်ရှိ မရှိတို့မှာ သီးခြားကိစ္စရပ်များဖြစ်သည်။ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ က ပြန်လှန်သက်သာခွင့်တောင်းဆိုခြင်းမရှိသည့်အတွက် ဒေါ်သိန်းရီ အမွေရထိုက်ခွင့်ရှိ မရှိ အငြင်းပွားပြဿနာ မပေါ်ပေါက်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်သိန်းရီသည် ဒေါ်ခင်မြ၏အမွေကို ရထိုက်သည်ဟု ဝန်ခံသော အကြောင်းအရာများ ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

(၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ရှေ့နေက ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေကို ဦးကိုကြွေတစ်ဦးတည်းသာ ခံစားခွင့်ရှိ၍ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ် သည့် ပစ္စည်းများအပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဦးကိုကြွေ၏ တရားဝင်ကိုယ်စား လှယ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီတစ်ဦးတည်းသာ ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် ၁၂-၈-၂၀၁၁ နေ့တွင် လျှောက်ထား သဖြင့် အဆိုပါလျှောက်ထားချက်အပေါ် နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်

ကြားနာပြီး လျှောက်ထားချက်ကို ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ကာ ပဏာမ
ဒီကရီကို ချမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏
လျှောက်လွှာအပေါ် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးသည့်သဘောဖြစ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

အဆိုပါပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်အချိန်တွင် ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (၁) တရားပြိုင်
ဒေါ်သိန်းရီက တရားလိုပြုလုပ်ပြီး (၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်တို့အပေါ်
ပုသိမ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၉၃/၂၀၁၂ ဖြင့် အမွေ
ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် အမွေပစ္စည်း
လက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုထားရာ ကြားနာစစ်ဆေးဆဲဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။ ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင်
(၂) တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်၏ ချေလွှာ၌ ဒေါ်ခင်မြတွင် မောင်နှမရင်းခြာ
အဖြစ် (၁) တရားပြိုင် ဦးကိုကြွေတစ်ဦးတည်းကျန်ရစ်သည်မှန်သော်
လည်း ၎င်းသည် ဒေါ်ခင်မြအား တမင်သက်သက်စွန့်ပစ်ထားပြီး သာစဉ်
နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်အပ်သော သာမန်ဆွေမျိုးဝတ္ထရားကိုပင်
ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ စွန့်ပစ်ထား၍ ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေခံထိုက်သူ
မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုထုချေထားသည်။ ဦးကိုကြွေသည် ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ခင်မြ၏ အမွေကို ဆက်ခံထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံထားခြင်းမရှိသည့်
အခြေအနေတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လွှာသက်သက်
အပေါ် ရုံးခွန်တံဆိပ်ခေါင်း ထမ်းဆောင်ရုံမျှဖြင့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေး
ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ၁၂-၈-၂၀၁၁ ရက်စွဲ

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ပါ လျှောက်လွှာကို ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အဆိုလွှာအဖြစ် မှတ်ယူပါက တရားလိုနှင့် ကျန်တရားပြိုင်များအား (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အပေါ် ခုခံချေပခွင့်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ တရားလို နှင့် ကျန်တရားပြိုင်များက (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ပြန်လှန်တောင်းဆို ချက်အပေါ် ဝန်ခံပါက ဒေါ်သိန်းရီ လျှောက်ထားတောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော အမှုတွင် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်ကို တရားလိုအပါအဝင် ကျန်တရားပြိုင်များက အလုံးစုံမှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံ ထားခြင်းမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသည်။ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အပေါ် တရားလိုနှင့် ကျန်တရားပြိုင်များက ဝန်ခံ ခြင်းမရှိပါလျက်နှင့် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီတောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ရထိုက်ခွင့်ရှိ မရှိ တရားလိုနှင့် ကျန်တရားပြိုင်များအား ထုချေခွင့်၊ သက်သေထင်ရှားတင်ပြခွင့်မပေးဘဲ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်ကို ခွင့်ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ရုံးခွန်ထမ်း ဆောင်ပြီး ပဏာမဒီကရီအရ မိမိရထိုက်သော အမွေဝေစုကိုလျှောက်ထား တောင်းဆိုနိုင်ကြောင်း ဦးဖိုးမြ နှင့် ဖာသာရီအိုဖရက်အမှု ^(၁) တွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သို့သော် တရားကြီးမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသော အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။

---

(၁) ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၃၄။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေကို စီမံခန့်ခွဲရန်အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲရန် အကြောင်းမရှိပါဘဲလျက် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီက ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်သည့်အတွက် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့်လည်း ကိုက်ညီခြင်းမရှိပေ။

တရားပြိုင်အနေဖြင့် ပဏာမဒီကရီချမှတ်မီ ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ပြီး မိမိရလိုသည့် ဝေစုအတွက် သက်သာခွင့်တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ပါမူ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အဖြစ် မှတ်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပြန်လှန်တောင်းဆိုရန် ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိသော်လည်း တရားရုံးသည် ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်ကို အပြန်အလှန် အမှု၏ အဆိုလွှာအဖြစ်မှတ်ယူ၍ အမှုနှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။ **ဆရာငြားပါ ၂ နှင့် မောင်ကျော်ရွှန်း အမှု** (၂) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ဤအခြေအနေတွင် တရားလို ဒေါ်အေးလေးစွဲဆိုသည့် အမွေပုံ စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုသည် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိသဖြင့် တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်ခဲ့ရာ၌ (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီ၏ ပြန်လှန်တောင်းဆိုချက်အနေဖြင့်မဟုတ်ဘဲ လျှောက်ထားလွှာသက်သက် အပေါ်တွင် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရီသည် ကွယ်လွန်သူအမွေရှင်

---

(၂) အတွဲ ၂၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၇၆။

၂၀၁၂
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်အေးလေး ပါ ၃

ဒေါ်ခင်မြ၏ ကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းများကို အမွေဆိုင်တစ်ဦးအနေ
ဖြင့် အမွေဝေစုရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သော
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည်
ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိသည့်အလျောက် ဤအယူခံရုံးက
ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသ
ကြီး တရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီနှင့် ငပုတောမြို့နယ်တရားရုံး၏ ဒီကရီ
တို့ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၏ ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြု
သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

မေလ

၁၄ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးမြင့်အောင် နှင့် ဦးအောင်ဇော်သိန်း တို့ရှေ့တွင်

ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅ *

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အမွေစားအမွေခံ ၃ မျိုး၊ သေသူအမွေ
ရှင်၏ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများမှ မွေးဖွားသော တူသား
များသည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိ
ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (စွန့်နီအမွေခန်း) အရ
အမွေစားအမွေခံများမှာ (က) ပုံသေအမွေဆက်ခံသူများ (Sharers)
(ခ) အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ (Residuaries) (ဂ) ဆွေမျိုးနီးစပ်များ

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၈၃

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၈ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၀၉
ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်စွဲပါတရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

(Distant Kindred)တို့ဖြစ်ကြကြောင်း ဥပဒေပညာရှင်MULLA ၏
(၁၄)ကြိမ်မြောက်ထုတ် မဟာမေဒင်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၁ တွင် ပြဆိုထားသည်။

သေသူ၌ သားသမီး၊ သား၏သားသမီး၊ အဖေ သို့မဟုတ် အဖိုး
အစစ် (ဥပမာ- အဖေ၏အဖေ၊ အဖေ၏ အဖေ၏ အဖေစသည်ဖြင့်
အထက်သို့ တက်သမျှ ယောက်ျားမျိုးနွယ်ဆက်)၊ ညီ၊ အစ်ကို မောင်အရင်း
တို့မရှိဘဲ အစ်မ၊ ညီမအရင်းတစ်ယောက်သာလျှင်ရှိလျှင် သေသူ၏အမွေ
၂ ပုံ ၁ ပုံကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။ အစ်မ၊ ညီမအရင်း ၂ ယောက်ဖြစ်စေ၊
ပို၍ဖြစ်စေရှိခဲ့ပါမူ သေသူ၏ အမွေကိုအစ်မ၊ ညီမများစုပေါင်း၍ ၃ ပုံ
၂ ပုံ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သေသူ၏အဖေ၏ အောက်မျိုးဆက်များ
(Descendants of Father) ဖြစ်သော သေသူ၏ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်
အရင်း၏သား (Full Brother's son) သည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူ
အဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သေသူ
အမွေရှင်၏ ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများမှ မွေးဖွားသောတူသားသည်
အမွေကျန် ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိသည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - (၁) ဦးထိန်လင်း

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၂) ဦးဇမာ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) ဦးမင်းလွင်

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၂ မှ ၅) ဦးသိန်းထွန်း

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၂

ဦးသာနိုး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၀၀ တွင် တရားလို ဦးသာနိုးက တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မေပါ ၆ ဦးတို့အပေါ် အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်များနှင့် မှတ်ပုံတင်အပေး စာချုပ်များသည် အကျိုးမသက်ရောက်ကြောင်း ကြေညာပြဋ္ဌာန်းပေးစေ လိုမှုနှင့် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ခင်မေ ပြုလုပ်ခဲ့သော ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်စာချုပ်အမှတ် ၂၆၅၀/၂၀၀၅၊ ၂၆၈၁/၂၀၀၅၊ ၂၂၁၀/၂၀၀၅၊ ၂၆၈၀/၂၀၀၅၊ ၃၂၅၄/၂၀၀၅ နှင့် အပေးစာချုပ်အမှတ် ၄၀၆၉/၂၀၀၅၊ ၄၃/၂၀၀၆ တို့သည် တရားလိုအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေ ညာသည့် ဒီကရီနှင့်တကွ ဒေါ်အမလေး၊ ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီ၊ ဒေါ်ခင်မေတို့ပိုင်ပစ္စည်းတွင် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံ၊ ဒေါ်အမလေးနှင့် ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီတို့ပိုင်ပစ္စည်းတွင် အမွေဝေစု ၄ ပုံ ၁ ပုံရထိုက် ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅ ဦးတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) သို့ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၈ ဖြင့် အယူခံတင် သွင်းခဲ့ရာ အယူခံမှုကိုခွင့်ပြုပြီး တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၈ ဖြင့် ဦးသာနိုးကလည်းကောင်း၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမအထွေထွေ

၂၁၂
ဦးသာခိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

လျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၃၄ ဖြင့် တရားပြိုင် (၆) ဦးသောင်းစိန် ကလည်းကောင်း အသီးသီးလျှောက်ထားကြသော်လည်း အောင်မြင်ခြင်း မရှိပေ။ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတွင် အများပြည် သူအကျိုးငှာ အရေးယူလောက်သော ပြဿနာပေါ်ပေါက်သည်ဟု တရားသူကြီးချုပ်က ယူဆသဖြင့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ အရ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ပြန်လည် စစ်ဆေးစီရင်စေရန် အထူးအယူခံမှု ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

“ မူလရုံးတရားလို ဦးသာခိုးနှင့် တရားပြိုင် (၆) ဦးသောင်းစိန် တို့သည် ကွယ်လွန်သူ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်၊ စွန်နီဂိုဏ်းဝင် ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့ထက် ဦးစွာကွယ်လွန်ခဲ့သူ အစ်ကိုရင်း ဦးစိန်၏သားများဖြစ်ကြကြောင်း ထင်ရှားလျက်နှင့် ၎င်းဦးသာခိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့၏ အစ်ကိုရင်း၏သားများ (full brother's sons) မဟုတ်ကြဟုဆိုကာ ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့ ၏ ကျန်ရစ်သောအမွေကို ခွဲဝေဆက်ခံခွင့် မရထိုက်ကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)က တရားမပထမအယူခံမှုတွင် စီရင်ဆုံး ဖြတ်ပြီး မူလမူပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလိုအမှတ် (၁)၏ ရှေ့နေက မဟာမေဒင်ဥပဒေတွင် မိတူဖတူမှ မွေးဖွားသော သားအရင်းများကို ညီအစ်ကိုအရင်း (Full Brothers) ဟုလည်းကောင်း၊ သမီးများကို ညီအစ်မအရင်း (Full Sisters) ဟုလည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြကြောင်း၊ ၎င်းတို့ကို အမျိုးစစ် သော သားသမီးများ (Full Bloods) ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ မိတူဖတူမှ

မွေးဖွားသော သားသမီးများကို မောင်နှမအရင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ဟာဂျီဦးစိန်နှင့် ဒေါ်အမလေး၊ ဒေါ်အရှာဘီတို့သည် မောင်နှမအရင်းများဖြစ်ကြရာ ဦးစိန်မှ မွေးဖွားသည့် ဦးသာနိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အရှာဘီ၊ ဒေါ်အမလေးတို့၏ တူအရင်းများဖြစ်ကြ၍ (Full Brother's sons) များဖြစ်ကြကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က (Full Brother's sons) မဟုတ်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊ **ဒေါ်ပု နှင့် အာမက် အစ္စမေးလ်စီမာ ပါ ၁၅ အမှု** ^(၁) အရ မဟာမေဒင်ဥပဒေတွင် အမွေရှင် ကွယ်လွန်သည့်အချိန်မှသာ ၎င်း၏အမွေပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ အခွင့်အရေးပေါ်ပေါက်လာကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့ ကွယ်လွန်မှ အမွေပစ္စည်းပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်ရာ ဦးသာနိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ထိုအချိန်ကျမှ ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးပေါ်ပေါက်၍ တရားစွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်းမှာ အဆိုလွှာအရထင်ရှားကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူ ဖခင်ဟာဂျီ ဦးစိန်၏ အမွေကို တောင်းခံခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါလျက် တရားရုံးချုပ်က ဦးသာနိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် Principle of representative မူအရ အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိဟု သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ သိသာစွာ မှားယွင်းကြောင်း၊ **ဒေါ်မိမိလေး (ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မိမိကြီး၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) နှင့် ဒေါ်ခင်မူမူ ပါ ၇ အမှု** ^(၂) နှင့် **မအုန်းသန်း ပါ ၁၇နှင့် မလှလှသန်းပါ ၄ အမှု** ^(၃)

(၁) ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၁။

(၂) ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၀၈။

(၃) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၉၄ (၅၀၀)။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

တို့တွင် ဟာနာဖီဥပဒေအရ အမွေစားအမွေခံ ၃ မျိုးမှာ (က) သတ်မှတ်ထားသည့်အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသော ပုံသေဆက်ခံသူ (Sharers) ၊ (ခ) ပုံသေဆက်ခံသူများအား အမွေခွဲဝေပြီးနောက် ကျန်ရစ်သည့် အမွေကိုဆက်ခံသူ အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ (Residuaries) ၊ (ဂ) ပုံသေဆက်ခံသူများလည်းမဟုတ်၊ အမွေကျန်ဆက်ခံသူများလည်း မဟုတ်သော ဆွေမျိုးနီးစပ်များ (Distant Kindred) တို့ဖြစ်ကြကြောင်း၊ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အမွေဆက်ခံနိုင်သော အခွင့်အရေးသည် အမွေရှင်သေဆုံးသည့်အချိန်မှစပြု၍ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အမွေရှင်ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အမွေဆက်ခံခွင့်ကို အမွေခံများက အပြီးအပိုင်ရရှိသော အကျိုးခံစားခွင့် (Vested Right) အဖြစ် ရရှိသည်ဟု ထုံးပြုထားပါကြောင်း၊ သေသူ၏အစ်မ၊ ညီမအရင်းများ အမွေဆက်ခံပုံ ၅ မျိုးရှိရာ ၃ မျိုးမှာ သမီးအရင်းချာကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း၊ သေသူတွင် သားသမီးမရှိဘဲ အစ်မ၊ ညီမ တစ်ဦးသာလျှင် ရှိခဲ့လျှင် ထိုအစ်မ၊ ညီမသည် သမီးရင်းချာကဲ့သို့ သေသူ၏အမွေတွင် ၂ ပုံ ၁ ပုံသာ ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ သေသူတွင် သား၊ သမီးမရှိဘဲ အစ်မ၊ ညီမ ၂ ယောက်ဖြစ်စေ၊ ပို၍ဖြစ်စေရှိလျှင် သေသူ၏ အမွေကို အစ်မ၊ ညီမများ စုပေါင်း၍ ၃ ပုံ ၂ ပုံဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း၊ သေသူတွင် မယားနှင့်ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်နှမများရှိပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့လျှင် မယားအတွက် ဝေစု ၄ ပုံ ၁ ပုံကို နုတ်၍ ကျန်ပစ္စည်းတွင် ညီ၊ အစ်ကိုမောင်နှမများသည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် ယောက်ျားက ၂ ပုံ၊ မိန်းမက ၁ ပုံခွဲဝေယူကြရကြောင်း၊ ဤအမှုတွင်သေဆုံးသူ ဒေါ်အရှာဘီ၊ ဒေါ်အမလေးတို့သည် အပျိုကြီးဘဝနှင့်ကွယ်လွန်သည့်အတွက် ၎င်းတို့၏ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မေသည် အမွေဆက်ခံသူအနေဖြင့် အမွေပစ္စည်း ၂ ပုံ ၁ ပုံကို

ရရှိပြီး ကျန်အမွေ ၂ ပုံ ၁ ပုံကို အမွေကျန်ဆက်ခံသူများသို့ ဆင်းသက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အစ္စလာမ်လေ့ထုံးတမ်းအရ ဒုတိယဦးစားပေးအမွေကျန်ဆက်ခံသူများမှာ ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများဖြစ်၍ ဦးသာနိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ကွယ်လွန်သူအမွေရှင်များ၏ အစ်ကိုအရင်းမှမွေးဖွားသည့် သားယောက်ျားများဖြစ်သည်နှင့်အညီ ၎င်းတို့သာလျှင် ကျန်အမွေများကိုဆက်ခံမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပဒေပညာရှင် D.F.MULLA ရေးသားသည့် HANAFI LAW OF INHERITANCE ကျမ်း၊ ပုဒ်မ ၆၅ တွင် မောင်နှမများအကြား အမွေခွဲဝေပုံကို ဖော်ပြထားရာ ဥပမာ Y ၌ ညီအစ်မအရင်းသည် ၂ ပုံ ၁ ပုံကို အမွေခံအနေဖြင့် ရရှိပြီးတူအနေ ဖြင့် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် သေသူ၏အမေ၊ ညီမဝမ်းကွဲများရှိလျှင် တစ်ယောက်လျှင် ၆ ပုံ ၁ ပုံစီရရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ၌ ညီအစ်မအရင်းတစ်ဦးတည်းကျန်ပြီး မိခင်နှင့် (consanguine sister) မရှိသည့်အတွက် ဦးသာနိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူများအနေဖြင့် ကျန်အမွေပစ္စည်း ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသာနိုးသည် အဆိုလွှာအပိုဒ် ၆ တွင် ဖော်ပြချက်အရ ကွယ်လွန်သူဖခင်၏ ရပိုင်ခွင့်အမွေကို တောင်းခံခြင်း မဟုတ်ဘဲ အမွေရှင်၏တူအနေဖြင့် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် တောင်းခံခြင်းဖြစ်ရာ တရားရုံးချုပ်ကကိုယ်စား ပြု အမွေဆက်ခံခြင်းဖြင့် မတောင်းခံနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မေသည် ပုံသေဆက်ခံသူ(Sharers) အဖြစ် ကွန်လွန်သူအစ်မအပျိုကြီးများ၏ အမွေဝေစုထက်ဝက်သာလျှင် ရခွင့်ရှိပြီး ကျန်ထက်ဝက်ကို အမွေကျန်ဆက်ခံသူများဖြစ်သော ယောက်ျားလေး

၂၀၁၂
ဦးသာခိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

မျိုးဆက်မှ ဆင်းသက်သည့် ဦးသာခိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့က ဆက်ခံရရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ် ဤအထူးအယူခံကိုခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ်၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားလိုအမှတ် (၂)၏ ရှေ့နေက ဥပဒေပညာရှင် D.F.MULLA ၏ PRINCIPLES OF MUHAMADAN LAW ပုဒ်မ ၆၃ တွင် ပထမအဆင့် (ပုံသေ) အမွေခံ ၁၂ ဦးကို ဖော်ပြထားရာ အမှတ်စဉ် ၁၁ တွင် သေသူ၏ အစ်မညီမတစ်ဦးတည်းကျန်ရှိလျှင် ကျန်ရစ်သည့်အမွေပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ အစ်မညီမတစ်ဦး ထက်ပို၍ ကျန်ရှိလျှင် ၃ ပုံ ၂ ပုံကိုလည်းကောင်း ဆက်ခံရရှိကြောင်း၊ သို့သော် သေသူတွင် သား သို့မဟုတ် သား၏သား သို့မဟုတ် အဖေ သို့မဟုတ် အဖိုးအစစ် တစ်ဦးဦးရှိလျှင် သေသူ၏ ညီမအစ်မတို့မှာ သေသူ ၏ အမွေကိုဆက်ခံရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ သေသူ၏အစ်ကို၊ ညီအရင်း ရှိနေလျှင် ညီမအစ်မအရင်းမှာ ဒုတိယအဆင့်အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဆင့် ကို ရောက်ရှိသွားကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ယခုအမှုတွင် အမွေရှင် အစ်မအရင်း ၂ ဦးဖြစ်သော ဒေါ်အမလေးနှင့် ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီတို့ ကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံကို ၎င်းတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော ညီမဖြစ်သူ တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ခင်မေသည် ပထမအဆင့် (ပုံသေ) အမွေဆက်ခံသူ အနေဖြင့် ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ဆက်ခံရရှိမည်ဖြစ်၍ ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့၏ အမွေကို ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မေတစ်ဦးတည်းကသာ ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဟု တရားရုံးချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေတွင် ကိုယ်စားပြုအမွေဆက်ခံခြင်းကို ခွင့်မပြုသဖြင့်

အမွေရှင်များထက်စော၍ ကွန်လွန်သူ အမွေရှင်များ၏အစ်ကို ဟာဂျီ ဦးစိန်၏သားများဖြစ်သော ဦးသာဇွန်နှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့မှာ ဟာဂျီဦးစိန် အား ကိုယ်စားပြု၍ အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အမှုသည် များ၏ ဆွေးမျိုးဆက်ဇယားအရ သေသူအမွေရှင် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဟာဂျီ မဒေါ်အရှာဘီတို့ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဒုတိယအဆင့် အမွေခံအဖြစ်ဖခင်၊ အစ်ကိုအရင်း စသည်တို့မရှိဘဲ အစ်ကိုအရင်း၏သား၊ တူအရင်းများဖြစ် ကြသော တရားလို ဦးသာဇွန်နှင့် တရားပြိုင် (၆) ဦးသောင်းစိန်တို့ ၂ ဦး သာကျန်ရှိသဖြင့် ၎င်းတို့သည် ဟာနာဖီဥပဒေအမွေခန်း ပုဒ်မ ၆၅ အရ အမွေကျန်ဆက်ခံသူ (ဒုတိယအဆင့်အမွေခံများ) အနေဖြင့် ကျန် ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဟာဂျီမ ဒေါ်အရှာဘီတို့၏အမွေကို ညီမဒေါ်ခင်မေတစ်ဦးတည်းသာလျှင် ဆက်ခံ ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဆိုသော တရားရုံးချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ အစ္စလာမ်တရား ဥပဒေအရ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုများသည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူများအနေဖြင့် တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ခင်မေက ၂ ပုံ ၁ ပုံခွဲယူပြီး ကျန်ရှိသည့် ၂ ပုံ ၁ ပုံတွင် ထက်ဝက်စီရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁)၏ ရှေ့နေက တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု ၂၃၈ စီရင်ချက်တွင် ဦးသာဇွန်နှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့ ၏ အစ်ကိုအရင်း၏သားများ (Full Brother's sons) မဟုတ်ကြဟု ဆိုကာ ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့၏ ကျန်ရစ်သောအမွေကို ခွဲဝေဆက်ခံခွင့်မရထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်မပါရှိကြောင်း၊ ၂၀၁၀

၂၀၁၂
ဦးသာဇွန် ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

၂၀၁၂
ဦးသာခိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

ပြည့်နှစ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ (င) တွင် အထူး
အယူခံမှုဆိုသည့်စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားရာ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အပြီးသတ်ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ
သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အထူးအယူ
ခံဝင်ခွင့်ပြုသော အမှုကို ဆိုသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်
ကိုရည်ညွှန်ကြားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအစားထိုး
ခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဆ) ၌ “ တရားရုံးချုပ် ” ဆိုသည့်စကားရပ်
အစား “ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ” ဟု အစားထိုးချက်အရ
“ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်” ဆိုသည့်စကားရပ်တွင်
“တရားရုံးချုပ် ” ပါဝင်သည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း အရေးယူလောက်သော
ပြဿနာအရ တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ်ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ
သို့မဟုတ် အမိန့်ကို အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားခြင်းဟုတ် မဟုတ် ပြန်လည်
စိစစ်သင့်ကြောင်း၊ အရေးယူလောက်သောပြဿနာ၏ အဖြေသည်
တရားရုံးချုပ်က ပထမအယူခံမှုတွင် ချမှတ်ထားသော အဆုံးအဖြတ်ကို
ပြောင်းလဲနိုင်ခြင်းရှိ မရှိကိုလည်း စိစစ်သင့်ကြောင်း၊ အစ္စလာမ်တရား
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ ၏ အခြေခံမူအရ ကိုယ်စားပြုအမွေဆက်ခံမှုကို လက်မခံ
သဖြင့် အမွေရှင် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့ထက်စော၍ အစ်ကို
ဖြစ်သူ ဟာဂျီဦးစိန်ကွယ်လွန်သောကြောင့် ၎င်း၏ သားများဖြစ်ကြသည့်
ဦးသာခိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့၏
အမွေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဥပဒေပညာရှင် MULLA
၏ PRINCIPLES OF MUHAMADAN LAW ပုဒ်မ ၆၅
အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ (Residuaries) တွင် ရှင်းလင်းဖော်ပြထားချက်

များသည် ကိုယ်စားပြုအမွေဆက်ခံမှု အခြေခံစည်းမျဉ်းနှင့် အကျုံးမဝင်သော အကြောင်းကိစ္စများဖြစ်ကြောင်း၊ ခေါင်းစဉ်အမှတ် (၂)၊ ဥပမာ(င) ၌ သား၏သား (Son's son) သည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအနေဖြင့် အမွေရခြင်းမှာ သားသည်အမွေရှင် ဖခင်နောက်မှ ကွယ်လွန်သောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ခေါင်းစဉ်အမှတ် (၅) နှင့်(၆)၊ ဥပမာ(တ)၌ ညီအစ်ကို (Brother) သည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအနေဖြင့် အမွေရခြင်းမှာ အမွေရှင် ညီအစ်ကို၊ ညီအစ်မနောက်မှ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ Other Residuaries ခေါင်းစဉ်၊ ဥပမာ (မ) တွင် ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၏ သား (Brother's son) သည် အမွေရခြင်းမှာ ညီအစ်ကို သို့မဟုတ် အမွေရှင်၏နောက်မှ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) မှ (၅) တို့၏ ရှေ့နေက အစ္စလာမ် တရားဥပဒေ (စွန်နီ)တွင် ပင်မအမွေဆက်ခံသူ ၃ မျိုးရှိရာ ပထမအဆင့် မှာ ကုရ်အာန်အရ သတ်မှတ်ထားသော အမွေခံများ၊ ပုံသေအမွေခံများ (Quranic Heirs)၊ ဒုတိယအဆင့်မှာ အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ၊ ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများ (Residuaries Agnatic Heirs)၊ တတိယ အဆင့်မှာ အလွမ်းဝေးဆွေမျိုးဆက်များ(Distant Kindred Uterine Heirs) ဟု သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွင် အမွေရှင်များသည် အိမ်ထောင်မရှိ အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့တွင် ညီမ အဖြစ်ဒေါ်ခင်မေတစ်ဦးတည်းသာကျန်ရှိကြောင်း၊ အစ္စလာမ်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၃ အရ ကွယ်လွန်သူ၏အစ်မ၊ ညီမအရင်းများသည် ပထမအဆင့်ဖြစ်

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

သော ပုံသေအမွေဆက်ခံသူများဖြစ်၍ ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မေသည် ကွန်လွန်သူ အစ်မများ၏ သမီးအရင်းပမာအစ်မများ၏ အမွေဝေစု ၃ ပုံ ၂ ပုံကို ထပ်မံရရှိကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၆၅ တွင် ဒုတိယအဆင့် အမွေကျန်ဆက်ခံသူများကို သတ်မှတ်ထားရာ အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ တွင် သေသူ၏အစ်ကို၊ မောင်အရင်း၏သားများကို ဖော်ပြထားကြောင်း မတွေ့ရသဖြင့် ၎င်းတို့သည် အမွေကျန်ကို ဆက်ခံနိုင်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ Full Brother's sons ဆိုသည်မှာ သေသူ၏ဖခင်၏ အောက်မျိုးဆက်များတွင် ညီအစ်ကိုအရင်း၏သားများသည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူများဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွင် တရားလိုများ၏ဖခင်သည် အမွေရှင်များထက်စောစွာကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး အမွေရှင်တို့၏ အစ်ကိုဖြစ်သဖြင့် တရားလိုများသည် အမွေကျန်ဆက်ခံနိုင်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုအရင်း၏သား (Full Brother's sons) ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ဒေါ်ခင်မေသည် အမွေဝေစုများကို တစ်စုတည်း လက်ခံရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း နေထိုင်ကြသော နိုင်ငံသားများဖြစ်သည့် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များသည် မရွေးမပြောင်း နိုင်သောပစ္စည်းဖြစ်ပါက ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ အရ မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေ၊ တံဆိပ်ခေါင်းခွန်အက်ဥပဒေတို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်များနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ပြုလုပ်ပေးကမ်းရန်လိုအပ်ကြောင်း **မောင်မောင် နှင့် ဆာဟစ်လျန်အမှု** ^(၇) တွင် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ထိုမှုကို ယနေ့တိုင် လိုက်နာဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် လည်း ဒေါ်ခင်မေက ၎င်းပိုင်သည့် အမွေပစ္စည်းများကို ဥပဒေနှင့်အညီ

(၇) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၀။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

စာချုပ်စာတမ်းများပြုလုပ်၍ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂)(၃)(၄)(၅)တို့ အား အကြိမ်ကြိမ်ခွဲဝေပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် တူအရင်းများဖြစ်ရုံဖြင့် အစွဲလားခံလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ အမွေ ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း ပေါ်လွင်လျက်ရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၊ ပထမအယူခံမှုတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်၍ အယူခံမှုကို ပယ်သင့် ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အထူးအယူခံမှုတွင် ကြားနာရန် ထုတ်နုတ်ထားသည့်ပြဿနာ အပေါ်တွင်သာ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ပေးရသည်။ အယူခံတရားပြိုင် အမှတ် (၁)၏ ရှေ့နေ ဦးစွာတင်ပြသည့် တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ် ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကို အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ပြုထားခြင်း ဟုတ် မဟုတ် ပြန်လည်စိစစ်သင့်ကြောင်းဆိုသည့်တင်ပြချက် မှာ ထုတ်နုတ်ထားသည့် ပြဿနာနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိ၍ ယင်းအချက် အပေါ် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ပေ။ ယင်းမူသဘောကို **ဦးထွန်းချစ် နှင့် ဦးစိုးနိုင် (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ဆယ်ရာထွန်း) အမှု** ^(၁) တွင် တွေ့ရသည်။

မြန်မာ၊ စွန်နီဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသော ဟာဂျီဦးစိန်၊ ဟာဂျီ ဦးရှိန်၊ ဒေါ်အမလေး၊ ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီ၊ ဒေါ်ဖာတမာနှင့် တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ခင်မေတို့သည် မောင်နှမအရင်းများဖြစ်ကြသည်။ ဟာဂျီဦးစိန် သည် ၁၂-၆-၁၉၉၃ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ဟာဂျီဦးရှိန်သည် ၁၆-၇-၁၉၉၀ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ဖာတမာသည် ၂၉-၃-၁၉၇၈

---

(၅) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၄၇ (၃၅၂)။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

နေ့တွင်လည်းကောင်း အသီးသီးကွယ်လွန်ခဲ့ကြသဖြင့် ၉-၅-၂၀၀၅ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သော အမွေရှင် ဒေါ်အမလေးနှင့် ၆-၁-၂၀၀၄ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သော အမွေရှင် ဒေါ်အရှာဘီတို့ထက် အလျင်ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ကြသည်။ အမွေရှင် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့သည် အပျိုကြီးဘဝနှင့် ကွယ်လွန်သူများဖြစ်ကြသည်။ အယူခံတရားလို ဦးသာနိုးနှင့် တရားပြိုင် (၆) ဦးသောင်းစိန်တို့သည် ဟာဂျီဦးစိန်၏ သားများဖြစ်ကြ၍ အမွေရှင် ဒေါ်အမလေး၊ ဒေါ်အရှာဘီတို့၏ တူတော်စပ်သူများဖြစ်ကြသည်။

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (အမွေခန်း) တွင် ကိုယ်စားပြုအမွေဆက်ခံခြင်းမူ (Principle of representation) ကို လက်မခံကြောင်း **ဒေါ်ပု အမှု** ^၁ တွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ အယူခံတရားလိုများသည် အမွေရှင် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့ မကွယ်လွန်မီ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော ၎င်းတို့၏ဖခင် ဟာဂျီဦးစိန်ကိုယ်စား အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိချေ။

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အမွေရှင်ကွယ်လွန်သောအခါ အမွေဆက်ခံခွင့်ကို အမွေဆိုင်များက အပြီးအပိုင်ရရှိသော အကျိုးခံစားခွင့် (Vested Right) အဖြစ်ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုတို့က အဆိုလွှာအပိုဒ် ၆ တွင် အောက်ပါအတိုင်း အဆိုပြုစွဲဆိုသည်-

“ ၆ ။ အစ္စလာမ်ဓလေ့ထုံးတမ်းစွန့်အပ်ခွင့်အရ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အမလေးနှင့် ကွယ်လွန်သူ ဟာဂျီမ ဒေါ်အရှာဘီတို့၏ အမွေစားအမွေခံများမှာ ညီမတရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ခင်မေ၊ အစ်ကို ဟာဂျီဦးစိန်၏သား ၂ ဦးဖြစ်သော တရားလို (၁) ဦးသာနိုးနှင့်

တရားပြိုင် (၆) ဦးသောင်းစိန်တို့ဖြစ်ပါသည်။ ရှုရီအတ်တရား
တော်အစွဲလမ်းမလေ့ထုံးတမ်းအရ ကွယ်လွန်သူအစ်မ ၂ ဦး၏
အမွေပုံတွင် တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ခင်မေသည် ၂ ပုံ ၁ ပုံ၊ တရားလို
(၁) ဦးသာနိုးသည် ၄ ပုံ ၁ ပုံ၊ တရားပြိုင်(၆) ဦးသောင်းစိန်သည်
၄ ပုံ ၁ ပုံ အသီးသီး ခွဲဝေခံစားထိုက်သူများဖြစ်ပါသည်။”

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

အထက်ပါဆိုပြုချက်အရဆိုလျှင် အယူခံတရားလိုများသည်
ကွယ်လွန်သူဖခင် ဟာဂျီဦးစိန်၏ ရပိုင်ခွင့်အမွေကို တောင်းခံခြင်းမဟုတ်
ဘဲ ဦးစိန်၏သား ၂ ဦးအနေဖြင့် ကွယ်လွန်သူ အဒေါ်တော်စပ်သူ
ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့၏အမွေကို တောင်းဆိုကြခြင်းဖြစ်သည်။
တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုပါက အမွေရှင်ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့၏
အမွေကို တူများအနေဖြင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံ
တရားလိုများသည် အစွဲလမ်းတရားဥပဒေအရ အမွေရှင်အဒေါ်ဖြစ်သူ
ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်အရှာဘီတို့ကျန်ရစ်သောအမွေကို တူသားများ
အနေဖြင့် ဆက်ခံခွင့်ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်လိုပေသည်။

အစွဲလမ်းတရားဥပဒေ (စွန်နီအမွေခန်း) အရ အမွေစားအမွေ
ခံများမှာ (က) ပုံသေအမွေဆက်ခံသူများ (Sharers)၊ (ခ) အမွေကျန်
ဆက်ခံသူများ (Residuaries)၊ (ဂ) ဆွေမျိုးနီးစပ်များ (Distant
Kindred) တို့ဖြစ်ကြကြောင်း ဥပဒေပညာရှင် MULLA ၏ (၁၄)ကြိမ်
မြောက်ထုတ် မဟာမေဒင်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၁ တွင် ပြဆိုထားသည်။

ဥပဒေပညာရှင် MULLA ရေးသားသည့် Mahomedan Law
S.63 Table of Sharers (Sunni Law) အမှတ်စဉ် (၁၁) ၌ သေသူ၏

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

အစ်မ၊ ညီမအရင်းသည် ပုံသေအမွေဆက်ခံသူအဖြစ် ခံစားခွင့်ရရှိသည်။
အဆိုပါဇယားအမှတ်စဉ် (၁၁) ကော်လံ ၃ တွင် “ when no (1) child,
(2) child of a son h.l.s, (3) father, (4) true grandfather, or
(5) full brother. ” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

သေသူ၌ သားသမီး၊ သား၏သားသမီး၊ အဖေ သို့မဟုတ် အဖိုး
အစစ် (ဥပမာ- အဖေ၏ အဖေ၊ အဖေ၏ အဖေ၏ အဖေစသည်ဖြင့်
အထက်သို့တက်သမျှ ယောက်ျားမျိုးနွယ်ဆက်)၊ ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်အရင်း
တို့မရှိဘဲ အစ်မ၊ ညီမအရင်းတစ်ယောက်သာလျှင်ရှိလျှင် သေသူ၏အမွေ
၂ ပုံ ၁ ပုံကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။ အစ်မ၊ ညီမအရင်း ၂ ယောက်ဖြစ်စေ၊
ပို၍ဖြစ်စေ ရှိခဲ့ပါမူ သေသူ၏ အမွေကို အစ်မ၊ ညီမများစုပေါင်း၍ ၃ ပုံ
၂ ပုံ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ (Residuaries) ကို အဆိုပါ မဟာ
မေဒင်ဥပဒေ၊ ပုဒ်မ ၆၅ တွင် အောက်ပါဇယားအတိုင်း ၄ မျိုးခွဲခြား၍
ဖော်ပြထားသည့် အစီအစဉ်အရ အမွေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်-

TABLE OF RESIDUARIES IN ORDER OF SUCCESSION Sunni Law.

I. DESCENDANTS; (သေသူ၏ အောက်မျိုးဆက်များ)

1. SON (သား)

x x x x x x

2. SON'S SON h.l.s (သား၏သား)

x x x x x x x x x x x x x x x x

II.ASCENDANTS:(သေသူ၏အထက်မျိုးဆက်များ)

၂၀၁၂

3. FATHER (အဖေ)

ဦးသာနိုး ပါ ၂

4. TRUE GRAND FATHER h.h.s (အဖိုးအစစ်အစ
ရှိသူ) x x x x xနှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅**III. DESCENDANTS OF FATHER (သေသူ၏အဖေ
၏အောက်မျိုးဆက်များ)**

5. FULL BROTHER (ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်အရင်း)

x x x x x

6. FULL SISTER (အစ်မ၊ ညီမအရင်း) x x x x x x

x x x x x x x x x x x x x x x x x

7. CONSANGUINE BROTHERS (ဖတူမိကွဲညီ၊
အစ်ကို၊ မောင်)

x x x x x x x x x x x x x x x x x

8. CONSANGUINE SISTER (ဖတူမိကွဲ အစ်မ၊ ညီမ)

x x x x x x x x x x x x x x x x x

9. FULL BROTHER'S SON. (ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်
အရင်း၏သား)10. CONSANGUINE BROTHER'S SON (ဖတူမိကွဲ
ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်၏သား)11. FULL BROTHER'S SON'S SON (ညီ၊ အစ်ကို၊
မောင်အရင်း၏သား၏သား)

12. CONSANGUINE BROTHER'S SON'S

SON (ဖတူမိကွဲညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်၏ သား၏သား)

x x x x x x x x x x x x x x x x x x

x x x x x x x x x x x x x x x x x x

IV. DESCENDANTS OF TRUE GRANDFATHER

h.h.s... (သေသူ၏အဖိုးအစစ်၏ အောက်မျိုးဆက်များ)

x x x x x x x x x x x x x x x x x x

သို့ဖြစ်ရာ သေသူ၏အဖေ၏ အောက်မျိုးဆက်များ (Descendants of Father) ဖြစ်သော သေသူ၏ ညီ၊ အစ်ကို၊ မောင်အရင်း၏ သား (Full Brother's son) သည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သေသူအမွေရှင်၏ ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများမှ မွေးဖွားသောတူသားသည် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေခံစားခွင့်ရှိသည်။

ဤအမှုတွင် အမွေရှင်အပျိုကြီးများဖြစ်ကြသော ဒေါ်အမလေး နှင့် ဟာဂျီဒေါ်အရှာဘီတို့နှစ်ဦးသည် ၉-၅-၂၀၀၅ နေ့နှင့် ၆-၁-၂၀၀၄ နေ့တို့တွင် အသီးသီးကွယ်လွန်ကြခြင်းဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့၏ အမွေမှာ ဟာဂျီဒေါ်အရှာဘီ ၆-၁-၂၀၀၄ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်း၏အမွေကို အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်အမလေးနှင့် ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မေတို့က ပုံသေအမွေဆက်ခံသူများအဖြစ် ဆက်ခံသဖြင့် အမွေဝေစု ၃ ပုံ ၂ ပုံကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။ ကျန်သောအမွေဝေစု ၃ ပုံ ၁ ပုံကို တူများဖြစ်ကြသော အယူခံတရားလို ဦးသာနိုး နှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့က ခံစားခွင့်ရရှိသည်။

အမွေရှင်နှစ်ဦးတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ (၁) မဟာအောင်မြေ မြို့နယ်၊ စင်္ကြာနယ်စပ်ရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၆၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆)၊ ဧရိယာ ၀. ၀၃၆၄ ဧက နှင့် ဦးပိုင်အမှတ် (၄၇)၊ ဧရိယာ ၀. ၀၁၄ ဧက ရှိ ဒေါ်ခင်မေ၊ ဒေါ်အမလေး၊ ဟာဂျီမ ဒေါ်အရှာဘီတို့အမည်ပေါက် ဝရန်မြေ ၂ ကွက်နှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအုံတစ်လုံး၊ ရေမိတာတစ်လုံး၊ (၂) စင်္ကြာနယ်စပ်ရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၆၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၈)၊ ဧရိယာ ၀. ၀၅၆၃ ဧကရှိ ဒေါ်အမလေး၊ ဟာဂျီမ ဒေါ်အရှာဘီတို့အမည်ပေါက် ဝရန် မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ တစ်ထပ်နံကပ်တိုက်တစ်လုံး၊ လျှပ်စစ် မိတာတစ်လုံးနှင့် ရေမိတာတစ်လုံးတို့ ကျန်ရှိကြောင်း အငြင်းမပွားချေ။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

ဟာဂျီမ ဒေါ်အရှာဘီကွယ်လွန်သည့်အခါ ညီအစ်မ ၃ ဦးအမည် ပေါက်ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သော ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆)နှင့် (၄၇) ဝရန်မြေ ၂ ကွက် တွင် တစ်ဦးစီ၏ ဝေစုမှာ ၃ ပုံ ၁ ပုံစီဖြစ်၍ ဒေါ်အရှာဘီ၏ ဝေစုသည် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်အရှာဘီကွယ်လွန်သည့်အခါ ဒေါ်အမလေး နှင့် ဒေါ်ခင်မေတို့သည် ပုံသေအမွေဆက်ခံသူများဖြစ်ကြ၍ ဒေါ်အရှာဘီ ၏ဝေစု ၃ ပုံ ၁ ပုံပေါ်တွင် ၎င်းတို့ကအမွေဝေစု ၃ ပုံ ၂ ပုံကို ရရှိသည်။ ကျန်အမွေဝေစု ၃ ပုံ ၁ ပုံကို တူဖြစ်သူ ဦးသာနိုးနှင့် ဦးသောင်းစိန်တို့က အမွေကျန်ဆက်ခံသူများအဖြစ် ခံစားခွင့်ရရှိသဖြင့် ၎င်းတို့၏ အမွေဝေစု မှာ ဒေါ်အရှာဘီဝေစု ၃ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သော $\frac{၁}{၉}$ ပုံဖြစ်သဖြင့် တစ်ဦးလျှင် ၉ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သည့် ၁၈ ပုံ ၁ ပုံစီကို ခံစားခွင့် ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်ခင်မေတို့၏ အမွေဝေစုမှာ ဒေါ်အရှာဘီ၏ ဝေစုဖြစ်သော ၃ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံဖြစ်သော ၉ ပုံ ၂ ပုံကိုရရှိ၍ တစ်ဦးလျှင် ၉ ပုံ ၂ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သော ၉ ပုံ ၁ ပုံစီကို

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ မူလဝေစု ၃ ပုံ ၁ ပုံစီဖြစ်၍ တစ်ဦးစီ၏ဝေစု
မှာ ၃ ပုံ ၁ ပုံ နှင့် အမွေဝေစု ၉ ပုံ ၁ ပုံပေါင်းဖြစ်ရာ ၉ ပုံ ၄ ပုံစီဖြစ်လာ
သည်။

ဒေါ်အမလေးကွယ်လွန်သည့်အခါ ၎င်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှု ၉ ပုံ ၄ ပုံ
ပေါ်တွင် ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ဒေါ်ခင်မေက ပုံသေအမွေဆက်ခံသူအဖြစ်
ရရှိသည်။ ကျန်အမွေဝေစု ၂ ပုံ ၁ ပုံကို တူများက အမွေကျန်ဆက်ခံ
သူများအဖြစ် ခံစားခွင့်ရရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလို ဦးသာနိုးရရှိ
မည့် အမွေဝေစုမှာ ၉ ပုံ ၄ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သော ၉ ပုံ ၂ ပုံ၏
ထက်ဝက်ဖြစ်သော ၉ ပုံ ၁ ပုံကို ထပ်မံရရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံ
တရားလို ဦးသာနိုးသည် ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆) နှင့် (၄၇) ဂရန်မြေ ၂ ကွက်
ပေါ်တွင် အမွေဝေစု ၁၈ ပုံ ၁ ပုံ နှင့် ၉ ပုံ ၁ ပုံပေါင်း၍ ၆ ပုံ ၁ ပုံကို
ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

မန္တလေးမဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ စင်္ကြာနွယ်စဉ်ရပ်၊ အကွက်
အမှတ် (၆၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၈) မြေသည် ဒေါ်အမလေးနှင့် ဟာဂျီမ
ဒေါ်အရှာဘီတို့နှစ်ဦးအမည်ပေါက် ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အငြင်းမပွားချေ။
ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်း၏ဝေစုထက်ဝက်ပေါ်တွင်
အယူခံတရားလို ဦးသာနိုးက အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေဝေစု ၃
ပုံ ၁ ပုံကို ဦးသောင်းစိန်နှင့် ပူးတွဲခံစားခွင့်ရသဖြင့် ဦးသာနိုး၏အမွေ
ဝေစုမှာ ၂ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သည်။ ဒေါ်အမလေးနှင့် ဒေါ်ခင်မေတို့ညီမနှစ်ဦး
က ဒေါ်အရှာဘီ၏ ဝေစုထက်ဝက်အပေါ်တွင် ၃ ပုံ ၂ ပုံခံစားခွင့်ရသဖြင့်
တစ်ဦးလျှင် ၆ ပုံ ၁ ပုံစီခံစားခွင့်ရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါပစ္စည်းတွင်
ဒေါ်အမလေးသည် ၎င်း၏ဝေစု ၂ ပုံ ၁ ပုံနှင့် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံ

ပေါင်း၍ ၆ ပုံ ၄ ပုံ သို့မဟုတ် ၃ ပုံ ၂ ပုံကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

ဒေါ်အမလေးကွန်လွန်သည့်အခါ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှု ၃ ပုံ ၂ ပုံတွင် တစ်ဦးတည်းသော ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မေက ၂ ပုံ ၁ ပုံခံစားခွင့်ရသဖြင့် ဒေါ်ခင်မေ၏အမွေဝေစုမှာ ၃ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သည်။ ကျန်အမွေဝေစုထက် ဝက်ဖြစ်သော ၃ ပုံ ၂ ပုံ၏ ထက်ဝက်ဖြစ်သည့် ၃ ပုံ ၁ ပုံပေါ်တွင် ဦးသာနိုးက ထက်ဝက်ခံစားခွင့်ရှိသဖြင့် ၆ ပုံ ၁ ပုံကို ထပ်မံခံစားခွင့်ရရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၈) မြေပေါ်တွင် အယူခံ တရားလို ဦးသာနိုးရရှိသည့် အမွေဝေစုမှာ ဒေါ်အရှာဘီကွယ်လွန်စဉ် ရရှိသော အမွေဝေစု ၁၂ ပုံ ၁ ပုံနှင့် ဒေါ်အမလေးကွယ်လွန်စဉ်ရရှိသော အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံ ပေါင်း၍ ၁၂ ပုံ ၃ ပုံ သို့မဟုတ် ၄ ပုံ ၁ ပုံဖြစ် လာသည်။

အယူခံတရားလို ဦးသာနိုးသည် ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆) နှင့် (၄၇) ဂရန်မြေ ၂ ကွက်ပေါ်တွင် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၈ မြေပေါ်တွင် အမွေဝေစု ၄ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း အသီးသီးခံစားခွင့်ရရှိသည်ဖြစ်၍ အမွေရှင်ဟာဂျီမဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့ထက် အလျင်ကွယ်လွန်သူအစ်ကိုဖြစ်သူ ဟာဂျီဦးစိန် သည် အမွေမခံထိုက်သည့်အပြင် ၎င်းအားကိုယ်စားပြုသည့်သားများဖြစ် ကြသော အယူခံတရားလို ဦးသာနိုးနှင့်အယူခံတရားပြိုင်(၆) ဦးသောင်းစိန် တို့သည် အမွေခံစားခွင့်မရှိကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)က သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုတွင် ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာအပေါ် “ မူလရုံးတရားလို ဦးသာနိုးနှင့်

၂၀၁၂
ဦးသာနိုး ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ ပါ ၅

(၆)တရားပြိုင် ဦးသောင်းစိန် တို့သည် ကွယ်လွန်သူ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်၊
စွန့်ခိုက်ကမ်းဝင် ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့ထက် ဦးစွာကွယ်လွန်ခဲ့သူ
အစ်ကိုရင်း ဦးစိန်၏သားများဖြစ်ကြကြောင်း ထင်ရှားလျက်နှင့်
ဒေါ်အရှာဘီနှင့် ဒေါ်အမလေးတို့၏ ကျန်ရစ်သောအမွေကို ခွဲဝေဆက်ခံ
ခွင့်မရထိုက်ကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)က တရားမပထမအယူခံ
မှုတွင် စီရင်ဆုံးဖြတ်ပြီး မူလမူပလပ်ခွဲခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိ
ကြောင်း ” ဖြေဆို၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွခွင့်ပြုပြီး
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ပဏာမဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်
သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမဒုတိယအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

မေလ

၁၁ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေး ရှေ့တွင်

ဒေါ်အေးအေး

နှင့်

ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင် *

ချေးငွေကို အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးငွေအဖြစ် ဖန်တီး
ထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်အပေါ် အခြေခံစွဲဆိုသော
အမှုတွင် စာချုပ်ပါစရန်ငွေကို ပြန်ပေးရန်သင့် မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ကို ဥပဒေအရ အတည်ပြုခွင့်
မရှိသဖြင့် ပဋိညာဉ်မမြောက်ပေ။ ဒေါ်သန်းတင် နှင့် ဒေါက်တာ
ခင်မောင်ဝင်းပါ ၂ အမှု ^(၁) တွင် ကြည့်ပါ။ ထို့အပြင် အယူခံတရားပြိုင်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင် ထွက်ဆိုချက်အရပင် သက်သေခံအမှတ်
(၁) (၅) (၈) နှင့် (၁၀) တို့၌ ဖော်ပြပါစရန်ငွေများကိုလည်း အဆိုပါစာချုပ်
ချုပ်သည့်နေ့ရက်က အမှန်ပေးချေခဲ့ခြင်းမရှိဟု ပေါ်ပေါက်သည်။ ယခင်

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၂၂၄

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၈၂ တွင် ချမှတ်သည့် ၂၀၁၁
ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

အလီလီရယူခဲ့သည့်ငွေများကို စုပေါင်းထည့်သွင်းထားသည်ဆိုသော်လည်း ထိုသို့အလီလီပေးခဲ့သည့် အထောက်အထားမရှိသဖြင့် စာချုပ်တစ်ခုပြီး တစ်ခုတွင် ချေးငွေရင်းနှင့်အတိုးပေါ် အတိုးဆင့်၍ တွက်ချက်ဖော်ပြခဲ့သည့် ကြွေးမြီများဟူသာ ကောက်ယူသုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) ဟန်ဆောင်စာချုပ်အရ အယူခံတရားလို လက်ခံရယူထားသည့် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ပြန်ပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုသော မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးမြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးခင်မောင်ဆွေ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမမှုကြီးအမှတ် ၁၉၀ တွင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်က ဒေါ်အေးအေးအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ကျန်ငွေကျပ် ၁၀၅၂. ၅ သိန်းလက်ခံ၍ မြေနှင့်အဆောက်အအုံကို မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ပါက တရားပြိုင်ရယူထားသော ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ရုံးတော်က ခွင့်ပြုသည့်အတိုးနှင့် ပြန်ပေးရန် လျှောက်ထားစွဲဆိုရာ ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို စရိတ်နှင့်တကွပေးစေရန် ဒီကရီရရှိသည်။ ဒေါ်အေးအေးက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား

လွှတ်တော်၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၈၂ တွင် အယူခံသော်လည်း မအောင်မြင်၍ ဤအမှုတင်သွင်းခဲ့သည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

အဆိုလွှာတွင် ဒေါ်အေးအေးသည် တရားလိုဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ထံမှ ငွေများ အကြိမ်ကြိမ်ချေးယူခဲ့ပြီး ၎င်းအမည်ပေါက် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ကဉ္စနမဟီရပ်ကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၂-က၊ ဧရိယာ ၀. ၀၃၁၁ ဧကရှိ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကိုရောင်းချကာ ပြန်လည်ပေး ဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုသဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းမြေ နှင့် အဆောက်အအုံကို ဒေါ်အေးအေးနှင့်ခင်ပွန်း ဦးသိုက်ထွန်းတို့က အရွယ်မရောက်သေးသူသမီး မမေသက်ခိုင်ထံသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ် ၂၃၆၁/၉၉ ဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပြီး ဒေါ်အေးအေးက သမီး မမေသက်ခိုင်နှင့် ၎င်းပိုင်ဆိုင်ပစ္စည်းများ စီမံအုပ်ထိန်းခွင့်ကို တရားရုံး တွင် လျှောက်ထားရယူထားကြောင်း၊ ဒေါ်အေးအေးသည် ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့က ၎င်းချေးယူငွေများကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်း မပြုနိုင်သည့် အတွက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ ဖြင့် ရောင်းချလိုကြောင်း ကမ်းလှမ်းလာရာ တရားလိုနှင့်နှစ်ဦးသဘောတူ စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်း လက်ခံရယူပြီး အရောင်းအဝယ်စရန်ပေး ကတိစာချုပ် ချုပ်ဆိုကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်း များပါ ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၃ လအတွင်း ပြန်ဝယ်ယူလိုက ဝယ်ယူနိုင် ကြောင်းနှင့် ပြန်ဝယ်ယူခြင်းမပြုပါက ၁၅-၉-၂၀၀၈ ရက်နေ့တွင် ကျန်ငွေ အပြီးပေးချေသည်ကို လက်ခံ၍ အိမ်နှင့်မြေမှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ် ချုပ်ပြီး လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် နှစ်ဘက်သဘောတူကြကြောင်း၊ ယင်းသတ်မှတ်ရက်ကျော်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်း ဒေါ်အေးအေးကို ပဋိညာဉ်

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန်ပြောသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာဆောင်ရွက်
မပေးကြောင်း၊ ၂၃-၃-၂၀၀၉ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ကတိပဋိညာဉ်အတိုင်း
၃၀-၄-၂၀၀၉ ရက်နေ့နောက်ဆုံးထားဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းကြားစာ
ပေးပို့ခဲ့သော်လည်း လိုက်နာခြင်းမရှိ၍ ယခုအမှုစွဲဆိုရကြောင်း အဆိုပြု
သည်။

ချေလွှာတွင် တရားလိုထံငွေ ၁၀၀ ကျပ်လျှင် ၅ ကျပ်အတိုးဖြင့်
မြေနှင့်အိမ်ကို အပေါင်ထားပြီး ငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ ချေးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ မြေနှင့် အိမ်ကိုရောင်းချရန် ကတိမပြုကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေ
နှင့် အိမ်ကို တရားပြိုင်နှင့်ကွယ်လွန်သူ ၎င်း၏ ခင်ပွန်းတို့က အရွယ်
မရောက်သေးသူ သမီး မမေသက်ခိုင်အား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
၂၃၆၁/၉၉ အရ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ယခုအခါ မမေသက်ခိုင်
အရွယ်ရောက်နေပြီးလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က အုပ်ထိန်းသူဆို
သော်လည်း သမီးပိုင်ဆိုင်သော အချင်ဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို သမီးနစ်နာ
အောင်ရောင်းချခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ နှင့် ရောင်းချရန်
သဘောတူပြီး စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းယူခဲ့သည်ဆိုရာတွင် မှန်ကန်
ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုဆန္ဒအတိုင်း အလားတူအရောင်းအဝယ်စာချုပ်
များကို ၁၅-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့မှ ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့အထိ ၆ ကြိမ်
ချုပ်ပေးခဲ့ရကြောင်း၊ အမှန်ရောင်းဝယ်ရန် ရည်ရွယ်သည့်စာချုပ်များ
မဟုတ်ကြောင်း၊ ချေးငွေဖြစ်၍ ယခုအမှုတရားစွဲဆိုပုံစံမှားယွင်းပါကြောင်း၊
ချေးငွေအပေါ်အတိုးအရင်းပေါင်း၍ အိမ်နှင့်မြေကို သိမ်းယူနိုင်ရန်
ကြံစည်ပြီး အမှုစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လိုင်စင်မဲ့ငွေတိုးချေးစားသူ
ဖြစ်၍ တောင်းဆိုသည့် ဒီကရီကို မရထိုက်ကြောင်းချေပသည်။

မူလတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက အဆိုအချေအရ ငြင်းချက် ၅ ချက် ထုတ်နုတ်စစ်ဆေးပြီး တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ အတိုးငွေများ အကြိမ်ကြိမ်ရယူခြင်း၊ အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အဆောက်အအုံအတွက် အရောင်းအဝယ်စရန်ပေးကတိစာချုပ်များ အကြိမ်ကြိမ်ချုပ်ဆိုခြင်း၊ စာချုပ်များတွင် ဝယ်သူက ပြန်လည်ဝယ်ယူလိုပါက မူလရောင်းဈေးနှင့်ပင် ပြန်လည်ရောင်းချရန် ချုပ်ဆိုထားရှိခြင်းတို့ကြောင့် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ်နှင့် မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ အပြီးအပိုင်ရောင်းချသည့် စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ရောင်းသူက ပြန်လည်ဝယ်ယူနိုင်သည့် စည်းကမ်းချက် ဖြင့် ချုပ်ဆိုသော အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြစ်သည့်အပြင် အရောင်းအဝယ် စာချုပ် ချုပ်စဉ်လက်ငင်းပေးချေ၍ ရရှိသောငွေများမဟုတ်သော်လည်း ယခင်ပေးခဲ့သောငွေများစုပေါင်းတွက်ချက်ပြီး ပေးငွေအဖြစ် ဖော်ပြချုပ် ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် **စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇.၅ သိန်းပေးချေ၍ အရောင်းအဝယ်စရန်ပေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းမှန်ကန်ကြောင်း၊** ထိုအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဒေါ်အေးအေးက ငွေများလက်ခံရရှိ ကြောင်း ဝန်ခံလက်မှတ်ရေးထိုးထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ယင်းငွေများကို တရားလိုဒေါ်နန်းလီထံ ပြန်လည်ပေးသင့်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ပြီး ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က လည်း တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့နှစ်ဦး သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ် နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်တွင် ငွေကို အချင်းဖြစ် ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့က လက်ခံရရှိခဲ့ခြင်း မရှိဟုဆိုသော်လည်း တရားပြိုင် က ယခင်ပေးရန်ရှိသည့်ငွေများကို အကြောင်းပြု၍ စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇.၅ သိန်းနှင့် နှစ်ဦးသဘောတူအပေးအယူပြုလုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်း

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ဖြစ်သဖြင့် တရားပြိုင်သည် မိမိရယူထားသော ထိုငွေကို တရားလိုထံ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုကာ မူလရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ ကို အတည်ပြုသည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ ချေးငွေရင်းကျပ်သိန်း ၅၀၀ အပေါ် ပေးဆပ် ရန် ကျန်တိုးရင်းပေါင်းငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းအတွက် ဟန်ဆောင် ချုပ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီကိုယ်တိုင် စာချုပ် ချုပ်စဉ် ငွေလက်ငင်းပေးချေခြင်းမဟုတ်ကြောင်းကို ဝန်ခံထား ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်မတိုင်မီ အလားတူစာချုပ် ၅ စောင် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ ရပြီး စာချုပ်များအရ ကျသင့်သည့်အတိုးပေါင်းငွေကျပ် ၁၂၂၇. ၅ သိန်း ကို အယူခံတရားပြိုင်ထံသို့ ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမအယူခံရုံး သည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ပထမပိုင်းကိုသာ ကွက်၍ စဉ်းစားပြီး အမှု၌အမှန်ပေါ်ပေါက်နေသော နှုတ်သက်သေခံ ချက်နှင့် စာမှတ်စာတမ်းသက်သေခံချက်အပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရန်ပျက် ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ ပင်မပြည့်သောချေးငွေမှ အတိုးငွေ ကျပ် ၁၂၂၇. ၅ သိန်း ပေးဆပ်ပြီးသည့်အခြေအနေတွင် ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်း ထပ်မံပေးစေရန် ချမှတ်သည့် စီရင်ချက်သည် တရားမျှ တမှု၊ သာတူညီမျှမှုနှင့် ကောင်းမြတ်သော စိတ်စေတနာဆိုသောမူများ နှင့် အလွန်အမင်းကင်းကွာလွန်းကြောင်းဖြင့် အကျယ်တဝင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက အမှုကို မူလတိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့က သက်သေခံချက်အကြောင်းခြင်းရာနှင့်

ပတ်သက်၍ တစ်သဘောတည်းကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားရှိပြီးဖြစ်၍ ဒုတိယအယူခံရုံးအနေဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ ဤအယူခံကိုပလပ်ရမည်သာဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ (က) စာချုပ် မချုပ်မီက အလားတူစာချုပ် ၅ စောင် ချုပ်ဆို၍ အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ် စရန်ပေးစာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်း၊ ချေးငွေအပေါ် အတိုးနှင့်လက်ခံရယူ ခြင်းမှန်ကန်သော်လည်း ဒေါ်အေးအေးသည် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ အပေါ် အတိုးများအားလုံးပေးချေပြီးနောက် ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်နေ့က ၎င်းအမည်ပေါက်အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို ကျပ်သိန်း ၃၀၀၀ နှင့် ရောင်းချ ရန် ကမ်းလှမ်းသဖြင့် ထိုနေ့မှာပင် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းလက်ခံ၍ ယခင်ပေးထားသော အုပ်ထိန်းခွင့်လက်မှတ်၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေကရန် နှင့် ၁၀၅ ၊ ၁၀၆ ပုံစံ၊ သမီးမေသက်ခိုင်သို့ ပေးကမ်းသည့်စာချုပ်တို့ကို ဆက်လက်ပေးအပ်ပြီး နှစ်ဦးသဘောတူ သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အရောင်းအဝယ်စာချုပ် အမှန်ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

စာချုပ်တစ်ခုကို အကျိုးသက်ရောက်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်မှန်လျှင် ထိုစာချုပ်ပါစကားရပ်များနှင့်ကွဲလွဲ၍ ချုပ်ဆိုသူ တို့က သက်သေမတင်ပြနိုင်ကြောင်း သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉၂ က ပညတ်ထားသည်။ သို့သော် အကျိုးသက်ရောက်စေရန် ရည်ရွယ် သည်မဟုတ်ဘဲ ဟန်ဆောင်စာချုပ်မျှဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ဟန်ဆောင်စာချုပ် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေတင်ပြခွင့်ကို ယင်းပုဒ်မ ၉၂ ခြွင်းချက်တွင် ခွင့်ပြု ထားသည်။ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည်ကို ထိုစာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားရှိသည့် သက်သေခံချက်များနှင့်တကွ

၂၀၁၂

ဒေါ်အေးအေး

နှင့်

ဒေါ်နန်းလီ (ခ)

ဒေါ်လီလီလှိုင်

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ဝန်ခံထားသည့် အချက်များက မည်ကဲ့သို့သဘောသက်ရောက်ကြောင်း ဥပဒေအချက်အလက်များနှင့်ယှဉ်၍ စိစစ်သုံးသပ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှု၌ အယူခံတရားလို ဒေါ်အေးအေးနှင့်အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်တို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်မြေနှင့်ပတ်သက်၍ ၁၅-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (၁၃) အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ငွေ ကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်း ပေးချေသည့်စာချုပ်အလားတူ ယင်းမတိုင်မီ ငွေကျပ် ၁၀၀ လျှင် ၅ ကျပ်အတိုးဖြင့် ချေးငွေကျပ် သိန်း ၅၀၀ အတွက် ချုပ်ဆိုပေးရသည့် ၁၅-၈-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (၁) စရန်ငွေကျပ် သိန်း ၅၀၀ ပေးချေသည့်စာချုပ်မှစ၍ ၁၅-၄-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (၅) စရန်ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ပေးချေသည့်စာချုပ်၊ ၁၅-၁၀-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (၈) စရန်ငွေကျပ် သိန်း ၁၃၂၀ ပေးချေသည့်စာချုပ်နှင့် ၁၅-၁-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါသက်သေခံ (၁၀) စရန်ငွေကျပ် ၁၅၃၈ သိန်းပေးချေသည့် စာချုပ်စသဖြင့် စာချုပ်များကို စရန်ပေးငွေအဆင့်ဆင့်တိုးတက်ပြီး အကြိမ်ကြိမ်ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည့်အပြင် စာချုပ်တိုင်းတွင် “ ရောင်းသူမှပြန်လည်ဝယ်ယူလိုပါက ယခုရောင်းချသည့်ဈေး x x x နှင့်ပင် ပြန်လည်ရောင်းချပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြုပါသည်” ဟူ၍ ဖော်ပြသည်ကိုလည်းတွေ့ရသည်။ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ကိုယ်တိုင် ပြန်လှန်စစ်မေးချက်တွင် x x အဆိုပါ သက်သေခံ (က) စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇၅၀၀၀/- ကို စာချုပ်ချုပ်သည့်နေ့တွင် ဒေါ်အေးအေးထံ ကျမလက်ငင်းပေးချေခြင်းမဟုတ်ဆိုလျှင် မှန်ပါသည် x x x ဟုလည်းကောင်း ထွက်ဆိုချက်စာမျက်နှာ (၆) တွင် x x x ထို့ကြောင့် သက်သေခံ (၁) စရန်ပေးစာချုပ်ဆိုသည်မှာ

အမှန်တကယ် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ငွေသိန်း ၅၀၀ ကို ၅ ကျပ်တိုးနှင့် ချေးသည့်အတွက် ချုပ်ဆိုထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ် သည်ဆိုလျှင် ရောင်းပေါင်စာချုပ် ဖြစ်ပါသည်။ x x x ဟုလည်းကောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များကို ထောက်ရှုခြင်း ဖြင့် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးစာချုပ် သည် အမှန်စင်စစ်ရောင်းချရန် ရည်ရွယ်ချုပ်ဆိုသည့်စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ချေးငွေအတွက် ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်ဖြစ်နေပေသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

ဟန်ဆောင်စာချုပ်ကို ဥပဒေအရ အတည်ပြုခွင့်မရှိသဖြင့် ပဋိညာဉ်မမြောက်ပေ။ **ဒေါ်သန်းတင်နှင့် ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း ပါ ၂ အမှု** ^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။ ထို့အပြင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ(ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ထွက်ဆိုချက်အရပင် သက်သေခံအမှတ် (၁)(၅)(ဂ) နှင့် (၁၀) တို့၌ ဖော်ပြပါ စရန်ငွေများကိုလည်း အဆိုပါစာချုပ် ချုပ်သည့်နေ့ ရက်က အမှန်ပေးချေခဲ့ခြင်းမရှိဟု ပေါ်ပေါက်သည်။ ယခင်အလီလီရယူ ခဲ့သည့်ငွေများကို စုပေါင်းထည့်သွင်းထားသည်ဆိုသော်လည်း ထိုသို့ အလီလီပေးခဲ့သည့် အထောက်အထားမရှိသဖြင့် စာချုပ်တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွင် ချေးငွေရင်းနှင့် အတိုးပေါ်အတိုးဆင့်၍ တွက်ချက်ဖော်ပြခဲ့သည့် ကြွေးမြီများဟူသာ ကောက်ယူသုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေ တွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) ဟန်ဆောင်စာချုပ်အရ အယူခံတရား လို လက်ခံရယူထားသည့် စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇. ၅ သိန်းကို ပြန်ပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဆိုသော မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်

---

(၁) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၆။

၂၀၁၂
ဒေါ်အေးအေး
နှင့်
ဒေါ်နန်းလီ (ခ)
ဒေါ်လီလီလှိုင်

သည်မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ အကြောင်းခြင်းရာနှင့်ပတ်သက်၍ ပထမအယူခံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို သက်သေအထောက်အထားမရှိလျှင် ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေသဘောသက်ရောက်သည့် ချွတ်ချော်မှုရှိလျှင်ဖြစ်စေ ဒုတိယအယူခံရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်။ **ဦးမိန် ပါ ၂ နှင့် ဦးဘသစ် ပါ ၂ အမှု** ^(၂) တွင်ကြည့်ပါ။ ဤအမှုတွင် သက်သေခံ (က) နှင့် (၁၃) အိမ်နှင့်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးကတိစာချုပ်အပေါ် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဟုတ် မဟုတ်နှင့် အချင်းဖြစ်စာချုပ်အရ စရန်ငွေကျပ် ၁၉၄၇.၅ သိန်းကို အယူခံတရားလိုအမှန်ရယူခဲ့သည့်ငွေများဟုတ် မဟုတ် မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့က စိစစ်ရာတွင် အထက်ဖော်ပြပါ အတိုင်း အမှုတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားရှိသည့် သက်သေခံချက်များနှင့် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်ကိုယ်တိုင် ထွက်ဆို ဝန်ခံထားသည့်အချက်များသည် ဥပဒေကြောင်းအရ မည်သို့အကျိုးသက် ရောက်မှုရှိသည်ကို သုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဒုတိယအယူခံ ရုံးအနေဖြင့် ယင်းရုံးများ၏ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ချေးငွေကို အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စရန်ပေးငွေအဖြစ် ဖန်တီးထားသည့် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ပေါ် အခြေခံစွဲဆိုသောအမှုဖြစ် ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စွဲဆိုသောအမှုကို ခိုင်မာသောအခြေခံမရှိသဖြင့် ပလပ်ရန်ဖြစ် ကြောင်း **ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဦးဘသိုက် ပါ ၂ အမှု** ^(၃)၊ **ဦးခွေး နှင့်**

(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၂၉၈။

(၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၁၁။

ဦးအေးပါ ၂ အမှု ^(၄) တို့တွင် ညွှန်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မူလမန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ၊ ယင်းစီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုအတည်ပြုသော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်နန်းလီ (ခ) ဒေါ်လီလီလှိုင်စွဲဆိုသောအမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၂

ဒေါ်အေးအေး

နှင့်

ဒေါ်နန်းလီ (ခ)

ဒေါ်လီလီလှိုင်

(၄) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၁၆။

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ

၂၀ ရက်

တရားမပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြသိမ်း ရွှေ.တွင်

ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်

ယခင်အာရှဓနဘဏ်လီမိတက်

စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်သိမ်းရေးအရာရှိ ဦးဝင်းသင် *
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သီတာအောင်) ပါ ၄

ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို
ရောင်းချရာ၌ တရားရှုံး၏ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်
အရေးဆိုသူသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁
နည်းဥပဒေ ၉၀ အရ ရောင်းချခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်
လျှောက်ထားခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၉၀
အရ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာကို ဒီကရီအတည်ပြုရန်

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၈

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၄၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်
ကို ပြင်ဆင်မှု။

ရောင်းချထားလျှင် တရားနိုင်ကဖြစ်စေ၊ ရောင်းရငွေများတွင် အချိုးကျ ဝေစုရပိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ၊ ရောင်းချခြင်းကြောင့် အကျိုးသက် ဆိုင်ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာရသူကဖြစ်စေ၊ ရောင်းချရန်ကြော်ငြာရာတွင်သော် လည်းကောင်း၊ လေလံတင်ရောင်းချရန် ဆောင်ရွက်ရာတွင်သော်လည်း ကောင်း အရေးကြီးသည့် ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ လိမ်လည်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်စေ ရောင်းချမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားရုံးသို့ လျှောက်ထား နိုင်သည်။

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှဓနဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၄

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ လျှောက်ထားသူများသည် တရားရုံး၏ ဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်အရေးဆိုသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည် ဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၀ ၏ အဓိပ္ပာယ်အရ ရောင်းချခြင်းကြောင့် အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူ များမဟုတ်သဖြင့် ထိုနည်းဥပဒေအရ ရောင်းချခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ **မောင်ကွန်း နှင့် မနန်း အမှု^(၇)** တွင် ကြည့်ပါ။

- လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးသောင်းမြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဦးရာစိုး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ကိုယ်တိုင် - မလာ။
လျှောက်ထားခံရသူ(၃၊၄)အတွက် - ဦးလှမင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမ

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှနေဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ

ဇာရီမူအမှတ် ၄၇ တွင် လေလံဆွဲဝယ်ယူသူတို့က လေလံတင်ရောင်းချခြင်း အတည်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။ ယင်းလျှောက်ထားချက်ကို လျှောက်ထားသူ ဦးအောင်ခင်ပါ ၃ ဦးတို့က လေလံပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။ ယင်းလျှောက်ထားချက်အပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က စုံစမ်းပြီးနောက် လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို ဆက်လက်တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံကြော်ငြာချိန်တွင် တရားနိုင်၊ တရားရှုံးတို့နှင့် ကန့်ကွက်သူတို့အကြား ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၅၁/၂၀၁၁ အရ အမှုအခင်းဖြစ်နေသည်ကို လေလံကြော်ငြာတွင်ထည့်သွင်းကြော်ငြာခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယင်းသို့ မကြော်ငြာခဲ့ခြင်းသည် ရောင်းချရန် ကြော်ငြာရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဆောင်ရွက်ရာတွင်သော်လည်းကောင်း အရေးကြီးသည့် ချွတ်ယွင်းချက်ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ လေလံကြော်ငြာရန်လျှောက်လွှာ မတင်မီကတည်းက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၅၁/၂၀၁၁ တွင် တရားရှုံးတို့ ရုံးရှေ့ရောက်ပြီး အမှုရင်ဆိုင်နေကြပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ချွတ်ယွင်းခြင်း သို့မဟုတ် လိမ်လည်ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူကို အကြီးအကျယ် နစ်နာစေသည်ဟု တရားရုံးက ကျေနပ်အောင် သက်သေထင်ရှားပြနိုင် ရန် လိုအပ်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုမှသာလျှင် ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူတို့သက်သေပြခွင့်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုအခင်းဖြစ်နေစဉ် လေလံတင် ရောင်းချခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်း၊

မူကတည်းက ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ယင်းအမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ နှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ရောင်းချခြင်းကြောင့် အကျိုးသက်ဆိုင် ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံ ရသူဆိုသည့်စကားရပ်တွင် မူလတရားမကြီးမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင် ခြင်းမရှိသူများ အကျိုးဝင်လောက်အောင် ကျယ်ဝန်း ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၂၅၁/၂၀၁၁ တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို မူလအမည် ပေါက် ဒေါ်ငွေသိန်း ၏အမည်သုံး၍ ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့် ရောင်းချရာတွင် ကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်စဉ်နှင့် ရုပ်သိမ်းစဉ်က ဒေါ်ငွေသိန်းကိုယ်တိုင် လာရောက်ခြင်းရှိ မရှိ ဆိုသည့်အချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁ နည်းဥပဒေ ၂၇၊ ၂၈ အရ နောက်ထပ်သက်သေခံချက် ရယူရန်အတွက် အမိန့်ချမှတ်ထားစဉ်အတွင်း အယူခံရုံး၏ အပြီးသတ် အမိန့်နှင့် ကွဲလွဲနိုင်သည့် ဆောင်ရွက်မှုမဖြစ်စေရန်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဦးမြင့်အောင်က ဦးသီဟကျော် ပါ ၇ ဦးအပေါ် နိုင်ငံခြား သို့ရောက်ရှိနေသူများအား လူအစားထိုးလက်မှတ်အတုထိုးပြီး မှတ်ပုံတင် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ အတုပြုလုပ်ချုပ်ဆို၍ မြေအိမ်တို့ကို လိမ်လည်ရောင်း ချခဲ့ခြင်းအတွက် ကျောက်တံတားမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆၃/၂၀၁၂ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း၊ လေလံတင် ရောင်းချခြင်းသည် ပြီးပြည့်စုံခြင်းမရှိသေးသဖြင့် ဤလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်မပြုပါက နောင်တွင် အမှုပွားပြီး ရှုပ်ထွေးနိုင်ကြောင်းဖြင့် တင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှဓနဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၄

လျှောက်ထားခံရသူ ၁ ၏ ရှေ့နေက တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၃၅၄/၂၀၀၅ မှစ၍ အမှုကို အကြိမ်ကြိမ်စုံစမ်းစစ်ဆေးကြားနာခဲ့ရ

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှနေဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလွယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ

ကြောင်း၊ ဇာရီမူတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူတို့မှ ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်း
အပေါ် ဥပဒေအရ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် ၂၀-၉-၂၀၀၇ နေ့
တွင် ခွင့်မပြုကြောင်းဖြင့် အမိန့်ချခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ
တို့စွဲဆိုသည့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၀၃/၂၀၀၇ ကို ရန်ကုန်တိုင်းတရား
ရုံးက ၅ နှစ်ခန့် စစ်ဆေးပြီး ၂၃-၁၁-၂၀၁၀ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့
ကြောင်း၊ သင့်တော်သည့် စုံစမ်းမှုမပြုလုပ်ခဲ့ဆိုခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိ
ကြောင်း၊ လေလံရောင်းချခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ လေလံအတည်ပြုအမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည်လည်း မှားယွင်းခြင်း
မရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် တရားရုံးမဟုတ်သည့် ကြားလူသာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြားလူကလျှောက်ထားမှုသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၄၇(၁) နှင့် အကျိုးမဝင်သဖြင့် လက်ခံဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်းဖြင့်
ဒေါ်မေသူ ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်သီတာ ပါ ၂ အမှု ^(၁) တွင် ဆုံးဖြတ်
ထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် မြေငှားသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် တရားရုံးချုပ်စီရင်ချက်သည် တရားဝင်အတည်ဖြစ်လျက်
ရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ၂ ထံ ထုတ်ဆင့်သည့်အကြောင်းကြားစာကို
၈-၂-၂၀၁၁ နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် ထည့်သွင်းကြော်ငြာ
၍ အတည်ပြုခဲ့သော်လည်း ရုံးသို့လာရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃၊ ၄ တို့၏ ရှေ့နေက တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၂၆၁၂/၂၀၁၁ ကို စွဲဆိုသည့်နေ့သည် ၁-၈-၂၀၁၁ နေ့ဖြစ်ပြီး

---

(၁) ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၉။

အဆိုပါအမှုတွင် ချမှတ်သည့် ဒီကရီကိုအတည်ပြုရန်ဖွင့်လှစ်သည့် ဇာရီမူ
တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချရန် ကြော်ငြာသည့်နေ့
သည် ၇-၇-၂၀၁၁ နေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ငွေသိန်းက
မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး ဦးသက်တင်က
ဒေါ်ငွေသိန်းထံမှ မှတ်ပုံတင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အရ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်
ခဲ့ကြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ မြို့မြေစာရင်း
တွင် ဦးသက်တင်အမည်ပေါက်ကြောင်း၊ **ဦးအကျစ်တော် နှင့်
ဒေါ်ငွေသိန်း အမှု** ^(၂)တွင် ဦးအကျစ်တော်သည် ဒေါ်ငွေသိန်း၏ မြေငှား
ဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဦးအောင်ခင်ပါ ၃ ဦး
တို့သည် ဦးအကျစ်တော်၏ ဇနီးဒေါ်စိန်စိန်နှင့် သားဖြစ်သူ ဦးအေးကြူ
တို့ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူခဲ့သည့် တစ်ဆင့်ခံမြေငှားများဖြစ်
ကြောင်း၊ **အီးအီးမဒါး နှင့် ဦးကျော် အမှု** ^(၃) ပါ လမ်းညွှန်ချက်အရ
၎င်းတို့သည် ဒီကရီကို လိုက်နာရန်တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်း
ဖြစ်ပစ္စည်းကို ၁၉-၈-၂၀၁၁ နေ့တွင် လေလံအောင်မြင်ပြီး ဦးအောင်ခင်
တို့က ၅-၁၀-၂၀၁၁ နေ့တွင်မှ လေလံပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့
သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမဇယားအပိုဒ် ၁၆၆ အရ
စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်နေကြောင်း၊ ဦးအောင်ခင်တို့သည်
အချင်းဖြစ်ဇာရီမူမှ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးများမဟုတ်သဖြင့် တရားမကျင့်
ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၀၊ ၉၄ တို့အရ လျှောက်ထားခွင့်ရှိသူမဟုတ်
ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေ

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှဓနဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၄

(၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၇၁။

(၃) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၃။

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှနေဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၍

နှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ကြောင်းဖြင့် တင်ပြသည်။

အာရှနေဘဏ်လီမိတက်က ဦးဇော်ဝင်းဦး၊ ဦးသက်တင်၊ ဒေါ်အေးအေးခိုင်တို့အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၁၁/၂၀၀၃ တွင်ရရှိခဲ့သော အပေါင်ပစ္စည်းရောင်းချရန်အပြီးသတ် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၂၅၄/၂၀၀၅ ဖြင့် လျှောက်ထားဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လေလံတင်ရောင်း ချရန်အတွက် ကြမ်းခင်းဈေးစုံစမ်းသတ်မှတ်ပြီးနောက် ၁-၈-၂၀၀၅ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို ရောင်းချ ရန်ကြော်ငြာစာကို ထည့်သွင်းကြော်ငြာခဲ့သည်။ ၂၈-၁၁-၂၀၀၅ နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်းချမည့်ပစ္စည်းကို လက်ရှိ ရှိနေသူဟုဆိုသည့် ဦးအောင်ခင်၊ ဦးအောင်သိန်း၊ ဦးမြင့်အောင်တို့က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၆ အရ အရောင်းကြော်ငြာစာနှင့်ပတ်သက်၍ ကန့်ကွက်လျှောက်ထားရာ တရားရုံးက ၎င်းတို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်းအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဘီလစ်မှ ရောင်းချမိန့်ကို သွားရောက် အတည်ပြုသောအခါ အဆိုပါ ၃ ဦးက လေလံတင်ရောင်းချခြင်းအပေါ် ကန့်ကွက်ကြကြောင်းတင်ပြပြီး ရောင်းချမိန့်ကို ပြန်လည်တင်သွင်းခဲ့သည်။ တရားနိုင်၏ရှေ့နေက ကန့်ကွက်မှုအပေါ် စုံစမ်းစစ်ဆေးပေးရန် လျှောက်ထားသဖြင့် ကန့်ကွက်သူများနှင့် နှစ်ဖက်တင်ပြသော သက်သေ များကို စစ်ဆေးပြီးနောက် ၂၀-၉-၂၀၀၇ နေ့တွင် ဦးမြင့်အောင်ပါ ၃ ဦး ၏ ကန့်ကွက်လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစပြီး အချင်းဖြစ်ဥပစာကို အကြိမ်ကြိမ်လေလံတင်ရောင်းချရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် ၅-၉-၂၀၀၈ နေ့တွင် ၂၃

တရားရုံးတို့၏ ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ ကာလပေါက်ဈေးကျပ် သိန်း ၈၀၀၀ ကို ကြမ်းခင်းဈေးအဖြစ် တိုးမြှင့်သတ်မှတ်ပေးရန် တင်ပြ လျှောက်ထားခဲ့သည်။

ကြမ်းခင်းဈေးကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်မချမှတ်ရသေးမီ ၂၃-၄-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဦးအောင်ခင်ပါ ၃ ဦးက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၀၃/၂၀၀၇ ဖြင့် အာရှဓနဘဏ်လီမိတက် ပါ ၄ ဦးတို့အပေါ် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့သဖြင့် အဆိုပါအမှုကို အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အချိန်ထိ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ထားရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၂၃-၁၁-၂၀၁၁ နေ့တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၀၃/၂၀၀၇ ကို အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၃၁-၁၂-၂၀၁၀ နေ့တွင် တရားရုံးက လေလံကြမ်းခင်းဈေးကို ကျပ်သိန်း ၆၀၀၀ သတ်မှတ်ခဲ့ကြပြီး ၁၉-၈-၂၀၁၁ နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်းချခဲ့သည်။ ဦးအောင်စိုးနှင့် ဦးကျော်မြင့်တို့က အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တန်ဖိုးကျပ်သိန်း ၁၇၂၃၅ ဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်ယူပြီး ၂-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် ရောင်းကြေးငွေကို တရားရုံးသို့ အပြေအကြေးပေးသွင်းခဲ့သည်။ ၁၉-၉-၂၀၁၁ နေ့တွင် လေလံဆွဲဝယ်သူများက ရောင်းချခြင်းအတည်ပြုမိန့် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ၅-၁၀-၂၀၁၁ နေ့တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးအောင်ခင် ပါ ၃ ဦးတို့က အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၉၀ အရ လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ နှစ်ဖက်လျှောက်ထားချက်များအပေါ် ကြားနာပြီးနောက် လျှောက်ထားသူများ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ လေလံဆွဲဝယ်သူများက လေလံတင်

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှဓနဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၄

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှနေဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၍

ရောင်းချခြင်း အတည်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းကို
တရားရုံးက ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၉၀ အရ
မရွှေ့မပြောင်း နိုင်သော ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာကို ဒီကရီအတည်ပြုရန်
ရောင်းချထားလျှင် တရားနိုင်ကဖြစ်စေ၊ ရောင်းရငွေများတွင်
အချိုးကျဝေစုရပိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ၊ ရောင်းချခြင်းကြောင့်
အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာရသူကဖြစ်စေ၊ ရောင်းချရန် ကြော်ငြာ
ရာတွင်သော်လည်းကောင်း၊ လေလံတင်ရောင်းချရန် ဆောင်ရွက်ရာတွင်
သော်လည်းကောင်း အရေးကြီးသည့် ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊
လိမ်လည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ ရောင်းချမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားရုံးသို့
လျှောက်ထားနိုင်သည်။

လျှောက်ထားသူများက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော်တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တရားရုံး ဦးသက်တင်သို့
ဦးသီဟကျော်ဆိုသူ က မြန်မာနိုင်ငံတွင် မရှိတော့သည့် ဒေါ်ငွေသိန်း
အမည်ဖြင့် ဒေါ်မူမူမြင့်အား အစားထိုးပြီး မှတ်ပုံတင်ကိုယ်စားလှယ်
စာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည့် ပစ္စည်းကို ဘဏ်တွင်ပေါင်နှံခဲ့ခြင်းသည်
မူလကတည်းက ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိဘဲ ပေါင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်
ပစ္စည်းကို လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ်ကျော်ကတည်းက ယနေ့ထိ ၎င်းတို့မှ
လက်ဝယ်ထားအသုံးပြုခဲ့ကြောင်းဖြင့် တင်ပြခဲ့ကြသည်။ လျှောက်ထားသူ
များသည် တရားရုံး၏ ဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်အရေးဆိုသူများ
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်ဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း

ဥပဒေ ၉၀ ၏ အဓိပ္ပာယ်အရ ရောင်းချခြင်းကြောင့် အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် ထိခိုက်နစ်နာခြင်းခံရသူများ မဟုတ်သဖြင့် ထိုနည်းဥပဒေအရ ရောင်းချခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ **မောင်ကွန်း နှင့် မနန်း အမှု (၇)** တွင်ကြည့်ပါ။

၎င်းပြင် လျှောက်ထားသူများသည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၄၇ ၏ တရားနိုင်နှင့် တရားရုံးများမဟုတ်ကြသဖြင့် တတိယအမှုသည်များဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူများတင်သွင်းသည့် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားချက်အပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ **ဒေါ်မေသူပါ ၄ နှင့် ဒေါ်သီတာပါ ၂ အမှု** ကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူများက လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် စွဲဆိုခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၀၃ တွင် ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီအပေါ် တင်သွင်းခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၅၁ တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဒေါ်ငွေသိန်းက ဦးသူရကျော်ဆိုသူအား အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးအပ်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေကို ဦးသက်တင်သို့ ရောင်းချသည့်အခါ ဒေါ်ငွေသိန်းက ပေးအပ်၍ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးသီဟကျော်က ရောင်းချခြင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ပေးအပ်စဉ်နှင့် ရုပ်သိမ်းစဉ်က ဒေါ်ငွေသိန်း

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှဓနဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလှယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၄

(၄) ၁၉၂၁-၂၂ ၊ အထက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ စာ-၉၇။

၂၀၁၂
ဦးအောင်ခင် ပါ ၃
နှင့်
ယခင်အာရှနေဘဏ်
လီမိတက်
စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်
သိမ်းရေးအရာရှိ
ဦးဝင်းသင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်
စားလွယ်
ဒေါ်သီတာအောင်)ပါ၎င်း

ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြုလုပ်ပေးခဲ့ခြင်းရှိ မရှိ၊ ဦးသူရကျော်နှင့် ဦးသီဟကျော်တို့ ကွဲလွဲမှုရှိနေခြင်း စသည့်အချက်များကို ပြန်လည်ဖော် ထုတ်စစ်ဆေးရန် လိုအပ်ချက်ရှိနေကြောင်း ညွှန်ပြပြီး တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၇ ၊ ၂၈ အရ နောက်ထပ် သက်သေခံချက် ရယူတင်ပြရန် ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်း၊ ဦးမြင့်အောင်က ဦးသီဟကျော်ပါ ၇ ဦး အပေါ် နိုင်ငံခြားရောက်ရှိနေသူများအား လူအစားထိုး လက်မှတ်ထိုးပြီး မှတ်ပုံတင် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအတူ ပြုလုပ်ချုပ်ဆို၍ မြေအိမ်တို့ကို လိမ်လည်ရောင်းချသည့်အတွက် အရေးယူပေးရန် ကျောက်တံတား မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆၃/၂၀၁၂ ဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်း တို့သည် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၉၀ အရ လေလံပယ်ဖျက်ပေးရန်အတွက် လုံလောက်သည့် အကြောင်းများ ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာနည်အမှတ် ၄၇ တွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်စွဲဖြင့် ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇန်နဝါရီလ

၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး နှင့် ဦးမြသိမ်း တို့ရှေ့တွင်

ဦးအောင်နိုင် (ခ) ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃ *

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ အရ မရွှေ့မ
ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်
စေရန် ပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် လို မလို။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂
သည် ပေးကမ်းခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ပြီး ပုဒ်မ ၁၂၃
သည် ပေးကမ်းခြင်း အကျိုးသက်ရောက်စေခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်
သည့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မ ၁၂၃ တွင် ပေးကမ်းခြင်းအကျိုး

---

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၄၇

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၀၈
ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
အယူခံမှု။

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

သက်ရောက်စေရန်အတွက် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းရာ၌ အနည်းဆုံးသက်သေနှစ်ဦးနှင့် ပေးသူကဖြစ်စေ၊ ပေးသူအတွက်ဖြစ်စေ လက်မှတ်ရေးထိုးသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် (by a registered instrument signed by or on behalf of the donor attested by at least two witnesses.) လွှဲပြောင်းပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းလျှင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် (by a registered instrument signed as aforesaid) ဖြစ်စေ၊ လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် (by delivery) ဖြစ်စေ လွှဲပြောင်းပေးနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ အရ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို ပေးကမ်းရာတွင် လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းပြုမှသာ ပေးကမ်းခြင်း အထမြောက်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဒေါ်တင်အေးကြူ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၄၄ တွင် တရားလို ဒေါ်နှင်းနှင်းကြူ၊ ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူနှင့် ဦးညီညီဖေတင် (ခ) ဦးညီညီထွေးတို့က တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင် (ခ) ဦးဝေလွင်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ကြူ နှင့် ဒေါ်စန်းစန်းဝင်းတို့အပေါ် မြေနှင့် အဆောက်အအုံများကို

လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုရာ ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင် (ခ) ဦးဝေလွင် ပါ ၃ ဦးတို့က အဆိုပါစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)သို့ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၇ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းခဲ့ရာ အောင်မြင်ခြင်းမရှိဘဲ ပလပ်ခံခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဦးအောင်နိုင် ပါ ၃ ဦးတို့က အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန်အတွက် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၄၃ ဖြင့် တင်သွင်းလျှောက်ထားခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူနှင့် ၎င်း၏ရှေ့နေတို့ ပျက်ကွက်မှုကြောင့် ပလပ်ခံခဲ့ရသည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၇ ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတွင် အများပြည်သူအကျိုးငှာ အရေးယူလောက်သော ပြဿနာပေါ်ပေါက်သည်ဟု တရားသူကြီးချုပ်က ယူဆသဖြင့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်စေရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အပေးစာချုပ်ကို အကြောင်းပြုပြီး မြေနှင့်အိမ်အားလုံးကို မူလရုံးတရားလိုတို့အား လက်ရောက်ရထိုက်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးခဲ့သည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၇/၂၀၀၈ ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက **ဦးမောင်မြ ပါ ၆ နှင့် မသန်းသန်းချို အမှု** ^(၁) တွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ

---

(၁) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၉၀။

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

၁၂၂ အရ မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်ရန် စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ရမည်၊ ရယူသူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရယူသူကိုယ်စားတစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ လက်ခံရယူရမည်။ လက်ရောက်ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ရမည်ဟူ၍ လမ်းညွှန်ထုံးစံထားကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် ၅ တွင် မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်ပြုလုပ်သည့် ၂၂-၁-၂၀၀၃ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ကြောင်း ဖော်ပြထားသဖြင့် အပေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့တွင် ပေးကမ်းသည့်ဥပစာကို လက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်ကြောင်း၊ တရားလို ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူနှင့် တရားလိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်အရလည်း အပေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးနောက် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို မူလရုံးတရားလိုများ လက်ရောက်ရရှိခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ တရားပြိုင်တို့က ချေလွှာတွင် တရားလို ၃ ဦးလုံးသည် အပေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင် ထိုမြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်း၊ လက်ရောက်ရယူခဲ့ခြင်း လုံးဝမရှိပါဟု ဖော်ပြချေပခဲ့ကြောင်း၊ ၁- တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင်က အပေးစာချုပ်ပါ အချင်းဖြစ်ဥပစာပေါ်တွင်ရှိသော တိုက်ကို ၎င်းနှင့် ၂- တရားပြိုင်က ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့သာ အမှန်တကယ်နေထိုင်ကြောင်း ချေပထွက်ဆိုထားပြီး တိုက် ၂ တိုက်လုံးကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့သော ပန်းရံဆရာဦးရွှေကို အသုံးစရိတ်များလက်ခံရရှိသည့် စာရင်းနှင့်တကွ သက်သေတင်ပြထားကြောင်း၊ ထို့ပြင် သက်သေခံအမှတ် (၂) ဦးအောင်နိုင်အမည်ဖြင့် မီတာခပေးဆောင်သည့် ပြေစာ၊ သက်သေခံအမှတ် (၃) ဒေါ်ခင်ခင်ကြူအမည်ဖြင့် စည်ပင်သာယာ ရေဖိုးပေးဆောင်သည့်ပြေစာ၊ သက်သေခံအမှတ် (၄) ဦးအောင်နိုင်အမည်ပေါက် တယ်လီဖုန်းအမှတ်

(၀၂-၃၈၆၄၇) စာအုပ်၊ သက်သေခံအမှတ် (၅) ဒေါ်ခင်ခင်ကြူအမည် ပေါက် တယ်လီဖုန်းအမှတ် (၀၂-၆၄၄၆၄) စာအုပ်တို့ကိုလည်း တင်ပြ ထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာတည်ရှိရာအရပ်၌ နေထိုင်သူဖြစ်ပြီး ရပ်ကွက်ပြည်သူ့တရားသူကြီး၊ ရပ်ကွက်ပြည်သူ့ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး တာဝန်များ ထမ်းရွက်ခဲ့သူ ဦးအောင်မြင့် (ပြိုင်ပြ-၁)၊ အိမ်နီးချင်းနေထိုင် သူ ဦးသန်းထွန်းဦး (ပြိုင်ပြ-၂) တို့ကလည်း အခိုင်အမာထောက်ခံထွက် ဆိုထားကြကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် မြေနှင့်တိုက်တွင် တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင် ပါ ၃ ဦးတို့ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရှိနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက် လျက်ရှိကြောင်း၊ တရားလိုများသည် အပေးစာချုပ်အရ ပေးကမ်းသည့် ဥပစာကို လက်ရောက်ရရှိခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလရုံးတရားလိုများ စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ရှေ့နေက ချေလွှာအရ အချင်းဖြစ်မြေ ကို မိခင်ဒေါ်ခင်ညွန့်ပိုင်သည်ဆိုခြင်းကို ဝန်ခံပြီး မြေပေါ်ရှိ အဆောက် အအုံကို မိခင်မပိုင်ဘဲ အယူခံတရားလိုများက ဆောက်လုပ်ကြောင်း၊ ပိုင်ကြောင်းတင်ပြနေခြင်းကြောင့် **ဒေါ်လှခင် ပါ ၂ နှင့် မသိန်းတင် အမှု (၂)၊ မမလေး (ခ) မိဒီယံဘီ နှင့် နဇီးခန့် ပါ ၂ အမှု (၃)** တွင် ညွှန်ပြထားသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံကို တရားပြိုင်များ

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

(၂) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၄။

(၃) ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားလွှတ်တော်)၊ စာ-၉၅။

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

က ဆောက်လုပ်ပိုင်ကြောင်းကို သက်သေပြရန်တာဝန်သည် တရားပြိုင်
များတွင်ရှိကြောင်း၊ ဦးအောင်နိုင် ပါ ၅ ဦးတို့က မိခင် ဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့်
သားသမီးများဖြစ်ကြသော ဒေါ်နှင်းနှင်းကြူ ပါ ၄ ဦးတို့အပေါ် အပေး
စာချုပ်ပယ်ဖျက်ပေးစေလိုမှုကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၄၃၁/၂၀၀၃ တွင် စွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအမှု၏ အဆိုလွှာ
(သက်သေခံအမှတ်-စ) တွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို မိခင်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပိုင်ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုဝန်ခံခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း
ကို ဦးအောင်နိုင်အား ပြန်လှန်မေးမြန်းရာ၌ မှန်ကန်ကြောင်း ထွက်ဆို
ထားကြောင်း၊ **ဒေါ်ကြည်ကြည်ဇင် (ခ) ဝိုင်အိုလက်လင်း နှင့်
ဒေါ်ကြူကြူလင်း ပါ ၂ အမှု ^(၇) ၊ ဒေါ်ချိုနှင့် ဦးဂနီ နှင့် အခြားသူ
များအမှု ^(၈)** တွင် ထုံးဖွဲ့ဆုံးဖြတ်ထားချက်အရ ဝန်ခံချက်များကို ဝန်ခံသူ
အပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူ၏ အကျိုးဆက်ခံသူအပေါ်ဖြစ်စေ သက်သေခံ
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ အရ သက်သေထင်ရှားပြနိုင်ကြောင်း၊ ဝန်ခံခြင်း
ကြောင့် အမှန်ကဲ့သို့ မှတ်ယူချက်ကို ချေဖျက်ရန် ကျေနပ်ဖွယ်ရာ သက်
သေခံ မတင်ပြနိုင်သမျှကာလပတ်လုံး ဝန်ခံသောအကြောင်းအရာသည်
ထင်ရှားသည်ဟု မှတ်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ဦးအောင်နိုင်
တို့သည် သက်သေခံအမှတ် (စ)ပါ ဝန်ခံချက်မမှန်ကြောင်း ချေဖျက်ရန်
အားထုတ်ခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် မှန်သည်ဟုသာ မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊
တရားပြိုင်များကိုယ်တိုင် တရားလိုလုပ်စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေ
ပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံသည် မိခင် ဒေါ်ခင်ညွန့်ပိုင်သည်ဟု အတိအလင်း

(၇) ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၆ (စုံညီ)။

(၈) ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားလွှတ်တော်ချုပ်)၊ စာ-၁၅၈။

အဆိုပြုခဲ့ပြီး မိမိတို့အပေါ် စွဲဆိုသောအမှုတွင် အဆောက်အအုံသည် မိခင်ပိုင်မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ပိုင်ဖြစ်သည်ဟု တင်ပြနေခြင်းသည် ရှေ့နောက် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံကို ၁၉၈၃ ခုနှစ်လောက်က ဦးအောင်နိုင်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည် ဆိုပါက တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၃၁/ ၂၀၀၃ ၏ အဆိုလွှာတွင် ၎င်းတို့ ဆောက်လုပ်သော ကိုယ်ပိုင်အဆောက်အအုံဟု အဆိုပြုရမည်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် ပေးကမ်း ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုဖော်ပြထားပြီး ပုဒ်မ ၁၂၃ တွင် ပေးကမ်းခြင်း အကျိုးသက်ရောက်စေသည့် နည်းလမ်းကိုပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် မရွေးမပြောင်းနိုင်သည့် ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းရာ၌ လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း၊ လက်ရောက်ပေး အပ်ရန်လိုအပ်ကြောင်းကို ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ **မောင်ပန်းမြိုင် နှင့် မပွားတင် အမှု** ^(၆) တွင် မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းသည်ကို လက်ခံခြင်းရှိ မရှိဆိုသည့်ကိစ္စသည် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်နေသော အကြောင်းခြင်းရာ ကိုလိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ရကြောင်းဖြင့် ထုံးပြုဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ ယခုအမှု တွင် သက်သေခံအမှတ် (င-၁) အပေး စာချုပ်တွင် တရားလိုတို့က လက်ခံရရှိကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးထား၍ ပေးကမ်းခြင်းကို လက်ခံထား ပြီးဖြစ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံကို ပလပ်သင့် ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံအရှေ့ရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၅၈၃)။

(၆) ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားလွှတ်တော်)၊ စာ-၃၃၈။

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

ဦးပိုင်အမှတ် (၇) ဘိုးဘပိုင်မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်တို့သည် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်ကြသည့် ဦးဖေတင်နှင့် ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့က ၂၁-၆-၇၉ ရက်စွဲပါသက်သေခံအမှတ် (ခ) မှတ်ပုံတင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အရ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြပြီး မြေယာပုံစံ (၁၀၅) (၁၀၆) (သက်သေခံအမှတ် ၈၊ ၈-၁) တို့တွင် ဦးဖေတင်နှင့် ဒေါ်ခင်ညွန့် တို့ အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဦးဖေတင်သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သဖြင့် ဒေါ်ခင်ညွန့်က အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (င) ဖြင့် ကျမ်းကျိန်ဆိုကာ အဆိုပါမြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်တို့ကို သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော တရားလို ဒေါ်နှင်းနှင်းကြူ ပါ ၃ ဦးတို့အား ၂၂-၁-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (င-၁) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၁၄၉၈/၂၀၀၄ ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သည်။

တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကို မိခင်ပိုင်ဆိုင်သည် ကို ဝန်ခံပြီး မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံကို ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ၎င်းတို့ ဆောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းနှင့် တရားလိုများ သည် အပေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှ ယနေ့တိုင် ထိုမြေနှင့် အဆောက် အအုံတွင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်း၊ လက်ရောက်ရယူခဲ့ခြင်း လုံးဝမရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် ချေလွှာတွင် အဓိကချေပထားသည် ကို တွေ့ရသည်။

၁- တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင်တို့အပါအဝင် ၅ ဦးတို့က မိခင် ဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့် အယူခံတရားပြိုင်များအပေါ် အပေးစာချုပ်ပယ်ဖျက်

ပေးစေလိုမှုကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၃၁/၂၀၀၃ ဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအမှု၏ အဆိုလွှာ (သက်သေခံအမှတ်-စ) တွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို မိခင် ဒေါ်ခင်ညွန့်ပိုင်သည်ဟု အဆိုပြုခဲ့ကြောင်းကို ၁-တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင်အား တရားလိုများဘက် မှ ပြန်လှန်မေးမြန်းရာ၌ မှန်ကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုခဲ့သည်။ အချင်းဖြစ် အဆောက်အအုံကို မိခင်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အဆိုပြုချက်သည် အယူခံ တရားလိုများ၏ အကျိုးကို ဆန့်ကျင်တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဝန်ခံချက်ဖြစ်သည်။ ဝန်ခံချက် ကို ဝန်ခံသူအပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူ၏ အကျိုးကိုဆက်ခံသူအပေါ်ဖြစ် စေ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ အရ သက်သေထင်ရှားပြနိုင်သည်။

၁- တရားပြိုင် ဦးအောင်နိုင်က ၂-တရားလို ဒေါ်နှင်းနှင်းကြူ နှင့် ၃-တရားလို ဦးညီညီဖေတင်တို့ အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံတွင် နေထိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၎င်းနှင့် ဒေါ်ခင်ခင်ကြူတို့သာ နေထိုင်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

ဤအမှုတွင် မိခင်က မူလရုံးတရားလို ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူတို့ မောင်နှမ ၃ ဦးအား ၂၂-၁-၂၀၀၃ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တရားပြိုင်များနှင့် တရားလိုများသည် မောင်နှမများဖြစ်ကြပြီး မိခင်က တရားလိုများသို့ ပေးကမ်းခြင်းမပြုမီကပင် အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် မိခင်နှင့်အတူနေထိုင်ခဲ့ကြ သူများဖြစ်သည်။ တရားလိုမောင်နှမများ အိမ်ထောင်ခဲ့ထွက်ခဲ့ကြသော် လည်း ပြောင်းရွှေ့သွားခြင်းမပြုဘဲ ယင်းအဆောက်အအုံတွင်ပင် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ၁- တရားလို ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူသည် ၁၉၉၅

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

ခုနှစ်တွင် အိမ်ထောင်ကျ၍ ၂၀၀၃ ခုနှစ်ထိ ထိုအိမ်တွင် နေခဲ့ကြောင်း၊
၂- တရားလို ဒေါ်နှင်းနှင်းကြူသည်လည်း ၂၀၀၀ ခုနှစ်တွင် အိမ်ထောင်
ကျပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်ထိ အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၃- တရားလို
ဦးညီညီဖေတင်သည် ယခုအချိန်ထိ ဗန်းမော်မြို့နှင့် မန္တလေးမြို့တို့တွင်
သွားလာနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း တရားလိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ဆို
ချက်အရ ပေါ်လွင်သည်။ တရားလိုများသည် မိခင်ဖြစ်သူက ၎င်းတို့အား
ပေးကမ်းခဲ့သည့် မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အလျဉ်းလက်ရောက်မရခဲ့
ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။ ၁- တရားပြိုင်
ဦးအောင်နိုင်က အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံတွင် ၎င်းတို့သာလျှင် နေထိုင်
ကြောင်းထွက်ဆိုသော်လည်း ဦးသန်းထွန်းဦး (ပြိုင်ပြ- ၂) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ
မူ ၁- တရားလို ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူနှင့် ၂- တရားလို ဒေါ်နှင်းနှင်းကြူတို့လည်း
အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံတွင် အမြဲနေထိုင်ကြောင်းဖြင့် တရားလိုဘက်
သို့ ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားလို
များသည် မိခင်ကပေးကမ်းခဲ့သည့်အချိန်တွင် ပေးကမ်းခဲ့သည့် အချင်းဖြစ်
မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို လက်ရှိရယူခဲ့ခြင်းမရှိဟု မဆိုနိုင်ချေ။

အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင် ပေးကမ်းသူ မိခင်နှင့်
တရားလိုများနှင့် မောင်နှမတော်သူများဖြစ်ကြသည့် တရားပြိုင်တို့သည်
အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို မိခင်ဖြစ်သူက တရားလိုများသို့ မပေးကမ်းမီ
ယခင်ကတည်းက မိသားစုအဖြစ် အတူနေထိုင်လာခဲ့ကြသူများဖြစ်သဖြင့်
တရားလိုများအနေဖြင့် မိခင်၏ ပေးကမ်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ သတ်သတ်
မှတ်မှတ်လက်ခံရယူနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းမှာ အငြင်းပွားဖွယ်ရာ မရှိ
နိုင်ပေ။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ သည် ပေးကမ်းခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ပြီး ပုဒ်မ ၁၂၃ သည် ပေးကမ်းခြင်းအကျိုးသက်ရောက်စေခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မ ၁၂၃ တွင် ပေးကမ်းခြင်းအကျိုးသက်ရောက်စေရန်အတွက် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းရာ၌ အနည်းဆုံးသက်သေနှစ်ဦးနှင့် ပေးသူကဖြစ်စေ၊ ပေးသူအတွက်ဖြစ်စေ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် (by a registered instrument signed by or on behalf of the donor attested by at least two witnesses.) လွှဲပြောင်းပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းလျှင် မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ဖြင့် (by a registered instrument signed as aforesaid) ဖြစ်စေ၊ လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် (by delivery) ဖြစ်စေ လွှဲပြောင်းပေးနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ အရ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းရာတွင် လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းပြုမှသာ ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်ညွန့်က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို သားသမီးများဖြစ်ကြသော တရားလိုအား သက်သေခံအမှတ် (င-၁) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ နှင့် ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အယူခံတရားလို ဦးအောင်နိုင် ပါ ၅ ဦးတို့က မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၃၁/၂၀၀၃ ဖြင့် အဆိုပါပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားစွဲဆိုခဲ့သည့်အမှုကို

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၇/၂၀၀၄ ၏ စီရင်ချက်အမိန့် (သက်သေခံအမှတ်-ဆ) ဖြင့် အဆိုလွှာကို ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါမှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်သည် တည်မြဲလျက်ရှိသည်။ အဆိုပါ တည်မြဲလျက်ရှိသည့် မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အရ တရားလိုများက အချင်းဖြစ်ခြေနှင့် အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားပြိုင်များဘက်က ဤအမှုတွင် **ဦးမောင်မြ ပါ ၆ နှင့် မသန်းသန်းချိုအမှု** ^(၁) ကိုရည်ညွှန်း၍ တရားလိုများသည် မိခင်ပေးကမ်းသည့်အိမ်နှင့်မြေကို လက်ရောက်မရသဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းအတည်မဖြစ်ကြောင်း တရားစွဲဆိုခဲ့သည့် အမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် တင်ပြသည်။ အဆိုပါအမှုတွင် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမောင်မြက ၎င်းပိုင်မြေနှင့် နှစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး၊ နဂါးဆေးတိုက်ဆေးကုသခြင်းလုပ်ငန်း၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်းလုပ်ငန်းများကို သားသမီး ၆ ဦးအား မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အမှတ် ၁၅/၈၀ ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သော်လည်း သားသမီးများက ရယူခြင်းမရှိဘဲ ဖခင် ဦးမောင်မြကပင်လက်ရှိထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံနှင့် မြေကွက်အပါအဝင် ဆေးတိုက်လုပ်ငန်းများကို မိသားစုအချင်းချင်း မိသားစုစီမံမှုဖြင့် အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၅/၈၆ ကို ချုပ်ဆို၍ တန်ဖိုးငွေသတ်မှတ်၍ ခွဲဝေယူခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သူ သား၏ဇနီးဖြစ်သူက အဆိုပါစာချုပ်များအရ ခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသဖြင့် အမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စာချုပ်အမှတ် ၁၅/၈၀ ဖြင့် ဖခင်ကပေးကမ်းခဲ့သော်လည်း သားသမီးများက လက်ရောက်မရဘဲ ဖခင်ကပင် လက်ရှိဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် ယင်း

ပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်သဖြင့် ပျက်ပြယ်သည့်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တရားလိုများစွဲဆိုသည့် ယခုအမှုသည် တည်မြဲ လျက်ရှိသည့် အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လက် ရောက်ရလိမ့် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါအမှုနှင့်ဖြစ်ရပ်ချင်းမတူသဖြင့် ယင်းအမှုတွင် စီရင်ထုံးဖွဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ယခုအမှုအတွက် အဖြေမ ဟုတ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

၂၀၁၂
ဦးအောင်နိုင် (ခ)
ဦးဝေလွင် ပါ ၃
နှင့်
ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃

အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံသည် မိခင်ဒေါ်ခင်ညွန့်ပိုင် ဆိုင်ပြီး တရားလိုများအား အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ တရားလိုများက လက်ရောက်ရထိုက်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းတရား ရုံးက ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းကို တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)က အတည်ပြုခဲ့ခြင်း သည် မှားယွင်းခြင်း မရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ အပေးစာချုပ်ကို အကြောင်းပြုပြီး မြေနှင့်အိမ်အားလုံးကို မူလရုံးတရားလိုတို့အား လက်ရောက်ရထိုက်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့ သည့်ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးခဲ့သည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၇/၂၀၀၈ ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း။ ”

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက် သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

ဥပဒေများနှင့် ညွှန်ကြားချက်များ

**၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအုပ်ထိန်းသူ
အက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့်ဥပဒေ**

နောက်ဆက်တွဲ (က)

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၉။)

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၂ ရက်)

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၀။)

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၃ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၉ ရက်)

**အထူးကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့် အတိုးကန့်သတ်ရေး
အက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့်ဥပဒေ**

နောက်ဆက်တွဲ (ဂ)

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၃။)

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၈ ရက်)

တရားရုံးများကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုဥပဒေ

နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၇။)

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၇ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်)

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ညွှန်ကြားချက်အမှတ် (၁/၂၀၁၂)
ရက်စွဲ၊ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်
(၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ ၉ ရက်)
**နိုင်ငံခြားသားများနှင့် မြန်မာအမျိုးသမီးများ
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကိစ္စ**

နောက်ဆက်တွဲ (င)

Supreme Court of the Union
Directive No. 1/2012
Dated – 4th Waning of Kason 1374 ME
(Wednesday, 9 May, 2012)
Foreigners getting married to Myanmar women

နောက်ဆက်တွဲ (စ)

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ညွှန်ကြားချက်အမှတ် (၂/၂၀၁၃)
၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်
ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၈ ရက်
**၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားခြင်း
ဆိုင်ရာဥပဒေအရ ခန့်ထားသည့် ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်
အရာရှိများ ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စများ**

နောက်ဆက်တွဲ (ဆ)

နောက်ဆက်တွဲ (က)

**၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအုပ်ထိန်းသူ
အက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့်ဥပဒေ
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၉။)
၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၂ ရက်)**

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း
အုပ်ထိန်းသူ အက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့်ဥပဒေ ဟု ခေါ်တွင်
စေရမည်။

၂။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းအုပ်ထိန်းသူအက်ဥပဒေ
(The Custodian of Movable Property Act 1945) ကို ဤဥပဒေဖြင့်
ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ
အရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)

**ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၀။)**

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၃ ရက်
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၉ ရက်)

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ ဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ တွင် ဒုတိယပိုဒ်နှင့် တတိယပိုဒ်တို့၌ ပါရှိသော " one hundred kyats " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " one hundred thousand kyats " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၃။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၇ တွင်-

(က) ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁) တွင်ပါရှိသော " Government of India or " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁) တွင်ပါရှိသော " The Government of the Union of Burma " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " The Government of the Republic of the Union of Myanmar " ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

(ဂ) ပုဒ်မခွဲ (င) တွင် ပါရှိသော " The High Court " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို " The High Court of the Region or the High Court of the State " ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၄။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၈ ပုဒ်မခွဲ (စ) တွင်

ပါရှိသော " in any of the following towns, namely, the towns of Yangon, Mawlamyine, Pathein and Sittwe, and in any other town which the president of the Union may, by notification in the Gazette, specify in this behalf, " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

၅။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၉ တွင် ပါရှိသော "one hundred kyats " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " one hundred thousand kyats" ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၆။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၉ ပုဒ်မခွဲ (၁) ပုဒ်မခွဲ ငယ် (ဂ) တွင်ပါရှိသော " Situate within the towns of Yangon, Mawlamyine, Pathein, Sittwe or in any other town or area which the president of the Union may, by notification in the Gazette, specify in this behalf " ဆိုသည့်စကားရပ်အစား " Situated in any town of the Republic of the Union of Myanmar " ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၇။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ တွင် ပါရှိသော "the High Court " ဆိုသည့်စကားရပ်ကို " the Supreme Court of the Union " ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက်ဆက်တွဲ (ဂ)

အထူးကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့် အတိုးကန့်သတ်ရေး

အက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့်ဥပဒေ

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၃။)

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၈ ရက်)

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို **အထူးကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့် အတိုးကန့်သတ်ရေးအက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့်ဥပဒေ** ဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ အထူးကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့် အတိုးကန့်သတ်ရေးအက်ဥပဒေ (၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၁၉) ကို ဤဥပဒေဖြင့် ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)

တရားရုံးများကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုဥပဒေ
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၇။)

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၇ ရက်
(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်)

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် တရားရုံး၏ မှန်ကန်လွတ်လပ်စွာ
တရားစီရင်ရေး၊ တရားရုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အများပြည်သူယုံကြည်
ကိုးစားမှုကို မထိခိုက်စေရေးတို့အတွက် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အခန်း (၁)

အမည်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ ဤဥပဒေကို တရားရုံးများကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုဥပဒေ ဟု
ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ဤဥပဒေတွင်ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါ
အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည်-

(က) **တရားရုံး** ဆိုသည်မှာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ
တော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
အရ ဖွဲ့စည်းသည့် အောက်ပါတရားရုံးများကို ဆိုသည်-

(၁) ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်များ၊ ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်
များ၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းတရားရုံးများ၊ ကိုယ်

ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ်တရားရုံးများနှင့် ဥပဒေအရ တည်ထောင်သော အခြားတရားရုံးများ၊

(၂) စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ တရားရုံးများ၊

(၃) နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး။

(ခ) **တရားရုံးများကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှု** ဆိုသည်မှာ တရားမဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုကို ဆိုသည်။

(ဂ) **တရားမဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှု** ဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက် သို့မဟုတ် ထုတ်ဆင့်သော ဆင့်စာကို တမင်သက်သက် မလိုက်နာခြင်းကို ဆိုသည်။

(ဃ) **ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှု** ဆိုသည်မှာ အောက်ပါ အပြုအမူတစ်ခုခုအတွက် အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်ရပ်ကို နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အမှတ်သင်္ကေတဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ထင်ရှားသော ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားတစ်နည်းနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ တမင်ထုတ်ဖော်ကြေညာခြင်း၊ သတင်းအဖြစ်ရေးသား ဖော်ပြခြင်း၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ် ဖြန့်ချိခြင်းကိုဆိုသည်-

(၁) တရားရုံး၏ ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသော အခွင့်

အာဏာကို သေးသိမ်စေခြင်း သို့မဟုတ် သေးသိမ်
ရန် ဖြစ်တန်စေခြင်း၊

(၂) တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စတွင် ဖြောင့်မှန်စွာ ဆောင်
ရွက်မှုကို ထိခိုက်စေခြင်း၊ စွက်ဖက်ခြင်း သို့မဟုတ်
နှောင့်ယှက်ခြင်း၊

(၃) မှန်ကန်လွတ်လပ်စွာ တရားစီရင်ရေးအပေါ် အများ
ပြည်သူက ယုံကြည်ကိုးစားမှုလျော့နည်းစေရန်
တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်း၊

(၄) တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရန်ရှိသော အချက်များကို တစ်စုံ
တစ်ရာအဆုံးအဖြတ်မပေးရသေးမီ ကြိုတင်ဝေဖန်
ပြောဆိုခြင်း၊ ရေးသားဖော်ပြခြင်း၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း၊
ဖြန့်ချိခြင်း။

(င) **တရားလွှတ်တော်** ဆိုသည်မှာ တိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်ကို
ဆိုသည်။

အခန်း (၂)

စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အရေးယူပိုင်ခွင့်

၃။ တရားလွှတ်တော်သည် တရားရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုအား ဤဥပဒေ
အရစစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

၄။ တရားလွှတ်တော်သည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ တရားရုံး သို့မဟုတ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုအတွက် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးမှ တာဝန် ရှိသူတစ်ဦး၏ လျှောက်ထားချက်အရ အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

၅။ တရားလွှတ်တော်သည်-

- (က) မိမိသဘောအလျောက်ဖြစ်စေ၊
- (ခ) နစ်နာသူအမှုသည်တစ်ဦး၏ လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ၊
- (ဂ) အခြားနည်းအရဖြစ်စေ၊ တရားရုံးတစ်ရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှု အား အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ကျူးလွန်ကြောင်း စွပ်စွဲထားသည့် မထိမဲ့မြင်ပြုမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေအရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်သော မထိမဲ့မြင်ပြုမှုဖြစ်ပါက အရေးယူ ခွင့် မရှိစေရ။

၆။ တရားလွှတ်တော်သည်-

- (က) တရားမဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုကို တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ရမည်။
- (ခ) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ရမည်။

အခန်း (၃)

ကင်းလွတ်ချက်များ

၇။ ဆောင်ရွက်ဆဲ တရားစီရင်သော မှုခင်းတစ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍

တရားမျှတပြီး မှန်ကန်တိကျခိုင်လုံသောအကြောင်းအရာ တစ်ရပ်ရပ်ကို နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အမှတ်သင်္ကေတဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ထင်ရှားသော ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားတစ်နည်းနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ ထုတ်ဖော်ကြေညာခြင်း၊ သတင်းအဖြစ်ရေးသားဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ် ဖြန့်ချိခြင်းသည် တရားရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမူမမြောက်စေရ။

၈။ စစ်ဆေးကြားနာ၍ အပြီးသတ်အမိန့်ချမှတ်ထားပြီးဖြစ်သည့် တရားစီရင်သော မူခင်းတစ်ရပ်၏ အရည်အသွေးအပေါ် မျှတစွာသုံးသပ်ချက် သို့မဟုတ် ဝေဖန်ချက်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ် ဖြန့်ချိခြင်းသည် တရားရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမူ မမြောက်စေရ။

၉။ ဤဥပဒေတွင် မည်သို့ပါရှိစေကာမူ အောက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများမှအပ အများပြည်သူဝင်ရောက်ခြင်းကို ကန့်သတ်ထားသော သီးသန့်ရုံးခန်း၌ ဆောင်ရွက်သည့် တရားစီရင်သော မူခင်းတစ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမျှတပြီး မှန်ကန်တိကျခိုင်လုံသော အစီရင်ခံစာကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ် ဖြန့်ချိခြင်းသည် တရားရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမူ မမြောက်စေရ-

- (က) တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ် ဖြန့်ချိခြင်း၊
- (ခ) အများပြည်သူဆိုင်ရာ မူဝါဒအရဖြစ်စေ၊ အပ်နှင်းထားသော အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံး၍ဖြစ်စေ၊ တရားရုံးက အတိအလင်း တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည့် တရားစီရင်သော မူခင်းတစ်ရပ်၏ သတင်းအချက်အလက်များနှင့်

သရုပ်ဖော်ပြချက်များကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ်
ဖြန့်ချိခြင်း၊

- (ဂ) တရားစီရင်သော မှုခင်းတစ်ရပ်တွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိ
သော လျှို့ဝှက်ထားရမည့် လုပ်ငန်းစဉ် စူးစမ်းရှာဖွေတွေ့
ရှိချက် သို့မဟုတ် တီထွင်မှု စသည်တို့နှင့်စပ်လျဉ်းသည့်
သတင်းအချက်အလက်များကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း
သို့မဟုတ် ဖြန့်ချိခြင်း။

အခန်း (၄)

ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်များ

၁၀။ မည်သူမဆို တရားရုံးကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာမထိမဲ့မြင်ပြုမှု ကျူးလွန်
ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူအား ခြောက်လထက်မပို
သော အလုပ်မဲ့ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ကျပ်တစ်သိန်းထက် မပိုသော ငွေဒဏ်
ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

၁၁။ မည်သူမဆို တရားရုံးကို တရားမဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုကျူးလွန်
ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူအား ကျပ်တစ်သိန်းထက်
မပိုသော ငွေဒဏ်ချမှတ်ရမည်။ ထိုသို့ ငွေဒဏ်ချမှတ်ရုံမျှဖြင့် လုံလောက်
မှုမရှိဟု ထင်မြင်ပါက သုံးလထက်မပိုသော တရားမထောင်ဒဏ်ကို ချမှတ်
နိုင်သည်။

အခန်း (၅) အယူခံဝင်ခွင့်

၁၂။ တရားလွှတ်တော်သည် တရားရုံးကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှု ကျူးလွန်သူကသော်လည်းကောင်း၊ တရားမဆိုင်ရာ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုကျူး လွန်သူကသော်လည်းကောင်း ကျေနပ်လောက်အောင် ဝန်ချတောင်းပန် လျှင် ထိုသူအား သတိပေးပြီး အပြစ်မှ လွတ်နိုင်သည် သို့မဟုတ် ပြစ်ဒဏ် မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပြုနိုင်သည်။

၁၃။ တရားရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလွှတ်တော်က ချမှတ်သည့် အမိန့် သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်ပါက ပြည်ထောင် စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်။

အခန်း (၆) အထွေထွေ

၁၄။ တရားရုံးကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း အမှုကို စွဲဆိုရမည်။ သတ်မှတ်ထားသော ကာလထက် ကျော်လွန်ပါက မည်သည့်တရားလွှတ်တော်ကမျှ အဆိုပါ အမှုကို အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရ။

၁၅။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် လိုအပ်သော နည်း ဥပဒေများ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန် နိုင်သည်။

၁၆။ The Contempt of Courts Act ကို ဤဥပဒေဖြင့် ရုပ်သိမ်း
လိုက်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ
အရ ကျွန်ုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နောက်ဆက်တွဲ (စ)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

ညွှန်ကြားချက်အမှတ် (၁/၂၀၁၂)

ရက်စွဲ၊ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်

(၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ ၉ ရက်)

နိုင်ငံခြားသားများနှင့် မြန်မာအမျိုးသမီးများ

ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကိစ္စ

၁။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြည်ပနိုင်ငံအသီးသီးမှ ဝင်ရောက်လာကြသော နိုင်ငံခြားသားအချို့သည် မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် တရားရုံးတွင် ကျမ်းကျိန်လွှာများပြုလုပ်လေ့ရှိကြပါသည်။ သို့ရာတွင် အချို့သော နိုင်ငံခြားသားများသည် မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် အမှန်တကယ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံခြားသို့ မြန်မာအမျိုးသမီးများကို ခေါ်ဆောင်ကာ အကျင့်သိက္ခာပျက်ပြားသည့်အလုပ်များ စေခိုင်းသည့် အတွက် မြန်မာအမျိုးသမီးများ အတိဒုက္ခရောက်ကာ ဘဝဆုံးရှုံးကြရမည့် အန္တရာယ်များ တွေ့ကြုံရသည်ကို ကြားသိရသဖြင့် တရားရုံးချုပ်က ၁-၇-၁၉၉၈ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၂/၁၉၉၈ ကို ထုတ်ပြန်ကာ မြန်မာနိုင်ငံသား အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ကြောင်း ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ရေး တင်ပြလာပါက မည်သည့် တရားရုံးကမျှ လက်ခံဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

၂။ ယင်းညွှန်ကြားချက် ထုတ်ပြန်ပြီးနောက် တရားရုံးများက မြန်မာနိုင်ငံသား အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးကို ထိမ်းမြား

လက်ထပ်ရန် ကျမ်းကျိန်လွှာ ပြုလုပ်ပေးခြင်းမရှိသဖြင့် အမှန်တကယ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုသူ နိုင်ငံခြားသားနှင့် မြန်မာအမျိုးသမီးတို့အတွက် အခက်အခဲများဖြစ်ပေါ်ရကြောင်း၊ မြန်မာအမျိုးသမီးရထိုက်သည့် အခွင့်အရေးများ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုများဖြစ်ရကြောင်း တွေ့ရှိလာရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ နိုင်ငံခြားသားနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုသူ မြန်မာအမျိုးသမီးတို့ နစ်နာဆုံးရှုံးမှု မဖြစ်စေရန်အတွက် နိုင်ငံခြားသားနှင့် မြန်မာအမျိုးသမီးများ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း ကျမ်းကျိန်လွှာ ပြုလုပ်ပေးရန် တင်ပြလာပါက တရားရုံးများက အောက်ပါအချက်များကို ရှေးဦးစွာ စိစစ်ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်-

- (က) တရားရုံးက ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်လိုသူတို့သည် အမှန်တကယ် အကြင်လင်မယားအဖြစ် နှစ်ဦးသဘောတူပေါင်းသင်းရန် ရည်ရွယ်၍ ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုခြင်း ဟုတ်/မဟုတ်ကို ခိုင်လုံသည့် အထောက်အထား တင်ပြနိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ၊
- (ခ) ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်လိုသူတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဟုတ်/မဟုတ်၊
- (ဂ) ထိမ်းမြားလက်ထပ်နိုင်သည့် အရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူတို့ ဟုတ်/မဟုတ်၊
- (ဃ) ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ဖော်ပြချက်များသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ/မရှိ၊
- (င) လိမ်လည်အလွဲပြောဆိုခြင်း၊ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းတို့မရှိဘဲ မိမိတို့၏ သဘောဆန္ဒ

အလျောက် လွတ်လပ်စွာ သဘောတူကျမ်းကျိန်လွှာ
ပြုလုပ်ခြင်း ဟုတ်/မဟုတ်။

၃။ တရားရုံးများက အထက်အပိုင်း ၂ ပါ အချက်များကို စိစစ်
ပြီးနောက် သဘောကျကျေနပ်မှုရှိပါက ကာယကံရှင်နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အား
တရားသူကြီးနှင့် သက်သေများရှေ့မှောက်တွင် ကျမ်းကျိန်ဆိုစေ၍
ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် ဖော်ပြပါရှိသော အချက်အလက်များ မှန်ကန်ကြောင်း
ကတိဝန်ခံချက် လက်မှတ်ရေးထိုးစေရမည်။

၄။ ကျမ်းကျိန်သူကို တရားသူကြီးကမသိလျှင် ကျမ်းကျိန်သူသည်
မည်သူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသူ၏ အမည်၊ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား
အမှတ်၊ နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံကို ကျမ်းကျိန်လွှာအောက်ခြေတွင်
ဖော်ပြပါရှိစေရမည်။ ကျမ်းကျိန်သူက မိမိရှေ့တွင် လက်မှတ်မထိုးသည့်
ကျမ်းကျိန်လွှာ၊ ကျမ်းကျိန်သူ၏ အမည်၊ မိဘအမည်၊ အလုပ်အကိုင်၊
နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာများကို
ပြုလုပ်ပေးခြင်းမပြုရ။

၅။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာအမျိုးသမီးနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နိုင်ငံခြား
သားတို့ ပြုလုပ်သည့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ခြင်းကို သီးခြား
မှတ်ပုံတင်စာအုပ်တွင် ရေးသားမှတ်တမ်းတင် လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။

၆။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာအမျိုးသမီးနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နိုင်ငံခြား
သားတို့ ပြုလုပ်သည့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ကျမ်းကျိန်လွှာကို ခရိုင်တရားရုံး၊
ခရိုင်တရားသူကြီးကသာ ပြုလုပ်ပေးရမည်။

၇။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားသားဖြစ်သူ အမျိုးသား နှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်မည်ဆိုပါက “၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမ များ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွေဆက်ခံမှုအက်ဥပဒေ” နှင့်အညီသာ တရား ဝင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရာတွင် လည်း ယင်းအက်ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် အညီ ယင်းအက်ဥပဒေအရ ခန့်ထားသည့် ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာ ရှိများကသာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ကို ဂရုပြုကြရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းအက်ဥပဒေပါ ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိများအဖြစ် အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များအား ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ၁၄-၆-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၁၆၉/၂၀၁၁ အရခန့်ထားပြီး ဖြစ် သည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီးတရားရေးဦးစီးမှူး၊ တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်တရားရေးဦးစီးမှူး၊ ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်၊
- (ခ) ခရိုင်တရားသူကြီး၊ ခရိုင်တရားရုံး၊
- (ဂ) မြို့နယ်တရားသူကြီး၊ မြို့နယ်တရားရုံး။

၈။ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်သူများ၏ ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာပေါ်တွင် အခြေခံခြင်းဖြစ်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အထက်ဖော်ပြပါ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်မိန်းမများ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွေဆက်ခံမှုအက်ဥပဒေအပြင် လူမျိုးနှင့် ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာအလိုက် ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေများနှင့်

အောက်ပါ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းဥပဒေများလည်း
အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည်-

- (က) The Christian Marriage Act
- (ခ) The Special Marriage Act
- (ဂ) The Hindu Widows' Re-marriage Act
- (ဃ) The Hindu Law
- (င) The Islamic Law
- (စ) The Anand Marriage Act
- (ဆ) The Parsi Marriage and Divorce Act

၉။ အထက်အပိုဒ် ၈ (က) မှ (ဆ) အထိပါရှိသော ဥပဒေများအရ
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရာတွင်လည်း ယင်းဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
အညီ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူများကသာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်
ခြင်းကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်ရှိသည်ကို သတိပြုကြရန်ဖြစ်သည်။

၁၀။ မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် နိုင်ငံခြားသားများ ထိမ်းမြားလက်ထပ်
သည့် ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ပေးခဲ့လျှင်စာရင်းပြုစု၍ ကျမ်းကျိန်လွှာမိတ္တူ
နှင့်အတူ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး၊ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း
ဌာနသို့ မပျက်မကွက် ပြန်လည်အစီရင်ခံရန်ဖြစ်သည်။

၁၁။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် နိုင်ငံခြားသားများ ထိမ်းမြား
လက်ထပ်မှုကို နည်းလမ်းတကျ ခွင့်ပြုပေးနိုင်ရေးအတွက် ဤညွှန်ကြား
ချက်ပါအတိုင်း တိကျစွာ လိုက်နာဆောင်ရွက်သွားကြရန် ညွှန်ကြားလိုက်
သည်။

၁၂။ ယခင် တရားရုံးချုပ်၏ ၁-၇-၁၉၉၈ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားချက် အမှတ် ၂/၁၉၉၈ ကို ဤညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ပုံ xxxxxx

(ထွန်းထွန်းဦး)

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်

စာအမှတ်၊၁၀၂/စု-၈/၂၀၁၂ (လထန)

ရက်စွဲ၊၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ ၉ ရက်

ဖြန့်ဝေခြင်း

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်အားလုံး

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တရားရေးဦးစီးမှူးအားလုံး

ခရိုင်တရားရုံးအားလုံး

မြို့နယ်တရားရုံးအားလုံး

မိတ္တူကို

နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး

ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ရုံး

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ရုံး

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး
 ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
 ချုပ်ရုံး
 ညွှန်ကြားရေးမှူးများ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး၊ ဌာနအားလုံး
 ရုံးလက်ခံ
 မျှော

Republic of the Union of Myanmar**Supreme Court of the Union****Directive No. 1/2012****Dated – 4th Waning of Kason 1374 ME****(Wednesday, 9 May, 2012)****Foreigners getting married to Myanmar women**

1. Some foreigners, immigrated into the Union of Myanmar from other countries, used to make affidavits to get married to Myanmar women. But, few foreigners, without really wishing to get married to Myanmar women, took them abroad and forced them to do the jobs that spoilt their moral character. As such, those Myanmar women were faced with dangers that would shatter their hopes and spoil their lives. Knowing this situation full well, the Supreme Court issued the Directive No. 2/1998 on the 1st July 1998, under which the Supreme Court instructed all courts not to accept and administer the application for making affidavit to marry a Myanmar woman by a foreigner.
2. After issuing the above directive the courts did not administer the affidavit of marriage made by a Myanmar woman

and a foreigner man and therefore, the foreigners and the Myanmar women, who honestly and sincerely wished to get married, got into some difficulties and were faced with some problems. And as a result, it was found that Myanmar women had also suffered loss of benefits and privileges which they were entitled to. Therefore, in order to see that Myanmar women, who wish to get married to foreigners, do not suffer loss of their benefits and privileges, the courts should at first examine the following points, on receiving an application to administer the affidavit of marriage.

- (a) The court should examine that whether those who visit to make affidavit of marriage could submit sufficient and irrefutable evidence of their intention to get married and live together as man and wife or not.
- (b) Those who wish to make affidavits are Buddhists or not.
- (c) Whether they are the parties legally capable of contracting to marry or not.
- (d) Whether the points mentioned in the affidavits are true or not.
- (e) Whether the affidavit is made by the parties concerned, voluntarily freely and of their own accord,

and without containing any false statements, persuasions and threats therein, or not.

3. After examining the points mentioned in paragraph (2), and if the courts find them satisfactory then the parties shall be instructed to make affidavit in the presence of the Judge and the witnesses, and then the Judge and the witnesses shall also see that the parties put their signatures thereon, certifying that the points mentioned in the affidavits are true and correct.

4. If the person who makes the affidavit is not known to the Judge, then the witness who identifies that particular person (affidavit-maker), must mention his (the witness') name, his citizenship nationality scrutiny card, and his full address under the affidavit. The Judge must not administer the affidavit of any person who does not sign it in his presence, who does not mention his / her name, his or her parents' names, his/her occupation and his/her full address.

5. The marriage affidavit made by a Myanmar Buddhist woman and a foreigner Buddhist man must be written down, signed and registered in a special registration book.

6. The marriage affidavit made by a Myanmar Buddhist

woman and a foreigner Buddhist man must be administered only by the District Judge of the district court.

7. If a Myanmar Buddhist woman is going to get married to a Myanmar citizen or to a foreigner such a marriage could be legally contracted only in accordance with “1954 Myanmar Buddhist Women Special Marriage and Succession Act”. And it must be noted that in such a Marriage, only the marriage registration officials, appointed under the procedures of the act, have the authority to conduct the marriage ceremony. The following officials are authorized and appointed to serve as marriage registrars by the Supreme Court of the Union under its Notification No. 169/2011 dated 14-6-2011;

- (A) Head of the Regional Judicial Office, High Court of the Region/Head of the State Judicial Office, High Court of the State
- (B) District Judge, District Court
- (C) Township Judge, Township Court

8. As marriage is based on the religion professed by the marrying parties, in Myanmar the afore-mentioned Myanmar Customary Law and 1954 Myanmar Buddhist Women Special Marriage and Succession Act are valid and still remain in force. Moreover the customary laws relating to the respective races and

religions concerned, and the following marriage laws are also valid and remain in force respectively.

- (A) The Christian Marriage Act
- (B) The Special Marriage Act
- (C) The Hindu Widows Re-Marriage Act
- (D) The Hindu Law
- (E) The Islamic Law
- (F) The Anand Marriage Act
- (G) The Parsi Marriage and Divorce Act

9. It should be noted that when marriage is contracted in accordance with the laws, mentioned in the subparagraphs (A to G), only those officials authorized under those laws can conduct, such a marriage ceremony.

10. If affidavits of marriage are made by Myanmar women and foreigners, a list of the affidavits must be made and together with their copies, they must be sent without fail to the procedure department of the Supreme Court.

11. It is, therefore, instructed that this directive must be strictly followed and advised by in order to permit, systematically and in accordance with law, marriage of Myanmar women and foreigners.

12. The previous Directive No. 2/1998, dated 1-7-1998 of the Supreme Court is hereby repealed by this directive.

Letter No. 102/Su-8/2012(La Hta Na)

Signed

Dated 9-5-2012

x x x x

(Htun Htun Oo)

Chief Justice of the Union

Circulation - All High Courts of the Region/ State
 All Heads of the Regional/ State Judicial Offices
 All District Courts
 All Township Courts

Copies- Office of the President of the Union
 Office of the Government of the Union
 Office of the Chief Justice of the Union
 Ministry of Foreign Affairs
 Union Attorney-General's Office
 Judges of the Supreme Court of the Union
 Director-General, Office of the Supreme Court of the Union
 Deputy Directors-General, Office of the Supreme Court of the Union

Directors, Office of the Supreme Court of the
Union

All departments of the Office of the Supreme Court
of the Union

Office Copy

Float file

နောက်ဆက်တွဲ (ဆ)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

ညွှန်ကြားချက်အမှတ် (၂/၂၀၁၃)

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၈ ရက်

၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားခြင်း

ဆိုင်ရာဥပဒေအရ ခန့်ထားသည့် ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်

အရာရှိများ ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စများ

၁။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူ မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် ဘာသာခြားအမျိုးသားများ ထိမ်းမြားလက်ထပ်သည့်ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ပေးရန်အတွက် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမများအထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွေဆက်ခံမှုဥပဒေပုဒ်မ ၃(၁) အရ ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိများကို ၁၄-၆-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာ (၁၆၉/၂၀၁၁) ဖြင့် ခန့်အပ်ခဲ့ပါသည်။

၂။ ထို့အတူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မြန်မာအမျိုးသမီးများ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရာတွင် ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိများ ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စများကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၉-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် (၁/၂၀၁၂) ဖြင့် ညွှန်ကြားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ယခုအခါ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်မြန်မာတိုင်းရင်းသူများ၊ ခရစ်ယာန်ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေ အရ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရာတွင် ဥပဒေအရ သတ်မှတ်သည့် Marriage Certificate အဖြစ် အတည်ပြုနိုင်ခြင်းရှိ မရှိ သက်ဆိုင်ရာသံရုံးများမှ မေးမြန်းချက်များအား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှတစ်ဆင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဆက်သွယ်မေးမြန်းမှုများရှိလာရာ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ စိစစ်ပြန်ကြားနေရပါသည်။

၄။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် များ ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ မှတ်ပုံတင်အရာရှိများ ခန့်အပ်မှုသာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကိစ္စရပ်များ ဆောင်ရွက်ဆက်သွယ် မေးမြန်းခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် အဆင်ပြေချောမွေ့နိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် ၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ အရ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် အား ရာထူးအလျောက် ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိချုပ်အဖြစ် ၂၆-၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၁၅၂/၂၀၁၃) ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားရေးဦးစီးမှူး၊ ပြည်နယ်တရားရေး ဦးစီးမှူး၊ ခရိုင်တရားသူကြီးနှင့် မြို့နယ်တရားသူကြီးတို့အား ထိမ်းမြားမှု မှတ်ပုံတင်အရာရှိများအဖြစ် ၂၆-၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် (၁၅၃/၂၀၁၃) ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးခန့်အပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ သည်။

၅။ ရိုမန်ကက်သလစ်အသင်းတော်ဝင် ဘုန်းတော်ကြီးများက ပြုလုပ် ပေးသည့် ထိမ်းမြားမှုများကို ၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ

ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ အရ ထိမ်းမြားမှုသက်သေခံ လက်မှတ် (Marriage Certificate) များကို (၃)လ တစ်ကြိမ် သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှတစ်ဆင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး၊ ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိချုပ်ထံ ဆက်လက်ပေးပို့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၆ အရ ယခင်တရားရုံးချုပ်က ထိမ်းမြားခွင့်လိုင်စင်ထုတ်ပေးထားသော သင်းအုပ်ဆရာများက ဆောင်ရွက်ပေးသည့် ထိမ်းမြားမှုများတွင် Marriage Certificate များပေးပို့လာပါက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၄ အရ ခရိုင်ထိမ်းမြားမှု မှတ်ပုံတင်အရာရှိသည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး၊ ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိချုပ်ထံ ဆက်လက်ပေးပို့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၇။ ၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ထိမ်းမြားခွင့်လိုင်စင်ရသူများသည် တိုင်းရင်းသား ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များအား လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးပြီး မှတ်ပုံတင်စာအုပ်တွင် ရေးသွင်းမှုကုန်ဆုံးပါက ခရိုင်မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံပေးပို့ရမည်ဖြစ်ရာ ခရိုင်ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၇ အရ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး၊ ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်အရာရှိချုပ်ထံ ဆက်လက်ပေးပို့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေအရ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးသည့် သက်သေခံလက်မှတ် (Marriage Certificate) နှင့် ထိမ်းမြားမှုမှတ်ပုံတင်စာအုပ်များကို ထိမ်းမြားမှု

မှတ်ပုံတင်အရာရှိချုပ်ထံ ပေးပို့ရာတွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်ရုံး၊ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာနသို့ လိပ်မူပေးပို့ရန် ဖြစ်ပါသည်။

၉။ သို့ဖြစ်ပါ၍ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှုမှတ်ပုံ
တင်အရာရှိများအနေဖြင့် တရားရုံးများတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များကို
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရာတွင် ၁၈၇၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ကျေညက်စွာ
လေ့လာ၍ ဥပဒေနှင့်အညီ တိကျစွာ လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရန်နှင့်
Marriage Certificate ထုတ်ပေးရာတွင်လည်း ဥပဒေပါသတ်မှတ်ပုံစံနှင့်
အညီ ထုတ်ပေးကြရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ပုံ xxxxx

(ထွန်းထွန်းဦး)

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်

စာအမှတ်၊ ၁၃၇/ စု-၉ / ၂၀၁၃ (လထန)

ရက်စွဲ ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၈ ရက်

ဖြန့်ဝေခြင်း

တိုင်းဒေသကြီးတရားရေးဦးစီးမှူး

ပြည်နယ်တရားရေးဦးစီးမှူး

ခရိုင်တရားသူကြီး

မြို့နယ်တရားသူကြီး

မိတ္တူကို

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ရုံး

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်၊ (ခရစ်ယာန်ဘာသာ
ရေးအဖွဲ့အစည်းများအား အသိပေးနိုင်ပါရန်နှင့် ထိမ်းမြားမှု
သက်သေခံလက်မှတ်များကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်ရုံးသို့ ပေးပို့ပေးနိုင်ပါရန် ညှိနှိုင်းအကြောင်းကြားပါသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ

ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်ရုံး

ညွှန်ကြားရေးမှူးများ၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး { စီမံ၊ ထောက်ပံ့၊
စစ်ဆေးရေး၊ လုပ်ထုံး၊
လေ့ကျင့်၊ သုတေသန
ပြစ်မှု၊ တရားမ

ရုံးလက်ခံ/မျှောစာတွဲ